

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A romantic couple embracing at night. The man is shirtless and has a gold watch on his left wrist. The woman is wearing a blue and white patterned top. They are standing in front of a dark background with some lights.

Pinch

THE NEW BRADFORDS

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR

TIA LOUISE

Çeviri Kitaplar

Kitaplara Dair Çok Şey

Bağlantılı Kanal ve Gruplarımız

- ◆ Kitapların olduğu kanalımız

<https://t.me/cevirigiller>

- ◆ Sohbet Grubu

<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

- ◆ Çeviri Yedek Grubu

https://t.me/+_goTIIRZrUEwZmRI

- ◆ Kitap Terimleri ve Kısaltmalar

<https://t.me/kitapterimleri>

- ◆ Çeviri Kitap Yorum + Öneri Grubumuz

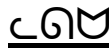
<https://t.me/cevirigilleryorum>

- ◆ Instagram Sayfamız

<https://www.instagram.com/cevirikitaplar/>

Not:

Paylaşım yaparken bu sayfayı silmeyiniz!

PINCH

YENİ BRADFORDS
KİTAP 1

TIA LOUISE

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR

Tia
Louise
SMART. SASSY. *Sexy.*

İÇİNDEKİLER

[Pinch Çalma
Listesi](#)

[Bölüm 1](#)
[Bölüm 2](#)
[Bölüm 3](#)
[Bölüm 4](#)
[Bölüm 5](#)
[Bölüm 6](#)
[Bölüm 7](#)
[Bölüm 8](#)
[Bölüm 9](#)
[Bölüm 10](#)
[Bölüm 11](#)
[Bölüm 12](#)
[Bölüm 13](#)
[Bölüm 14](#)
[Bölüm 15](#)
[Bölüm 16](#)
[Bölüm 17](#)
[Bölüm 18](#)
[Bölüm 19](#)
[Bölüm 20](#)
[Bölüm 21](#)
[Bölüm 22](#)
[Bölüm 23](#)
[Bölüm 24](#)
[Bölüm 25](#)
[Bölüm 26](#)
[Bölüm 27](#)
[Bölüm 28](#)
[Bölüm 29](#)
[Bölüm 30](#)
[Bölüm 31](#)
[Bölüm 32](#)
[Bölüm 33](#)
[Bölüm 34](#)
[Bölüm 35](#)
[Bölüm 36](#)

[Epilog](#)

[Dokunma Şeklimiz](#)

[Bölüm 1](#)

[Yazarın Notu Tia](#)

[Louise'in Kitapları](#)

[Yazar Hakkında](#)

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya kurgusal olarak kullanılmıştır. Gerçek olaylar, yerler veya kişilerle, hayatta olan veya olmayanlarla herhangi bir benzerlik tamamen tesadüfidir.

Pinch

Telif hakkı © TLM Productions LLC, 2015
Amerika Birleşik Devletleri'nde basılmıştır.

Kapak tasarımı Lori Jackson Design. Fotoğraflar
Wander Aguiar.

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, yayıncı ve yazarın önceden izni olmadan, elektronik, fotokopi, mekanik veya başka herhangi bir şekilde çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya iletilemez.

PINCH

YAZAN: TIA LOUISE

Lane "Gavin" Knight, LA Champions **hokey takımının** en popüler yeni savunma oyuncusudur.
O, kuzenim **Maverick'in en iyi arkadaşı** ve kaderin bir cilvesi olarak, **benim yeni oda arkadaşım**.
Ama "Welcome Back" geçit töreninde uluslararası prenses tacımla düştüğümde beni yakaladı diye onun bir kahraman olduğu anlamına gelmez.
Onu daha iyi tanıyorum.

Hayden "Haddy" Bradford, gördüğüm en güzel kadın.
O bir prenses, **parlak bir bilim insanı...** Ve **benden nefret ediyor**.
Mor içeceklerle dolu bir Cadılar Bayramı gecesi, ikimizin de hayatını değiştirene kadar.
Bu, uzun zamandır istediğim bir şeydi, ama onunla birlikte olacağını hiç hayal etmemiştim.
Yine de, ben yüksek riskli, yüksek getirili oyunların ustasıyım ve ona, onun düşündüğü gibi bir adam olmadığını göstermek için ne gerekiyorsa yapacağım.

Her adımında onun yanındayım, destekliyorum, elini tutuyorum, ona gerçek beni göstermek için elimden geleni yapıyorum.

O düştüğünde onu yakalayacağımı söyledim, ama beni kimse yakalamıyor **ve hızla düşüyorum.**

Doğrudan hücum bölgesine doğru gidiyorum. İstedğim her şey istediğim şey tehlikede, ama bu puck savaşına kendimi adadım ve kazanmaya niyetliyim.

(Pinch, düşmanlardan sevgililere, ev arkadaşlarından sevgililere, kendini beğenmiş bir kötü çocuk kahramana, küstah bir STEM/güzellik kraliçesi FMC'ye, kazara , bakıcı köpekler, aile ve bolca baharatlı eğlence içeren bir hokey romantizm romanıdır. Aldatma, gerilim ve üçüncü perdede ayrılık yok.)

PLAYLIST

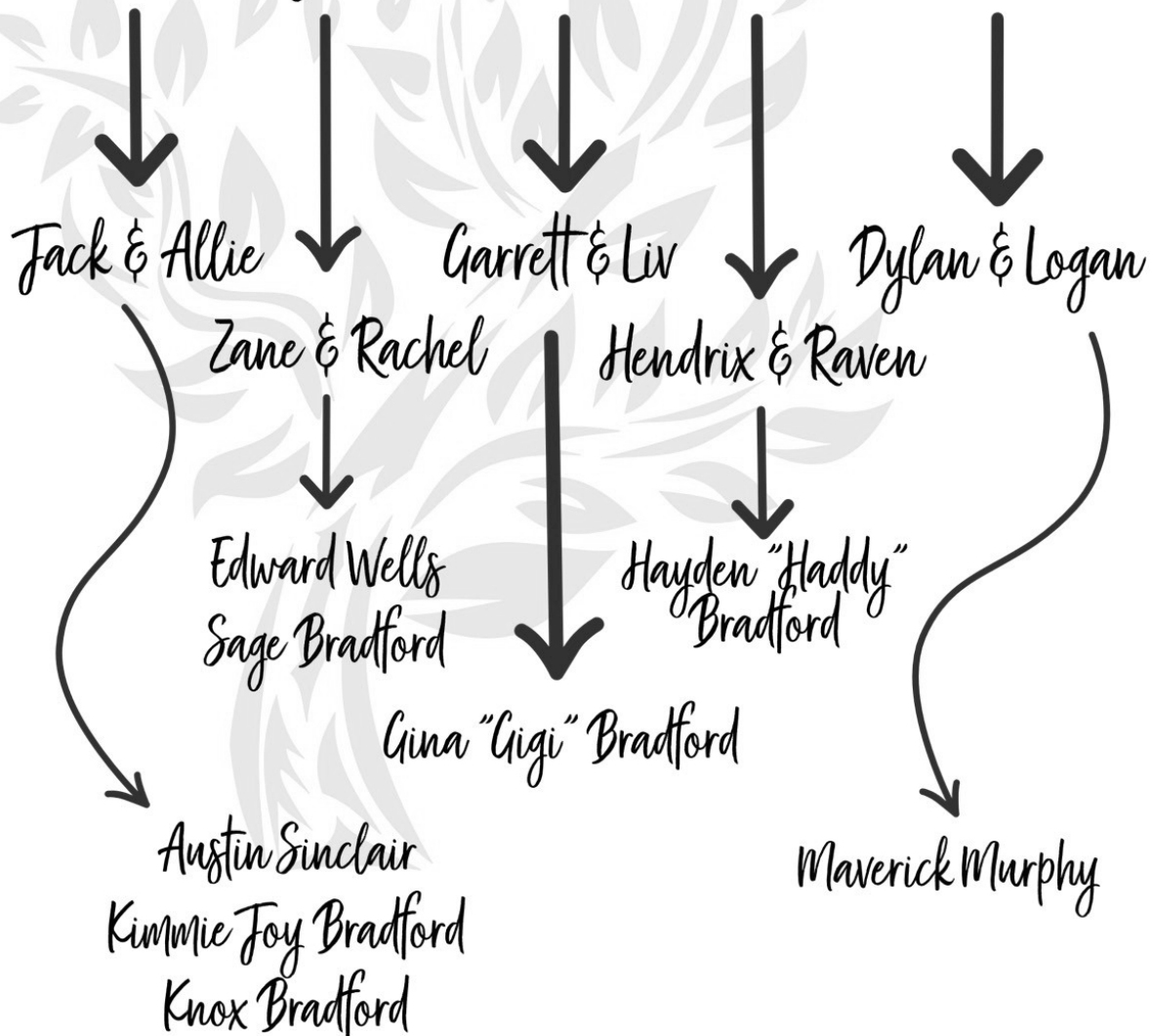
"Cheer Down" - George Harrison "We
Are the Champions" - Queen "Another
One Bites the Dust" - Queen "NOKIA" -
Drake

"You Shook Me All Night Long" - AC/DC
“(It Must’ve Been Ol’) Santa Claus” - Harry Connick, Jr. “I
Want It All” - Kat & Alex
“The Heart Wants What It Wants” - Selena Gomez “Infinitely
Falling” - Fly By Midnight
“This Girl” - Hunter Hayes
“Steal the Show” - Lauv
“Tangled up in You” - Staind
“Lullaby” - The Chicks
“Mandy” - Barry Manilow
“She Blinded Me With Science” - Thomas Dolby

[Spotify'da dinleyin.](#)

THE BRADFORD FAMILY

Arthur Sage Bradford & Lucille (née Knox)

Haddy

“Who söylüyorsen yapamazsın ol olamazsın olamazsın ol ve bir bilim insanı olmak mı?” Ben en arkadaşım, oda arkadaşım, ve ilk kuzeni Gigi Bradford, uzun burnu olan uzun boylu bir köpeğin ipeksi tüylerini büyük, boş bir küvette fırçalar.

Zarf posta kutumuza düşer düşmez, onu hemen alıp Los Feliz'deki kiralık evimizin arkasındaki küçük bakım stüdyosuna koştum.

Tek başıma açmak istemedim, aptalca olduğunu biliyorum. Sadece, yüksek lisans programımın bir sonraki dönemindeki tüm öğrenim ücretimi, oda ve yemek masraflarımı karşılayacak miktarda bir çek. Yine de, yeşil kağıdı dikkatlice açıp dolar miktarını okurken parmaklarım titriyor.

Üst kısmında altın rengi kabartmalı "Tebrikler, Prenses!" yazan bir mektup da zarfın içindeydi.

"Biraz utanç verici." Dr. Warwick'e sonbaharda onun yüksek lisans asistanı olarak geri dönmeyeceğimi söylediğimde yüzündeki ifadeyi hatırlayınca sesim alçalıyor.

Uluslararası Prens Kadın yarışmasını kazanmak, kağıtları notlandırma ve sınavlara gözetmenlik yapma gibi ekstra yükler olmadan laboratuvar çalışmalarına odaklanmamı sağlayacak.

"Neden utanıyorsun?" Gigi burnunu kırıştırdı. "Bu basit bir genetik meselesi, köpek dünyasında olduğu gibi."

"Sakın söyleme..."

"Sen tıpkı annen gibisin."

"Sen söyledin." Porselen karo tezgaha yaslanıyorum.

Kuzenim duraksar ve yeşil gözlerini bana diker. "Daha çok Prens Drama Kraliçesi gibisin."

"Hem prenses hem de kraliçe olamazsın. Bu gereksiz." "Her neyse. Annen meteorolog, bu yüzden bilimi seviyorsun ve büyükannen Georgia World güzellik kraliçesiydi. Sen doğuştan inek Uluslararası Prens Kadınsın. Bu senin kanında var."

"Yani bunun için yetiştirildiğimi mi söylüyorsun?"

"Aynen öyle!" Gina, altın rengi köpeğin burnunu iki eliyle okşarken bebek sesiyle konuşarak başını salladı. "O aptal bilim adamları anlamalı. Bu senin DNA'nda var. Evet, öyle!"

Bu can sıkıcı bir durum, ama köpek yetiştiricisi, köpek kuaförü, eğitmen ve şampiyonluk köpek gösterilerinde jüri üyesi olan kuzenim dünyayı böyle görüyor.

pedigree. family exels science and saçma isimlerle çok para ödeyen güzellik yarışmaları.

Büyük çeki inceliyorum. "Her yıl milyonlarca dolarlık burs veren bir program için, neden başlığında *prens* kelimesinin olması gerektiğini anlamıyorum. Bu aşağılayıcı. Adını 'Uluslararası Burslu Kadın' olarak değiştirmeliler."

"Ama sana taç mı veriyorlar?" Başını eğip bana bakıyor.

"Evet."

"Ve onu gece elbisesi ve kuşağıyla birlikte etkinliklerde takıyorsun."

Derin bir nefes alıyorum. Karşı çıkamam. Bu tür yükümlülükler unvanla birlikte gelir.

"Bazı kadınlar prenses olmayı sever." Gina dikleşir ve keskin bir makas alır.

"Profesörlerim çok şaşkın." Çeki katlayıp cebime koyuyorum. Mobil para yatırma için çok büyük, bu yüzden bankaya özel olarak gitmem gerekecek. "Bana prenses demek, durumu daha da garip hale getiriyor."

Gigi, çilek sarısı saçlarını kulağının arkasına itip, köpeğin bıyıklarını kesmek için eğildi. "Kafası karışık olması gereken kişi baban. Onların ve senin tüm masraflarını karşılayacak kadar parası var. Seni utandırıyor, bu yarışmalara katılmaya devam etmek zorunda değilsin."

"Hayır." Kararlı bir şekilde başımı sallarım. "Masraflarımı kendim karşılıyorum. Onlardan para almaya devam edersem, her zaman şımarık bir nepo-bebek olarak kalacağım. Kimse beni ciddiye almayacak."

Gigi dudaklarını büküyor. "Annenin Hen amcayla aynı bağımsızlık eğilimi yüzünden evlendiğinden eminim. Seni sandığından daha iyi anlıyor."

Güzellik yarışması broşürünün kapağında bana gülümseyen kadın, mükemmel bir şekilde taranmış, dalgalı sarı saçlara sahip ve üzerinde "*International Princess Woman*" yazan kırmızı-beyaz çizgili bir kuşak bulunan beyaz, askısız bir elbise giyiyor. Ben de etkinliklere genelde böyle giyinirim, sadece saçlarım koyu kahverengi ve uzun dalgalıdır, bu da mavi gözlerimi daha belirgin hale getirir.

"Önemli değil." Omuz silkiyorum. "Bu yarışmayı kazanmak, para konusunda endişelenmeden araştırmamı bitirebileceğim anlamına geliyor. Bu ayrıcalık için bütün gün mutlu bir şekilde poz vereceğim, gülümseyeceğim ve el sallayacağım."

"Yarınki geçit töreninde *Welcome Back* floatta yer alacağını unutma." Diğer kuzenimiz

kuzenimiz ve üçüncü oda arkadaşımız Maverick Murphy odaya girerken kapı gürültüyle kapanır. "Saat 10'da tam zamanında yola çıkıyoruz."

Gigi makası bir kenara koyar ve köpeğin tasmaını çıkarır. "Senin hizmetçin olmaktan çok mutluyuz. Değil mi, Haze?"

"Bu köpeğin adı *Haze* mi?" Mav'ın koyu renk kaşları çatılır. "O mor bile değil ki."

"Adı *Some Like it Hot Hazel*, ama ben ona kısaca *Haze* diyorum diyorum."

"Ne oluyor lan?" Dolaba gider, kapıyı açar ve içinde bir şeyler arar. "Hangi köpek *Some Like it Hot Hazel'a* gelir ki? 'Buraya gel, *Some Like it Hot Hazel!*'" Köpeği çağırıyormuş gibi yapar, ama köpek kıpırdamaz bile. "Gördün mü? Köpek yetiştiricileri deli."

"Saçları benimkinden daha güzel." Yanına gidip ipeksi tüylerini okşadım.

"O bir Afgan Borzoi. Yarın bizimle birlikte geçit törenine katılacak." Gigi büyük köpeği bakım kafesinden çıkarır ve kuzenimizin yanına gider. "Neden malzemelerimi karıştırıyorsun?"

"İyi cımbızını ödünç almam lazım." Mav paslanmaz çelik aleti çıkarır. "Bıçağıma bir şey takıldı."

"Maverick, hayır." Gigi, onu yakalamak için omzunun üzerinden uzanır. "Onları kırmana izin veremem. İki yüz dolar ediyorlar!"

"Yenisini alabilirim." O, Gigi'nin kollarından kaçır.

Gigi benim gibi 1,70 boyunda, ama Mav 1,88 boyunda ve kurnaz. Hala çocukmuş gibi güreşen onlara başımı sallayarak kapıya doğru yönelirim.

Maverick, LA Champions takımının yıldız sağ kanat oyuncusu olarak yirmi set cımbız alacak kadar para kazanıyor. Bizimle yaşamak zorunda değil. Sadece bizimle birlikte olmayı ve bizi çıldırtmayı seviyor.

"Kağıtları notlandırmam gerekiyor. Sabah görüşürüz."

"Güzel el sallla," diye Maverick arkamdan sesleniyor ve ben de başımın üstünden ona orta parmağımı sallıyorum. "İşte benim prensesim. Seninle gurur duyuyorum."

"Tıpkı annen gibi," diye bağıyorum.

Mav'in annesi, teyzemiz Dylan, yıllarca onu "güvenli spor" olan golfe yönlendirmeye çalıştıktan sonra, tek oğlunun güney bölgesinin en iyi hokey oyuncusu olduğunu öğrendiğinde gerçekten ağladı.

Serbest oyuncu olduğunda ona büyük ilgi vardı ve biz buradaydık diye Los Angeles'ı seçti. Kendi evini bulana kadar bizimle kalması gerekiyordu, ama sonra hiç gitmedi.

Los Angeles'ın en iyi bölgesinde, dört yatak odası ve iki banyosu olan sevimli bir iki katlı bungalovumuz var ve benim okuduğum Caltech'e de çok uzak değil.

Üçüncü bir ev arkadaşı aramıyorduk, ama bu günlerde her şeyin maliyeti yüksek olduğu için, masrafları paylaşacak bir kişi daha olması bizi mutlu etti.

O da kalmaktan çok memnundu, özellikle de hepimiz kardeş gibi büyüdüğümüz için. Ne derse desin, Mav tam bir aile adamı ve mükemmel bir aşçı, ki Gina ve ben öyle değiliz. Yani, avantajlar!

"Mor içeceği ben getireceğim!" Gigi arkamdan bağıyor ve ben gülerek burnumu çekiyorum.

Mor içecek, mor Kool-Aid ve Everclear ile yapılan bir New Orleans içeceğidir. Biz doğmadan önce de ailemizde vardı, bu yüzden tabii ki yirmi bir yaşına girer girmez tarifini alıp kaçtık.

"Sabah ondan önce mor içecek mi?" Dönüp kapıyı popomla iterek açarım.

"Annemiz bizi iyi yetiştirdi!" diye cevaplar ve göz kırpar.

Yarın güne mor içecekla başlayacaksa, I definitely have to lock up in my bedroom

bu gece. İki gün dışarıda kalabilirim ve bu finaller kendiliğinden not vermeyecek.

"NEDEN BU KADAR SOĞUK?" Maverick'in paltosunu omuzlarıma sararak araba kuyruğunun arkasında duruyorum. "Ekim ayı Los Angeles'ı ziyaret etmek için en iyi zamanlardan biri olmalı!"

"Annenle konuş," diyor Gina alaycı bir şekilde.

"O da küresel iklim değişikliğini suçlayacaktır."

Maverick elime kırmızı bir Solo bardak tutuşturur. "Biraz daha mor içecek. Seni ısıtır."

"Bardağımı bir saniye tut." Koyu renkli saçlarımı omuzlarımin arkasına düzeltip taçımı kafama takıyorum. "Bunu tutmama yardım et, Geeg."

"Haze'in tasmaşını tut." Saç tokaları almadan önce parlak kayış bana uzattı.

Mav'in parlak mor ve siyah takım ceketinin altında, Şampiyonlar'ın formalarına uyması için siyah detaylı, payetli beyaz bir elbise giyiyorum.

Uluslararası Prenses Kadın kuşağım yerli yerinde ve bir yardımcı, geçit töreninde taşıyacağım büyük beyaz ve siyah gül buketiyle bekliyor.

"Siyah gülleri nereden buluyorlar?" Gina bukete gözlerini kısarak bakar. "Onları ve güvenlik çubuğunu aynı anda tutabilecek misin?"

"Tabii ki." Mav'dan Solo bardağı alıyorum. "Bu benim ilk rodeom değil."

Ya da güzellik yarışması geçit töreni.

"Acele et, neredeyse zamanı geldi." Bardağıma başını salladı.

Büyük bir yudum alıp, yutarken çenemi geri çekiyorum. "Buna ne kadar Everclear koydun, Gigi? Tadı hissedilmemesi gerekiyordu."

"Mav yaptı. Dün gece köpeğimle acil bir durum yaşadım."

Mav'e mavi gözlerimi kocaman açtım. Yüzünde çılgın bir gülümseme vardı ve dilini çıkararak başını salladı. "Ekstra güçlü, Prenses!"

O bir yudum daha alır, ama benim midem bulanır. "Maverick..."

Uluslararası Prenses Kadın Burs Programı'nın temsilcisi olarak, bir şamandıradan sarhoş olamayacağımı söyleyerek ona kızmak üzereyim ki, megafonla bir bayan tüm binicilere yerlerini almalarını emreder.

Sokakları dolduran hayranların arasından geçeceğimiz platforma çıkan kısa merdivenleri tırmanmaya başladığımda, çok fazla tahıl alkolünün etkisini hissetmeye başlamıştım bile.

"Neden beni uyarmadın?" diye fısıldıyorum, Mav'ın ceketini, el sallarken tutacağım süslü podyumun arkasına koyarken. "Köpek acil durumu da neymiş ki?"

Gigi eteğimi düzeltir, sonra Hazel'ı ve kendi gösteri köpeği olan, Spanky (Spank My Bottom'un kısaltması) adını verdiği beyaz standart Poodle'ı yanına yerleştirir.

"Yetiştiricilerden biri sinir krizi geçirdi. Bu, onun çirkin boşanmasıyla ilgili olabilir." Gigi endişeli bir yüz ifadesi takınır. "Bu arada, önümüzdeki birkaç hafta boyunca bir köpeği evlatlık olarak alacağız."

Artık köpek bakmayacağımızı söylediğimizi söylemeden önce, görevli kocaman bir gül buketini kollarıma tutuşturur.

"Bunları omzunun üzerine koy..." Saçımı tekrar arkama itiyor. "Sonra bu kayışı bileğine tak."

"Kayıştan daha sağlam bir şeye ihtiyacım var." Adam kenara doğru yürüyüp platformdan atlarken ben hala konuşuyorum. "Bekle! 7,5 cm topuklu ayakkabılar giyiyorum!"

Ekstra güçlü mor içecekten iki bardak içtiğimi söylememe gerek bile yok.

Adam, hareket etmeye hazırlanan organizatörlerin kalabalığına karışırken arkasına bakmıyor.

Gigi yaklaşıyor. "Dengesiz hissedersen kolumu tut."

"Ve bu çiçekleri her yere mi atacağım? Çok ağırlar!" *Mor renkli içecek* ve son bakıcı evcil hayvanımızın köpek kusmuğunun hala aklımda olan korkunç hatırası nedeniyle, burada oturup kollarımı kavuşturmak istiyorum. "Bu bakıcı köpek kim ki?"

"Oh, o çok tatlı bir şey!" Gigi hayranlıkla gülümsüyor. "O, Princess Petunia adında küçük bir çay fincanı pudel. Onu seveceksin. Neredeyse senin evcil hayvanın olmak için yaratılmış!"

"Evcil hayvan istemiyorum. Şu anda nerede?"

" 'da, evde." Gigi'nin gözleri kısılır. " , iyi misin? Sallanıyorsun ve henüz hareket etmeye başlamadık bile."

O haklı. Kahvaltı yapmadım ve sanki şimdiden midem bulanıyor gibi hissediyorum.

Başım belada.

"Hey, bayanlar!" Maverick, floatonun yanında durduğu yerden bize el sallıyor. "Yeni takım arkadaşım ile tanışmanızı istiyorum. Kendi evini bulana kadar birkaç gün bizim evde kalacak."

"Maverick!" Gigi'nin sesi yüksek ve kızgın. "Bunu önceden konuşmadık!"

"Sen mi konuşuyorsun?" Hala sürpriz olarak gelen köpek yüzünden kızgınım. "Bu yeni köpek de önceki gibi yatağıma kusarsa..."

"Onu seveceksin," diye Gigi sözümü kesiyor.

Kuzenimiz, kahverengi tüylü saçlı iri bir adama eliyle işaret eder, sonra Mav'a dostça sarılmak için aceleyle yaklaşan adama kırmızı bir Solo bardak uzatır.

"İşte benim adamım!" Maverick hala bağırıyor ve sırtı dönük olan adamı işaret ediyor.

Bayan yine megafona sarılıyor ve hepimize on saniyelik uyarı veriyor.

Bu heyecanı üzerinden atmak için elimden geleni yapıyorum, omuzlarımı geriye doğru çekip duruşumu düzeltiyorum. Float keskin bir şekilde

ve ben topuklarımın üzerinde sallanarak kayışa sertçe çekiyorum.

"Vay..." Düşük bir çığlık atıyorum ve Gina elimi tutuyor. "İyi misin?"

"Hey, Prenses, Maid Marian, buradayım!" Mav bağılıyor ve şimdi kolunu yeni takım arkadaşının omuzlarına dolamış. "Size dinamit gibi Gavin Knight'ı, durdurulamaz Gav ve Mav hokey ikilisini takdim ediyorum!"

Uzun boylu adam kare çenesini kaldırıyor ve buz mavisi gözleri benimkilere bakıyor. Gözlerimiz buluştuğunda, kan dolaşımda soğuk su dalgası yükseliyor ve hemen ardından ateş geliyor.

Orada duruyor, 1,88 metre boyunda, geniş omuzlu, yuvarlak pazılı, çenesinin ortasında gamze olan kare çeneli. Dolgun dudakları düz beyaz dişlerin üzerinde açılıyor ve midem bulanıyor.

Zihnim Kuzey Carolina'nın Chapel Hill kentindeki üniversite günlerime geri dönünce donup kalıyorum. Oda arkadaşım Karen, sevdiği adam, güvendiği adam, üniversitedeki ilk erkek arkadaşı, Tri-Delta kız öğrenci yurdundaki tüm kızlarla yatıyordu diye kanepede gözyaşlarına boğulmuştu.

Ne zaman Gavin olmaya başladığını bilmiyorum, ama *Lane Knight* tanıdığım en kötü şöhretli playboy. Tanrı gibi bir vücudu ve kötü adam gibi bir kalbi var.

"Hayır!" Sesim keskin çıkıyor ve kayışı bırakıp kuzenimin yönüne doğru bir adım atıyorum. "O olmasın!"

Sanırım mor içki, elbise, taç ve 7,5 cm topuklu ayakkabılarımla, geçit töreninin ortasında bir şeyler yapacağımı düşünmeme neden oluyor.

Geçit arabası hareket etmeye başlar ve ben beyaz ve siyah gülleri havaya fırlatırken sözlerim çığlığa dönüşür.

Spanky, sanki beni kurtaracakmış gibi Gina'yı da yanında sürükleyerek öne atılır, ama çok geç. Havada uçarken beni hiçbir şey durduramaz.

Üniversitedeki oda arkadaşıma bir daha asla konuşmayacağıma yemin ettiğim, dünyanın en büyük pisliğinin kaya gibi sert göğsü dışında hiçbir şey.

konusmayacağıma yemin ettiğim, dünyanın en büyük pisliğinin kaya gibi sert göğsü dışında hiçbir şey yoktu.

"Merhaba, Hayden." Çenesini indirip, bir oyuncu gibi bana sırtıyor. "Uğradığın için teşekkürler.

"Merhaba Hayden." Çenesini eğip, tam bir çapkın gibi bana sırtıyor. "Uğradığın için teşekkürler. Duyduğuma göre oda arkadaşısı olacağız."

"Beni indir." Onun güçlü kollarından kurtulmaya çalışıyorum.

Beni bırakmıyor. Bunun yerine gözlerini kısıyor. "Sanırım bu, hayatını kurtardığım için teşekkür etmenin komik bir yolu."

"Sen benim hayatımı kurtarmadın. Sadece düşüşümü yavaşlattın." Onun göğsünü ittim ve o da geri çekildi. "Her şeyi mahvettiğin gibi."

Son cümleyi fısıldayarak söyledim, ama çenesinin gerilmesinden beni duyduğunu anlayabiliyordum.

Gitmeye ve tekrar geçit arabasına binmeye hazırlandığım sırada, topuğum elbisenin eteğine takıldı ve yüksek bir yırtılma sesiyle eteğimin altı, LA Champions resmi Hoş Geldin Geçit Törenindeki görünüşümle birlikte ortadan kayboldu.

Gavin

Dün...

"Bana bunu yapamazsın Chip, taşıma kamyonu çoktan evine doğru yola çıktı." Kaşlarım çatık ve boğazımda öfke yanıyor.

Atlanta'daki terminalde uçak trenini beklerken sesimi alçaltmaya çalışıyorum.

"Üzgünüm Gav, karım kalmak istediğine karar verdi. Onu ikna edemiyorum."

"Ne yapmam gerekiyor?" Gümüş kapılar açılıp yolcular dışarı akın ederken, burnumun köprüsünü sıkıştırıp çenemi indiriyorum. "Beni evsiz bırakıyorsun."

"Kalabileceğin bir takım arkadaşın yok mu?"

Ortalık sakinleşti ve trende, koyu saçlı küçük bir kızın yanında yerimi aldım.

"Muhtemelen. Bir hafta önce söyleseydin, ama bugün Los Angeles'a varacağım."

"Gerçekten üzgünüm. Otel odası tutacak paran var mı?" Tabii ki otel odası tutacak param var.

"Bu çok ani oldu Chip. Peki ya eşyalarım ne olacak?"

"Bak ne diyeceğim..." Sesi, az önce bütün günümü mahvetmemiş gibi neşelenir. "Pod kiralama yeri olan bir arkadaşım var. Seni zor durumda bıraktığım için, sana bir ay ücretsiz kalmanı isteyeceğim."

Çenemi kaldırıp, nefes verirken arabanın tavanına bakıyorum. "Görünüşe göre başka seçeneğim yok. Adresi bana mesajla gönder, şoförle iletişime geçmeye çalışırım."

"Orada eşyaları indirmek için birkaç adamım olacak." Sanki bir paket cips açıyormuş gibi ses çıkarıyor, bu da beni daha da sinirlendiriyor. "Sen parmağını bile kıpırdatmayacaksın."

Parmağımı kaldırmayı düşünüyorum. Şimdi El Segundo'daki antrenman stadyumunun yakınında yeni bir ev bulana kadar kalacak bir yer bulmam gerekiyor.

B terminaline yaklaşırken telefonu kapatıyorum ve gözlerim küçük kıza takılıyor. Annesi, teyzesi ya da sanırım dadısı olabilecek bir kadının elini tutuyor.

Koyu renkli bukleler tombul pembe yanaklarını çevreliyor ve parlak mavi gözleri bana sabitlenmiş durumda.

Ona gülümser ve göz kırparım, o da kadının bacaklarının arasına yüzünü o kadar hızlı gömer ki, kadın bir adım öne atmak zorunda kalır. Yukarıdaki kılavuza bakarak bir kahkaha atarım.

Durağımıza yaklaşıyoruz ve aşağıya baktığımda, kız yine bana bakıyor. Bir kez daha göz kırpiyorum ve o da bana küçük bir gülümseme atıyor. Ağzının köşesinde bir gamze beliriyor, çok tatlı bir kız.

Tren sert bir şekilde durur ve insanlar inmeye başlarken, ben kapıyı onlar için tutmak için elimden geleni yaparken tereddüt ederim. İneriz ve küçük kız arkadaşının elini bırakır. Elini ağzına götürür ve bana doğru üfler.

Kadın tam zamanında durup bunu görüyor. "Harper, flört mü ediyorsun?"

Harper gözlerini kısar ve ben gülümserim. Kadın dikleşir, yukarı, yukarı, bana bakar ve dudakları "Oh!" diye açılır.

Ona başımı sallarım. "Gavin Knight. Üzgünüm, her şeyi ben başlattım." Küçük kız kolunu çeker. "Onunla oynamasını iste, Anne!"

Annesi gözlerini kısarak bana gülümser. "Oynamak ister misin, Gavin Knight?"

Çift anlamlı sözü anlamalı mıyım yoksa görmezden mi gelmeliyim, emin olamıyorum. Yüzünde yüzük görmüyorum ama saatin ilerlediğini görüyorum. Aktarmam için çok az zamanım var.

Bunun yerine, Harper'ın önüne çömelirim. "Seninle oynamayı çok isterdim, ama uçağıma yetişmem lazım. Nereye gidiyorsun?"

"Büyükanne Santorino'da yaşıyor," diyor, çenesini gururla kaldırarak.

"San Antonio," diye açıklıyor annesi.

"Ah, eğlenceli şehir." Çantamdan küçük bir LA Champions logolu çıkartma çıkarıyorum. Nereden aldığımı bile hatırlamıyorum. "Belki bir ara beni oynarken görürsün."

Harper çıkartmayı alır ve bana gülümser. "Bak anne!"

"Hokey oyuncusu." Annesi yavaşça başını sallar. "Tahmin edemezdim tahmin edemezdim..."

Ağzını işaret eder ve ben 1,88 metrelik boyumla ayağa kalkarım. "Anneme dişlerimi koruyacağıma söz verdim."

"İyi şanslar." Gülüyor. "İyi uçuşlar."

El sallayarak asansöre biniyorlar. Küçük kız elinden geldiğince el sallıyor, bu da beni güldürüyor. Henüz otuz yaşındayım, yeni bir şehirde yeni bir hayata başlıyorum, ama bir gün benim de öyle bir hayatım olmasını diliyorum.

Telefonum titrer ve onu çıkararak ekranda arkadaşım Maverick Murphy'nin adını görürüm.

MAVERICK

Ne zaman varacaksın dostum? Taşınırken yardıma ihtiyacın var mı?

Kapıya doğru yürürken, metin okuma özelliğini kullanarak cevap veriyorum.

GAVIN

Beşte orada olacağım ama bir sorunum var. Chip beni evsiz bıraktı.

En iyi takım arkadaşımın cevap vermesi uzun sürmedi.

MAVERICK

WTF? Ne oldu?

GAVIN

Karım gitmek istemediğine karar verdi.

MAVERICK

Bunu yapabilir mi?

GAVIN

Kadınların fikrini değiştirmelerinin bir ayrıcalığı olduğu konusunda bir söz yok mu?

MAVERICK

Yedek planın var mı? Kalacak bir yere ihtiyacın var mı?

GAVIN

Bu gece için bir otel odası ayarladım, sanırım süre de belli.

MAVERICK

Siktir et, benimle kalacaksın. Yeterince yerim var.

Kaşlarımla çatılır ve bunu düşünürüm. Maverick ve ben, o LA ile sözleşme imzalamadan önce üç yıl boyunca Atlanta'da birlikte oynadık. Şampiyonlar, sağ savunma oyuncusunu Toronto'ya kaptırdığında, son dakikada yapılan bir takasla buraya gelmem için harika bir teklif aldım.

Biz "Gav ve Mav"ız, durdurulamaz ikiliyiz ve birlikte sahaya çıktığımızda taraftarlar çılgına dönüyor. O yıldız bir sağ kanat oyuncusu ve ben bir defans oyuncusu olsam da, o kadar uzun süredir birlikte oynuyoruz ki birbirimizin aklını okuyabiliyoruz. Birlikte tüm stadyumu ayağa kaldırıyoruz.

Ligin en büyük savunma oyuncusu olmayabilirim, ama en güçlü patencisiyim. Bantlara çıkmaktan korkmuyorum ve zor durumlarda iyiyim.

GAVIN

Rahatsız olmayacağından emin misin?

MAVERICK

Olmaz! İstedğin kadar kalabilirsin. Boş odamız ve her şeyimiz var.

GAVIN

Teşekkürler kardeşim. Hayatımı kurtardın. Yarın geçit töreninde görüşürüz.

MAVERICK

Eşyalarını getir. Benimle eve geleceksin.

Telefonum çalarken ona başparmağımı kaldırıyorum. Hemen düğmeye basıyorum ve annemin yüzü ekranda beliriyor.

"Uçuşların arasında mı yakaladım seni yoksa uçağa mı atlayacaksın?" Annemin gülümsemesi geniş, parlak mavi gözlerinin köşelerinde hafif gülme çizgileri var.

"Evet ve evet. Uçuşlar arasında, ama uçağa binmek üzereyim. Her şey yolunda mı?"

Annem minyon, narin ve solgun tenli, koyu mor saçlı ve omuzlarında dövme var. Babamla tanıştığında dövme sanatçısıydı, babam ise eski bir ulusal muhafızdı ve özel dedektif olmuştu.

Hiç evlenmediler, ama her zaman yakın kaldılar. "Elaine, sana telefon edip yerleşip yerleşmediğini sormamı istedi. yerleşip yerleşmediğimi sormamı istedi. Ona henüz oraya varmadığını söyleyeceğim." "Hâlâ bana kızgın değil, değil mi?"

Üvey annem bu taşınmadan memnun olmadığını bana bildirdi.

"Sadece somurtuyor. Wilmington'dan Atlanta'ya gitmek, Los Angeles'a gitmekten çok daha kolaydı."

İki çift son derece destekleyici "ebeveyn" ile büyümek benim için büyük bir şans oldu. Babam, ilkokul öğretmenlerime küçükken iki annem olduğunu söylediğinde

ilkokul öğretmenlerime iki annem olduğunu söylediğimde büyük bir keyif duyardı.

Bu yüzden ikisini de hayal kırıklığına uğratmak çok zor.

"Bu harika bir şeydi ve ben Mav ile buradayım. Hepiniz Mav'i seviyorsunuz."

"Senin orada torunlarını doğuracağından gerçekten endişeleniyor. Ben de biraz endişeleniyorum."

Burnunu kırıştırıyor ve bana baskı yapmaktan nefret ettiğini biliyorum.

"Biliyorsun, başka çocukların da var."

"Bu Elaine'in sorununun bir parçası." Annem başını sallarken dudaklarını büküyor. "Ergen erkekler çok sessiz ve düşüncelidir. Bir çocuk daha yapmalıydı."

"O ortaokul öğretmeni." "Aynı şey değil."

"Ona sabretmesini söyle. Bu dönem geçecek ve tekrar konuşmaya başlayacak."

Bu onu güldürdü. "Doğru. Ama Sabrina'nın dayanacağından emin değilim."

Üvey kız kardeşim, annem ve Slayde'in kızını düşünüyorum. Annem gibi minyon, solgun tenli, uzun düz siyah saçlı. "O da düzelecektir. Sana çok benziyor."

"Sen iyi bir ağabeyisin." Sıcak bir gülümsemeyle, "Her şey yoluna girdiğinde seni ziyarete gelmek istiyorum."

"Tamam, Elaine'e endişelenmemesini söyle. Yerleşmekten olabildiğince uzağım."

Uçaktaki o küçük güzellik kraliçesinin hatırası zihnimde dolaşıyor ve pişmanlık gibi bir duygu midemi sıkıştırıyor.

Annem hiçbir şeyi kaçırmaz . " o bakış ne anlama geliyor? Bana söylemen gereken bir şey mi var?

"Hayır." Ben gülerek cevap verdim. "Sadece... Uçakta küçük bir kız bana öpücük gönderdi. Çok tatlıydı."

Annemin gözlerinden çizgi film kalpleri fırladığından eminim. "Lane Knight, sen tıpkı baban gibisin. Kadınlar

seni sevmekten kendilerini alamıyorlar."

"Tamam, tamam. Gitmeliyim. Bölgemi çağırıyorlar."

Dudaklarını büzüyor ve şu anda telefonu kapatmaya çalıştığını anladığını anlayabiliyorum.

"İki annem"den biri bebek muhabbetine başladığında, durum yoğunlaşabilir ve üniversitede olanlardan beri, kız arkadaşlarla tekrar ilgilenmeye hiç niyetim yok, bunun bir sorun olduğunu biliyorum.

O yanık olayından sonra tamamen kopardım. Hatta adımı Lane'den Gavin'e değiştirdim, ama onlar bunu hatırlayamıyor gibi görünüyor.

"Güvenli bir uçuş dilerim,
Laney. Seni seviyorum." "Ben
de seni seviyorum, anne."

Vedalaşp telefonu kapattım. Gözüm sol başparmağımdaki ince kırmızı halkaya takıldı. Annem, ilk kez evden ayrılırken oraya dövme yaptırmıştı. Bu, bizi uzay ve zamanın ötesinde birbirimize bağlayan kırmızı bir iplikle ilgili eski bir Japon efsanesidir. Onun halkası küçük parmağındadır.

O böyle duygusal biridir ve ben beklerken, fısıltı gibi bir düşünce zihnimden geçer. Bu düşünce, kahverengi saçlar ve parlak mavi gözlerden esinlenmiştir, bana evim kadar tanıdık gelen bir kombinasyon.

Bir kişi...

Bir daha asla konuşmak istemediğim kişi.

Kötü üniversite deneyimimi, bir daha asla açmayacağım bir kutuya koydum. O yıl zor bir ders aldım: Kalp söz konusu olduğunda kimseye güvenemezsin.

Paradenin yapıldığı sabah hava beklenmedik bir şekilde serin. Ekim ayında Los Angeles'ın sıcak olacağına inanmışım, ama aynı zamanda havanın tahmin edilemez olduğu da söylenmişti. Paradenin yapıldığı güzergâhta toplanan kalabalığın arasından geçerken ceketimi giydim.

Maverick, geçit töreninin kraliçesinin bizimle birlikte yürüyeceği son geçit arabasına gitmemi söyledi. Hayranlara oyuncak hokey diskleri, çıkartmalar ve diğer takım eğyalarını dağıtmamız gerekiyordu.

Yeni gelen biri olmama rağmen, siyah, mor ve beyaz giysili insanların arasından geçerken alkış alıyorum. Havada heyecan var ve eski dostumu görmek için sabırsızlanıyorum.

Mav ve ben, ikimiz de büyük ve birbirine yakın ailelerden geliyoruz ve Atlanta'da bunun avantajları ve dezavantajları konusunda hemen kaynaştık. Ayrıca bunu hiçbir şeye değişmezdik.

"İşte orada!" diye bağırdığını duyuyorum, rzgârda dalgalanan siyah saçları var.

Kırmızı bir Solo bardak tutuyor ve ben başımı sallıyorum. Saat Saat sabah 10 ve eminim ki sert bir şey iiyordur. Muhtemelen teyzelerinin yapmayı sevdiği o meşhur mor ikidir.

"Buraya gel dostum." Beni kucaklamak için çekiyor ve birbirimizin sırtına vuruyoruz. "Bir yıl oldu mu?"

"Evet, ama sürekli oynadığımızda zaman çabuk geçiyor."

"Geçen yıl Atlanta'daki ma en ktsyd."

Onun elindeki koyu mor renkli ölümcül içeceği alırken başımı sallıyorum.

Bu kadar erken saatte bunu imeyeceğimden eminim. "Evet.

Karşı taraflarda olmak zordu."

"Bana pas atmanı bekledim durdum." Ela gözleri parlıyor ve ben başımı sallıyorum.

"Bu çok iyi olurdu."

"Beni dvdrrlerdin." Boylarımız yaklaşık aynı ve kolunu omuzlarıma dolamış. "Gel de diğer oda arkadaşlarınla tanış."

"Diğer oda arkadaşların mı?" Kaşlarını atıldı. "Ben sanıyordum ki..." "Eh, yalnız yaşamak istemediğime karar verdim, bu yüzden

Gina ve Haddy'nin yanına taşındım." Göğsüm sıkışır ve dururum. "Ben..."

"Sorun yok, dört yatak odası var, kendi alanın olacak."

"yle değil. Ben sadece..."

"Hey, Prenses, Maid Marian, buraya bak!" Mav beni geçit arabasının kenarına sürüklerken bağılıyor. "Size dinamit gibi Gavin Knight'ı, durdurulamaz 'Gav ve Mav' hokey ikilisini takdim ediyorum!"

Ona baktığımda boğazım kurur. Floatın ortasında duruyor, mükemmel bir duruşla, uzun, ipeksi saçları sırtına dökülüyor. Zarif beyaz elbisesi vücuduna mükemmel oturuyor, ince ama doğru yerlerde kıvrımları var.

Başında taç var ve elinde takımımızın renklerinde kocaman bir buket çiçek tutuyor.

Hayden Bradford, hayatımda gördüğüm en güzel kadın. Onunla ilk tanıştığımda, konuşmayı unuttum.

Şimdi gözlerimiz buluştuğunda, soğuk suyla şok olduktan sonra öfkeli bir kaynak makinesi ile vurulmuş gibi oluyorum.

"Hayır." Sesi keskin. "O olmaz."

Ben de aynen öyle düşünüyorum, prenses. Hayden Bradford delicesine güzel olabilir, ama aramızdaki geçmiş, aynı evi paylaşmayı pek de cazip hale getirmiyor.

Float hareket etmeye başlarken, o da bizim yönümüze doğru sendeleyerek bir adım atar ve sözleri çılgınlığa dönüşür. Kolları havaya uçar ve güller başının üzerinde bir yay çizerek uçar.

Herkes, hatta iki büyük köpek bile ona doğru atılır ve ben de içgüdüsel olarak floata doğru koşarım.

Oof! diye bir sesle, Cinderella gibi kollarımın içine düşer ve gözlerimiz karşılaşır. Göğsüme yumruk gibi çarpan kristal mavisini gözler.

İkimiz de şaşkınlık ve az önce olanlara gülümsemeden edemiyorum — buz prensesi arabasından düştü.

"Merhaba, Hayden." Kaşlarım yükselir. "Uğradığın için teşekkürler. Duyduğuma göre oda arkadaşı olacağız."

"Beni indir." Dolgun dudakları büzülür ve kollarımda kıvrılır.

Beklenmedik bir şekilde iyi hissettiriyor. Hafif ama yumuşak ve taze çiçekler gibi kokuyor.

"Sanırım bu, hayatını kurtardığım için teşekkür etmenin komik bir yolu."

"Sen benim hayatımı kurtarmadın. Sadece düşüşümü yavaşlattın." Göğsümü itiyor ve ben onu ayağa kaldırıyorum.

"Her şeyi mahvettiğin gibi."

Bunu fısıldayarak söylüyor, ama ben duyuyorum. Ne anlama geldiğini de biliyorum.

O da benim kadar UNC'de olanları atlatamamış ve o otele tekrar giriş yapmanın çok geç olup olmadığını merak ediyorum.

Haddy

“Evet, Bayan Higgins, Ben farkındayım
bunun kötü kötü ama Uluslararası
Prenses Kadın programına kötü bir izlenim bıraktığını biliyorum,
ama gardırobumda bir sorun yaşandı.” Dudaklarımı ısırarak,
hasarı kontrol etmek için elimden geleni yaparak küçük arka
bahçemizde volta atıyorum. “Topuğum elbisenin eteğine takıldı
ve yırtıldı

Eteğimin alt kısmı yırtıldı.”

“Senin kadar deneyimli birinin böyle bir *kıyafet* sorunu yaşamayacağını düşünürdüm.” Yaşlı kadının ses tonunda sabırsızlık vardı. “Hayranları, seni görmek için oraya gelen küçük kızları ve tüm Şampiyonlar ulusunu hayal kırıklığına uğrattık.”

“Oyuncular hala oradaydı.” Bu sözler istemeden ağzımdan çıkınca yüzümü buruşturdum.

“Mesele o değil, Bayan Bradford, bunu siz de biliyorsunuz.”

“Evet, efendim.” Tövbe eden bir ses tonuyla konuşmaya çalıştım. “Bir açıklama yapabilir miyim?”

“Bir açıklama yapabilir miyim?”

“Bence en iyisi bu konuyu kapatmak. Dikkat çekmemek en iyisi. Ama gözüm üzerinde.”

"Sizi bir daha hayal kırıklığına uğratmayacağım."

"Umarım öyle olur. Uluslararası Prens Kadın Burs Programı, ülkedeki en eski programlardan biridir. Biz kraliyet ailesiyiz. Biz sıradan insanlar *değiliz*."

Dudaklarımı sıkıştırıp, o telefonu kapatırken başımı salladım.

Aradığında TMI sitesinin açık olduğu ekrana bakarak, Gavin Knight'ın kollarında, başımda taç ve beyaz payetli elbiseyle duran görüntümü görünce kaşlarımı çattım.

Onun pazıları şişkin ve beni sanki ben Cinderella'ymışım gibi tutuyor, başlıkta ise "***O hem seksi bir hokey oyuncusu hem de beyaz şövalye!!!!***" yazıyor.

"Ünlem işaretleri falan," diye mırıldanıyorum.

Belli ki onu benim tanıdığım kadar tanımıyorlar.

Yavaşça nefes alıp, çenemi gökyüzüne doğru kaldırıyorum ve bursumu kaybetmediğim için sessizce "*Teşekkürler*" diyorum. Dr. Warwick için çalışmaya geri dönmek zorunda değilim ve bir profesörün maaşıyla asla ödeyemeyeceğim borçlar biriktirmeden, zamanında diplomamı almaya devam ediyorum.

Telefonumu bordo renkli ipek pijama altımın cebine koyup pembe havlu kumaştan bornozumun kemerini sıkıştırdıktan sonra mutfığa giriyorum. Maverick gördüğüm ilk kişi.

Geri dönüştürülmüş ahşap masamızın kenarındaki bankta oturuyor, yüzünde suçluluk ifadesi var. Gavin masanın karşısında, gözleri telefonuna sabitlenmiş, başını kaldırmıyor.

"Ne dedi?" Maverick'in sesi alçaktı. "Taçını elinden aldı mı?"

"Hayır."

"Tanrıya şükür." Alnı gevşer ve geriye yaslanır. "Annem beni öldürürdü."

Onun annesi, yani teyzem Dylan'ı düşünüyorum. Teyzem, onun Bradford ailesinin sporu olan futbol oynamaktan

Bradford ailesinin sporu olan futbol oynamaktan milyon kat daha tehlikeliydi.

Ona kafasını ve dişlerini koruması için söz verdirtti... ve her kasabada hokey hayranlarıyla yatmayan bir oyuncu olması için. Sonuncusunu sormadım bile ve Gavin söz konusu olduğunda bu soruyu düşünmeme bile izin vermedim.

O benim işim olmadı hiç.

"Bir dahaki sefere, aç karnına üç kat güçlü mor içki ikram etmeden önce beni uyarırsan sevinirim."

Maverick dizlerinden kalkar ve odanın diğer ucuna geçerek bana sarılır. "Üzgünüm, Hads. Seni sarhoş edip prenses arabasından düşürmek istememiştim."

Gözlerimi devirip başımı sallıyorum. "Karıştırdığını bilseydim, sosisli bisküvi yerd. Ya da sadece bir tane yerd."

Maverick, ekstra güçlü içkilerle gurur duyar. Bunların sağlığa veya geçim kaynağına zararlı olabileceğini asla düşünmez.

Elimi omzuna koydum. "Bursumu kaybedemem, Mav."

Çenesi düşer ve Gavin'in mavi gözlerinin bana kaydığını hissederim.

Tüylerim diken diken olur ve *sanki* sorumsuz alkol kullanımı hakkında bir yorum yapmasını beklerim. Bunun yerine, dikkati tekrar telefonuna döner.

Muhtemelen o da benim kadar iyi biliyor ki bu yaşam düzeni yürümeyecek ve söyleyeceği her şey yangına körükle gitmekten başka bir şey olmayacak. Yangın olduğu için değil. Ona karşı hiçbir sıcaklık hissetmiyorum.

Adaletin ateşinden başka.

"Her şey yolunda mı?" Gigi, iki büyük köpeği ile birlikte odaya girer. "Haze ve Spanky çok endişelendiler, seni kurtarmak için neredeyse beni şamandıradan aşağı çekeceklerdi."

"Evet." Omuzlarım düşer ve beyaz pudelinin kıvrırcık kafasını okşarım. "Orada tam bir amatör gibi davrandım."

Bayan H beni deneme süresine koysaydı onu suçlamazdım."

"Seni neşelendirecek bir şeyim var!" Sesi tiz bir köpek sesine dönüşür ve küçük kahverengi bir kek gibi görünen bir şeyi çıkarır. "Haddy, yeni bebeğinle tanış, Prenses Petunia."

Kabarık kahverengi topu bana uzatır, bir eliyle ortasından, diğer eliyle poposunu tutar. Kocaman kahverengi köpek yavrusu gözleri bana bakarak kırışştırır ve kalbim erir.

"Aman Tanrım!" Minicik köpeği ellerinden alırım. "Gina! Nasıl bu kadar küçük olabilir?"

"Çok tatlı değil mi?" Kuzenim, sıcak küçük tüy yumağını boynuma dayadığım yere yaklaşır.

"O çok tatlı!"

"Onu seveceğini söylemiştim." Gigi, küçük köpeğin kafasını işaret parmağıyla okşadı. "Bu seni daha iyi hissettiriyor mu?"

"Evet." Dudaklarımı büzüyorum. "Yumuşaklık, sinir sistemine güvenlik sinyali gönderir. Bu yüzden hayvanları okşamak kan basıncını düşürür."

"Ve o bir prenses." Gözleri parlar. "Peepee sana çok yakışıyor!"

Maverick tükürür, Gavin bile eğilir ve büyük elini ağzını kapatmak için kaldırır.

Ön kolundaki kaslar çekici bir şekilde kasılır ve neden her hareketini mıknaşın demiri çektiği gibi takip ettiğimi bilmiyorum.

Karen'a nasıl davrandığını kendime hatırlatmam gerekiyor. Erimiş lav kadar ateşli olması ya da Dylan teyzenin acı biberleri kadar acı olması önemli değil. Ona güvenilmez.

"Ona *Peepee* demeyeceğiz." Kafamı sallıyorum.

"Neden?" Gina gülerek burun kıvrıyor. "Ben tüm köpeklere takma isimler veririm."

Bu doğru.

Prenses Petunia'yı ellerime alıp iyice inceliyorum. O, sevimli, tarçın rengi bir minyatür kaniş ve avucuma tam sığıyor.

"Ne kadar büyür?"

"Oyuncak köpeklerin boyu genellikle 25 cm'dir ve ağırlıkları 2,7 ila 4,5 kg arasındadır."

"Tuvalet eğitimi var mı?"

"Yavru köpek pedi kullanıyor." Gigi kendi versiyonunu yapar. "Ama onu düzenli olarak dışarı çıkarırsanız, dışarıda yapar."

Gina ellerini burnunun altında birleştirir ve yeşil gözlerini bana doğru kırıştırır.

"Tamam, kalabilir."

Sevinç ıgılgı Peepee'yi titretir ve ben kıvrıcık kahverengi vücudunu boynuma yaslarırken, kuzenim kollarıyla omuzlarıma sarılır ve zıplayarak bana sarılır.

"Yaşasın! Tori kendine geldiğinde onu geri vermek istemeyeceksin."

"Onu geri vereceğim." Araştırmam, güzellik yarışması yükümlölüklerim ve bir köpek için vaktim yok. "Ve ona Patsy diyeceğiz."

"Ben ona Peepee diyeceğim," diye bağırır Mav, buzdolabını karıştırdığı yerden.

Gözlerim, başını eğip gülmemeye çalışan Gavin'e kayıyor.

Yanağındaki o aptal gamzeye lanet olsun. Maverick, onun bizimle kalması için cesurca savunma yaptı. Dün gibi geliyor,

buraya gelen uçuşunun ikinci ayağında, satın almayı planladığı ev son anda piyasadan çekilmiş. Gavin'in gidecek yeri yoktu ve o ve Maverick çok iyi arkadaş oldukları için,

cömert kuzenim yeni bir ev bulana kadar bizimle kalabileceğini söyledi.

Maverick'in argümanı, antrenmanlar, maçlar ve yüksek lisans arasında birbirimizi hiç göremeyeceğimiz yönünde. Ancak kuzenim bu açıklamayı yaptığından beri onu zaten çok fazla gördüm.

"Son bir şey kaldı." Maverick, neon yeşili bir Mountain Dew ile buzdolabından çıkar.

Başını masanın yönüne doğru eğiyor ve Gina'nın dudakları bükülüyor. O çok yufka yürekli biridir. Gavin'i asla sokağa atmaz, "sokak" derken onun şehir merkezindeki lüks bir otele taşınması anlamına gelse bile.

Kuzenlerimin ikisi de geçmişimizi ve onun burada kalmasına itirazımı bilmiyorlar ve kötü adam olmak benim tarzım değil, bu yüzden omuz silkiyorum. Karen'a ne kadar sadık olsam da, biz misafirperverlikle yetiştirildik. İhtiyacı olan birini geri çevirirsek, ailemiz bizi asla affetmez.

Şimdilik geçmişi bir kenara bırakabilirim. Bu, unuttuğum veya sadakatsiz olduğum anlamına gelmez.

"Fazladan bir odamız var." Gina son kararı vermek için bana bakar.

"Mav haklı," diye kabul ediyorum. "Ben günlerimin çoğunu laboratuvarı geçireceğim, onlar da genelde antrenman pistinde ya da durmadan oyun oynuyorlar."

"O zaman karar verildi." Maverick elini havada beşlik çakmak için kaldırır, Gavin de ona karşılık verir. "Burayı seveceksin. Pazartesi film gecesi, adaylarını balık kasesine ekle."

"Maverick..." Sesimde uyarıcı bir ton var.

"Ne?" Ellerini uzatır. "Film izleyecekse, oy hakkı olmalı ve bir kez olsun ikinize karşı destekçim olsun. Bir kez olsun erkek filmi izleme şansım olabilir."

Kafamı sallayarak Patsy'yi merdivenlere taşıyorum. "Yemek hazır olunca beni çağır."

ALTIN RENKLİ IŞIK ZİNCİRLERİ, bungalovumuzun metal çatısından, siyah ferforje masa ve sandalyelerin dizili olduğu ahşap arka verandaya sarkıyor. Uzun bir servis

Masa evin karşısına kurulmuş, Maverick tortilla tabakları, buharlı fajita eti ile dolu kapalı bir tabak ve iki kase guacamole ve salsa ile birlikte tüm malzemeleri, tabakları ve mutfak eşyalarını hazırlamış.

"Bu akşam annemin özel habanero picanté sosunu kullandım, dikkatli olun," diye uyarıyor ve tabağını almak için arkamdan geçip sıraya giriyor.

"Yani ateşi bira veya suyla söndürmememiz gerektiğini mi söylüyorsun?" Gina, güvenlik protokollerini açıklayan bir uçuş görevlisi gibi ellerini uzatır. "Eğer kendinizi çok yorgun hissederseniz, dondurucuda vanilyalı dondurma var. Ya da laktoz intoleransı olanlar için domates suyu."

"Burada laktoz intoleransı olan kimse yok." Sonra kafası karışmış görünen Gavin'e bakıyorum. "Pardon, sen laktoz intoleransı mısın?"

"Annem öyle, ama ben değilim." Başını salladı ve o kalp durduran mavi gözlerini bana çevirdi. "Neler oluyor?"

"Bu, memleketimizdeki aile restoranımızda Dare Night öncesinde verdikleri standart uyarıdır," diye cevap verip arkamı dönüyorum.

Onunla uzun bir sohbete girmek istemiyorum.

"Cooters & Shooters." Maverick arkadaşının boynuna kolunu atıyor. "Bir ara gitmeliyiz. Çok çılgın bir yer."

"Cooters mı?" Gavin'in alnı kırışır.

"Alabama'nın güneyinde yaşayan nehir kaplumbağalarının genel adıdır," diye açıklıyor Gina.

Sepetteki katlanmış peçetelerden iki sıcak tortilla alıyorum. "Afrika dilinde kaplumbağa anlamına gelen *kuta* kelimesinden geliyor."

O da benim yaptığımı taklit ederek başını sallar. "Ne kadar zeki olduğumu unutmuşum."

"Onun iltifatıyla göğsümü dolduran sıcaklığı inkar ediyorum.

"Hala hapşırma araştırmalarını yapıyor musun?"

Onun bunu başarması yardımcı oluyor.

"Onlar hapşırma çalışmaları değil." Ses tonum kesin ve kapalı tabaktan fajita bifteği kaşıkla almaya devam ediyorum.

Acıyı kesmek için bir kaşık guacamole ve biraz ekşi krema alıp, kuzenlerim ve misafirimiz yemeklerini bitirirken masaya oturuyorum.

Mav arkadaşına bir Dos Equis Amber uzatıyor, ama ben bu gece tatlı buzlu çaya sadık kalacağım.

Gigi, akşam yemeğinin ilk lokmasını aldıktan sonra ayağa kalkar. "Bir bardak süt istiyorum! Başka isteyen var mı?"

"Ben almayayım." Elimi sallıyorum. Fajitalar acı ama ben acı yemekleri severim.

"Korkak!" Mav ona seslenir, ama Gav ilk lokmasını aldıktan sonra çenesini indirir.

"Ben bir tane alayım." Birasını kenara itti. "Ateşi söndürmez demiştin?"

"Ne oldu Boomer?" Maverick alay ediyor. "Isıya dayanamıyor musun?"

"Boomer." Gavin burun kıvrarak soğutucuya doğru yürür ve bir buz parçası çıkarır. "Ben buz adamıyım."

Gavin'in dilinde buz parçasını yukarı aşağı kaydırmasını fark edince, koltuğumda yerimi değiştiririm. Bakışlarımı tabağıma yeniden odaklayarak, erken bitirip yukarı çıkmaya karar veririm.

"Al bakalım!" Gina onun önüne bir bardak süt koyar ve üç köpek de artık yan verandada bizimle birlikte.

Gün batımı çok güzel. Gökyüzü yavaş yavaş altın renginden mavi ve mora dönüşüyor. Sandalyenin yanında cırtlak bir havlama duyuyorum ve eğilip Patsy'yi kucağıma alıyorum.

"Yaşasın!" Gigi hızlıca havada alkışlıyor. "Onu şimdiden sevdin." "Üzerine basılmasını istemiyorum." Stoik davranmaya çalışıyorum

stoik davranmaya çalışıyorum, ama kucağımda iki küçük daire çizip sonra küçük bir top gibi kıvrıldığında, başımın belada olduğunu anlıyorum. "En azından bir önceki gibi yatağıma kusmadığı sürece sorun yok."

"O köpeğin bir sorunu vardı," Maverick masanın diğer ucundan seslenir. "Sürekli ayağıma atlıyordu."

Gavin sütünü boğazına geçiriyor ve Gigi sandalyesine yaslanıp kollarını kavuşturuyor. "İdrar yolu enfeksiyonu olabilir.

. Köpeklerin kötü koşullarda yaşadığını anlamak zor."

"Tek bildiğim, o kanepede yastığının bir daha eskisi gibi olmayacağı."

"İğrenç! Hangisi?" Çatalımı düşürüp hepsini çöpe atmaya hazırlandım.

"Büyük kırmızı çiçekli olan."

Gigi yanaklarını tutar. "O benim en sevdiğim yastığım! Onu temizledin mi?"

"Neden temizleyeyim ki?" Mav, sanki Gigi saçmalıyormuş gibi başını salladı.

"Uyardığın için teşekkürler," Gavin öksürükler arasında söylemeyi başarır.

"İyi misin?" Gigi masanın üzerinden uzanıp onun koluna dokunur ve midem sıkışır, ki bu çok saçma.

"Evet, teşekkürler. Beni uyarmalısınız." Ona göz kırparak, ağzını kağıt peçeteyle siler.

Gözlerim kısılır ve artık aç değilim. Masadan kalkar, Patsy'yi kolumun altına sıkıştırırım. "Bulaşık makinesini dolduracağım."

"Bitirmedin mi?" Gigi bana kaşlarını çatarak bakar.

"Bulaşık makinesini doldurup köpeği tutamazsın. Peepee'yi bana ver."

"Ona öyle demiyoruz." Yanına gidip minik kanişi Mav'a veriyorum. "Yemek çok lezzetliydi, teşekkürler."

Servis tabaklarını toplamaya başlamak için masaya doğru yürürken, Gavin'in sandalyesi masadan uzaklaşır. Ayağa kalkar ve bana yardım etmeye başlar, ki bu onun yapması gereken bir şey değildir.

"Sorun yok!" Sesim çok keskin çıkıyor. "Ben hallederim. Sen yemeğinin tadını çıkar."

"Huysuzlanma, prenses." Bana o kendini beğenmiş sırıtışını göstermeye cüret ediyor. "Ben misafirim. Yardım etmek iyi bir davranış."

"Yol boyunca görgü kurallarını öğrenmiş olman ne güzel. Nasıl bir şey bu?"

"Sanırım bunu bana sen söylemelisin." Elimde tuttuğum dökme demir et tabağını alır. "Merak etme. Kırmayacağım."

Sesinde alaycı bir ton var ve bu sanki bir ateş gibi.

Masadan kalan eşyaları alıp mutfağa doğru yola çıkıyorum.
"Geçmişte kırdığın kalpler gibi değil."

Gavin

MHayden'ın eşofman altı ve kısa tişörtüyle lavabonun önünde durduğunu izlerken çenem geriliyor.

Sırtı bana dönük ve bütün akşam yaptığı gibi, benim varlığımı görmezden gelmek için elinden geleni yapıyor. Bu kadar huysuz bir kadının bu kadar güzel bir vücuda sahip olması yanlış geliyor.

Yine de, burada kalmama itiraz etmedi, bu yüzden ben de ona zeytin dalı uzatmaya karar verdim.

"Bana hapşırma araştırmadan hiç bahsetmedin." Ağır demir tepsiyi lavabonun yanındaki tezgahın üzerine koyuyorum.

Mavi gözleri bana doğru parlıyor ve bu sanki karnıma yumruk yemiş gibi hissettiriyor. *Muhteşem.*

Lanet olsun.

"Çünkü bu *hapşırma araştırması* değil." Gözlerini kısarak, durulanmış tabakları bulaşık makinesine koymak için dönüyor.

"O zaman beni aydınlat." Dolap kapaklarını birbiri ardına açarken, dostça konuşmaya çalışıyorum. "Üniversiteden beri bu kadar

ilginç ki üniversiteden beri dikkatini çekiyor?"

Sabırsız bir nefes alarak, yaptığı işi bıraktı. "Ne arıyorsun?"

"Bu artıkları koyacak bir şey." "Ben

hallederim. Sen burada işini bitir."

Yerlerimizi değiştiriyoruz ve o arkamızdaki dolaba doğru yürüyor. O kare şeklinde plastik bir saklama kabını indirirken, ben de boş kalan sos kaselerini alıp yıkadıktan sonra üst rafa yerleştiriyorum.

Omzumun üzerinden bakınca, kalan bifteği kaba kaşıkla koyduğunu görüyorum. "Virüsbilimci olduğunuzu söylemek daha doğru olur mu?"

Omuzları düşer, plastik kabın kapağını kapatır, buzdolabına gider ve kapağı kapatıp kollarını kavuşturarak buzdolabına yaslanır.

"Sana hiçbir şey söylemeyeceğim. Burada yaptığımız şey bu değil."

Suyu kapatıp lavaboya sırtımı döndüm, onun duruşunu taklit ederek. Bu konuşmayı yapmak için şimdi tam zamanı ve ben artık daha yaşıyım.

O dalgalı koyu kahverengi saçlarının çerçevelediği mavi gözleriyle bana baktığında artık cümleler kurma yeteneğimi kaybetmiyorum.

"Eğer bir fark yaratacaksa, Mav'ın teklifini kabul ettiğimde oda arkadaşı olacağımızı bilmiyordum. Kalabileceğimi söylediğin için teşekkür ederim."

Dolgun pembe dudakları sıkılaşıyor. "Sen Mav'in arkadaşısın ve kalacak bir yere ihtiyacın vardı. Bu, birdenbire arkadaş olduğumuz anlamına gelmez."

"Anladım." Ben de onu affetmediğimi eklemek istiyorum, ama yapmıyorum. "Üniversitede olanlar çok uzun zaman önceydi. Sen de istersen, bunu geride bırakmaya hazırım."

"Hâlâ Karen'la arkadaşız."

Bu, karnıma sıcak bir yumruk gibi gelir. Çenem sıkılır.

"Ve hala onun söylediği her kelimeye inanıyor musun?"

"O bir Uluslararası Prenses Kadın. Bizim bir kuralımız var."

Başımı sallayarak aşağıya baktım. "Doğru. Kimse bu kuralları çiğnemiyor."

"Bazı insanlar için bunu anlamamanın zor olabileceğini biliyorum."

Kollarını kavuşturmuş, mavi gözlerini bana dikmiş duran ona bakıyorum ve onun bu kadar emin olmasının nasıl bu kadar kolay olabildiğini merak ediyorum.

"O senin gibi değil, Hayden."

"Tri-Delt evindeki tüm kızlarla yatmadığını mı söylüyorsun?"

Bu beni güldürdü. "Tri-Delt evindeki her kızla yatmadım."

"Bunları tekrar gündeme getirmemize gerek yok." Kollarını açtı ve kapıya doğru bir adım attı. "Eğer durumu kontrol altına aldıysan, yarınki dersimden önce yapmam gereken işler var."

"Evet, ben burada işimi bitireceğim."

İyi geceler demedi. Odadan çıkarken hiçbir şey söylemedi ve ben pencereden dışarı bakarak yeni bir yer bulmamın ne kadar süreceğini merak ettim.

Bu, bütün gün buz pistinde olmak zorunda olmadığım son hafta sonum. Geç kalıyorum ve normal sezona giriyoruz.

"Hey dostum, yüzünde çok ciddi bir ifade var." Mav bana bir bira uzattı, ben de aldım. "Seni rahatsız eden ne?"

"Sadece tüm bu olan bitenin arasında bir yer bulmayı düşünüyorum."

"Ah, bunun için endişelenme. İhtiyacın olduğu sürece burada hoş karşılanırsın."

"O kadar da abartma." Gözlerim onun durduğu yere kayıyor.

"Haddy için endişelenmiyor musun?" Tezgaha yaslanır.
"

bursu. O bana çok kızgın, sana değil."

Gülümseyerek orada duran arkadaşşıma bakıyorum, kahverengi saçları ela gözlerine düşüyor. Mav'in rahat bir tavrı var. Kimsenin ona uzun süre kızgın kalabileceğini hayal etmek zor.

"Bence bundan daha fazlası var."

"Yok." Yanıma eğilip, şişeyi duruladıktan sonra geri dönüşüm kutusuna attı. "Haddy bu yıl okulu bitirmeye çok odaklanmış durumda. Aklında çok şey var."

Kafasında bir sürü *yanlış* şey var. Neyse.

"Hadi gel. Sana odanı göstereyim." Onu oturma odasından takip ederek kanepeden çantamı alıyorum. "Kızlarla birlikte üst katta kalacaksın."

Bu beni durdurur. "Sen nerede kalacaksın?"

Kısa bir koridorun sonundaki bir kapıyı işaret ediyor. "Orası benim odam."

Karanlık merdivenlere bakarken dudaklarım kıvrıldı. "Bilmiyorum. Muhtemelen oteldeki odamı geri alabilirim."

"Bir gece daha otel odasında kalmayacaksın. Yemek ve televizyonun olduğu bir eve ihtiyacın var, kızlar da sorun etmez."

"Ondan pek emin değilim." Koridorda Haddy'ye rastlamak hiç de hoş bir fikir değil.

"Tuvaletin kapağını kapatmayı unutma. Gina, köpekler tuvaletten su içerse çok sinirlenir."

Saate bakıyorum. Saat oldukça geç ve iki gece otelde kalmak beni bir evde olmak istememe neden oldu, tercihen kendi evimde.

"Burada uyumak daha iyi olur. Kanepede uyuyabilirim."

"Yukarıda mükemmel bir odamız var. Hadi." Omuz silkiyorum ve onu ikinci kata kadar takip ediyorum.

ŞAFAK ÖNCESİ GÖZLERİM AÇILIYOR ve nerede olduğumu ve saatin kaç olduğunu anlamam bir dakika sürüyor. *Batı Kıyısı, Los Angeles,*

Mav'in evi, misafir odası.

Yatağın üzerinde uzanıyorum. Yatak sert ama rahat, pencerelerdeki ahşap panjurlar da ışık kirliliğini iyi engelliyor. Yine de hissedebiliyorum. Kalbim hızlanıyor ve bir daha uyuyamayacağımı biliyorum. Vücudum hala Doğu saatiyle çalışıyor.

Kahretsin, jetlag için çok gencim ama bir yere gitmem için üç saatim var. Yanıma dönüp telefonumu çıkarıyorum ve kaydırmaya başlıyorum.

Onu aramıyorum, ama cumartesi günü olanlarla tüm dedikodu sitelerine konu olduk. Tabii ki, telefonlu bir adam hemen orada fotoğraf çekiyordu. Başka biri de video çekmiş ve hepsi TMI'ya göndermiş.

Videoda, çiçeklerin havada uçtuğunu izliyorum. Haddy'nin saçları parlak bir şelale gibi dalgalanırken, ben refleks olarak onu yakalamak için öne atlıyorum. Eli omzumda ve dağınık (ve biraz sarhoş) olsa bile muhteşem görünüyor.

Fotoğrafi incelerken, olay sırasında fark edemediğim bazı şeyleri fark ediyorum. Maverick'in yüzünde saf bir şaşkınlık ifadesi var. Gigi, kolunu uzatmış olarak öne doğru eğilmiş durumda. Gözleri dehşetle açılmış ve iki köpek de sanki onu tehlikeye karşı korumak için kendilerini onun önüne atacakmış gibi pozisyon almışlar.

Haddy ve benim yüzümüzdeki ifade daha çok merak dolu. Ben neredeyse memnun görünürken, o neredeyse rahatlamış görünüyor.

Kahretsin, çok güzel.

Ve saat sabahın beşi. Bu resimlere bakmayı bırakıp biraz daha uyumalıyım, yoksa sonra pişman olurum.

Gözlerimi tekrar açtığımda, dışarısı güneşli ve ben uyuyakalmışım. *Kahretsin*.

blankets aside, head for hall
banyoya gidip işeyip sabah ereksiyonumdan kurtulmak için, ki bunun son gördüğüm resimle hiçbir ilgisi yok.

Onunla ilgisi yok.

Ancak banyo dolu. Kapıdan duş sesi geliyor. *Kahretsin.*

Merdivenlerden aşağı koşmak üzereyim ki, kapının diğer tarafından bir çığlık yankılanıyor ve kapı birden açılıyor.

"Spanky!" diye bağıyor Hayden ve dev beyaz pudel, ağzında kalın beyaz bir havluyla banyodan fırlıyor.

Hiç bir köpeğin gülümsediğini görmedim, ama bu köpeğin gülümsediğinden eminim.

"Havluyu geri getir!" Haddy tamamen çıplak bir şekilde banyodan koşarak çıkarken bağırmaya devam ediyor ve ben nefesimi tutuyorum.

O benim tam önümde donakalır ve ben hareket edemem.

Bir anda olan biteni kavrarım ve Hayden Bradford'un giyinikken bile çok güzel olduğunu düşünüyorsam, giyinik olmadan inanılmaz derecede güzel olduğunu fark ederim. Göğüsleri mükemmel damla şeklindedir, yüksek ve sıkı koyu renkli meme uçları vardır. Karnı düzdür ve her iki yanında kas çizgileri vardır. Cildi çok pürüzsüzdür, ıslak bir şekilde parlar ve koyu renkli saçları omuzlarına düzgünce uzanır, amı çıplaktır ve sol kalçasında... bir dövme mi var?

Mavi gözleri büyüdü ve sabah ereksiyonum artık tam anlamıyla sertleşmişti.

"Siktir," diye bağıyorum, aynı anda Haddy kan donduran bir çığlık atıyor.

Kollarını ve ellerini vücuduna kapatır. "Burada ne yapıyorsun?"

"Ben... ben yatakta uyuyordum..."

Gigi'nin kapısı açılır ve gözleri hala kapalı halde koridora sendeler. "Ne oluyor? Kim çığlık atıyor? Haddy?"

"O burada ne yapıyor?" Haddy çömelmiş, vücudunu örtmeye çalışırken kendini kucaklamıştı.

"Boş olan tek oda burası!" Gözlerimi kısarak tişörtümü başımdan çıkarıp ona vermeye çalışıyorum.

. "Maverick bana burada uyumamı söyledi."

"Neden bize söylemedi?" Haddy tişörtümü elimden kapar ve hızla başına geçirir.

Gözlerimi tavanda tutarak, iki elimi şortumun üzerindeki çadırın üzerinde tutuyorum. "Ona bunun kötü bir fikir olduğunu söyledim."

"Git buradan, Gavin!" diye bağırır ve ben yatak odama doğru dönerim.

Ama bu işe yaramayacak. "Gerçekten çişim var."

"Aman Tanrım!"

Gözlerim kapalı ama onun yatak odasına gidip kapıyı çarptığını duyabiliyorum.

"Görünüşe göre ortalık temiz." Gigi'nin sesi boğuk çıkıyor, sanırım gülmesini saklamaya çalışıyor.

Elimi alnıma sürerek, tereddüt etmeden banyoya giriyorum.

"Köpek havlusunu çaldı," diye açıklamaya çalışıyorum.

"Biliyorum." Gigi'nin sesi uykulu. "Spanky havlu hırsızıdır. Kapıyı iyice kapattığından emin ol ve burada kalacaksan kilitlesene."

"Gerçekten üzgünüm. İsteyerek yapmadım..."

"Önemli değil. Hayatta kalır." Gina, kuzeninden çok daha nazikçe kapısını kapatır.

Eminim ki bu konuşma boyunca gözlerini hiç açmamıştır.

Banyo kapısını kapatıp işemeye çalışıyorum, ama Hayden Bradford'un mükemmel göğüsleri zihnime kazınmış durumda.

Çıplakken inanılmaz görünüyor ve bu benim bilmem gereken son şey.

Hayden

"Miasma, ilk bilim adamları tarafından tamamen çürütüldü." Küçük bir lisansüstü danışmanlar panelinin önünde podyumda duruyorum açıklıyorum öncül öncüllerini anlatıyorum tezintezimin tezimin. "Miasma daha iyi sanitasyon gibi şeylere yol açarken, mikrop teorisi havanın hastalık taşıyabileceği" fikrine doğrudan bir yanıt niteliğindeydi.

"Mikrop teorisi birçok hastalığın bulaşmasını açıklasa da, 2020'nin başlarında virüsün hızla yayılmasına neden olan, aerosol yoluyla bulaşma olasılığını kabul etmeyi kesin bir şekilde reddetmekti. Bilim adamları mikrop teorisine, el yıkamaya, yüzeyleri temizlemeye o kadar odaklanmışlardı ki, hava yoluyla bulaşmayı doğru bir şekilde hesaba katmadılar."

"Koro vakasını örnek vereceksin..." Yüksek lisans danışmanım Dr. Vera Cross, sözümü tamamladı.

"Kesinlikle, Seattle'daki Sagkit Valley Korosu'nun trajik hikayesi, daha deriden deriye bulaşmadan daha fazlasıyla karşı karşıya olduğumuzun ilk göstergesiydi. Onlar

Tüm CDC protokollerine uydular. Ellerini yıkadılar, sosyal mesafeyi korudular, tüm yüzeyleri temizlediler. Yine de o tek provadan sonra, elli iki kişiye hastalık teşhisi kondu ve üçü trajik bir şekilde hayatını kaybetti.

"Bilgi birikimine katkınız ne olacak, Bayan Bradford?" Yüksek lisans programının direktörü Dr. Becker, not defterine notlar alıyor.

O çok eski kafalıdır ve çoğu sınıf arkadaşım ondan korkar. Ben onun sorularını memnuniyetle karşılıyorum. O iyi bir profesördür ve bizi her konuyu eksiksiz bir şekilde anlamaya zorlar.

"Kawasaki hastalığı, çoğunlukla beş yaşın altındaki çocukları etkileyen nadir bir sendromdur. Aşırı kardiyovasküler hasara neden olan ve nihayetinde ölüme yol açabilen korkunç bir hastalıktır." Notlarımı gözden geçiriyorum. "Bugüne kadar araştırmacılar hastalığın nedenini hala bilmiyorlar. Hastalık insandan insana bulaşmıyor, ancak araştırmacılar, hastalığın en sık görüldüğü Çin'den Japonya'ya esen rüzgar ve toz fırtınalarıyla örtüşen bir model belirlediler. Batı kıyısında, Kawasaki salgınları hava koşulları ve Pasifik Okyanusu'ndan esen kuvvetli rüzgarlarla bağlantılıdır."

İki profesör birbirlerine cesaret verici olmayan bir şeyler fısıldayınca boğazım düğümlenir.

"Bu hala oldukça teorik bir konu," diye devam ediyorum. "Japon Kawasaki Hastalığı Derneği'nden bir araştırmacıyla işbirliği yapıyorum ve hava akımları ile Kawasaki hastalığının bulaşması arasında bir bağlantı kurabilirsek, bu kritik dönemde bebekleri koruyabilir ve potansiyel olarak yüzlerce hayat kurtarabiliriz."

Dr. Becker sandalyesinde dikleşir, bacak bacak üstüne atar ve koyu kahverengi gözlerini bana diker. "Bu oldukça iddialı bir hedef."

"Evet, efendim, öyle." iPad'ime bakıyorum. "Araştırmacılar elli yıldır bu sorunu çözmeye çalışıyorlar."

Bu korkunç hastalıktan daha fazla bebeğin ölmemesi için bilgimizi ilerletmeye katkıda bulunabilmeyi umuyorum."

"Ne öğrenebileceğinizi görmek için sabırsızlanıyorum." Ayağa kalkar ve omuzlarını gevşer.

Dr. Cross öne çıkıp elimi tuttu. "Aferin, Haddy. Hiç bu kadar ilham almamıştım."

Dudaklarını sıkılaştır ve danışma komitemdeki diğer üç üyenin sohbet etmek için birbirlerine yaklaşmalarını izlerim.

"Umarım fazla söz vermemişimdir. Nedenini bulabileceğimi sanmıyorum, ama bu konuda ilerleme kaydetmek istiyorum."

"Futbol metaforu mu?" Yaşlı kadının burnu gülümsemesiyle kıvrılır. "Babanıza çekmişseniz, kesinlikle öyle olacaktır."

Dr. Becker yanıma gelir ve elini uzatır. "Güzel sunumdu, Bayan Bradford. Yanlışsam düzeltin, ama anneniz KCLA'nın baş meteoroloğu Raven Bradford değil mi?"

"Evet, öyle." Sonrasını tahmin ederek gülümserim.

"Ve siz bir aerobiologsunuz. Hava akımlarını incelemek ailenizde bir gelenek mi?"

"Annem her zaman havayı anlamanın hayat kurtarabileceğini söyler, ancak kendisi bir sonraki kadın Jim Cantore olmak istiyordu."

Gülmeye başlar. "Los Angeles'ta ne işi var ki?"

"Sanırım bunun için beni suçlayabilirsin. Babamla birlikte olmak için buraya geldi."

"Tabii ki." Çenesini kaldırır. "Bu araştırmanın büyük bir potansiyeli var. Danışma kurulunda olmaktan memnunum."

"Sizinle çalışmaktan memnunum."

Birkaç hoşbeş daha ettikten sonra, bu dönem çoğu zamanımı geçireceğim laboratuvara doğru yola çıkıyorum. Burası, rüzgar akımlarını ve izleme modellerini gösteren büyük bilgisayar monitörlerinin bulunduğu büyük, beyaz bir oda.

Annemin televizyon kanalında kullandığına çok benziyor ve güzellik yarışması geleneğini sürdürdüğüm için bana kızgın olsa da

geleneğini sürdürdüğüm için bana kızgın olsa da, çalışmalarımından oldukça heyecan duyuyor.

"Nasıl gitti?" Timothy Grant yaklaşıp, iPad'imi ve telefonumu koyduğum tezgaha yaslandı.

O gıdıklanmayı araştırıyor. Bu, bize çok fazla olumsuz reklam getiren bir araştırma konusu, ama nefret edenler biraz daha derinlemesine araştırsalar, onun aslında bebeklerde otizmi teşhis etmede son derece yararlı bir şey üzerinde çalıştığını anlarlar. "Hepsi bu konuda oldukça heyecanlı." Ona gülümserim ve o bir saniye boyunca sanki zihni boşalmış gibi bana bakıyor.

Hızla boğazını temizler ve başını hafifçe sallar. "Tek söylemen gereken 'bebeklerin hayatını kurtarır' ve insanlar sana para yağdırmaya başlar."

"Uluslararası Prenses Kadın Burs Programı'nı saymazsak, henüz kimse bana para yağdırmıyor."

O gülerek homurdandı. "Hâlâ bunu kabullenemiyorum. Yani, tabii ki güzelsin, ama prenses, vay canına. Beklenmedik bir şey."

"Doğru." Dudaklarım kaşlarını çattı. "Bunu aramızda tutalım, tamam mı?"

Timothy'nin güzellik yarışması ödülünü bilmesinin tek nedeni, laboratuvardaki masamda duran mektubu görüp sormasıydı. Ve ben berbat bir yalancıyım. Biri bana zor bir soru sorarsa, tamamen donup kalırım ve gerçeği ağzımdan kaçırırım.

"Dudaklarım mühürlü." Ağzının önünde küçük bir fermuar hareketi yapar. "Dışarı çıkıp bir bira içmek ister misin? Mesai bitti."

"Bir dahaki sefere yapabilir miyiz?" Kaşları çatılır ve ben açıklarım. "Bir süre önce kuzenlerimle her hafta birlikte vakit geçirmek için bu düzenli buluşma gecesini ayarladık. Kulağa saçma gelebilir ama hepimiz işlerimiz ve Mav'in maçlarıyla çok meşgulüz. Pazartesi en uygun gece gibi görünüyordu, çünkü bilirsin. *Pazartesi*. Tabii ki maç olmadığı zamanlarda."

"Erteleme kabul edildi. Belki perşembe günü tekrar deneyebiliriz?"

"Oh..." Dudaklarım bükülür. "Perşembe maç gecesi." "Yani..."

"Gigi ve ben, o şehirdeyken maçını izlemeye gideriz, çünkü bilirsin. *Perşembe*."

"Anladığımı sanmıyorum." Gülüyor, ama ikinci sefer ikna edici geliyor.

"Bu iki gün pek bir şey olmaz. Pazartesi haftanın ilk günü, Perşembe ise hafta sonu heyecanı başlamadan önceki gün."

O başını sallar, "Hafta içi günlere bilimsel yaklaşımını kabul ediyorum. Peki ya cuma günü?"

"Evet!" Elimi uzatıp tokalaşmak için uzatıyorum.

Elimi tuttu ve okşayan hareketiyle omuzlarım yükseldi. Az önce Timothy ile randevuya çıkmayı kabul mi ettim?

"Cuma günü içki içelim," diye tekrar ediyorum, sadece netleştirmek için.

Onunla çıkmanın iyi bir fikir olduğundan emin değilim, özellikle de aynı laboratuvarı paylaştığımız için.

"TGIF."

Eşyalarımı toplayıp, durum garipleşmeden kapıya yöneliyorum.

"BALIK KASESİ BENDE!" Maverick, küçük kağıt parçalarıyla dolu plastik bir kasesi kaldırarak, spiker sesiyle oturma odasına girer.

"Bu gece bu onuru kim üstlenecek?"

"Sanırım bu akşam yemeğine Pepper X koydun." Gina, Ben & Jerry's Fudgy Flan'dan bir kaşık daha yiyerek şikayet ediyor.

"Dilim hala yanıyor."

"Sana sadece jalapeño olduğunu söylemiştim," diye tartışıyor.

"Kim humusa jalapeño koyar ki?" Gavin, bulaşık makinesini doldurmayı bitirdiğini düşündüğüm mutfaktan çıkar.

Bu akşam temizliğe yardım etmeyi teklif etmedim. Bu sabah koridorda yaşadığımız korkunç karşılaşmadan sonra, bütün gün Gavin Knight'a bakmadım bile ve Maverick'e, onu benimle ve Gina'yla ikinci kata yerleştirip bize haber vermediği için hala biraz kızgınım.

Orada hep biz kızlar vardık ve o, Spanky'nin havlu hırsızı olduğunu biliyor. Gigi, onun yavruyken bizim eşyalarımızı çaldığında güldüğümüz için onu suçluyor. O hala bunun bir oyun olduğunu düşünüyor.

"Oldukça iyi, değil mi?" Maverick, arkadaşının yanına kanepenin arkasına geçer.

"Farklı."

Gavin'in kıkırdaması omuzlarımda bir ürperti yaratır, ama hemen önemsemem. Ben yetişkin bir kadın ve bilim insanıyım. Beni çıplak görmüşse ne olmuş yani?

Gigi kanepeden ayağa kalkar ve onlara bakar. "Gavin'in ilk Pazartesi Film Gecesi olduğu için bu onuru ona bırakmalıyız!"

"Ne yapacağım?" Onlara bakmıyorum, ama gözleri her seferinde Patsy'yi çenemin altında tuttuğum ve sosyal medyamı kontrol etmekle tamamen meşgulmüş gibi davrandığım yere kayıyor.

Tabii ki, hepsi benim, bir aptal gibi geçit törenindeki platformdan havada uçarak onun bekleyen kollarına doğru uçtuğum fotoğraflar. Ya da insanlar, gülme-ağlama emojileriyle birlikte platformdan uçtuğumu canlandırıyorlar.

Bazen bu zaman çizelgesinden nefret ediyorum.

"Şimdi, kağıdı aç ve ne seçtiğini gör," diye açıklıyor Maverick. "Hepimiz nefret edersek, geri koyup tekrar çekebilirsin, ama hepimiz nefret etmeliyiz."

"Birisi nefret etmeyecek," diye tartışıyor Gina. "Onlar oraya koydu!"

"Çoğunluk kuralı geçerli," diye cevaplar kuzenimiz.

" " Gavin hepimize bakar ve thermal laser eyes glide over me.

"Herkes için uygun mu?"

Kuzenlerim hep aynı fikirde, ama ben telefonumdan başımı kaldırmıyorum. "Haddy!" Gina sonunda bağıyor.

"Telefonuna bakmayı bırakıp ve dikkatini vermeye ne dersin?"

"*Jurassic Park* olur," diye cevap veriyorum, hala onlara bakmadan.

Gigi bir ses çıkarır, ama Maverick elinde uzaktan kumandayı tutarak filmi başlatır.

"Gav seni çıplak gördü diye, bize sessiz muamele yapman gerekmez." Gigi söylenir ve ben ona sert bir bakış atarım. "Tabii ki gerekmez!"

"Sessiz kalmıyorum. Oldukça zor bir gün geçirdim. Biraz rahatlamak istiyorum."

"Neden zor geçti, Hads?" Maverick sandalyemin önüne yere oturur ve sırtını sandalyeye dayar.

Elimi uzatıp kalın siyah saçlarına parmaklarımı geçirip sertçe çekerim. "Öncelikle, kimse bana bizim katta bir erkek olduğunu söylemedi."

"Ah!" Gülüyor ve başını öne doğru çekiyor. "Ona kendini göstereceğini bilmiyordum!"

"Öyle bir niyetim yoktu."

Gavin, Gina'nın oturduğu kanepenin diğer ucuna oturmak için dolaşır, bu da onu bizim bulunduğumuz yere yaklaştırır. Cildim sıcaklık hissiyle karıncalanır, ama gözlerimi raptorların parka teslim edildiği açılış sahnesinden ayırmam.

"*Jaws'a* çok benziyor." Gigi dizlerini bükmüş, gözlerini saklamak için üstüne bir yastık koymuş. "Kızın okyanusun her yerinde sürüklendiği sahne mi?"

"Ben daha çok Indiana Jones havası alıyorum," diye karşılık veriyor Mav. "Ya sen, Prenses?"

Dudaklarım kıvrılıyor ve film sahada çalışan arkeologlara geçiyor. O pislik yığınının ne anlama geldiğini biliyorum ve bu sabah miasma'dan bahsettiğimi hatırlıyorum.

"Bu film beni bilim insanı olmak istememe neden oldu."
Sesim sessiz ve Gav'ın gözlerinin bana kaydığını hissediyorum.

"Kocaman dışkı yığınlarına ellerini sokmak mı istedin?"
Maverick başını geriye yaslayarak bana bakar.

"Bunu hiç yapmadım." "Ama *sen*
süper bok..."

"Maverick!" diye bağıriyorum ve kafasını itiyorum. "Kapa çeneni."
Gigi kanepede yan yatarak gülüyor. "Sen öldün, Mav."
Gavin bizi izlerken yüzünde bir gülümseme belirir. "Bir
şeyleri kaçırmışım gibi hissediyorum."

"Öyle değil." Boğazım düğümlenir ve yüzümün kızardığını
hissederim.

"Bilim insanı olman bence çok havalı." Gavin'in sesi sıcak.

"Teşekkür ederim." Hâlâ göz teması kurmuyorum.

Filmi izlemeye devam ediyoruz. T. Rex arabadaki
çocukları ittiğinde, raptorlar mutfakta çocukları
kovaladığında, adadan zar zor kaçtıklarında Gigi başını
yastığa gömüyor. Tabii ki onu takılıyoruz.

"Bu filmi milyarlarca kez izledik." Maverick, film biterken
ayağa kalkar ve esner. "Hâlâ dinozorlardan saklandığınıza
inanamıyorum."

"Korkutucu!" Gigi ayağa kalkar ve Spanky onun yanına koşar.

Ben de ayağa kalkarım ve Patsy kucağımda kıpırdanır. "Onu
dışarı çıkarıyorum. Spanky'yi de götürmemi ister misin?"

"Lütfen!" Gigi ellerini birleştirir, sonra tırazana tutunur ve
merdivenleri koşarak çıkar.

"Hadi, yaramaz çocuk." Parmaklarımı şıklatırım ve beyaz
tüylü top yanıma koşar.

Hayal kırıklığıma uğrayarak, Gavin de ayağa kalkar ve beni
takip eder. "Sana yardım edeceğim."

"Yardıma ihtiyacım yok." Mutfaktan geçip arka kapıya
doğru yürüdük ve ahşap terastan geçerek minik misafirimi
çimlere bıraktım.

Yürümekten çok zıplıyor ve gülümsemeden edemiyorum. "O kadar minik ki!"

"Hey," Gavin koluma dokunur ve bu küçük bir şok gibidir. "Bu sabah seni çıplak gördüğüm için gerçekten üzgünüm. Tamamen kazaydı."

"Bunu konuşmamıza gerek yok." Onun aptalca güzel mavi gözlerine bakarak gözlerimi kırıştırıyorum.

"Eğer yardımı olacaksa, vücudun gerçekten çok güzel."

Midem bir anda ısınır. "Yardımı dokunmuyor," diye çabucak cevap veriyorum.

Yüzüm kızardı ve ona karşı istem dışı fiziksel tepkime öfkeyle karşı koyuyorum. Bilim insanı olarak çok iyi bildiğim gibi, bu basit bir biyoloji meselesi. Kontrol edebilirim.

"Göğüslerin mükemmel." Gözlerinde yaramaz bir ışıltı var.

"Lütfen konuşmayı kes."

"Sanki filmlerdeki gibi, birdenbire mükemmel bir göğüs ekranı kaplıyor. *Airplane* gibi! Ya da kızların duş aldığı o lise filmi neydi?"

Neden bahsettiğini çok iyi biliyorum. Annem tam bir film tutkunu ve ben eski filmlerle büyüdüm.

"Artık öyle şeyler yapmıyorlar."

"Bu, küçük erkeklerin onları nasıl bulacağını bilmediği anlamına gelmez."

Gözlerim onun gözlerine kayıyor. "Onları buldun galiba? Öyle görünüyor."

Oyuncu.

"Elbette buldum. Mükemmel göğüslerden daha iyi bir şey yoktur. Onlar birer sanat eseridir."

Patsy işini bitirdikten sonra bulunduğumuz yere geri zıplıyor. İleri doğru yürüyüp onu yerden kaldırıyorum. "Şimdi yatmaya gidiyorum."

O, sevmek istemediğim, gırtlaktan gelen içten bir kahkaha atıyor. "Sadece dalga geçiyorum, Haddy. Arkadaş olamaz mıyız?"

"Bunun cevabını biliyorsun."

Elini verandanın korkuluğuna koyup öne eğiliyor. "Belki zamanla beni seversin."

"İyi geceler, Gavin." Topuklarımı döndürüp kapıya doğru yöneliyorum, onun kıkırdaması gecenin karanlığında arkamda yankılanıyor.

Gavin

F Pistin etrafında süzülürken, Mav'ın buz üzerinde puck'ı yönlendirip sol kanat oyuncusuna şut atmasını izliyorum. Yeni **e** takım arkadaşlarımdan biri bana doğru kayıyor. rakip olarak oynuyorum ve puck yoluma çıkıyor.

Hızla hareket ederek, doğrudan o adama doğru kayıyorum ve ona uzaklaşması için baskı yapıyorum. O bunu beklemiyor ve ben hızla diski alıp Mav'e gönderiyorum, o da onu ağlara gönderiyor.

Çocuklar bağılıyor ve ben tuttuğum oyuncu beni şakacı bir şekilde bariyere itiyor. Mav hemen arkasında ve beni boynuma sarılıyor.

"İşte ben de bunu söylüyorum." Buzun üzerinde kayarak yedek kulübesine doğru ilerliyoruz.

"Güzel tutturduğun, Knight." Sol kanat oyuncusu Saxon Walsh buzdan atlayıp yanımıza oturur. "Böyle devam et, neye uğradıklarınızı anlamayacaklar."

İyi bir antrenman yapıyoruz ve Mav'ın tahmin ettiği gibi, ben de tam Şampiyonları iyi çocuklar,

kesin, havalı değiller. Her zamanki gibi, Mav takımın güzellik uzmanı. Herkese şakacı bir şekilde el çakıyor, kaskının altından saçları çıkıyor, tüm küçük çocuklara ilham kaynağı olduğu kesin.

"Bu haksızlıktı!" Getiğim kaleci Aiden Akers gülerek, yüzümü yıkayacakmış gibi elini uzatıyor.

Son anda onu engelliyorum ve düdük çalıyor, yarısı buz pistine geri dönüyor. Mav ve ben geri kalıyoruz, mola hak ettik. O  ne eğiliyor ve pistte hareket eden, hızla geçen arkadaşlarına bağırıyor.

"Yarın geceye hazır mısın?" Bana bakar. "şu anda hazırım." Bu doğru.

Adrenalin kaslarımda yükseliyor ve sahaya çıkmak için sabırsızlanıyorum. Arkadaşlarla buzda olmak gibisi yok.

Aslında bir şey daha iyidir, ama o da yakın zamanda gerçekleşmeyecek.

"Haddy ile aranızda ne var?" Mav'ın alaycı kaşlarını atması beni hazırlıksız yakaladı ve tabii ki, çıplak vücudu zihnimde canlandı.

Boğazımı temizleyerek, ifademi düzeltiyorum. "Ne demek istiyorsun?"

Ne demek istediğini gayet iyi anlıyorum.

"Sen tanıdığım en iyi erkeksin. Haddy de tanıdığım en iyi kız. Herkes ikinizi de sever. Ama siz birbirinizi sevmiyor gibisiniz. Hatta aynı odada bulunmakta zorlandığınızı bile söyleyebilirim."

Yüzümü inceliyor ve Mav bir hokey tanrısı olabilir, ama aynı zamanda zeki de. Kuzenine karşı ne kadar çelişkili hissettiğimi, onun bu kadar çekici ama aynı zamanda bu kadar mesafeli olmasının benim için ne kadar kafa karıştırıcı olduğunu bilmiyor.

" niversitede tanıştık." Bu en güvenli cevap. "Evet, ikiniz de

UNC'ye gittiniz, bu hiç mantıklı değil.

Orası basketbol  lkesi."

"Ben Wilmington'da büyüdüm." Anlayışla çenesini kaldırır. "Sen konuşursan. Sen güney Alabama'da bir futbol hanedanından geliyorsun."

"Bu doğru." O başını sallar. "Ama Haddy'ye dönelim. Ne oldu?"

"Doğru." Başını salladı. "Ama Haddy'ye dönelim. Ne oldu?"

Dizlerime baskı uygulayarak, onunla bu konuyu konuşmak istemediğim için geriye yaslandım. "Onun üniversitedeki oda arkadaşıyla çıktım ve işler... kötü gitti."

Yılın en hafif tabiri.

Mav dudaklarını büküyor, sonra başını sallıyor. "Haddy sadıktır. Onun arkadaşını incitmişsin, sanki onu incitmişsin gibi."

"Fark ettim." Ne dediğini bilmiyor olsa da. "Ayrıca hemen sonuca varır ve yanılma olasılığını kabul etmez."

"Vay..." Mav iki elini kaldırır. "Görünüşe göre hassas bir noktaya dokundum."

Düdük çalar ve buz pistine dönme zamanı gelir.

"O çok uzun zaman önceydi." Yeniden yüzeye çıkmaya çalışan eski öfkemi yutuyorum. "Geçmiş geçmişte bırakmaya hazırım, ama onun da öyle olduğunu sanmıyorum."

"Onunla konuşacağım. Şaşıracaksın. Kuzenim gerçekten harika bir kız. Çok anlayışlıdır."

Haddy'nin harika bir kız olduğuna inanıyorum. Onu arkadaşlarıyla birlikte gördüm, ama *anlayışlı* olduğu konusunda benim deneyimim öyle değil.

"Endişelenme, Mav. Yakında kendi evimi bulacağım."

Kafamı göğsüne çekmek için yanıma kayıyor. "Ama ben endişeleniyorum! Sen benim arkadaşımsın."

"Çekil üstümden." Kolunu boynumdan itip kaskımı düzelttim. "Hadi yapalım şunu."

"Gav ve Mav." Şakacı bir şekilde homurdanır. "Yoksa Mav ve Gav mı demeliyim?"

"İlk seferinde haklıydın."

Eve döndüğümüzde ben bitkin durumdayım, ama Maverick mutfakta yüksek sesle müzik dinleyip dans ediyor ve ocakta bir şeyler pişiriyor.

"Onun böyle yemek yapabildiğini bilmiyordum." Dos Equis Amber'ımı elimde tutarken, Gigi'nin uzun boylu, beyaz pudelinin tüylerini fırçalamasını izliyorum.

"Evet." Kızıl sarı saçlarını dağınık bir topuz haline getirip başını sallıyor. "Annesinden, yani Dylan teyzemizden öğrenmeye başladı... Tanrım, ne zaman olduğunu bile hatırlamıyorum. Annesi ona acı biber sevgisini miras bıraktı, oysa annesi ona hamileyken acı yemek yiyemiyor ve pişiremiyordu. İkisi birlikte çok güzel zamanlar geçirdiler. Annesi onun golfçü olmasını istiyordu."

"Duydum." Bir yudum içki içip gülerek cevap verdim. "Mav'ı golf sahasında hayal edemiyorum."

Ocağın önünde kışını sallayan Mav'e bakıyoruz ve ikimiz de gülüyoruz.

"Golf için fazla çılgın," diye kuzeni de aynı fikirde. "Babama çok benziyor. Çok karakterli biri."

Küçük, tarçın rengi bir top, mutfığa zıplar ve minicik bir havlama çıkarır, vücudum gerilir. Onu görmeden önce hissederim, hava beklentiyle elektriklenir.

Haddy, tenis ayakkabıları, yanlarında siyah çizgili kalın beyaz eşofman altı ve iç çamaşırı gibi görünen bir üst giymiş olarak odaya girer. Üst, karnını örtüyor ama ince askıları var ve mükemmel göğüslerinin üst kısımları üçgen kupaların altında pürüzsüz ve görünür.

"Yürüyüşe çıkacak vaktim var mı? Bütün gün oturup durdum." Koyu renkli, ipeksi saçları sırtına dökülüyor ve boğazımdaki kumulları yutuyorum.

"Sanırım var." Gigi fırçalamaya devam eder.

"Hey, Mav," diye bağırır Haddy. "Akşam yemeğine ne kadar var?" Kafasını kaldırmadan, "Yedi buçuk," diye bağırarak cevap verir. "Harika. Patsy'ye benim için göz kulak olur musun, Geeg?" "Tabii ki." Kuzeni fırçalamaya devam eder, ve yaramaz yaramaz pudel, sanki tüylerini düzeltir gibi beyaz kafasını kaldırır

Haddy kapıya doğru yönelir ve göğsümde beklenmedik bir koruma duygusu yükselir.

Haddy kapıya doğru yürür ve göğsümde beklenmedik bir koruma duygusu yükselir.

Dikleşerek, biramı tezgahın üzerine koydum. "Seninle geleceğim."

O biraz tereddüt eder ve dolgun dudakları aralanır. "Gerek yok."

"Ben..." *Bir neden arıyorum. Ne yapıyorum ben?* "Ben de biraz temiz hava almak istiyorum."

İnce kaşları çatılır ve bana, sonra da sanki bu olayın bir parçası değilmiş gibi fırçalamaya devam eden Gigi'ye bakar.

"Yürüyüşe çıkmıyorum Gavin. Hızlı yürüyorum." "Kulağa hoş geliyor." Tam boyuma kadar uzanıyorum, bu da kafası göğsümün ortasına gelir. "Sana yetişirim. Bacaklarım seninkinden daha uzun."

Dudakları sıkışır ve hayır demek için bir bahane bulmaya çalıştığını görebilirim. Ona bu şansı vermiyorum.

Gülümseyerek ellerimi ovuşturuyorum. "Hazır mısın?"

O biraz homurdanır, ama umurumda değil. Bu saatte, o kıyafetle tek başına dolaşmasını istemiyorum.

Kaldırımında, küstahça çenesini kaldırıp dirseklerini bükerek, seksi bir asker gibi yürüyor. Bütün gün buz üzerinde durmaktan yorgun düşmüşüm, ama ona kolayca ayak uyduruyorum.

"Benimle gelmene gerek yoktu." Rüzgârda koyu renk saçları arkasında dalgalanıyor ve her kelimeyle biraz nefes nefese kalıyor. "Bu mahalleden ayrılmıyorum."

"Mav akşam yemeği pişiriyorsa, en azından kuzeninin yürüyüşünde kimse ona sataşmasın diye bakabilirim."

Mavi gözlerini bana doğru çevirir. "Burası çok güvenli bir mahalle."

Gözlerim göğüslerine kayıyor, her adımda biraz zıplıyor , ve orada vardı hayır şekilde cehennemde. Ben bu duyguyu

bu duyguyu anlamıyorum, ama ona bir şey olursa ve ben...

"Sadece oturuyordum. Ne derler? Oturmak yeni sigara içmek mi?"

"Eminim antrenmanda çok aktif bir gün geçirmişsindir. Oysa ben bir anda o aptal güzellik yarışması elbisesine sığmak zorundayım."

Yürümeye devam ediyoruz ve o dur işaretinde dönüş yapıyor. Her iki tarafa da bakıyorum ama ortalıkta hiç araba yok. Aslında, tüm mahalle alacakaranlıkta akşam yemeğine hazırlanıyor gibi görünüyor.

Pencerelerden, akşam yemeği hazırlayan aileler, masada oturan çiftler, oturma odalarında dolaşan bekarlar görüyorum. Gerçekten de hoş bir mahalleye benziyor.

Gözlerim, harika duruşu ve odaklanmış ifadesiyle ona kayıyor. "Biliyor musun, bence tüm bu prenseslik işleri gerçekten çok sevimli."

"Geri çekil, Knight."

"Küfür etmediğini fark ettim." Kaşlarımı kaldırıyorum. "Bu ne demek oluyor?"

"Uluslararası Prenses Kadın burs programı, kaba dil kullanmamızı onaylamıyor." Sanki bir ders kitabından okurmuş gibi konuşuyor, sonra daha rahat bir tavır takınıyor. "Bu alışkanlığı edinip, ağzımdan kaçırarak istemiyorum."

"Mantıklı." Önümdeki yola bakarak başımı salladım. "Her halükarda, senin şövalyen olmak benim için sorun değil."

"Zırhın lekelenmiş olması çok kötü. Ve ben onun altını gördüm."

Hiçbir fikri yok. "Gizlice mi bakıyorsun, Prenses?"

Gözleri benimkilere kayd. "Gizlice yapmana gerek yoktu. Üniversitede davranışların herkesin gözü önünde sergileniyordu."

Kafamı sallıyorum, *bu kız*. Onun inatçı sadakatine neredeyse hayranlık duyuyorum.

"O kadar da kötü değilim."

"Ben iyi erkekleri tercih ederim."

"Kimsin sen? Prenses Leia mı?"

"Çok kibirlisin. Sanırım bu da seni Han Solo yapar?"

"Tabii." Ona göz kırptım. "O adam kadar kendime güveniyorum."

"Ya da kendini beğenmiş." Bir kez daha sağa dönüyor ve geri döndüğümüzü anlıyorum.

Üst dudağında, boynunda ve omuzlarının üstünde ter damlacıkları parlıyor. Hızlı ilerliyor ve neredeyse eve vardık. Büyük elimi onun pürüzsüz omzuna koyarak ilerlemesini durduruyorum.

"Ne?" Diye homurdanarak bana kaşlarını çatıyor.

"Han Solo'dan ziyade ılık Luke Skywalker'ı mı tercih edersin diyorsun?"

"Egosu olmayan birini tercih ederim."

"Saçmalık."

Dudakları aralandı. "Ne?"

"Sen bunu istemezsin. Senin kadar zeki biri asla sıkıcı biriyle yetinmez."

"Sanki beni tanıyormuşsun gibi."

Bir adım yaklaşıyorum ve o hızlı hızlı nefes almaya başlar. Gözlerini de hızlı hızlı kırptıyor ve yanaklarının üstündeki pembe kızarıklık sadece egzersizden kaynaklanmıyor.

O da benimle aynı şeyi hissediyor. Bunun ne anlama geldiğini veya ne yapmam gerektiğini bilmiyorum, ama çıplak vücudunu gördükten sonra, bunu öğrenmek istiyorum.

"Seni sandığından daha iyi tanıyorum."

Dudakları aralanır ve güzel mavi gözlerine bakarak, bir cevap hazırladığını anlayabilirim. Ama cevap vermez.

Bunun yerine, öfkeyle dönüp gider, kaldırımdaki bir çatlağa tekme atar ve öne doğru eğilir. Hokey reflekslerim devreye girer ve onu yakalamak için öne atılırım.

Sırtı göğsüme yaslanmış ve ikimiz de hızlı hızlı nefes alıyoruz. Yumuşak saçlarında çiçek kokusu var ve

yüzümü öne eğip derin bir nefes almak istiyorum.

Kollarım onun dar belini sıkıca sarıyor ve o da benim ön kollarımı tutuyor. "Bırak beni." Sesi yumuşak ve biraz nefes nefese.

Direnemiyorum. "Çok mu iyi geliyor?"

"Bu yanlış geliyor." O benim ön kollarımı itti ve ben onu bıraktım.

Arkasını dönmeden merdivenleri koşarak çıkıyor ve beni kaldırımda, onun seksi küçük poposunun uzaklaşmasını izlerken bırakıyor.

Haddy

Y Dengeli, zarif, baskı altında sakin ve Gavin Knight ile geçirdiğim bir hafta beni üç ahmağın birine dönüştürdü. Hiçbir şey yokken takılıyorum ve onun beni gördüğünü söylemiş miydim?

çıplak gördüğünü söylemiş miydim?

Oturma odasına girdiğimizde hemen arkamda. Masa hazırlanmış ve Mav, Patsy'yi boynuna almış, yüzünde telaşlı bir ifade var. Gigi kollarını kavuşturmuş, ona kötü kötü bakıyor.

"Ne oldu?" Gözlerim birinden diğerine geçiyor. "Dostum, I thought I sat on Peepee." He holds the titremeyen köpeği çenesinin altında tutuyor ve elleri o kadar büyük ki, köpeğin tüm vücudunu kaplıyor. "Kanepeye uzandım ve o aptal oyuncak gıcırdadı. Neredeyse altıma sıçacaktım."

"Yavru köpekleri beslerken nereye uzandığınıza dikkat etmenizi söylemiştim." Gigi başını sallar, onun durduğu yere gider ve Patsy'yi nazikçe okşar. "O kadar yüksek sesle bağırdın ki Spanky koşup yatağın altına girdi."

"Onu öldürdüğümü sandım. O zaman Haddy ne derdi?"

"Seni boğardım." Sakin bir şekilde yürüdüm ve iri kuzenimden titreyen küçük köpeği aldım. "Sahibi asla kendini toparlayamazdı."

"O çok kırılgan bir insan." Gigi yeşil gözleriyle bana üzgün bir şekilde başını sallıyor.

Gavin odaya girer ve ben hızla mutfığa geçip, heyecanlı içimi sakinleştirmek için köpeğimi kucaklarım.

O beni heyecanlandırmıyor. Neredeyse düşünüyordum, bu yüzden anlaşılır bir şekilde telaşlandım.

"Akşam yemeğinde ne var? Kokusu çok lezzetli." Ocağın önünde durup, pirinç ve çeşitli sebzelerin bulunduğu cam bir tabağı inceliyorum.

"Önemli bir şey yok. Sadece paella."

"Sadece paella," diye gülerek söylüyorum. "Bazıları bunu yapması en zor yemeklerden biri olarak görmüyor mu?"

"Neden bilmiyorum." Mav, Spanky'nin boynunu parmaklarıyla ovuşturarak telafi etmeye çalışıyor. "Sadece pirinç, tavuk ve sebze."

"Hangi biberi kullandın?"

"Kırmızı biber." Kanepeden bacaklarını sallayarak, mutfakta toplandığımız yere doğru yürüdü.

Gav sırtını lavaboya yaslayarak ellerini yanındaki tezgaha koyar. Bu hareket, giydiği beyaz tişörtü göğsünde çekici bir şekilde gerer, ama ben gözlerimi ona dikmem.

Yanaklarım, bana her gülümsediğinde kızarması gibi sinir bozucu bir alışkanlık edinmeye başladı. Bunun bir nedeni de, bana sanki giysilerimi çıkardığım halimi hatırlar gibi gülümsemesi, bu da boynumu terletiyor.

Çocuklar akşam yemeğinde neşeli, antrenmanları ve Gavin'in takıma ne kadar iyi uyum sağladığını tartışıyorlar. Gina koltuğunun kenarında oturuyor, ama ben yemeğimi çabucak bitirip ona temizlikte yardım etmek için bırakıyorum. Yarın akşam çocuklar buz pistindeyken sıra bana gelecek.

Ayrıca, yeni misafirimizin yukarıda dolaşmayacağını bildiğim için, şu anda duş alıyorum.

Duş aldıktan sonra odamda pamuklu pijamalarımı giymişken Maverick kapımı çaldı.

"Senin için yeni bir kazak." Bana, önünde mor ve siyah Champions logosu, arkasında *Murphy* isminin altında büyük bir 74 numarası olan yeni, kocaman beyaz bir hokey forması uzattı.

"Sıkı." Bu hafta maçta giymek için heyecanla formayı sallıyorum.

Gigi ve ben her zaman ön sıranın ortasında otururuz, böylece önümüzde kimse olmadan tezahürat yapabilir ve olan biteni görebiliriz. Kuzenim buraya taşındığından beri hokeyi takip etmeye başladım, bu da Gigi'nin çoğu zaman bana olan biteni anlatması gerektiği anlamına geliyor.

Aynı kasabada büyüdükleri için, Kimmie Joy ve diğer kuzenlerimizle birlikte tüm maçlarına gizlice gitme şansı oldu. Orada olmadığım için biraz mutluyum, çünkü sır saklamakta çok kötüyüm. Eğer Dylan teyzeme sırrı açığa çıkarsaydım, hepsi bana kızardı.

şimdi yetişmekten rahatsız değilim. Maçlar çok heyecanlı ve hokey oyuncularını çok yakışıklı.

"Buraya gel, Peepee." Mav, benim yatağımdan minik köpeği alır, sonra yatağa oturur ve bana bakar. "O gerçekten çok sevimli."

Gülümserim ve parmaklarımı onun uzun saçlarında gezdiririm. "Sen de çok tatlısın. Seni güzellik yarışmasından arkadaşlarımdan biriyle tanıştırmalıyım."

"Kadınları tavlamak için yardıma ihtiyacım olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Bilmiyorum." Burnunu şakacı bir şekilde çimdikledim. "Seni biriyle görmedim."

"Bu arada, Gavin iyi biridir. Benim gibi, oyuna odaklanmış ve kendi işine bakan biridir. Kızlara ilgi duymaz. Sadıktır..."

O konuşmaya devam ettikçe omuzlarım geriliyor. "Sadakat, arkadaşında gördüğüm bir özellik değil."

"Belki onu benim kadar iyi tanımıyorsundur."

Son birkaç günü düşünüyorum. Bir şeyi anlamak için yeterince uzun bir süre değil, ama kuzenimle tartışmak istemiyorum.

"Biliyor musun, ben de sana aynı şeyi söyleyebilirim." Ayağa kalkar ve ben ona gülümserim. "Oradaydım, Mav. Onun davranışını kendi gözlerimle gördüm."

"Hala bu hikayenin daha fazlası olduğunu düşünüyorum. Arkadaşımı tanıyorum ve insanlar o kadar da fazla değişmez."

Haklı, sanırım üniversitede Gavin'le pek fazla vakit geçirmedi. Hep laboratuvarda ya da derslerde ya da tüm masrafları karşılamak için güzellik yarışmalarına katılıyordum.

"Geçmiş geride bırakmazsan, geçmişin seni sürekli kontrol edeceğini söylerler."

Burnumu kırıstırıyorum. "Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum."

"Geçmişte yaşarsan, onu asla aşamazsın demek.

Ona bir şans ver. Benim için."

"Bunu yapmaya çalışıyorum." Elimdeki süveteri aşağıya doğru bakarken, o da beni kaburgalarımın durttu.

"Biraz daha çaba göster, prenses."

"Deneyeceğim." Bunun nasıl görüneceğini merak ederek alt dudağımı ısııyorum. Sonra hatırlıyorum. "Hey, bana bir iyilik yapar mısın?"

"Yapabilirsem."

"Doktora öğrencilerinden biri, eski ekipmanlarından bazılarını alabileceğimi söyledi. Dev bir monitör ve birkaç küçük eşya var. Yarın uğrayıp laboratuvarımıza taşımama yardım eder misin?"

"Bunun için öğrenci yardımcılarının yok mu?"

"Aslında yok. Laboratuvarı Timothy ile paylaşıyorum ama o biraz... pek güçlü değil."

"O bir korkak mı?"

"Nazikçe ifade etmeye çalıştım." Mav'ın ekipmanı taşımama yardım ederse, ona da bizimle bir şeyler içmeye gelmesini önerebileceğimi söylemedim.

Böylece Timothy'nin bizim bir randevuya çıktığımızı düşünmemesi için iki kat emin olacağım.

"Beş civarı uğra, teşekkür etmek için sana bir bira ısmarlayayım."

"Daha az az konuş," diyor gülüyor, gidiyor
yürüyor kapıya kapıya "Yarın

"Sabırsızlanıyorum!"

"Sabırsızlanıyorum!"

GINA ve ben hokey sahasına vardığımızda, hoparlörlerden Queen'in "We Are the Champions" şarkısı ve hemen ardından "Another One Bites the Dust" şarkısı çalıyordu. Bu şarkılar, takımın coşku dolu marşlarıydı.

Taraftarlar, oyuncuların ısınmasını izlemek için camın etrafında toplanmışlardı ve biz de kış ortasında giyilir gibi taytlar ve beyaz balıkçı yakalı kazakların üzerine Mav için 74 numaralı formalarımızı (pardon, *süveterlerimizi*) giymiştik.

Tamam, bazı taraftarlar sadece ceket giyiyor, ama ilk maçımın bu kadar soğuk geçmesine şaşırdım. Buzun bu kadar yakınında olduğum için soğuk olacağını tahmin etmeliydim.

Koltuklarımız en önde ve takımın ısınma hareketlerini ve kaymalarını izliyoruz. Bazı ısınma hareketleri beni, nasıl donmadıklarını merak ettiriyor. Sanırım koruyucu kask takıyorlar.

Sonunda maç başlıyor, Gigi ve ben Mav için elimizden geldiğince yüksek sesle tezahürat yapıyoruz. Gigi, artık Gav için de tezahürat yapmamız gerektiğini söylüyor ve ben de ona katılıyorum. Ne de olsa Mav'e daha çok çabalayacağıma söz vermiştim.

Kuzenimiz koltuklarımızın önünden geçerek bize el sallıyor ve başparmağını kaldırıyor, tabii ki biz de dönüp Murphy kazaklarımızı gösteriyoruz.

Tekrar döndüğümde, Gavin'in dudaklarının kıvrıldığını fark ettim. Bunun nedenini bilmiyorum ama onun için endişelenemem. Onun aklını okuyabilen biri değilim.

Hokey maçlarıyla ilgili eğlenceli bir gerçek: Çok eğlencelidirler! Hızlı ve enerjik maçlardır, Gigi ve ben sürekli

zıplayıp bağıarak tezahürat yapıyoruz. Mav gol attığında, ılık atıyoruz. Tabii ki kavga çıkıyor ve birbirimizin kollarını tutuyoruz. Gözlerimi kapatıyorum.

Çoğu zaman ne olup bittiğini anlamıyorum. Gigi bana puck'ı takip etmek yerine oyuncularını izlememi söylüyor, ama tabii ki inatçı gözlerim Gavin'e kayıyor.

O kadar hızlı ki, boyuna bakınca inanması zor. Diğeri tüm oyuncular gibi o da çok yoğun, ama mavi gözleri rakip oyunculara sabitlenmiş, her hareketlerini izliyor.

Bir anda tahtaya doğru gider ve rakibin ilerlemesini engelleyen bir manevra yapar. Sonra pakı uzaklaştırır ve Mav'e gönderir, Mav de pakı o kadar hızlı bir şekilde ağılara gönderir ki, neredeyse görmem bile zor olur.

Arena çılgına döner ve Gina kolumu tutup sertçe sallar.

"Ne oldu? Ne yaptı?" Gözlerim fal taşı gibi açılır ve gülümserim, ona ve buzun üzerine bakarım, oyuncular sanki az önce olanlar ocuk oyuncağıymış gibi kaymaktadırlar.

"Buna pinch denir ve çok riskli bir harekettir, ama o başardı!" O, *Gav ve Mav'ı* diğeri seyircilerle birlikte haykırarak zıplıyor.

"ok kolaymış gibi gösterdi," diye düşünüyorum, sonra ben de slogan atmaya başlıyorum.

Gav ve Mav ile diğeri hayranlarımız.

2-0 kazanıyoruz ve kalabalık, oyuncularını alkışlamak için camın önüne akın ediyor. Mav'e coşkuyla el sallıyoruz ve ben, Gavin'in bankın diğeri ucunda bazı kızlarla sohbet etmesini izlerken dudağıımı ısııyorum.

Hepsi genç ve dar giysiler giymişler, gülümsüyorlar ve hızlıca göz kırıyorlar. Boğazım düğümleniyor ama bunu bastırıyorum. Gavin Knight'ı kıskanmıyorum. Tanrım.

"Hazır mısın?" Gina kolumu tutuyor ve ben, dar mor süveter giymiş, göğüslü bir sarışına gülümseyen Gavin'den gözlerimi ayırıyorum.

"Hadi gidelim buradan."

"BU DOSYA DOLABINI İSTİYOR MUSUN?" Lucas, hava örnekleyicileri, inkübatörler ve büyük bir mikroskobun arkasını karıştırarak son klasörlerini çıkarır ve bunları banka kutusuna koyar.

Onun terk etmiş gibi görüldüğü eski mikroskoba takıntılıyım. Büyük, siyah metal, büyük bir tabanı ve pirinç detayları var ve 20. yüzyılın başlarından kalma gibi görünüyor.

"Aslında değil, ama bu eski mikroskobu çok seviyorum." Göz merceğinden bakmak için eğiliyorum. "Nereden buldun?"

"Mikrobiyoloji profesörlerinden birine aitti. Emekli oldu ve sanırım laboratuvara bağışladı. Ya da unutmuştur."

"Böyle bir şeyi nasıl unutursun?" Kolunu tutup kaldırmaya çalıştım, ama hemen vazgeçtim.

Elli kilo ağırlığında gibi geliyor ve düşürmek istemiyorum. *Maverick'in taşıyacağı bir şey daha.*

"Al şunu." Durup bana sarılır. "Ben çıkıyorum. Her şeyde bol şans, Hads. Eminim tekrar karşılaşacağız."

Lucas NASA'da iş buldu, bu da birlikte çalışma ihtimalimizin çok düşük olduğu anlamına geliyor, ama bunu belirtmeye gerek görmüyorum.

"Her şey için çok teşekkürler. Hepsini iyi bir şekilde kullanacağım."

Bana el sallıyor ve ben geri çekilip büyük düz ekranı, mikroskobu ve dosya dolabını inceliyorum. Çekmeceleri açıp reddettiğim şeyi yeniden düşünüyorum. Yaptığım her şey artık bilgisayarımda saklanıyor ve laboratuvarda basılı kopyalarımız yok.

"Yine de, bu eski bir kalıntı..." diye düşünürken, kapıya hafifçe vuran bir ses dikkatimi çekti. "Gavin!"

"Hey," diye seslendi, tüm boyunu kullanarak, ellerini ceplerine soktu. "Mav, bazı eşyaları taşımak için yardıma ihtiyacın olduğunu söyledi?"

"Bana yardım etmesi gerekiyordu."

"Tanıtım fotoğrafları çekmesi gerektiği için benim yerime beni gönderdi. Umarım sorun olmaz?" Hafifçe gülümsedi ve parmaklarını kare çenesinin üzerindeki koyu sakallarına geçirdi. "Farkında olmayabilirsin, ama kuzenin oldukça ünlü."

"Farkındayım. Arena'nın dışındaki reklam panosunda o var."

Ağzının kenarı yukarı doğru kıvrılır ve dudaklarım bükülür. Ona dün gece ne yaptıklarını sormam. Gigi ve ben maçlardan sonra hep eve gideriz, ama erkekler içki içmeye ve başka şeyler yapmaya giderler.

Mav, maçtan sonra uyumak için çok heyecanlı olduğunu söylüyor, ama Gavin'in mor süveterli kızla birlikte olup olmadığı beni ilgilendirmez, uyumamış gibi görünse bile. Kafamdaki dağınık düşünceleri silkeliyip, laboratuvardaki masanın yanında mikroskobu işaret ediyorum. " sadece bu şeyler. Sanırım ikimiz bir seferde halledebiliriz." "Bir bakayım." Monitörün, mikroskobun ağırlığını test etmek için yanına gider.

gri tişörtü, geniş omuzlarını ve yuvarlak pazılarını zar zor sığdırıyor.

Bu iyi, çünkü bu ekipmanı taşımak için güçlü birine ihtiyacım var.

"Bu şeyler pahalı mı?" diye sordu ve ben başımı salladım. "İki sefer yapmam sorun değil."

"En azından yolu gösterebilirim." Mikroskobu kolayca kaldırıyor, bu da bana, sudan düşerken ve yürürken takılıp düşerken beni ne kadar kolay yakaladığını hatırlatıyor. *Tanrım*. "Beni nasıl buldun?"

"Odanızdaki bir adam buradasınız dedi."

"O Timothy olmalı." Maverick'i bizimle birlikte içmeye götürme planımı hatırlıyorum, böylece Timothy yanlış bir fikre kapılmayacaktı.

Sanırım Gavin'i de sürükleyebilirim.

Açık laboratuvar alanına giriyoruz ve bilgisayarın arkasında arkadaşım olan yüksek lisans öğrencisini görüyorum. İçeri girdiğimizde gözlerini bize çeviriyor ve hemen kısıyor.

"Buraya gel." Gav'ı çalışma alanıma götürdüm ve o da eşyaları, okyanus üzerindeki rüzgar akımlarının yönünü gösteren monitörün yanındaki masanın üzerine koydu.

Dik durarak masamdaki eşyaları, iPad'imi, Pasifik haritası üzerine yaptığım notları, tarihlerin ve fırtına mevsimlerinin işaretlendiği takvimleri inceledi.

"Bu gerçekten yüksek teknoloji." Mavi gözleri benimkilere takılır ve ben onun bakışları altında biraz kıpırdanırım. Sonra arkamdaki duvara doğru başını sallar. "O ne?"

Omzumun üzerinden "STEM'de Kadınlar" posterine bakıyorum. "Bu Heddy Lamar, Natalie Portman..."

"Kraliçe Amidala'yı tanıdım."

"Onlar da bilim insanı olan ünlü aktrisler." Yazıları okuyabilmesi için bir adım daha yaklaşıyoruz.

"Şekerden hidrojenin enzimatik üretimini göstermek için basit bir yöntem icat etti." Kaşlarını kaldırır ve başını eğirir. "Görünüşe göre rakibin var."

Karnım gıdıklanır ve neredeyse gülerim. "Bu bir rekabet değil. İlham kaynağı. Bunların hepsi bilim insanı olan güzel ve başarılı kadınlar."

"Sadece dalga geçiyorum. Bir gün sen de o posterde onlarla birlikte olacaksın."

Gurur ve umut karışımı midemi sıkıştırırken gülümsememi engelleyemiyorum. "Umarım öyle olur."

"Selam, Haddy." Timothy, yüzünde sinirli bir ifadeyle konuştuğumuz yere doğru yürüdü. "Hala içki içmeye gidiyor muyuz?"

"Evet! Ama, ahh..." Yakışıklı yardımcımı göz ucuyla selamlarım. "Gav'ı da bize davet edecektim, bana yardım ettiği için. Bir nevi teşekkür olarak."

Timothy kaşlarını çatar ve benden Gav'a, Gav'dan bana bakarak gözlerini kırpar. "Hokey oyuncusu mu?" Başımı sallarım. "O çocuklar

Sıkı çalışmaya alışkındırlar. O sorun olmaz."

"Huysuzlanma, Tim." Gav, Timothy'nin dar omzuna elini koyar ve şakacı bir şekilde sallar.

Timothy onu itti. "Adım Timothy." "Benim hatam."

Emin değilim, ama sanırım Gav laboratuvar arkadaşına kasten zorluk çıkarıyor.

Sonra elini belime koyar, eğilip kulağıma fısıldar ve karnımda bir sıcaklık hissedirim. "Gerisini biz alalım mı?"

Onun kendini beğenmiş sırtışına bakıyorum ve nefesim kesiliyor. Bu çok saçma.

"Evet." Timothy'ye dönüyorum. "Son yolculuk, sonra gidebiliriz."

Timothy mutlu değil, ama arkadaşımı getiremeyeceğimi söylemedi.

"ÖZEL ÖĞRETMEN." Gavin, bar müziğinin sesini bastırarak esprinin sonunu yüksek sesle söylüyor ve ben de donmuş margaritamın etkisini açıkça hissediyorum.

Sadece bir tane içtim ve bu tamamen babamın şakasıydı, ama neredeyse tükürecektim.

"Özel öğretmen!" diye bağıriyorum, burnumu tutarak.

"Çok komik." Timothy, birasını bitirirken homurdanıyor.

Onun kıskanç tepkisi beni daha da güldürmek istiyor, ama gülmeyi yutuyorum ve bunun yerine boğazımı temizliyorum. Elimde değil. Bol pantolonuyla, askısına bebek mavisi bir Labubu takılı Trader Joe's çantasını tutarken çok somurtkan görünüyor.

1,80 metre boyundaki o, kaslı kollarını karşımdaki yüksek masaya dayamış, beni iç çamaşırimi eritecek bir gülümsemeye izleyen Gavin'in tam tersi. Sol yanağındaki gamze derinleşiyor ve mavi gözleri bu raundu kazanmış gibi parıldıyor.

"Oradan daha çok var, Prenseler." Masadan uzanıp benim küçük parmağımı parmağına takıyor ve Timothy boş şişeyi ahşap yüzeye biraz fazla sert bir şekilde koyuyor.

"Ben gidiyorum." Sesi neşeli değil. "Haftaya görüşürüz, Haddy."

"Gidiyor musun?" Gav'a kaşlarını çatarak bakarım ve o bana göz kırpar. "Ama daha çok erken."

"Benim zevkime göre çok kalabalık."

Kampüs dışındaki küçük bar sadece yarısı dolu, ama onunla tartışmayacağım. "Haftaya laboratuvarında görüşürüz."

Elimi uzatıp koluna dostça bir sıkışma yapıyorum ve gözleri başımın üzerinden Gavin'e kayıyor. "Belki başka bir gece tekrar deneyebiliriz."

"Belki." Ses tonumu neşeli, ama fazla cesaret verici olmayan bir şekilde tutuyorum ve o kapıya doğru yönelmeden önce bana bir kez daha bakıyor.

O gittikten sonra, yavaşça dönüp kendini beğenmiş bir gülümsemeyle bakan oda arkadaşım-yardımcımla yüzleşiyorum.

Gözlerimi kısarak, onun kaya gibi sert pazılarını dürttüm. "Bunu bilerek yaptın."

"Sen o adamla ilgilenmiyorsun. O çok fazla Luke Skywalker gibi."

"Ona ilgi duyduğumu söylemedim, ama daha nazik olabilirdin."

"Çok nazıktım!" Gav dikleşir ve ellerini uzatır. "Bildiğim en kötü esprileri yaptım, ama yine de sinirlendi ve gitti."

Burnumdan bir kez daha homurdanarak elimi kaldırdım. "Özel öğretmen oldukça komikti."

O öldürücü gülümsemesini göstererek elimi tekrar yakaladı. "Senin için mücadele etmeye bile çalışmadı."

"Kavga mı?" Gözlerim fal taşı gibi açıldı. "Bu bir hokey maçı değil ki." "Evet, ama o bir salaktı. Çantasında oyuncak bebek mi vardı

? Ayrıca, neden çantası vardı ki?"

"Sanırım bu dönem öğretim asistanı, yani muhtemelen not vereceği kağıtları vardır."

"Haddy. Hayır." Gav başını onaylamayan bir şekilde salladı. "Bana o adamla ilgilendiğini söyleyemezsin."

Omuzlarımı hafifçe silkiyorum ve dondurulmuş margaritama pipetimi batırıyorum. "Aynı laboratuvarı paylaşıyoruz. Arkadaş olarak birlikte içki içebilmeliyiz."

"İnan bana, Timmy arkadaş olmak istemiyor."

Burnumu kırıştırıp içkimin bir yudumunu alıyorum. "Biliyorum. Benimle geldiğin için teşekkürler. Garip bir durum olacağından endişeleniyordum."

"Yardımcı olabildiğime sevindim." Donmuş içkimi tutup bir yudum daha alırken beni inceledi.

Bardaki müzik eski bir Beatles şarkısı ya da belki sadece George Harrison'ın şarkısı... Annem bilir. Her halükarda, tanıdık şarkıya eşlik ederek dans ediyorum, ta ki Gav'ın hala beni izlediğini fark edene kadar. Ama şimdi gülümsemesi memnuniyet gibi bir şeye dönüşmüş.

"Ne?" Dans etmeyi bırakıp ona yaklaşıyorum. "Mağarada yarasa mı var?"

Burnumu silmek için elimi kaldırdığımda, o bileğimi tuttu. "Hayır. Her zamanki gibi güzelsin, prenses."

Dikleşip boğazımı temizlerken kendimi aptal hissediyorum. "Teşekkür ederim."

"Bana bir şey söyle." Koyu kaşları alçalır. "Neden kimseyle çıkmıyorsun?"

"Çıkıyorum. Üniversitede çıktığımı gördün."

"Doğru." Yüzünde yine onaylamayan bir ifade belirir. "Rob Westcoat gibi bir ahmakla çıkıyordun."

Yine, neredeyse tükürecektim. "*Aptal mı?*"

"Bu bir İngiliz deyiimi. Aptal demek." Bu kelimeyi sertçe vurgular.

"Sen İngiliz değilsin."

"Hayır, ama bu hakareti seviyorum. Eminim prenseslerin bile '*knob*' demesine izin verirler."

Kafamı sallıyorum. "Olmaz. Bu güzellik yarişması insanlarının ne kadar katı olduklarını bilmiyorsun."

"Konumuza dönelim, sen Rob denen ahmakla  ıkmıştın..."

"O da tam bir aptaldı. Bir bilim insanıyla çıkmaktan çok bir güzellik krali esiyle çıkmaktan daha heyecanlıydı." Bu anı hatırlayınca g  s m ısınır. "Tezimi bir hobiymiş gibi davranırdı ve sürekli moda tasarımı okumayı daha çok sevmez miydim gibi küçük yorumlar yapardı."

"Aptal." Gav hala o gülümsemeyle bana bakıyor.

Çıplak halimi düşünüyor. Bu da beni onun çıplak halini meraklandırıyor. Bu da cildimi karıncalandırıyor ve vücudumu ısıtıyor, bu yüzden dondurulmuş i e e imin sonunu yudumluyorum.

"Sen azmaz mısın?" diye soruyor.

Bu sefer donmuş margarita burnumdan fışkırıyor. "Ah!" diye ba ırıyorum.

O gülerek bana bir peçete uzattı. Üst duda ıma bastırarak gözlerimi sıkıca kapattım.

"Bu, senin yaptığın en prenses e olmayan şeydi." Sonra bir an durur, sanki bir şey hatırlar gibi. "Tabii, geçit arabasından düştüğün ve havada takılıp düştüğün zaman hariç."

"Hepsi senin suçun." Mendile burnumu silirim, o da bana bir tane daha uzatır. "Sen gelene kadar hiç böyle bir şey yaşamamıştım. Tam bir felaketim."

"Rica ederim." O gamze geri geldi ve ben şakacı bir şekilde gözlerimi kısıyorum.

Biraz rahatlamak güzel.

Sonra birden tavrını değiştirir,  ne e ilir ve bana ciddi bir bakış atar. "Bana işinden bahset. Sana birkaç kez sordum ama sen hep soruyu ge iştirdin. Gerçekten bilmek istiyorum. Haftanın her günü seni laboratuvarı bu kadar meşgul eden şey nedir?"

"Her gün değil."

"Oyalamayı bırak, Bradford. Söyle bana."

Bo azımı temizleyip, siyah saçlarımı omzumun arkasına attım. "Tamam, söyleyeceğim."

Gavin

I Hayden Bradford'un şimdiye kadar gördüğüm en güzel kadın olduğunu zaten biliyordum, ama bu gece, araştırma projesini anlatırken içinden ılık saçan halini izlemek... Bu, ona beklemediğim bir boyut kattı.

O muhteşem.

"Bir virüsün sadece hava akımlarıyla dünyayı dolaşabildiğini hayal edin." Mavi gözleri parıldıyor ve heyecandan ellerini genişçe açıyor. "Bir hastalık, kişiden kişiye temas olmadan yayılabilseydi. Yüzünüze veya bir yüzeye hapsirilmesaydı, sonra da siz o yüzeye dokunmasaydınız."

"Bu çok korkutucu."

"Öyle, ama her sonbaharda Çin'den Japonya'ya esen rüzgar fırtınaları ile bunun sonucunda ortaya çıkan Kawasaki hastalığı arasında bir bağlantı olduğunu kanıtlayabilirsek, daha fazla bebeği koruyabilir ve hatta hastalığın yayılmasını durdurabiliriz."

"Kahretsin." Bu kelimeyi nefes verirken söylüyorum. Bu konuyu konuşmaya başladığından beri beni koltuğumun kenarında tutuyor.

"Bu gerçekten harika."

"Hastalığın gerçek nedenini bulmak kadar harika değil." Bir i çekerek arkasına yaslanır. "Ama kaç çocuğu kurtarabileceğimizi bir düşün."

"Neden kimse yaptığınız şeyi hobi olarak adlandırırsın ki? Sen hayat kurtarıyorsun."

Parmaklarını çaprazlayarak iki elini havaya kaldırır. "Henüz değil, ama bir gün olacak. Umarım." Sonra biraz utanmış gibi görünür. "zgnm, bir başladım mı durmak bilmiyorum."

Masadan uzanarak, elini elimle kapattım. Ona dokunmaktan kendimi alamıyorum.

"İnanılmaz. Bu yüzden mi UNC'ye gittin?"

"Aslında hayır. Her zaman Kuzey Carolina'da yaşamak istemişimdir. Eğlenceli, kültürel bir atmosferi var ve harika bir STEM programı var. Ya sen?"

"Wilmington'da büyüdüm."

"Yine de burası bir basketbol şehri." Bana sevdiğim şakacı bir şekilde dirsek atıyor. "Sen asi bir ocuktun."

"UNC benim isyankarlığımдан *kaynaklanmıyordu*. *Hokey*, ailemin benim yapmamı istemediği her şeydi, ama ben onu seviyordum." Bir kahkaha attım. "Babam, neden onun gibi askere gitmediğimi anlayamıyordu. Her zaman 'macera istiyorsan, muhafızlara katıl' derdi. Annem Elaine, dişlerimi mahvetmeyeceğime söz verdirtti. Sadece annem Kenny beni anlıyor gibiydi."

"Bekle..." Kaşları atılır ve bana birkaç kez göz kırpar, sonra kolumu tutup beni kendine doğru çeker. "Ailen l bir ilişki mi yaşıyor?"

"Ne?" Bir saniye düşünürüm, sonra gerçekten gülmeye başlarım. "Hayır, tabii ki hayır. Ailem hiç evlenmedi. Babam Elaine ile evlendi, ama annem Kenny her zaman hayatımın bir parçası oldu."

"Ah!" Güzel başını yana eğdi. "Bu çok tatlı! Ve ne kadar da gelişmişler."

"Babam ve Kenny her zaman çok iyi arkadaşlıklar. Bu, sarhoşken olan bir kaza gibiydi. Şanslıyım ki, beni büyötmeye karar verdiler."

"Olamaz!" Elleriyle yüzünü kapattı ve bana şaşkın şaşkın baktı. "Seni terk etmek bir olasılık mıydı?"

"Sanmıyorum. Annem duldu, ama hep bir bebek istemişti. Babamın çok parası vardı ve ona asla hayır demezdi."

"Annen Kenny dul muydu? Çok üzücü. Genç olmalı."

"Öyleydi, ama sonra Slayde ile tanıştı. Şimdi evliler ve bir kızları var."

"Yaşasın! Mutlu son!" Yüzü aydınlanır ve havada küçük bir alkış yapar.

O kadar güzel ki, acaba bizim barışmamızı dostluğa dönüştürmeyi düşünür mü diye merak ediyorum.

Sonra sıçrayarak telefonunu çıkarır. "Biri bana mesaj atıyor... Oh. Oh hayır." Omuzları düşer. "Bayan Higgins. Toplum hizmetimi yapmadım."

"Bu çok ağır bir kelime. Ne suç işledin?"

"Her çeyrekte bir tür toplumsal yardım faaliyeti yapmam gerekiyor, ama geçit törenindeki platformdan düştüğüm için bu çeyrekteki projemden mahrum kaldım."

"Yarın benimle hokey kliniğine gel." "Bunun bana nasıl yardımcı olacağını bilmiyorum."

"Her yıl küçük çocuklar için bir hayır amaçlı hokey kliniği düzenliyoruz ve eminim gerçek bir prensesi, özellikle de bilim insanı olan bir prensesi görmekten çok hoşlanacaklardır. Bu bizim resmi toplumsal yardım faaliyetimiz, neden senin de faaliyetin olmasın ki?"

"Gerçekten mi?" Güzel mavi gözleri daha da büyüdü. "Parade sayılırsa bu da sayılır sanırım. Saat kaçta?"

"Sabah 10'da."

"O zaman gidelim o zaman." Telefonunu ve iPad'ini aldı. "Makyajımı yapmak için erken kalkmam gerekecek, akşamdan kalma gibi görünmemeliyim."

"Sadece bir içki içtin!"

"Gidelim, Knight." Kolumu tuttu ve ben gülerek, hesabı ve cömert bir bahşişi ödeyecek kadar para bıraktım.

Evet, ben onun şövalyesiyim ve o zaman koluma girdi.

Evimizin önündeki araç paylaşım hizmetinden indiğimizde, Haddy göğsüme yaslanarak sendeledi.

"Vay canına." Her zamanki gibi onu yakaladım. Artık bunu gerçekten sevmeye başladım.

"Üzgünüm, inerken dengemi kaybettim." Kıkırdayarak güldü, ama koluma daha sıkı sarıldı.

Onu ön verandanın merdivenlerinden kapıya kadar eşlik ettim. "Gerçekten çok zayıfsın. Float'tan düşmene şaşmamalı."

"Yüzen platformdan düştüm çünkü kahvaltı yapmamıştım."

Kapıyı açmak için şifreyi girerken, önümdeki incecik vücudunu süzdüm. "Akşam yemeği yemelisin."

"Sanırım Mav yatmış."

"Hayır, çok erken. O dışarıda." Kafamı sallayarak kapıyı açtım ve ona tekrar kolumu uzattım.

"Ben hallederim!" Beni uzaklaştırıyor. "Arabadan tuhaf bir şekilde indim."

"Tamam." İki elimi de kaldırdım. "Bize akşam yemeği hazırlayayım."

On beş dakika sonra, dökme demir tavadan mükemmel kızarmış peynirli sandviçi tabağına kaydırıyorum. "Bak bakalım ne dersin."

Gerçekten dudaklarını yaladı. "Kokusu çok lezzetli."

"Bu benim spesiyalitem." Kalan sandviçi kendi tabağıma alıp onu takip ederek yan kapıdan verandaya çıktık ve parıldayan ışıkların altındaki masaya oturduk.

"Özel limonatamı yaptım." Tabaklarımızın yanına iki bardak koyar.

"Gerçekten mi?" Benimkinden büyük bir yudum alıyorum.
"Gerçekten çok güzel. Gerçek limon mu kullandın?"

Başını eğip, kıkırdayarak güldü. "Country Time."

"Ah," diye gülümsüyorum. "Beni kandırdın."

Evin köşelerindeki hoparlörlerden yumuşak bir müzik geliyor. Köpekler de bizimle birlikte dışarıda, Spanky karnının üstüne yatmış, başını mükemmel bir şekilde dengelemiş. Küçük olan ise bir bebek gibi onun yanında kıvrılmış.

İkimiz de hemen yemek yemeye başlıyoruz.

"Oh, aman Tanrım!" diye inliyor, geriye yaslanıp eliyle ağzını kapatıyor. "Bu çok güzel!"

Gülümsüyorum, sandviçimden bir ısırık daha alıyorum ve o küçük inlemenin ne kadar seksi olduğunu düşünüyorum, onu kucağıma aldığımda, o mükemmel göğüsleri yüzümde zıplarken ne kadar seksi olacağını düşünüyorum.

Ereksiyon olmadan önce durmam lazım. "Teşekkürler."

"Biliyor musun, Gina da bilim insanı." Kaşlarını kaldırır. "O bir köpek uzmanı."

"O ne?"

"Evcil köpekleri inceleyen bilim dalı." Bir ısırık daha aldı ve onun için yaptığım yemeği afiyetle yemesini izlemek hoşuma gitti. "Tüm farklı ırkları, davranışlarını, insan-köpek etkileşimlerini, tarihlerini öğrenmek zorunda kaldı..."

"Bu gerçekten harika. Belki Spanky'yi ve diğerini kliniğe getirebilir."

"Küçük çocuklar köpekleri sever." Son lokmasını bitirirken başını salladı.

"Doğru, hokey oynamak için çok dikkatleri dağılabilir."

"Yemek için teşekkürler. Gerçekten çok iyi bir aşçısın."

"Bence herkes kızarmış peynirli sandviç yapabilir."

Ayağa kalkar, boş tabağını ve benim tabağımı alır ve mutfaka doğru yürür.

Hemen ayağa kalkıp bardaklarımızı topluyorum. "Akıllı kadınlarla dolu bir evde yaşamak bence harika."

Sırtını kapıya dayayarak bana bakar. "Oda arkadaşları olarak göz alıcı erkekleri seçecek kadar akıllılar."

Onun önünden geçiyorum, karnımda bir sıcaklık hissediyorum. "Hatta yemek de yapıyoruz."

"Ve ağır şeyleri taşıyoruz!"

İkimiz de lavabonun önündeyiz ve ben tabakları onun elinden alıyorum. "Ve düştüğünde seni yakalarım."

Sesim alçalıyor ve o biraz utanmış görünüyor. Lavabonun önünde birbirimize çok yakın duruyoruz. Su akıyor ama bu anı bozamıyorum. Çenesini kaldırıp bana göz kırptıyor ve ben tabakları bırakıp onu kollarıma alıp o yumuşak dudaklarını yutmaya hazırım.

Yüzümü biraz daha yaklaşıtıyorum, o geri çekilmiyor. Taze yasemin kokusu beni sarıyor. Her kalp atışında sıcaklık daha da artıyor. Dili alt dudağını ıslatmak için dışarı çıkıyor ve dilimde içtiğimiz soğuk limonatanın tadını alabiliyorum.

Çok yaklaştım, ama sanki bir rüyadan uyanır gibi, elini hızla kaldırıp beni durdurmak istercesine göğsüme koyuyor.

"Yatmaya gitsem iyi olacak." Sesi kısık. "Güzellik uykumu almam lazım."

"Daha güzel olamazdın, Prenses."

Yanakları hoş bir pembe tonuyla renklenir. Küçük köpeğini kucağına alır ve yumuşak bir iyi geceler dilekleriyle beni daha fazlasını istemeye bırakır.

Haddy

"Gerçekten prenses misin?" Beyaz hokey kaskı takmış küçük bir kız bana gözlerini kısarak bakar.

Kıvırcık kahverengi saçları başının iki yanında iki at kuyruğu şeklinde toplanmış, patenleri, siyah taytları ve arkasında Mav'ın adı ve numarası yazılı çocuk bedeni beyaz Champions kazağı giymiş.

Muhtemelen birinci veya ikinci sınıfa gidiyor gibi görünüyor ve tüm çocuklar gibi o da bir hokey sopası tutuyor. Benimle ve onun yaşıtındaki diğer kamp katılımcılarıyla birlikte, buzda takımla sırasını bekliyor.

"Elbette." Ona gülümsüyorum.

Gavin, Maverick ve diğer on kadar takım arkadaşıyla birlikte buz pistinde. Karışık bir grup erkek ve kıza temel hokey oyunlarını öğretiyorlar ve sonunda puck'ı kaleye atma şansı veriyorlar.

Şampiyonların kalecisinin sadece engellemeye çalışıyormuş gibi yaptığından eminim, çünkü hepsi gol atıyor. Yine de, iyi bir

iyi bir performans sergiliyor ve hepsi onu geçebildikleri için çok heyecanlanıyorlar. Bu gerçekten çok tatlı.

Kabarık beyaz bir ceket ve siyah tayt giyiyorum, ayrıca küçük bir taç ve üzerinde "Uluslararası Prenses Kadın" yazan bir kuşağım var.

Bu bir geçit töreni olmadığı için kendimi tamamen vermedim, ama koç benden ilham verici bir konuşma yapmamı istedi. Bunu bu sabah öğrendim ve o zamandan beri üzerinde çalışıyorum.

"Baban kral mı?" Başka bir küçük kız zıplamaya başladı, ben de ayak parmaklarımı korumak için geri çekildim.

"Babam futbolcu."

"Babam futbolun hokeyden çok daha az harika olduğunu söylüyor." İlk küçük kızın burnu kırışır.

Cevap vermek üzereyken, bankta oturup ayaklarını sallayan iri yarı bir çocuk bağırır: "Babam yılan kadar acımasızdır!"

Dudaklarımı ısırarak gözlerimi kısıyorum, buna nasıl cevap vereceğimi bilemiyorum.

"Sence kızlar hokey oynayabilir mi?" Küçük zıplayan fasulye zıplamayı bırakmış ve şimdi elimi tutuyor. Çok tatlı bir kız ve ben eğilip kulağına fısıldıyorum.

"Kızlar, kafalarına koydukları her şeyi yapabilirler."

Koyu renkli gözleri heyecanla büyür ve başını sallar. "Annem de öyle diyor!"

"Akıllı bir annen var galiba."

Bir düdük çalar ve Gav beklediğimiz yere doğru koşar. "Sıradaki grup, buza!"

Diğer çocuklar karşımızdaki bankta oturmaya giderler ve etrafımı saran küçük çocuklar tezahüratlar ve bağırışlarla pistin içine akın ederler.

Gav geride kalır ve kolunu pleksiglas bölmeye dayar. "Nasıl hissediyorsun?"

"İyiyim." Ona gülümserim. "Gerçekten çok tatlılar."

"Evet. Bu grupla bir tur yapacağız, sonra sen birkaç söz söyleyeceksin, hepsi bu."

"Hazır olacağım!"

Gülümsemesi sevimli bir şekilde eğri ve biraz geriye doğru kayarak diğer çocukların yanına dönüyor. Onun, küçük hokeyci kıza bir oyun gösterip, sonunda onun topu ağa çarpmasını izlerken hiç üşümüyorum. Sonra, yılan babası olan küçük çocuğa pinch'in nasıl yapıldığını gösteriyor, bunu sadece Gigi bana açıkladığı için biliyorum.

Maverick bana el sallıyor, ben de gülümseyerek çenemi kaldırıyorum. Dün gece o geldiğinde ben çoktan yatmıştım, ama geç saatlere kadar dışarıda kalmış olsa bile bunu hiç belli etmiyor. Diğer çocuklar gibi o da gülümseyen ve enerjik.

Yirmi dakika daha çabucak geçer ve küçükler terlemiş ve susamışlardır. Banklara geri dönerler ve ben geri çekilip onların su şişelerini alıp koltuklara uzanmalarına izin veririm.

Takımdan iki oyuncu hızla benim için buz pistinin ortasına uzanan kırmızı bir halıyı serer ve koç kayarak beklediğim yere gelir.

"Geldiğiniz için teşekkürler Bayan Bradford. Siz hazır olduğunuzda biz de hazırız."

Bunu kaç kez yaparsam yapayım, büyük bir grup yabancının önüne çıkmadan önce her zaman küçük bir panik krizi geçiririm. Çenemi kaldırmayı, omuzlarımı dikleştirmeyi ve stilettolarımla adım atarken kendinden emin bir gülümseme takınmayı öğrendim. Yine de, pistin ortasına geldiğimde, arkamı döndüğümde bana karşı sıra halinde duran yirmi devasa hokeyci görünce midem düğümleniyor.

Mav taksi düdüğü çalıp alkışlamaya başlayana kadar, kendime güvenimi göstermeye çalışarak birkaç kez göz kırpıyorum. "Tamam, Haddy!"

Gav da hemen ona katılır, alkışlar ve "Evet!" diye bağırır.

Diğerleri de alkışlamaya başlar ve çocuklar sopalarını tahta bariyerlere vururlar. Bu, gerginliği bir anda giderir ve ben de gülerek nefes veririm.

"Teşekkürler." Banklarda oturan küçük çocuklara bakıyorum. "Onlar da gelip bize katılabilirler mi?"

"Tabii." Koç küçük katılımcılara işaret eder. "Gelin buraya!"

Hepsi birden ayağa kalkar ve hızla önümdeki büyüklerin önüne geçerler. Pigtail saçlı küçük kızın Gav'ın yanına kayarak elini tuttuğunu fark ederim. Kız ona bakar, Gav da onun küçük elini büyük eliyle tutarak ona sıcak bir gülümseme gönderir.

Bu beni rahatlatır ve bir an durup, her biriyle göz teması kurmaya çalışırım. "Artık bağırmam gerekmiyor."

Kibar kahkahalar boşluğu doldurur.

"Muhtemelen kim olduğumu merak ediyorsunuzdur." Tüm küçük kafalar hızla sallanır. "Ben Hayden Bradford, bu yılın Uluslararası Prenses Kadını ve Maverick Murphy'nin kuzeni."

Bunun üzerine çocuklar nefeslerini tutarak, büyük gözlerini benden Mav'a, Mav'dan bana çevirirler.

"Ben de bir bilim insanıyım. Bunun ne anlama geldiğini bilen var mı?" Karışık tepkiler alıyorum, kimisi başını sallıyor, kimisi omuz silkiyor.

Bir kız elini kaldırır. "Laboratuvarda çalışıp deneyler yaparsınız demek!"

"Evet, yaptığım işin bir parçası bu. Ayrıca çok fazla matematik yapıyorum ve bilgisayarda modeller oluştuyorum."

"Babam kızların matematikte iyi olmadığını söyledi." Yılan babası olan küçük çocuk konuşuyor.

"Bu yaygın bir yanılgı," diye cevap veriyorum. "Aranızda STEM programını duyan var mı?"

Birkaç el havaya kalkar ve Gav'ın elini tutan küçük kız elini çılgınca sallar.

Onu işaret ediyorum ve o da "Bilim kampı! Her yaz gidiyorum!" diye bağırıyor.

"Harika! Aranızda okulunda STEM programı olan var mı?" Grubun yaklaşık yarısı başını sallıyor, ben de devam ediyorum.

"O zaman hokey gibi, bilim insanı olmanın da çok çalışmayı ve bazen başarısızlığı gerektirdiğini biliyorsunuzdur."

Deney başarısız olduğunda veya bir maçı kaybettiğimizde ne yapmamız gerektiğini anlatmaya devam ediyorum (kendinizi toparlayın, ne öğrendiğinizi görün ve tekrar deneyin) ve sıkı çalışmanın, takım çalışmasının, risk almaktan veya zor sorular sormaktan korkmamanın değerini konuşuyoruz.

Birkaç dakika sonra, konuşmamı bitiriyorum. Onlar yorgun ve bu yaşta çok uzun süre ayakta durmalarını istemiyorum. Ayrıca, onları eve götürecek araçlar da gelmeye başladı.

"Bunu akılda tutarak, her zaman elinizden gelenin en iyisini yapın, meraklı olun ve başkalarının parlamasına yardımcı olacak yollar arayın."

Herkes alkışlıyor ve ben de koçlara ve oyunculara beni ağırladıkları için hızlıca teşekkür ediyorum.

Küçük Pigtails, Gav'ın elini bırakır ve bana doğru kayar. "Sanırım ben de artık bir prenses olacağım!"

"Yapabilirsin!" Onun küçük omzunu sıkıca tutuyorum ve o da kollarını bana sarılmak için kaldırıyor.

Eğilip ona sarılınca, beni o kadar sıkı sarıyor ki gülmekten kendimi alamıyorum. Sonra patenleriyle bekleyen annesinin yanına kayıyor ve annesi bana özür dilercesine el sallıyor. Ben de gülümseyerek el sallıyorum. Hiç sorun değil.

Gav, patenleriyle ustaca bana doğru kayar. O şeylerin üzerinde bu kadar hızlı hareket edebilmesine hala inanamıyorum.

O kendini beğenmiş sırtıış yanaklarını ikiye ayırıyor. "Sen doğuştan yeteneklisin."

"Aynı şeyi senin için de söyleyebilirim. O küçük kız, hepimizin birlikte yaşadığımızı bilseydi bizimle eve gelirdi."

"Bu, yaptığımız en sevdiğim sosyal yardım faaliyeti." Ciddi bir şekilde, hepsinin yetişkinlerle buluşmasını izliyor. "Çok samimiler."

"Sen gerçekten beklenmedik birisin, biliyor musun?" Başımı yana eğiyorum.

"Aynısını senin için de söyleyebilirim." Bana göz kırpmıyor.

"Mav dışında, küçük çocuklara

"Bu sabırla ilgili değil. Sadece kendilerini dinleyecek ve önemsenecek birini istiyorlar."

"Sabırla alakası yok. Onlar sadece kendilerini dinleyecek ve ilgilenecek birini istiyorlar."

Gözlerim, onun gözlerini takip ederek, Champions kazaklı iri yarı bir adamın "yılan babası" olan çocuğu kucağına aldığıı görüyorum. Çocuk, bugün öğrendiğı her şeyi, "prens ve bilim insanı olan bir bayan" da dahil olmak üzere, heyecanla babasına anlatırken, ben bir saniye nefesimi tutuyorum.

Adam gülerek elini uzatıp beşlik çakıyor ve çıkışa doğru yürürken küçük çocuğun omzuna kolunu atıyor.

İkimiz de gülerek nefes veriyoruz ve ben Gav'ın koluna girerek kırmızı halıdan eşyalarımı bıraktığım bankın yanına yürüyorum. "O adamdan ne beklediğimi bilmiyorum."

"Daha kötü bir şey mi?" Gav'ın sesi ciddidir. "Ne yapacağını görmek için bekliyordum."

"O, yılan gibi sinsi tavırlarını gizlemeli." Eşyalarımı topluyorum. "Ya da belki de bu bir şakaydı ve oğlu bunu anlamadı?"

"Bilmek zor." Gav omuz silkiyor. "Eve bırakmamı ister misin? Bir saniye, üstümü değiştireyim."

Kısa bir süre sonra, bizi eve götürecek siyah bir SUV'ye binmeme yardım ediyor. Mav kendi arabasını sürmeyi seviyor, ama takımın tüm üyeleri ihtiyaçları olduğunda şoförlerden yararlanabiliyor.

Kuzenimin küçük katılımcılardan biriyle birlikte durup gazetecilerle konuştuğunu fark ettim. Fotoğraf çekiyorlar ve başka bir gazeteci mikrofon ve televizyon kamerası tutuyor.

"Bunu yapmak zorunda değilsin, değil mi?" Onların yönüne doğru başımı sallarım. "Henüz değil." Üzerinde çekici bir şekilde gerilen kot pantolon giyiyor. uylukları ve siyah kapüşonlu sweatshirt. "Ben yeni gelenim, ama bunun yakında değişeceğini umuyorum."

Kendine güveni, şimdiye kadar tanıştığım tüm hokey oyuncularıyla hemen hemen aynı düzeyde, ama onu izledikten sonra buna itiraz edemem. "Sen ve Mav birlikte çok iyi oynuyorsunuz."

"Her zaman öyleydik. Atlanta'dan ayrıldığında zor oldu, ama onun sayesinde buradayım."

" arkadaşlarıyla oynamak istemen
Programın çılgınca olacak."

Her sonbahar aynı şey oluyor. Mav'in maçları, benim okula dönmem ve Gigi'nin köpek gösterisi sezonuna girmesi ile aynı anda başlıyor.

O da tüm antrenmanlar ve elemelerle meşgul. Sanki köpek güzellik yarışması dünyası gibi.

Bu yüzden birlikte vakit geçirmek için bir program yaptık. Aksi takdirde, gece geç saatlerde karşılaşan gemiler gibi olurduk, "aynı gezegende, farklı dünyalarda."

"Siz bunu nasıl yapıyorsunuz bilmiyorum." Gav'a bakıyorum. "Sürekli çok fazla oynuyorsunuz. Yorgun düşmüş olmalısınız."

"Hayır, biz seviyoruz." Midemi kıpır kıpır eden o sırıtışını bana gösterir.

Boğazımı temizleyip pencereden dışarı bakıyorum. "Bugün klinikte bu kadar çok küçük kız olması beni şaşırttı."

"Kızlar, kafalarına koydukları her şeyi yapabilirler."

"Doğru." Ona bir bakış attım. "Bir kız çocuğunun senin büyük hayranın olduğunu fark ettim."

"İyi bir oyuncuydu ve şimdi de prenses olmak istiyor."

Bunu düşünüyorum. "Aslında o kadar da farklı değiller. Yani güzellik yarışmaları ve hokey. Aslında bakarsan. İkisi de aşırı rekabetçidir ve bazı katılımcılar bunu çok ciddiye alır."

"Güzellik yarışması kızları kan döker mi diyorsun?"

"Mecazi olarak konuşursak, yapabilirler. Annemin tarafını tutmak istemem ama kızımın ikisinden birini yapmasını isteyeceğimden emin değilim."

"İkimizin annelerini haklı çıkarıyorsun," diye gülüyor.

"Kızım oynamak isterse nasıl davranırım, emin değilim."

"Çocuklarım ne yapmaya karar verirlerse versinler, onları desteklemem gerekecek."

Daha da beklenmedik bir şey. Onun hüzünlü ifadesini inceliyorum. "Çocuk sahibi olmayı düşündün mü?"

"Tabii, her zaman çocuk sahibi olmak istedim, ama Karen bu isteğimi yok etti."

"Nasıl yaptı bunu?"

Gözleri benimkilere kaydıkdan sonra yüzümün etrafında dolaştı. "Bir sürü yalan söyledi. Benim güvenimi... ve başkalarının güvenini zedeledi."

Eve vardık ve ben nasıl cevap vereceğimi bilmiyorum. Sanki *benim* güvenimden bahsediyor gibi geliyor, ama onun çocuk sahibi olmasının benimle ne ilgisi var bilmiyorum.

Her halükarda, kız arkadaş bulamadığı gibi davranmaya çalışıyorsa, buna bir saniye bile inanmıyorum.

Kapı kolunu tutup, şoför bana ulaşmadan kapıyı açtım. "Eminim sana bu konuda yardımcı olacak birini bulursun."

Adam elimi tuttu ve ben arkama bakmadan arabadan inip eve doğru yürüdüm.

"Haddy, bekle." Gav kapısını çarparak kapatır, ama ben çoktan ön merdivenlere çıkmışımdır.

Arkamda koşarak geldiğini duyuyorum ve kapıyı açmak için şifreyi girmek için durmam gerekiyor.

"Neden kızgınsın?"

"Kızgın değilim." Parmaklarım titriyor ve kodu yanlış giriyorum. "Aptal kapı. Neden anahtar kullanamıyoruz ki?"

"Dur." Elini elime koyuyor ve beni kendine doğru çeviriyor. "Konuş benimle."

"Ne hakkında, Gavin? Ne söylememi istiyorsun, bilmiyorum."

"Bir kez olsun bana kendi tarafımı anlatma şansı vermeni istiyorum. Onun senin arkadaşın olduğunu biliyorum, ama bu hikayenin daha fazlası olabilir mi?"

Kollarımı kavuşturup ondan uzaklaştım. Bana çok yakın ve çok baskın.

"Tamam." Bir nefes verip ona bakıyorum. "Dinliyorum. Senin tarafını anlat."

Derin bir nefes alır, başını eğip ellerini beline koyar. Sonra dönüp bir adım uzaklaşır, küçük ön verandamızın yanına gider ve geri dönmeden önce iki elini saçlarına geçirir.

Bana tekrar döndüğünde, dağınık ve ciddi bir haldedir ve gözleri çok mavidir.

Geniş omuzları titrer ve sanki itiraf ediyormuş gibi konuşur. "Seninle tanıştığım gün, Karen'la işlerin yolunda gitmeyeceğini anladım."

Gözlerimi kocaman açtım. "Ama onunla kaldın."

"Çünkü bir fark yaratmazdı. Sen arkadaşımsın ve ayrılacak bile benimle çıkmazdın. Değil mi?"

"Tabii ki çıkmazdım. O benim oda arkadaşım ve arkadaşımdı."

Dudakları sıkılaşıyor. "O kimsenin arkadaşı değildi. Kesinlikle benim arkadaşım değildi, ya da ilişkimizin tek eşli olmadığını karar verdi ve bana söylemeyi unuttu."

"Seninle aldatmış mı diyorsun?"

"Onu takım arkadaşımın önünde diz çökmüş halde yakaladım. Birkaç hafta sonra kuzenim Dex, onunla birlikte olmaya çalıştığını itiraf etti, ama bana söylemek istememişti..."

"Yani hepsi Karen'ın suçuymuş ve diğer kızlar seninle yattıklarına dair hikayeler uydurmuşlar."

Elini uzatıp ensesini ovuşturdu. "Hayır." "Ben de öyle düşünmüştüm." Tekrar şifreyi girmek için döndüm ama o yine beni durdurdu. "Birkaç

Tri-Delta'yla yattım." "Birkaç mı?"

"Birkaçından fazla." Şimdi gözlerime bakmıyor ve kaşları çatılmış durumda. "Onları umursamadım ve bu doğru değildi. Ama Dex bana söyledikten sonra çok sinirlendim. Sonra bir baktım ki, o da öğrenmiş ve her şeyi tersine çevirmiş.

Hepsinin benim suçum olduğunu söyledi... ve sen de diğerleri gibi onun yanında yer aldın."

"Arkadaşıma inanmamak için hiçbir nedenim yoktu. Karen'ı gençliğimizden beri tanıyorum."

"Sana bir neden veriyorum." Yoğun mavi gözleri benimkilere kilitleniyor. "Sana bunun bir yalan olduğunu söylüyorum."

Gavin

I Bana inandığını bilmiyorum. Ona benim tarafımı anlattım, o da dolgun dudaklarını birbirine bastırıp başını salladı. Hiçbir şey söylemedi. Sadece kapının şifresini girip eve girdi, küçük köpeğini kucağına aldı ve odasına gitti.

yatak odasına gitti.

Mav sonunda eve geldi, Gigi de öyle. Birlikte akşam yemeği yedik ve Haddy her zamanki gibi davrandı, dostça ama göz teması kurmadan.

Göğsüm sıkışıyor ve onu kenara çekip nereye gittiğini söylemesini istiyorum.

Bu bir hata olurdu, bu yüzden onun yerine hayırseverlik kliniği hakkında sohbet ettik. Mav kuzeniyle övündü ve onun nasıl bir nesil prenses hokey yıldızlarına, erkek ve kadınlara ilham verdiğini anlattı.

Haddy, gelecekteki hokey yıldızları arasında onun popülaritesini övdüğümde yanakları güzel bir pembeye döndü.

Hatta, babası yılan gibi acımasız olduğu söylenen küçük çocuğu bahsettiğimde güldü.

"Bu pek iyi gelmiyor," dedi Gigi, Spanky'nin tüylü kafasını okşayarak. "Sizler zorunlu bildirimde bulunmakla yükümlü müsünüz?"

"Sanmıyorum," dedi Mav, habanero baharatlı siyah fasulye burritoyu bitirirken. "Koç olabilir, ama biz değiliz."

"Bu konuda çok endişeli görünmüyorsunuz," diye ısrar etti.

"İlk başta endişelendim." Haddy, küçük köpeğini verandaya koymak için eğildi. "Sonra babası geldi ve tıpkı herhangi bir baba ve oğul gibi, korkusuzca, bağırarak ve mutlu bir heyecanla etkileşime girdiler."

"Adam iyi birine benziyordu," diye onayladı Mav. "Bence küçük çocuk arkadaşlarının şakalaşmalarını falan duymuş olabilir."

Gigi tatmin olmuş gibiydi. "Peki, sana kim *mutlu bir heyecanla bağırıyordu* söyleyeyim
"

"Oh, hayır." Haddy öne eğilip kolunu sıktı. "Eleme günü müydü?"

"Batı Kıyısı Bölgesel köpek fuarının ilk tur yarışmacıları." Kafasını sallar. "Neden her yıl bunu yapıyorum bilmiyorum. İnternette adresimizi silmek için elimden geleni yaptım, ama gözlerini dört aç."

"Yine mi?" diye inliyor Mav.

"Ne oluyor lan?" Gigi'ye ve Mav'e bakıyorum. "Bir şey mi olacak?"

"Biri evin dışına tuvalet kağıdı atacak ya da posta kutusuna kokulu bomba atacak," diye açıklıyor Mav.

"Bu arada, bu federal bir suçtur." Haddy ayağa kalkar ve Peepee'nin bahçeden verandaya çıkan merdivenlere tırmanmaya çalıştığı yere doğru yürür.

"Bunu tuzağa düşürmenin bir yolunu bulmalıyız!" Mav ayağa kalkıp tabakları topluyor, bu da beni aynı şeyi yapmaya teşvik ediyor.

"Ve tatlı Bay Nelson'a patlatmak mı?" diye bağırıyor Gigi. "Asla! Kokusu gelirse onunla başa çıkarız."

"Belki Spanky'ye bekçi köpeği olmayı öğretebiliriz," diyor Haddy, servis tabaklarını toplayıp kuzenlerinin peşinden

kuzenlerini takip ederek eve girerken.

"Spanky'nin bunun için yeterince zeki olup olmadığını bilmiyorum," diyor Gina. "Yanlış kişiye saldırabilir."

"Kimsenin bir kanişi korkacağını sanmıyorum," diye alay ediyorum.

Burası küçük bir yer ve Mav ile Gina bulaşıkları yıkayıp bulaşık makinesine yerleştirmeye meşguller. Topladığım tabakları tezgaha koyuyorum ve Haddy'nin bir elinde servis tabağı, diğer elinde Peepee ile beklediğini fark ediyorum.

"Ben hallederim." Ona gülümsemeye çalışıyorum.

Bana kısa bir süre göz kırparak, karşılığında hafif bir gülümseme gösterir. "Teşekkürler. O zaman ben yukarı çıkayım."

Durup, arkasına bakmadan merdivenlere doğru giden onu izliyorum.

Seyahatlerim bir yana, çoğu gecemi arenada geçireceğim bir döneme giriyoruz. Üniversiteden beri uzun süredir yaptığım gibi kendimi spora gömmek ve son birkaç haftayı unutmak çok kolay olurdu.

Ama ben unutmak istemiyorum.

Mutfaktaki işimizi bitirir bitirmez, Mav ve Gigi kanepede kıvrılıp bir reality TV programı izlemeye başlarlar, ama ben yukarı, odama çıkarım.

Banyoda işini bitirdiğini duyuyorum. Kapıyı açtığını duyuyorum ve yatak odasına gittiğini hayal ediyorum. Şansım çok az ama geçen hafta aldığım formayı sandalyemin arkasından alıp, o kapısını kapatmadan önce benim kapımı açıyorum.

Durur ve vücudumdaki her kasımı gerginleştiren bir şekilde bana bakar.

Göz kırparak onu süzdüm. Üzerinde minik deniz kızları olan yumuşak pamuklu pijama pantolonu ve ince, uzun kollu pamuklu gömlek giyiyordu. Yumuşak saçları dağınık bir topuz halinde toplanmıştı ve yüzü yeni yıkanmıştı.

Bugün arenada, kalın siyah kirpikler, parlak nude dudaklar, parıltılar ve payetlerle tam bir güzellik yarışması modundaydı. Hepsi çok göz alıcıydı, ama ben bu halini daha çok seviyorum.

Bu gece çok genç görünüyor. Koridordan onun durduğu yere doğru yürüyorum ve yaklaştıkça burnunun köprüsündeki hafif çilleri görüyorum.

"Son maçtan sonra bunu senin için aldım." Önünde Şampiyonlar logosu, arkasında *Knight* isminin altında devasa bir 5 rakamı olan süveteri ona uzattım.

"Bu senin formaların." Elbiseleri eline alıyor, ters çevirip vücuduna tutuyor.

Oldukça büyük, ama kuzeni için giydiği de öyleydi.

"Son maçta Mav'in forması giydiğini fark ettim." Bunun beni beklenmedik bir şekilde kızdırdığını söylemiyorum. "Bir sonraki ev maçında bunu giyebilirsin diye düşündüm. Bu adil olur. Mav'in onu destekleyen güzel bir bayanı zaten var."

Dudakları dışarı çıkıyor, sonra bükölüyor. "Hayranlarını çalmanı hoş karşılayacağını sanmıyorum."

"Onun çok hayranı var. Ben yeni bir şehirde yeni başlıyorum."

"Fena gitmiyorsun. Maçtan sonra bir grup kızla konuştuğunu gördüm." Güzel mavi gözlerini bana doğru çevirdi.

Sesinde kıskançlık mı var acaba? Bu konuyu şimdilik bir kenara bırakmaya karar veriyorum.

"Ne dersin?" Elimi onun üzerindeki kapı pervazına koyup, koltuğumun kenarında onun cevabını bekledim.

Gözleri hızla göğsümü taradı, koluma doğru kaydđ, sonra hızla forma geri döndü, yanaklarında hafif bir pembe renk belirdi. "Sanırım yapabilirim."

Dudaklarımdan bir kahkaha kaçıyor ve bir adım geri çekiliyorum, sanki göğsümden bir yük kalkmış gibi hissediyorum. "Tamam o zaman."

Benim hikayemi kabul ettiğini söylememiş olabilir, ama bunu umut verici bir işaret olarak alıyorum.

TABİİ Kİ, önümüzdeki dört maçımız deplasman.

Zaman hızla geçiyor. Sezon tüm hızıyla devam ediyor ve haftada en az üç maç oynuyoruz, bazen daha da fazla.

Kuzenlerimin birlikte geçirmek için özel geceler ayırma isteğini anlamaya başlıyorum ve Ekim ayı sona ererken, nihayet evde bir maç oynayacağımız için sabırsızlanıyorum.

Buzda ısınırken, gözlerim kızların her zaman oturduğu yere kayıyor. Kalabalık, bizi izlemek ve umarım bir puck yakalamak için camın önünde toplanmış durumda.

Deplasman maçlarımızın hepsini kazandık, çoğu ölümcül oyunlarla, bir seyahat sırasında bir şutla, yüksek riskli bir hamle ile, karnımın üstüne yatarak kalecinin bacaklarının arasından topu geçirdim. Mav ve ben tüm önemli anların videolarındayız ve her şey yeniden Atlanta'ya dönüyor.

Taraftarlar, Amerikan İşaret Dili'nde *G* ve *M* harflerinin birleşiminden oluşan bir el işareti yapmaya başladı. Temel olarak, *M* harfi için başparmak üç parmağın altında olacak şekilde yumruk yapılıyor ve *Gav ve Mav* diye tezahürat yaparken *G* harfi için yumruk sallanıyor.

Bir süre sonra, bu hareketi yapıp yapmadıklarını anlamak imkansız hale geliyor.

G mi yoksa *M* mi, ve tabii ki benim bir numaralı destekçim Maverick Murphy *her zaman M* ile başlamaları gerektiğini ısrarla savunur.

Her iki durumda da, ikimiz de bunun için puck atıyoruz.

Hamstringlerimi esnetmek için lunge pozisyonundayken, Gigi ve Haddy'nin camın arkasındaki koltuklarına oturduğunu görüyorum. Adrenalin damarlarımdan fişkırıyor ve daha yakına kayabilmek için ayağa kalkıyorum.

Programlarımız nedeniyle onu neredeyse bir haftadır ilk kez görüyorum, ama doğrudan yanlarına gitmeden önce pistte bir tur atıyorum. Fazla hevesli görünmek istemiyorum. Yine de gözlerim onun vücuduna sabitlenmiş durumda.

O ve Gigi, dar siyah pantolonlar ve kazaklarının altında uzun kollu beyaz balıkçı yakalı kazaklar giyiyorlar ve önlerinden bakıldığında, önlerinde bulunan Champions logosu ile aynı görünüyorlar.

Dudaklarımı sertçe ısırarak, buz pistinin ortasından geçip onların yönüne doğru ilerlerken, Haddy arkasındaki koltuğa ceketini koymak için arkasını döndü ve saçlarının altından büyük bir 5 rakamı görüldü.

"Evet," diye gülerken hızımı artırdım ve onların önünde hokey duruşu yaparak kayarak durdum.

Sadece küçük bir su sıçraması oldu, ama elimde bir hokey diski vardı. O dikleştirdi ve arkasını dönmeden önce uzun, dalgalı saçlarını yüksek bir at kuyruğu şeklinde topladı ve omuzlarının üzerinde büyük bir *şövalye* figürü ortaya çıktı. Evet, *lanet olsun*.

Arkasını döner ve gözleri camın arkasından benimkilere takılır. Gözleri mavi renkte parıldar ve dudakları sıkı bir gülümsemeye bükülür, bu da beni tekrar güldürür. Küçük, siyah bisküviyi kaldırırım ve o da öne doğru adım atarak bisküviyi benden alır.

Ben onu nazikçe fırlatıyorum, o da yakalıyor, bana el sallıyor ve göz kırpmıyor.

Bu maçı kazanacağız.

Colorado'nun takımı çok güçlü ve maçın ilk yarısında kimse gol atamıyor. Birkaç kez bize yaklaştılar ama Saxon ve ben güçlü savunmacıyız. Ben Akers'ı savunmuyorsam, onun yaptığını biliyorum ve tersi de geçerli.

İkinci yarıda güçlü bir başlangıç yapıyoruz. Mav neredeyse golü atacakken, bir savunma oyuncusu onun patenlerini çelerek onu yere düşürüyor. Yine de, puck'ı çevirip kalecinin eldivenini neredeyse geçiyor. Bunun sonucunda bir kavga çıkıyor ve Mav iki dakikalığına ceza alanına gönderiliyor, ki bu saçmalık, çünkü onların savunma oyuncusu onu açıkça çeldi.

Zaman azalıyor ve biz hızlı hareket ediyoruz. Yukarı baktığımda Colorado'nun kanat oyuncusunun tahtadan aşağı indiğini görüyorum ve şimdi tam zamanı.

Doğruca ona doğru ilerlerken, Sax'ın benim yerimi koruyacağını biliyorum. Ona sıkı bir şekilde yapışıyorum, sopamı onun patenlerinin arasından geçirip puck'ı elinden alıyorum. Mav hazır ve ona pas veriyorum, ama puck başka bir oyuncunun patenine çarpıp havaya uçuyor.

Mav tereddüt etmeden sopasıyla puck'ı vurur ve puck kalecinin başının üzerinden geçerek ağlara gider. Stadyum coşar ve sonunda skorborda yazılırız.

Skor 1-0 ve biraz daha dayanmamız gerekiyor.

Ama Colorado buraya kaybetmeye gelmedi. Bu adamlar canavar gibiler ve ben birden fazla kez bariyere çarpıyorum. Başka bir kavga çıkıyor, bu sefer Cliffs oyuncularından biri ceza kutusuna giriyor, sanırım bu önceki kötü kararı telafi etmek için.

Kızlara bakıyorum, ayakta duruyorlar ve ellerini tutuyorlar. Haddy gözlerini saklıyor, bu beni güldürüyor ve ben de tahtaya çarpılıyorum, bu da beni uyandırıyor.

Artık dikkatim dağılmıyor.

Üçüncü periyoddayız ve Cliffs beraberliği yakalamak için çabalıyor. Ben sol kanadı savunurken, orta saha oyuncusu ortadan şut çekiyor. Saxon ona yapışıyor ama son anda oyuncu hokey duruşu yapıyor, zıplıyor, dönüyor ve Akers'i geçerek puck'ı ağlara gönderiyor.

Kahretsin. Hepimiz somurtarak dizilişe geçiyoruz. Süre doluyor ve ani ölüm uzatmalarına geçiliyor.

Mav'ın çenesi sıkı ve bana doğru kayıyor. "Ne yapacağını biliyor musun?"

Başımı sallıyorum ve Georgia'da mükemmelleştirdiğimiz hareketi yapma zamanı geldi. Cliffs puck'ı aldı ve sol kanat oyuncusu onu tahtaya doğru getiriyor.

"Baba'ya gel," diye fısıldıyorum ve ona doğru hızla kayarak, puck'ı ondan alıp Mav'a atıyorum.

Mav yıldırım hızıyla hareket ederek topu kapar ve buzun ortasından kaleye doğru koşar. Ben de geri dönüyorum ve o bana pas atar, rakip savunmacıyı hazırlıksız yakalar. Topu ağın arkasına getirip Mav'e geri gönderirim, o da hemen kaleciyi geçerek galibiyet golünü atar.

"Boom!" diye bağırır Mav, dönüp omuzlarımı tutar ve beni gülmekten kırıp geçiren bir sarsıntı yapar.

"Tic-Tac-Goal!" diye bağırır Donovan, Mav'ı kaburgalarından tutup şakacı bir şekilde tahtaya çarparak, Saxon ise karnının üstünde kayarak yanımızdan geçer.

Stadyum ayakta alkışlıyor. Ter içindeyim ama kızların başlarının üzerinde *G-M* işareti yaptıkları yere doğru süzülüyorum. Dudaklarıma iki parmağımı koyup öpücük gönderir gibi yapıyorum ve sonra Haddy'ye işaret ediyorum. O da bana işaret ediyor ve ben çok mutluyum, nasıl göründüğünü umursamıyorum.

Haddy

H Bu yıl Cadılar Bayramı cuma gününe denk geliyor, bu da bizim yıllık kutlamamız için mükemmel bir zamanlama. Genellikle, biz

Mav'in programına uyum sağlamak için tarihimizi değiştiririz, ancak bu yıl nadiren cuma gecesi izinli oldukları için tarihimiz değişmedi.

Cumartesi günü tekrar yola çıkacaklar, ama Anaheim'da bir maç için, yani çok uzak değil.

Hepimiz Cadılar Bayramını seviyoruz. Ben küçük bir kızken, sonbahar tatilim her zaman bu zamanlara denk gelirdi ve annemle babam bizi Newhope'a götürür, tatili tüm Bradford ailesiyle birlikte geçirirdik.

Noel dışında, kuzenlerimle en çok ilişkilendirdiğim tatil budur ve her yıl elimizden gelenin en iyisini yaparız.

"Ne dersin?" Mav, Gina ve benim tülbentle kapladığımız strafor topları ipe dizdiğimiz mutfağa girer.

Bunlar sevimli küçük hayaletler ve onları evin içinde ve dışında her yere asacağız.

Kuzenimiz, saçında pembe bir kurdele ve belinde pembe bir fiyonk şeklinde bağlanmış bir kemer bulunan, tüylü bir maymun kostümü gibi görünen bir kıyafet giymiş.

"Sen nedin?" Gina kaşlarını çatıyor. "Bayan Chewbacca mı?"

" yok Bayan Chewbacca," he inliyor. "Ben Big Foot!"

Başımı yana eğip, ona yukarı doğru gözlerimi kısarak baktım. "Big Foot saçında pembe kurdele takıyor muydu?"

"Saat uygulamasında takıyor. Çantasıyla yürüyen videosunu görmedin mi?"

"Evet, bunun ne anlama geldiğini anlamadım."

"Sıradan Chewbacca olarak gitmelisin." Gina ayağa kalkar ve ön verandaya asmak için parmak uçlarında dört hayalet taşır.

Mav horluyor gibi yapar ve ben yanından geçerken kalçamla ona çarparım, dışarıya asmak için daha fazla hayalet taşıyorum. "Prenses Leia olarak gideceğim. *İmparatorun Dönüşü'ndeki* Cloud City'deki gibi bir çift olabiliriz."

"Haddy!" Gigi, ön kapının merdivenine tırmanırken sızlanıyor. "Kostümünü mü değiştirdin?"

"Değiştirmedim!" Turuncu yanıp sönen ışıkların üzerine hayaletleri dizdiği yere doğru yürüyorum.

"Ama Empire'da o şişme yeleği giyiyor! *A New Hope'un* sonundaki ödül törenindeki beyaz elbiseyi giyeceğini sanıyordum."

"Prenses Leia olarak mı gideceksin?" Gav, ağaçlara yarasa silüetleri asmayı bitirdiği yerden yanımıza geliyor.

Kapağı ters takmış ve giydiği kısa kollu siyah tişört, kıyafetlerinin kaslı vücuduna uyup uymadığını merak etmeme neden oluyor. Göğüs kaslarını çok güzel sarıyor.

"En mantıklı seçim gibi göründü." Omuz silkiyorum ve gözlerimiz buluştuğunda midem kıpır kıpır oluyor.

"Elbette, Prens." Bana göz kırptı, ben de gözlerimi kırpıştırarak aptalca bir gülümsemeyle mücadele ettim ve her göz kırptığında yanaklarımın kızarmamasını diledim.

Hayırseverlik kliniğinin yapıldığı günden beri gerçek anlamda konuşma fırsatımız olmadı, ama onun söylediklerini çok düşündüm. Mav'ın insanların o kadar da değişmediğini söylediği sözleri aklıma geldi. Her seferinde bu beni tedirgin ediyor.

Karen'in bana yalan söyleyeceğine inanamıyorum, ama Gavin'in neden bana yalan söyleyeceğini de bilmiyorum. Her şey çok uzun zaman önceydi, bugün hala benim ne düşündüğümü neden umursadığını bilmiyorum.

Ama... Sanırım nedenini biliyorum ve bu neden içimi sıcak ve heyecanlı yapıyor.

Rob "pislik"ten gerçekten tiksiniyordu. Bana maçlara giymem için kazağını verdi. *Tanıştığımız gün ondan ayrılmaya hazırdım...*

"Ne giyeceksin, Gav?" Gina aşağı iner. merdiveni katlar.

"Henüz karar vermemiştim, ama şimdi bir fikrim var."

"Mav Chewy, Hads de Leia olacaksa... Ben ne olabilirim?" diye somurtuyor.

"Cruella Deville olabilirsin!" diye heyecanla öneriyorum.

"Haddy! Dalmaçyalı yavruları yetiştirip kullanmak için dalmaçyalı yavrular yetiştiriyordu! Bu tam anlamıyla kötülük."

"Bugün Cadılar Bayramı," diye karşılık veriyorum. "Sen saf kötülük olmalısın."

"Prens Leia saf kötülük değil. O iyi biri."

Doğru. "*The Force Awakens'daki* Rey olabilirsin." "Neden doesn't Star Wars have any strawberry-blonde karakterleri yok?" Kuzenim, elini havaya kaldırmış, kibirli bir Big Foot gibi ortalıkta dolaşan Mav'a kaşlarını çatarak bakar.

"Bu iyi bir soru, kızım!" İşaret parmağını uzatıp kızın burnuna dokundu.

"Sen nesen sen?" Gav arkadaşına kaşlarını çattı. "Lady Chewbacca mı?"

"Lady Chewbacca diye bir şey yok!" Mav homurdanır.

"Chewbacca hanımlar olmasaydı, küçük Chewbacca'ları nasıl doğuracaklardı?" Gina, tahta merdiveni kaldırıp eve taşımaya başlarken ona göz kırpar.

Gavin hızla öne çıkıp merdiveni ondan alır. "Sana yardım edeyim."

"Sen iyi cadı Glinda olabilirsin," diye önerir Mav. "Kaç kez Glinda olduğumu biliyor musun?"

"Peki ya Pretty Woman? Ya da Tehlikeli Daphne?" diye denerim.

Elini sallayarak Gav'ı takip ederek eve girer. "Bir çaresine bakarım."

Bir adım geri çekilip, ön kapıyı çevreleyen turuncu ışıklı süslemelerden, şeker toplamaya gelen çocuklara dağıtacağımız büyük şeker kaselerine kadar dekorasyonlarımızı inceliyorum. Parti, hava karardıktan ve çocuklar şeker toplamayı bitirdikten sonra başlayacak. Yukarıya baktığımda, bunun yakında başlayacağını fark ediyorum.

"Giyinmem lazım! Mav, çocuklar gelirse hazır mısınız?"

"Büyük boy Hershey çikolatalarıyla hazırım." Kaşlarını oynatıyor ve paketlerin plastik ambalajını yırtıyor. "Mahalledeki en iyi ev."

"Asla büyüme," diye takılıyorum ve giyinmek için merdivenlerden yukarı koşuyorum.

"BAŞKA BİR MAVERICK MURPHY!" diye bağıriyorum ve küçük çocuğa büyük boy çikolata veriyorum. "Bu onuncu oldu."

"On Mavs ve sadece altı Gavs." Kuzenim Yeti kafasını eğerek sempati gösterir gibi yapar. "Görünüşe göre ben kazanıyorum, kardeşim."

"Kibirlenme." Arkamızda botların sesini duyunca dönüp baktık ve ben nefesimi tuttum.

Gav, dar kahverengi pantolon, siyah botlar, uzun kollu beyaz tişört ve siyah ince şişme yelek giymiş olarak yaklaşıyor.

Gümüş tokalı kemer dar beline düşük takılmış, bacağına ise siyah su tabancası takılı bir bant bağlı.

"Vay canına, bu benim eski dostum Han." Mav, "saçından" pembe fiyongu çıkarmak için elini uzattı ve parmaklarını şıklattığında pembe kemer kayboldu.

Sonra neredeyse mükemmel bir Chewbacca kükremesi çıkar.

"İşte böyle." Gav arkadaşının yanına yaklaşır ve ikisi de ağızları açık bir şekilde orada duran bana bakar. "Ne dersin, Prenses?"

Sanırım az önce yumurtladım.

Boğazımı temizleyerek, "Gerçekten çok yakışıklısın" diyebilirdim. "*Şeker mi şaka mı?*" diye bağırarak yüksek sesler bizi kesmeden önce.

Dudaklarının kenarı sinsisi bir gülümsemeyle kıvrılır ve karınımdan ayak parmaklarıma kadar yayılır. Hızla dönüp, çocuklar için daha fazla şeker çubuğu alırım. Trick or treat'in bitmesine az kaldı ve yetişkinler için düzenlenen partiye arabalar gelmeye başlıyor.

"Göz küresi jöle shotları hazır!" Mav, içinde göz küreleri yüzen kırmızı plastik bardaklardan oluşan bir tepsiyi almak için mutfığa gider. "Merak etme, bunların geldiği yerde daha çok var."

"Sen mi yaptın?" Kaşlarım yukarı kalkıyor.

"Tabii ki!" Gülümser ve bana bir bardak uzatır. "Ninja'da mor içecek var."

"Seni uyardım." Gina kulağıma fısıldadı ve döndüğümde onun uzun yeşilimsi siyah bir sargı elbise giydiğini ve saçlarının başının etrafında kalın spiral bukleler halinde olduğunu ve uçlarına küçük google gözleri takıldığını gördüm.

"Sen...?" Kaşlarımı çatarak, emin olamadan soruyorum.

"Tabii ki Medusa!" Üzerinde küçük bir balkabağı fenerinin bulunduğu bir tepsiyi kaldırıyor.

Ağızları açık ve içinden kusmuk gibi büyük miktarda guacamole dökülüyor. Diğer elinde ise büyük bir kase mavi mısır tortilla cipsi var.

"Bunun lezzetli olduğunu bilmesem, kusardım," diye gülüyorum. " bunu yapalım!" masaya yemeklerle dolu ve iki Jell-o shot alır.

Bunları birlikte yapıyoruz ve göz küresinin sakızdan yapıldığını fark ediyorum. "Yanıyor!"

"Prenses için mor içecek ve Gorgon için bir tane." Mav elimizde iki yalıtımlı bardak tutar ve ön kapıdan içeri giren çeteyi selamlamaya devam eder.

Hoparlörlerden Halloween müziği çınlıyor ve ben gülerek odada Han Solo'yu arıyorum. Mutfağın girişinde duruyor ve tabii ki mavi gözleri bana kilitlenmiş durumda.

Karnım gıdıklanıyor ve hokey oyuncular, komşular ve arkadaşlardan oluşan kalabalığın arasından geçerek, kolunu kapı pervazına dayamış durduğu yere doğru ilerliyorum.

"Selam." Bana doğru eğiliyor.

"Los Angeles'taki ilk Cadılar Bayramı partini nasıl buldun?"

"Fena değil." Kaşlarını kaldırıp gülümsüyor ve odayı hızlıca süzdükten sonra dikkatini bana geri çevirir. "Sen nasılsın?"

"Bu yılın en sevdiğim partisi." Mor içeceğimin bardağını kaldırıyorum. "Al biraz."

"Sanırım içerim." Elimde tuttuğum metal bardağı alır.

Sakızımı çiğneyerek, shotlar, mor içecek ve müzikten dolayı kendimi cüretkar hissediyorum. Her şeyin mümkün olduğu bir tatil olan Cadılar Bayramı'nda olduğumu hissediyorum. Yaramaz olman gereken bir tatil.

"Sen onu al, ben başka bir tane alırım."

Onun yanından geçip mutfığa giriyorum, o da sırtını duvara dayayıp geçişimizi izliyor.

"Senin için bir tane." Maverick bu sefer mor içeceklerle dolu bir plastik bardak uzattı. "Gece bitmeden biriyle öpüşmeni bekliyorum."

Beni dirsekleriyle dırter, arkamdaki arkadaşının yönüne kafasını hafifçe eğerek sırtarak.

Hiç tereddüt etmeden içkimin bir yudumunu alıyorum.
"Wookie'yi öpmek daha iyi."
"Ya da Han Solo." Kuzenim parmağını bana doğrulttu. "Bunu ayarlayabilirim."

Gavin

P Mor içecek şaka değil. Maverick içine ne koyuyor bilmiyorum ama gecenin yarısında, sanki bütün çete sarhoş sarhoş olmuş gibi görünüyor. Haddy hariç. Haddy hariç. O "özel limonatası" gibi görünen bir bardak tutuyor ve ben gülümsüyorum, kalabalığın içindeki hareketlerini izliyorum.

O kadar kendinden emin ve güzel ki. Prenseslik konusunda gerçekten doğuştan yetenekli.

Bana verdiği bir bardak ve birkaç Jell-O shot ile kendimi sınırladım. Yarın oynamamız gerekiyor ve odanın diğer ucundaki Prenses Leia'ya göz dikmiş durumdayım.

O dönüyor ve gözlerimiz buluşuyor. Çenemi kaldırıyorum ve o bana gelmem için başını sallıyor... tam o sırada Donovan bana çarpıyor ve donmuş alkolü gömleğimin önüne döküyor.

"Kahretsın..." Buz gibi ve pantolonuma akıyor.

"Siktir! Üzgünüm, Gav." Masadan bir peçete alır ve lekeyi silmeye çalışır.

"Ah, merak etme." Haddy'ye bakıyorum, şimdi bana sinirli bir ifadeyle bakıyor.

Gülerek, dönüp hızla merdivenleri çıkıp gömleğimi değiştirmeye gidiyorum.

Aşağıda parti tüm hızıyla devam ediyor ve bas sesleri zeminden duyuluyor. Yeleğimi ve uzun kollu tişörtümü çıkarıp kirli çamaşır sepetinin yanındaki yere atıyorum.

Başka beyaz gömleğim yok, bu da kostümümün mahvolduğu anlamına geliyor. Derin bir nefes alarak sahte silahımı ve tüm kemerlerimi çıkarıyorum. Pantolonumun önü de ıslak, onu da çıkarıyorum.

Tamamen çıplak halde, komodininin önüne doğru ilerlerken kapı açılır ve tamamen beyaz giyinmiş bir figür içeri girer. Haddy'dir ve kıkırdayarak kapıyı kapatır. Sonra arkasını döner ve mavi gözleri çıplak vücuduma takılır.

"Oh, lanet olsun!" Kapıya yaslanıyor. "Aman Tanrım!"

O kadar şaşırır ki, neredeyse yere düşecek, ama ben öne atılır ve onu yakalar, göğsüme sıkıca sararım.

"Hey, prenses. Burada ne yapıyorsun?"

Hızlı nefes alıyor, elleri benim pazılarımda ve gözleri benimkiler hariç her yere bakıyor.

"Özür dilerim," diye fısıldadı. "Yardımcı olabileceğim bir şey var mı diye bakmaya geldim."

"Şu anda bana yardım edebileceğin birkaç şey aklıma geliyor." Sesim alçak ve pelvisimden geçen sıcaklık, büyüyen ereksiyonumda yoğunlaşıyor.

"Gavin." Bana hafifçe itiyor ve ben onu bırakıyorum.

O, sendeleyerek bir adım geri atar, ama kapıdan dışarı koşmaz. Bunun yerine, mavi gözleri hızla göğsümden aşağıya, sikime doğru kayar ve orada kalır. Aslında yutkunur, bu da beni çok tahrik eder ve ben dikkatlice bir adım daha yaklaşıyorum.

"Gördüğün hoşuna gitti mi?" Sesim alçak ve tehditkar değil.

"İyi görünüyorsun." Yumuşak göğüsleri nefes alıp verirken ve gözlerini kırpıştırarak karnıma bakar. "Çok iyisin."

"Teşekkür ederim." Elini elimle kapattım ve onu kaldırarak dudaklar. "Aynı şekilde."

Gözleri dudaklarımda duran eline, sonra da gözlerime kayd ı ve ilk kez hayalini kurduğum bir şeyi gördüm.

Hayden Bradford'un mavi gözleri karanlık, şehvet ve arzu dolu ve bana bakıyor.

'ı serbest bırakarak elini, ben indiriyorum . "Bana dokun , Prenses.
Korkma."

"Korkmuyorum..." diye fısıldadı, cümlesini bitirmeden.

Sonunda bir "ama" varsa, cümleyi bitirmesini istemiyorum.

"Ben senin şövalyenim." Ona göz kırpıyorum. "Seni asla düşürmem."

Nefes nefese ve zihninin çalıştığını görebiliyorum, o güzel ve parlak zihninden pek çok düşünce geçiyor. Dolgun alt dudağı bir anlığına ağzının içine kayboluyor, sonra hızla öne doğru adım atıp elini göğsümün üst kısmına koyuyor.

"Vücudun muhteşem. Gerçek gibi görünmüyor." Parmakları göğsümdeki çizgileri hafifçe izliyor, sonra omzuma geçiyor.

Mavi gözleri tekrar benimkilerle buluştuğunda, dayanamıyorum. Eğilip ağzını ağızımla kapatıyorum. Yumuşak bir inilti çıkarıyor ve ben yanaklarını avuçlayıp yüzünü eğerek dudaklarını ayırıyorum.

Dillerimiz birbirine dolanır ve boğazından yine yumuşak bir ses çıkar. Penisim çelik bir çubuk gibidir ve yumuşak eli onu kavrayıp yavaşça çekince derin bir inilti çıkarırım.

"Siktir, Prenses." Ağzım yanağına doğru kayar ve kulağına doğru bir çizgi öperim. "Bu çok iyi geliyor."

"Çok büyüksün," diye fısıldadı, elindeki penisime bakarak.

Beni merakla okşuyor ve böyle devam ederse boşalacağım.

"Arkanı dön." Sesim alçak ve gözleri benimkilere doğru kalkıyor.

Tereddüt etmeden dediğimi yapar ve giydiği elbisenin fermuarını açarım. Elbise yere düşer ve ben hızla sütyenini çıkarırım. Ellerimi ona dolayarak, mükemmel göğüslerini ellerimle kaldırır, boynunun yanını öperken onu göğsüme doğru çekerim.

"Sen çok güzelsin." Omzunun üzerinden bakarak, ellerimdeki dolgun göğüslerine bakıyorum, onları sadece fantezilerimde yaptığım gibi kaldırıp sıkıyorum. "Seni çıplak gördüğümünden beri sana dokunmak istedim."

Başı omzuma yaslanır ve tekrar belinin arkasına uzanarak benim aletimi okşamaya başlar.

"Sığacağını sanmıyorum." Sesinde yaramaz bir ton var ve ben bunu öğrenmeye hazırım.

"Sığar. Sadece seni iyice ıslatmam lazım."

Onu kucağıma alıp yatağıma taşıyorum ve yatağın üzerine yatırıyorum. Önünde dizlerimin üzerine çöküp beline uzanıyorum, tanga külotunun ipini bacaklarından aşağı kaydırıp yatağımın altına itiyorum. Onları saklayacağım.

Parmakları saçlarıma dolanıyor ve öne eğilip şakağıma öpücük konduruyor. "Bunu yaptığıma inanamıyorum."

Başparmaklarımı sertleşmiş meme uçlarına kaydırıyorum, sonra öne eğilip birini ağızıma alıyorum. "Yapıyoruz."

Karnını öperek aşağı doğru inerken, o yatağı yaslanıyor ve ben de ağızımla amını kaplayıp yalamaya başlıyorum. Yüksek sesle inliyor ve kalçaları benim hareketlerime uyum sağlıyor.

Bu gece kaybettiğimiz tüm zamanı telafî etmeyi planlıyorum. Bir elimle göğsünü sıkarken, meme ucunu çimdikliyorum ve bacaklarının arasındaki o sıkı küçük tomurcuğı odaklanmaya devam ediyorum, o da *evet, evet* diye fısıldıyor. Diğer elimle parmağımlı nazikçe onun içine kaydırıyorum.

"Siktir." İnleyerek duruyorum. O ıslanıyor.

"Çok iyi geliyor," diye inliyor ve ben ağızımı tekrar amına götürüyorum.

Dilimi klitorisinin üzerinde tekrar tekrar gezdirirken, bir parmağımı daha içine sokup yavaşça onu genişletmeye başlıyorum, onu hazırlıyorum.

Dilimi bir kez daha gezdirdiğimde, karnı titrer. Vücudu sarsılır ve "Oh, işte bu!" diye bağırır.

Parmaklarımla orgazm oluyor ve zamanın geldiğini biliyorum. Karnını öperek yukarı doğru ilerliyorum, dudaklarımla sıkı meme ucunu çekiyorum ve sonra gözlerine bakıyorum.

"İstersen prezervatif kullanırım, ama test oldum. Sorun yok."

"İyi." Hızla başını sallar, parmaklarını saçlarıma yanına geçirir ve beni öpmek için yükselir. "Ben iyiyim."

Ağzını açan dudaklarını öpüyorum, dilimi içeri sokup onun dilini buluyorum ve inliyorum. Karnım çok gergin ve onunla birlikte olma düşüncesi beni doruğa ulaştırıyor.

Penisimi tutup, ucunu onun girişine yönlendiriyorum, yavaşça içine giriyorum, güzel gözlerinin kararmasını, dudaklarının açılmasını izliyorum. O, gerçek olan bir ıslak rüya.

"Çok büyük..." diye nefes nefese kalıyor ve ben eğilip dudaklarını öpüyorum, dudaklarını dudaklarımla çekip dillerimizi birbirine doluyorum.

"Çok iyi gidiyorsun, Prenses." O kadar sıkı ki, aynı zamanda beni içine almak için gerildiğini hissediyorum. "Rahatla ve kabul et."

Uylukları titriyor ve yine "*Oh...*" diye inliyor. Alnım gergin ve yavaş gitmek çok zor. O kadar iyi hissettiriyor ki, hayvani içgüdülerim kontrolü ele geçirmek için savaşıyor.

"Neredeyse bitti, güzelim." Bir kez daha yavaşça ittim ve tamamen içeri girdim, acı verici bir an için öylece kaldım. "İyi misin?"

Hızla başını sallıyor, elleri omuzlarımdan tekrar saçlarıma kayıyor. "Çok doluyum."

Siktir. İnliyorum, çenesini, dudaklarını öpüyorum. Kalçalarımı hareket ettiriyorum, yavaşça itiyorum ve o nefes nefese, altımda kıvrılırken hıçkırıklarla inliyor. Amcığı sıkılıyor ve neredeyse o anda boşalıyorum.

"Beni çok iyi anlıyorsun." Boynunu öpüyorum ve o da başını sallayarak kalçalarını tekrar hareket ettiriyor.

"Sadece alışmaya çalışıyorum... oh!" Başparmağım klitorisini kaplar ve o hassas noktayı tekrar tekrar daireler çizerek okşarım.

O yine "*Oh*" diye inliyor ve orgazmı yeniden alevlenirken kalçaları sarsılmaya başlıyor.

"Daha fazla," diye fısıldar ve ben biraz daha hızlı sallanırım.

Vücudu titrer ve ağzım ağzını kaplar. Dillerimiz kayar ve kıvrılır, o da hareket etmeye başlar. Benim itmelerime karşılık verir ve pelvisime zevk dalgaları gönderir.

Boynunu, kulağını öperim, daha hızlı itişler yaparken burnumu yasemin kokulu saçlarına sürterim.

Nefes nefese kalır ve titrer. İnlemeleri düzensizdir ve çılgınlıkları kesik kesiktir.

Şu anda sevişiyoruz ve artık kendimi tutamıyorum. Onu beklemek istiyorum ama kontrolümü kaybettim. Penisim zonklamaya başlıyor ve sonunda o da pes ediyor, parmakları kıvrılıp omuzlarımı kavrarken vücudu spazm geçiriyor.

Düşük bir iniltiyle boşalıyorum, içine akıyorum. O kadar iyi ki, duramıyorum. Vücudu her şey. Yumuşak göğüsleri göğsüme yapışıyor ve yumuşak amcığı sikimi sıkıp tutuyor.

O benim için yaratılmış ve tek düşünebildiğim bunu tekrar yapmak.

Haddy

M Gözlerim yavaşça açılırken, oda güneşin ilk ışıklarıyla aydınlanır. Gözlerimi yavaşça kırıştırırken, gece gelir

hafızama patlayarak giriyor.

Gavin'in ağzı vücudumun her yerinde, bacaklarımın arasında, belimde, sırtımın alt kısmında, göğüslerimde her yerimi öpüyordu. Kaç kez seviştiğimizi sayamadım, ama hareket ettiğimde çok fazla olduğunu hissedebiliyorum.

Onun gibi aç ve istekli biriyle hiç birlikte olmamıştım. Her pozisyonda yaptık, bazılarını sadece videolarda görmüştüm. Kucağına oturdum, dizlerimi bükerek yukarı aşağı hareket ederken o iki eliyle kalçalarımı sıkıyordu.

Penisi o kadar büyüktü ki, canımı yakacağından emindim, ama nedense yakmadı.

Şimdi yan yatıyorum, sırtım onun geniş göğsüne dönük. Avucunu karnımın üzerine koymuş, sağ kalçamda canavarı hissediyorum.

Sıcaklık karnımda kıvrılıyor, her kalp atışında daha da yükseliyor ve göğsümde pek çok duygu dönüp duruyor.

Harikaydı. Dürtüsel bir hareketti. Bunu yaptığımı inanamıyorum. Asla böyle biri değilimdir, ama onu çıplak gördüğümde başka seçeneğim yoktu. Cidden, bu adam tamamen, mükemmel bir şekilde yakışıklı. O gerçek dışı.

Boğazından düşük bir gürültü geliyor ve midemde panik hissediyorum. O sırt üstü dönüyor ve ben yataktan kayarak yere çömeliyorum.

Beyaz elbisem ve sütyenim yerde bir yığın halinde duruyor, onları göğsüme sıkıca bastırıyorum.

Kolu kalkar ve derin bir nefes aldığını, iki eliyle yüzünü ovuşturduğunu duyarım. Arkama bakmadan kapısına sürünür, içinden geçer, arkamdan yavaşça kapatır ve parmak uçlarımda koridordan koşarak yatak odama giderim.

Ben kapalı kapımın önünde durup nefesimi düzenlemeye çalışırken, Patsy kafesinden ciyaklıyor. Küçük ön ayakları bir yandan diğer yana sallanırken, büyük kahverengi gözleriyle bana bakıyor.

"Üzgünüm, Pats." Dolabıma doğru ilerlerken yumuşak, tiz bir sesle konuşuyorum. "Dün gece seni terk etmek istemedim. Mor içkiyi suçlayabilirim, ama sadece bir tane içtim."

Kostümümü hızla askıya asıyorum, sonra şifonyere gidip temiz bir pamuklu iç çamaşırı, siyah kapri tayt ve spor sütyeni çıkarıyorum. Duş almam gerek, ama erkekler Anaheim'a gidene kadar beklemem gerekecek. Onunla karşılaşma ya da bana katılma riskini almak istemiyorum, ama bu ilginç olabilir... *Bunu yapar mı acaba?*

Başıma bir kapüşonlu sweatshirt geçirip, sandığın kapağını açtım ve minik köpeği kucağıma aldım. "Hadi yürüyüşe çıkalım."

Salona adımımı attığımda o kolumun altında. Sonra arkamı döndüğümde kalbim ağzıma geliyor.

"Aman Tanrım," diye nefes nefese, elimi ağzıma kapatıyorum. "Beni çok korkuttun."

Gigi benimle benzer bir kıyafet giymiş ve Spanky'yi tasmayla tutuyor. "Yürüyüşe mi çıkıyorsun?"

"Evet, ya sen?"

"Spanky'nin ihtiyacı var, ben de biraz egzersiz yapayım dedim." Koridorun diğer ucundaki Gav'ın kapısı açılmaya başlar

ben de kolunu tutup merdivenlere doğru
çekiyorum. "Hadi gidelim o zaman!"

Kaldırımda Gigi kaşlarını çatarak gözlerini ovuşturuyor.
"Önce kahve yapacaktım."

"Rise and Grind'e uğrayabiliriz. Açıldığından beri orayı
denemek istiyordum."

Bu bir yalan. Geçen hafta oradaydım, ama Gavin bir şey söylemeden evden çıkmak zorunda kaldım. O ve ben baş başa, özel olarak konuşmalı ve kimse ne olduğunu öğrenmeden ne yapacağımıza karar vermeliyiz.

Tabii olanları kimse öğrenirse. Ben bile ne olduğunu bilmiyorum. Tamam, ne olduğunu biliyorum ama ne anlama geldiğini bilmiyorum.

"Dün gece sana ne oldu?" Kuzenimin burnu kırışır ve aklımı okuduğunu düşünerek irkilirim.

"Ne demek istiyorsun?"

"Partiyi terk ettin ve Peepee'yi kontrol etmek için odana gittiğimde, odanda değildin."

"Hala ona öyle mi diyorsun?" Yürürken küçük köpeği kolumun altında taşıyorum, çünkü o bize yetişemeyecek kadar küçük.

"Bu komik, ve sen soruyu geçiştiriyorsun."

Spanky bizi küçük bir çim alana çekip durduruyor ve ben de Patsy'yi yere indirip tuvaletini yapmasını sağlıyorum.

"Ben... Gav'ın odasında uyuyakaldım." Kulaklarım yanıyor ve keşke çıkarken koyu renkli güneş gözlüklerimi alsaydım diyorum. Ben dünyanın en kötü yalancısıyım.

"Ne?" Gina'nın kaşları yükselir ve yeşil gözlerinde şüphe belirir. "Gav'ın odasında ne yapıyordun, Prenses Leia?"

"Çok fazla mor içki içtim." Hızlıca cevap veriyorum.
"Sanırım bayılmışım."

Gerçekten bayılmıştım, ama çok fazla mor içki içtiğim için değil.

Çok fazla penis yüzünden oldu.

"Hay aksi, ne yazık." Dudakları büzülerek kaşlarını çattı. "Han Solo rolünde çok seksi görünüyordun. Gece bitmeden biraz öpüşürsünüz diye düşünmüştüm. Harika görünüyordun."

"Öpüştün mü? Donovan çok seksi." Erkeklerin hokey kaptanı, 1,93 metre boyunda, kızıl saçlı ve çekici kahverengi gözlü iri yarı bir adam. "Prens Harry'ye benziyor."

Kafasını salladı. "Kızıkları sevmediğimi biliyorsun." "Ama sen bir..."

"Söyleme!" Spanky'nin kakasını plastik bir torba ile alırken parmağıyla beni işaret ediyor.

Prenses Petunia'yı kucağıma alırken gülüyorum. "Yani benim annem gibi olduğumu söyleyebilirsin, ama *senin* kızıl saçlı olduğunu doğru bir şekilde fark edemediğimi mi söylüyorsun?"

"Raven Bradford'a benzemek bir hakaret değildir."

"Muhteşem bir çilek sarışını olmak da öyle."

Bana gözlerini devirir ve ben hemen eklerim, "Senin söyleme şeklin öyle."

Bir araba kornası bizi irkiltir ve ikimiz de kuzenimiz Maverick'in kurşun grisi Range Rover'ıyla yol kenarında yavaşladığını görmek için dönüp bakarız. Camı açıktır ve bize el sallar.

"O milkshake'le birlikte patates kızartması da alabilir miyim?" Dalga geçiyor ve yolcu koltuğunda oturan Gavin'in bana doğru baktığını fark ediyorum.

Dudakları sıkılaşıyor ve mavi gözleri hafifçe kısılr. Göğsümde bir sıcaklık hissederim ve Patsy'nin çimlerdeki dışkısını aramak için dönüp bakarım. Sanırım yapmamış.

"Bütün gün Anaheim'da olacağız," diyor Mav, Gigi'ye. "Ama akşam yemeği için beklemek isterseniz, zamanında geri dönebiliriz."

"Anaheim'daki tavşanları görmek istemiyor musun?" diye Gigi alay ediyor ve bu sorusu beni ciddi şekilde sinirlendiriyor.

Saçmalıyorum.

"Hayır, yorgunum ve oynadıktan sonra daha da yorgun olacağımı düşünüyorum." Mav'ın sesi yükselir. "Ne oldu sana, Prenses? Çok fazla mor içki mi içtin?"

Küçük köpeğin sokağa koşmasını engellemek için çömeliyorum. O ise küçük tarçın rengi poposunun üzerine oturup bana bakıyor.

"Öyle bir şey," diye omzumun üzerinden sesleniyorum.

"Sen çok zayıfsın," diye gülüyor. "Seninkini özellikle hafif yaptım."

Ve onu Gavin'e verdim. Hiçbir mazeretim yok. Sadece başımın üstünden ona el sallıyorum.

"Tamam, buradan gitmeliyiz. Akşam görüşürüz."

Rover'ının sesi kaybolana kadar bekledim, sonra Patsy'yi kucağıma aldım ve kuzenime gülümsedim. "Hadi kahve içelim!"

RISE AND GRIND DOLMUŞTUR ve ben skinny cappuccino siparişimi veririm. Gina soya matcha latte alır. Ödemeyi yaparız ve sonra kalabalık bir köşedeki masaya doğru yürürüz ve bekleriz.

"Umarım bu kadar kalabalık olması, buranın gerçekten iyi olduğu anlamına gelir." Etrafına bakınıyor.

"Merak etme, öyle." Sözler ağzımdan çıkmadan önce durduramadım.

"Sen şöyle demiştin..." Yeşil gözleri kısılr ve ben panik yaparım.

"Birkaç hafta önce buraya geldiğimi unutmuşum. Aklımdan çıkmış. Muhtemelen okula ve diğer şeylere çok odaklandığım için. Hepsi bu. Okul."

Çok hızlı konuşuyorum ve beni tanıyan biri varsa, o da Gigi'dir. "Garip davranıyorsun. Bana söylemediğin ne var?"

Adam isimlerimizi çağırıyor ve ben ona Pats'i uzatıyorum. "Ben alırım."

Tezgaha doğru yürürken, kafamda hızlıca hesaplar yapıyorum. Gigi'ye olanları anlatabilirim, ama o zaman o da bu işe dahil olur, sonra ne olacağını, ciddi olup olmadığımızı, çıkmaya başlayıp başlamayacağımızı, çıkmaya başlamazsak evde durumun garipleşip garipleşmeyeceğini, çıkmaya başlarsak onun yanına taşınıp mutlu kuzenlerimizin evini bozup bozmayacağımızı bilmek isteyecektir. Peki ya Karen?

Bunların hepsi panik içindeki düşüncelerim ve eminim ki bunları kuzenime yansıtıyorum. Özellikle de Karen ve Gav'ın geçmişini bilen tek kişi ben olduğum için.

"Geri döndüğünü görmek ne güzel!" Dağınık görünümlü barista bana kağıt bardaklarımızı uzatırken, flörtöz bir gülümsemeyle bakıyor.

"Oh, teşekkürler. Biz bu mahallede yaşıyoruz."

Daha fazla şey söyleyecekmiş gibi görünüyor, ama ben dostça, platonik bir jestle fincanı kaldırıyorum. O da bana hüznü bir gülümsemeyle karşılık veriyor ve ben Gigi'nin oturduğu yere geri dönüyorum. Gigi beni şüpheyle inceliyor.

"Erkeklerin, onlara gülümsediğinde işlevlerini yitirmeleri gerçekten şaşırtıcı." Gigi çayından büyük bir yudum aldı. "Daha fazla randevuya çıkmalısın."

"Bilmiyorum." Kahvemi yudumlarken, ona gerçeği söylemek konusunda tereddüt ediyorum.

"Jennifer Aniston'ın bir hipnotizmacıyla çıktığını internette okudum. Gördün mü?" Telefonunu bana doğru çevirir ve ben başlığı okumak için öne eğilirim.

"Hipnotizmacı mı?"

"Biliyorum." Burnunu kırıstırır. "Sen de benim düşündüğümü mü düşünüyorsun?"

"Onu hipnotize mi etti? Yani, fena görünmüyor ama bahsettiğimiz kişi Jennifer Aniston."

İkimiz de kıkırdayarak güldük ve bu kendimi daha iyi hissetmemi sağladı.

Gigi ile gülmek ve ünlüler hakkında dedikodu yapmak, Michelangelo heykeli gibi bir vücuda sahip hokey tanrısı ile zihnimi değiştiren bir seks gecesinin ardından kendimi toparlamama yardımcı oluyor.

İnan bana, bu seni gerçekten dengesizleştirebilir, özellikle de neredeyse on yıl boyunca onun iyi bir adam olmadığını düşündüğün zaman.

Hâlâ kötü biri olabilir, ama orgazm söz konusu olduğunda, o tamamen iyidir. Bir kahkaha balonu boğazımı sıkıştırır ve yüzüm kızarmadan önce bunu düşünmeyi bırakmam gerekir.

Neyse ki, Gina'nın gözleri ekranında. "Aslında evcil hayvan hipnozu ve bunun duygusal sorunları olan köpeklerle nasıl yardımcı olabileceğini araştırıyordum... Bu da evcil hayvan medyumları konusuna götürüyor."

"Bekle..." Kahveden çok büyük bir yudum alıyorum ve yanık hissinden çığlık atıyorum. "Ne oluyor?"

Neredeyse kahveyi tükürecek olmam onu hiç rahatsız etmiyor.

"Sana katılıyorum, psişik kısmı saçma. Yani, bunu kim kanıtlayabilir ki? Köpek dili mi konuşuyorlar? Çok saçma." Başını sallıyor. "Ama hipnoz kısmı çok ilginç. Stresle ilgili davranış sorunlarını yatıştırabildiğini, kaygıyı hafifletip rahatlamayı sağladığını söylüyorlar."

Ağzımı ve boğazımı yakmış olduğum için artık kahve içemem. "Sanırım mantıklı. Terapi sakinleştirici olabilir."

Ayağa kalkıp kapıya doğru yürüyoruz. "Acaba insanlarda da işe yarar mı?"

Çoğunlukla dalga geçiyorum. Aslında, erkekler bu akşam döndüklerinde ne olacağını, hatta ne olacağını bile bir medyumun bana söylemesini isterdim. Gavin Knight'a güvenmeye cesaret edebilir miyim? O da bunu mu istiyor? O gerçekten, bir hokey topunu kapar gibi kolayca kalbimi kıracak bir oyuncu mu?

"Bence Gavin iyi gidiyor." Yine, sanki aklımı okuyor gibi. "Yani, birdenbire dördüncü bir oda arkadaşının olması büyük bir sürprizdi, ama o çok yardımcı oluyor. Gerçekten iyi birine benziyor."

"Öyle görünüyor." Geçmişle bugünü uzlaştırmaya çalışarak önümdeki kaldırıma bakıyorum.

"Mav, UNC'ye gittiğini söyledi. Birbirinizi tanıyor muydunuz?"

Omuz silkiyorum. "Pek sayılmaz. Oda arkadaşım Karen'la çıkıyordu, ama uzun sürmedi."

"Anlıyorum." Gigi lattesini bitirip çöp kutusuna atıyor. "Bana hep biraz dengesiz biri gibi gelmiştir. Bir kız için böyle bir şey söylenebilir mi?"

Ona kaşlarımı çattım. "Bilmiyorum. Neden böyle söylüyorsun?" "Bahar tatili için seninle eve geldiği zaman mı?"

Plajdaki tüm erkeklere asılıyordu."

Boğazım düğümleniyor. "Emin misin? O gerçekten çok dost canlısı biridir."

"Bana pek dostça davranmadı. Köpekleri uzun bir yürüyüşe çıkarayım ve geri dönmeyeyim diye düşündüğünü hissettim."

Boğazımdaki sıkışma göğsüme doğru iniyor. "Sana kötü bir şey olmasını istediğini mi düşünüyorsun?"

"Bence kaybolmamı istedi, böylece tüm erkekleri kendine saklayabilecekti."

Bunu nasıl karşılayacağımı bilemeden Patsy'yi boynuma sokuyorum. "Onu çok iyi tanı mıyordun."

"Hayır, ama daha önce bu tip insanlarla tanışmıştım. Neden onu savunuyorsun?"

"Onu uzun zamandır tanıyorum. O bir Uluslararası Prenses Kadın, bu yüzden her yaz birkaç hafta birlikte geçirirdik. Kamp gibiydi."

"Belki de onu sandığın kadar iyi tanı mıyordun." Gina kaşlarını kaldırır ve sırtıyla ön kapıyı açar.

"Tanıdığımı sanıyordum." Ama şimdi kendimden o kadar emin değilim. "Ve bazı şeyleri paylaştık."

Kuzenim kaşlarını çattı. "Ne gibi? Giysiler mi?"

Boğazımda bir düğüm oluşur. Bunu daha önce kimseye anlatmamıştım. "Rob Westcoat'ı hatırlıyor musun?"

"Üniversitede çıktığın adam mı?"

Başımı sallarım. "Üçüncü sınıfta beni aldattığını öğrendim."

Çenesi düşer ve elini uzatıp bileğimi tutar. "Hayır!" Başımı sallarım ve o bana sarılmak için yaklaşır. "O pislik. Ondan nefret ettiğimi biliyordum."

"Aynı şey Karen'in başına da geldi ve sanırım bu bizi daha da yakınlaştırdı."

"Travma sayesinde bağ kurdunuz." Gigi başını sallar, bana bir kez daha sarılır ve sonra geri çekilip gözlerime bakar. "Sanırım ihtiyacın olduğunda sana iyi bir arkadaş olduysa..."

"Bunu kimseye söyleme." Ellerime bakıyorum. "Çok utanç verici. Kafanı karıştırıyor, neden fark etmedim? Ya da neden yeterli değildim?"

O, ellerimi iki eliyle kavrar. "Hayden Lucille Bradford. Sen çok güzelsin, nazıksın, zekisin ve tanıdığım en iyi insansın. O adam sana asla layık değildi ve her konuda aptalca fikirleri vardı."

"O bir ahmaktı." Gavin'in onun kibirli tavırları hakkında söylediklerini düşünerek acı bir kahkaha attım.

"Rob, ahmak. Çıkmayı bırakmanın sebebi o mu?"

Omuz silkiyorum. "Sayılar, veriler, rüzgar akımları, bunlar benim anlayabileceğim, kontrol edebileceğim şeyler. Erkekler ise... bilinmeyen değişkenler."

Bana sıkıca sarılır. "Erkeklerin hepsinin sıçan olduğunu bana kanıtlamana gerek yok, değil mi? Mav oldukça iyi gidiyor ve Gav..."

"Belki."

"En azından aşk bombacısı değil." Bir nefes verir ve önümde eve doğru yürür.

Onunla tartışmıyorum. Üniversiteyi ve olan biten her şeyi düşünüyorum. Maverick'in söylediklerini ve Gavin'in buraya geldiğinden beri nasıl davrandığını düşünüyorum.

Elimdeki kanıtlara dayanarak bir hipotez oluşturdum. Ancak yeni kanıtlar ortaya çıkmaya devam ediyor ve üniversitede düşündüğüm gibi olduğundan pek emin değilim.

Gavin

I Boş bir yatağa gözlerimi açmaktan nefret ediyorum. Özellikle de, uzun zamandır gizlice ilgilendiğim bir kadınla ateşli bir gece geçirdikten sonra...

neredeyse on yıldır takıntılı olmamaya çalıştığım bir kadınla geçirdiğim ateşli bir gecenin ardından.

Yan dönerek başımı yastığına gömdüm ve anılar zihnimi doldururken taze yasemin kokusunu içime çektim.

Buraya geldiğim ilk sabah koridorda bana kendini gösterdiği andan beri yapmak istediğim gibi, vücuduna tapındım. Güzel zihninden güzel göğüslerine, tatlı amcığına, kırmızı boyalı ayak tırnaklarına kadar her yönüyle mükemmeldi.

Ağzım vücudunun her santimini kapladı ve bunu tekrar yapmayı dört gözle bekliyordum. Ama o gitmişti, geriye sadece kokusu ve çelişkili duygularım kalmıştı.

Ondan nefret etmeye çalıştım.

Üniversitede bana bir bakış attı ve aldatan eski sevgilimin benden daha güvenilir olduğuna karar verdi. Karen'ın yanında nasıl durduğunu ne zaman unuttum?

Titrek parmakları çıplak göğsüme dokunduğu ve o mavi gözleriyle bana hayranlık ve şehvetle baktığı anda. Onu elde etmeliydim, kinlerim canı cehenneme.

Dürüst olmak gerekirse, üniversitede birbirimizi pek tanıımıyordum. O, Karen'ın oda arkadaşıydı. Tabii ki, arkadaşına benim sözlerimden çok inanacaktı.

Daha da kötüsü, Karen'a itibarımı mahvetmesi için gerekli araçları ben vermiştim. Öfkeyle çılgına dönüp o Tri-Delts'lerle yatmasaydım, belki de karşılık verebilirdim.

Ama ayrıldığımızı kimseye söylememiştik. Benim dışımda kimse, onun benim arkadaşım olmayan her erkeği yaladığını bilmiyordu. Kahretsin, bazıları benim arkadaşımdı, ya da öyle olması gerekiyordu. Bu en çok canımı yakan şeydi.

Sonra Dex'in peşine düştüğünü öğrendim. O benim kardeşim gibidir. Babamın ortağının oğlu ve biz birlikte büyüdüğümüz sayılır. Annem Elaine ve onun annesi Melissa, babalarımızla tanışmadan önce en iyi arkadaşlardı.

Tabii ki bana bunu söylerken kendini çok kötü hissetti, ama keşke daha önce bir şey söyleseydi.

Bu da beni, Haddy ile geçirdiğim hayatımın en inanılmaz gecesine getiriyor. Ben uyanmadan önce yataktan gizlice kaçtı. Sonra arabada bize sırtını döndü ve bana bakmak bile istemedi.

Hala o hikayeye inanıyor. Hala bana güvenmiyor.

Hâlâ yanlış bir sadakate bağlı kalıyor.

Bir süredir kimseyle yatmadım ve paylaştığımız şey, şimdiye kadar yaşadığım her şeyin ötesindeydi. Onunla konuşmak istiyorum. Onunla konuşup durumumuzu netleştirmem gerekiyor.

Bir düdük çalar ve önümde bir buz parçaları yayılır, beni düşüncelerimden çıkarır.

"Hey." Mav, yüzüme çok yakın duruyor. "Ne oldu sana? Aklını okuyorum ve oyunla ilgilenmiyorsun."

"Haklısın. Özür dilerim." Kafamı sallayarak, takımın endişeli gözlerle beni izlediğini görüyorum.

"TTG?" Mav, benim kaskıma kendi kaskıyla çarparak forma girmeye gider.

"Evet." *Tic-Tac-Goal*.

Bu bizim kazanan oyunumuz ve bunu yüzlerce kez yaptık. Hancock ortadan getiriyor ve ben sol kanatta ona doğru ilerliyorum.

Puck Mav'a gidiyor ve o "beklenmedik bir şekilde" bana gönderiyor.

Ben de hamle yapıp, golü geçtikten sonra Mav'a pas veriyorum, ama top direğe çarpıp havaya uçuyor.

Sopamı kaldırıp onu indirmek için vuruyorum ama bunun yerine rakip savunma oyuncusunun omzuna vuruyorum.

Takım arkadaşlarından biri beni bariyere doğru itiyor ve kavga çıkıyor. Vurduğum adam yüzüme yumruk atıyor ve ağzım kanla doluyor. Donovan onu yakalayıp benden uzaklaştırıyor ve hepimiz yumruklaşmaya başlıyoruz.

Şu anda kavga etmek iyi geliyor, hiçbir şeyi çözmesede. Bir yumruk daha yemedim, ama hakemler sonunda kavgayı ayırdığında, yüksek sopa cezası nedeniyle ceza kutusuna gönderildim.

Kaza eseri oldu, ama beş dakika boyunca oyundan uzak kaldım. Sonunda bir puan farkla kaybettik ve daha da kötüsü, bu benim hatamdı. Çünkü bir kızı düşünüyordum.

Duşta başımı eğip, sıcak su yanağımdaki kanı yıkarken kendimi tam bir amatör gibi hissettim. Söylemeye gerek yok, Mav ile eve dönüş yolculuğu hiç de keyifli değildi.

Kızgındı, ama bana sert çıkmadı. Hepimiz buz üzerinde kötü günler geçirmişızdır, ama bugün tamamen formumdan düşmüştüm.

"Konuşmak istediğin bir şey var mı?" Mav'ın kaşları çatılmıştı.

Koltuğumda kıpırdanarak, pencereden dışarıya, giderek kararan havaya baktım. Haddy'nin terli vücudu zihnime akın etti, uzun, koyu renkli dalgaları tenine yapışmış, yumuşak göğüslerini ağzımla kaplamıştım, dilimde tuzun tadı, kulaklarımda onun yumuşak inlemeleri.

"Sanırım dün gece fazla kaçırdım." *Fazla tatlı amcık.*

"Yok." Başını salladı ve çıkışa yöneldi. "Seni daha kötü bir akşamdan kalma haliyle oynadığını gördüm. Bence senin sorunun seks yapmaya ihtiyacın olması."

Koltuğumda kıpırdanarak boğazımı temizledim.

"Bilmiyorum." Hiçbir fikri yok.

Sonunda, "Üzgünüm, Mav. Berbat oynadım ve seni ve takımı hayal kırıklığına uğrattım. Bunun mazereti yok." dedim.

Bir süre sadece radyo çalarken sürdük, ta ki evimizin garaj yolu görünene kadar.

Elini uzatıp omzumu tuttu ve sertçe salladı. "Endişelenme dostum. Biz hala Mav ve Gav'ız. Bir dahaki sefere yakalarız onları."

"Sanırım Gav ve Mav demek istedin." "Beni seni tekmelemeye zorlama."

Kıkırdayarak Rover'dan indim ve içeride beni bekleyen her şeye hazırlıklıydım.

"BU FİLMİ ÇOK SEVİYORUM." Gigi, Maverick'in yanındaki kanepede kıvrılmış halde cıvıldıyor.

"Fred Willard'ın bagajına Shih Tzu alıp alamayacağını sormasını bekliyorum." Mav gülüyor. "Sonra yatmaya gideceğim."

"Hayır," kuzeni ağlar. "Bütün filmi benimle birlikte izlemelisin. En azından Hubert'e kadar. O benim en sevdiğim karakter."

"Neden Spanky'ye 'Butch' adını vermedin?"

"Çünkü Butch bir kaltak." Gigi, bu çok açılmış gibi başını sallar.

Akşam yemeğinde Haddy'nin karşısında oturmak işkence gibiydi. O kadar güzel ki. Bana birkaç kez baktığında, koyu saçları ve ince koyu kaşları ile daha da yoğunlaşan safir gözleri beni büyüledi.

O güzel gözlerde fırtınalar kopuyordu ve birbirimize söylememiz gereken tüm sözlerin her bakışında bana yayıldığını hissedebiliyordum. Elimi onun elinin üzerine koymak istedim, ama Mav ve Gigi'nin önünde yapamadım.

Mav, domates, dolmalık biber, soğan ve jalapeño biberleriyle hızlıca bir siyah fasulye yemeği hazırlamıştı. Makarnanın üzerine servis etti ve "Tex-Mex chili" adını verdi. Yemek gerçekten harikaydı, bunu kabul etmeliyim. Eski takım arkadaşımın bu kadar iyi bir aşçı olduğunu bilmiyordum.

Her şey temizlendikten sonra Gina, en sevdiği film olan Christopher Guest'in kurgusal bir köpek gösterisini anlatan sahte belgesel *Best in Show'u* izlemeye başlar (bunda şaşırtıcı bir şey yok).

Hepimiz oturma odasına geçeriz, Gina ve Mav kanepede yerlerini alırlar ve filmi başlatırlar. Haddy, küçük köpeğini kucağında tutarak arkalarında tereddüt eder, sonra başının ağrıdığını söyleyerek sessizce bir bahane uydurur ve eğilip ikisinin de başını öper.

Birkaç dakika geçip, safkan köpekleriyle ulusal bir gösteriye hazırlanan çılgın köpek sahiplerini izledikten sonra ben de yukarı çıkarım.

Kimsenin başına öpücük kondurma ya da bahane uydurma gereği duymuyorum. Mav bugünkü maçtaki performansımı biliyor, bu yüzden erken emekliliğim için kendi nedenini bulabilir.

İkinci kata çıktığımda, yüzünü yeni yıkamış, saçlarını dağınık bir topuz yapmış halde banyodan çıkıyor.

Benim varlığımdan şaşırmış gibi, biraz sendeleyerek durdu. "Gavin..."

Yumuşak bir nefes, sikimi titretir. Onun ecstasy içinde benim adımı inlemesi üzerinden henüz on iki saat bile geçmemişti ve vücudum bunu çok iyi hatırlıyordu.

"Selam." Ses tonumu yumuşak tutuyorum. "Konuşmamız gerektiğini düşündüm.

Dün gece hakkında."

Sırtı duvara dayalı ve nefes alıp verişiyile yastık gibi göğüslerinin inip kalktığını görebiliyorum. Dudakları aralık ve benim dudaklarım onun öpücüklerini hatırlayarak ısınmış durumda.

Birbirimize o kadar uyumluyuz ki, bu acı veriyor, ama konuşmamız gerek. Görmezden gelemeyeceğimiz çok fazla geçmişimiz var.

"Tamam." Beni yatak odasına götürüyor, orada Peepee'nin kafesinde olduğunu görüyorum.

İçeri girince kapıyı kapatıyor, sırtını kapıya dayayıp bana dönüyor. Gözleri hızla benimkilere bakıp tekrar kaçıyor ve çıplak ayaklarıyla önümde çok küçük görünüyor.

"Bugün yürüyebilmen beni şaşırttı," diyorum, ortamı yumuşatmaya çalışarak. "Bir dahaki sefere daha iyi iş çıkarmam gerekecek."

"Dün gece iyi iş çıkardın." Bir adım öne çıkıp, ellerini birleştirerek yanımdan geçer. "İç uyluklarımın içinde bir öpücük izi var."

Tişörtümün eteğini kaldırıyorum, kaburgalarımın yanında büyük mor bir öpücük izi görünüyor. "İkizler."

Bana bakıyor ve ben ona göz kırptıyorum, bu da gerginliği yumuşatıyor gibi görünüyor.

O bir kahkaha atar. "Üzgünüm, üzgün değilim."

Dikkatlice bir adım yaklaşıyorum. "Konuş benimle, Hads. Şu anda ne hissediyorsun? Pişmanlık mı?"

"Hayır." Kafasını sallar ve göğsümde bir rahatlama hissedirim. "İlk başta utanmıştım, düşünürsen..." Elini kaburgalarımın doğru hafifçe sallayarak işaret eder. "Yaptığımız her şeyi."

Gülümsemeden edemiyorum. "Utanacak bir şey yok. Sadece doğal olanı yaptık."

"Evet, ama bugün fark ettim ki, seni gerçekten tanımıyorum." Kaşları çatılır ve mavi gözleri bu kez tüm gücüyle benimkilere bakar.

Bu biraz nefes kesici. "Biz yabancı sayılmayız."

"Biliyorum, ama üniversitede hiç takılmadık. Sonra her şey oldu ve, şey..." Sözlerini seçiyor gibi görünüyor. "Seninle daha iyi tanışmak istiyorum, biz... Bilmiyorum. Her neyse."

Kartlarını açmış gibi dudaklarını birbirine bastırdı, sanki doğal davranışlarından biraz daha fazlasını yapmak istiyormuş gibi.

Bu küçük kayma, ihtiyacım olan tüm cesaretlendirme. "Ne bilmek istiyorsun? Ben açık bir kitabım."

"Şu anda demek istemedim. Yani, bir adım geri atıp, konuyu bulanıklaştıran diğer şeyler olmadan birbirimizle gerçekten konuşmak için biraz zaman ayırmamız gerekiyor."

Bu fikir değişikliğine neyin sebep olduğunu, neden bana şimdi bir şans verdiğini bilmiyorum, ama bu fırsatı kaçırmayacağım.

"Şu anda programım çok yoğun ve Vegas'a, ardından Tempe'ye gidiyoruz. Bir haftadan fazla yokuz." Çenemi sıkıp düşünmeye çalışıyorum. "Numaranı ver, mesajlaşabiliriz ya da FaceTime'da görüşebiliriz..."

Hatta onu mutlu edecekse e-posta bile gönderirim.

Hızlıca numaralarımızı değiştiriyoruz ve bir saniye telefonuma bakıp, rehberdeki fotoğrafında onun yüzünü görüyorum. Burnu kırışmış, göz kırpıyor ve dilini çıkarıyor. Çok sevimli.

Aniden ekranımda bir mesaj belirir.

HADDY

Yakında konuşuruz.

Çenemi kaldırıp, ilgiyle parlayan gözlerine bakıyorum. Bir adım öne çıkıp onu kendime çekmek istiyorum. Onu tekrar öpmek istiyorum. Dudaklarını dudaklarımla takip etmek, dillerimizi birbirine dolamak istiyorum. Dudaklarımı boynuna doğru kaydırmak, dişlerimle derisini çekmek, onu benim olarak işaretlemek istiyorum. O seksi küçük iniltiyi tekrar duymak istiyorum.

Bunun yerine, telefonuma hızlıca dokunuyorum.

GAVIN

Sabırsızlıkla bekliyorum,
Prenses.

Haddy

Daniel Ito, Japonya'daki meslektaşımıdır. Hiç yüz yüze tanışmadık ve birbirimizi pek tanımıyoruz. mezuniyetimiz danışmanlar.

Benim danışmanım Dr. Vera Cross. Japon Kawasaki Hastalığı Derneği'nde bir araştırmacıyla yakın bir şekilde çalışıyor ve ikisi bu çalışmanın liderleri.

Daniel ve ben, onların çalışmalarına katkıda bulunan birçok yüksek lisans öğrencisinden sadece ikisiyiz.

O İngilizceyi çok iyi konuşamıyor, ben de Japonca bilmiyorum, bu yüzden çoğunlukla gülümsemeler, baş sallamalar ve Google Çeviri ile iletişim kuruyoruz.

İkimiz de birçok hayatın kurtarılmasına yardımcı olmayı sabırsızlıkla bekliyoruz. Şu anda, önemli bir şey olana veya bir model ortaya çıkana kadar çoğunlukla rüzgar akımlarını takip ediyor ve zaman çizelgelerini ve yönleri elektronik tablolara kaydediyoruz.

Çalışmalarımın potansiyeli hakkında konuşurken duyduğum heyecana rağmen, çoğu zaman bu oldukça sıkıcı bir iştir.

Bana uzay seslerini dinlemek için dışarıda oturan astronomları hatırlatıyor. Bizler gerçek inananlarız. Uzaylılarla ilgili film *Contact'taki* Jodi Foster'ı düşünüyorum. Kulaklıklarını takıp arabanın kaputuna yaslandığı sahneye her zaman derin bir bağ hissetmişimdir.

Belki bir gün tüm bu gözlemlerimiz sayesinde şifreyi çözebiliriz. O zamana kadar, ticaret rüzgarlarını belgeliyoruz.

Aşağıya baktığımda, ekranımda bir mesaj görüyorum.

GAVIN

Kaçanda bir dövme var. Ne anlama geliyor?

Kaşlarım çatıldı ve hemen bir cevap gönderdim.

HADDY

Çalışman gerekmiyor mu?

GAVIN

Bir ara verelim ve oyalamayı bırakalım. Ne saklamaya çalışıyorsun?

HADDY

IPW'lerin dövmesi olmaması gerekir.

GAVIN

Senin asi olduğunu hep biliyordum. Ne oldu?

HADDY

Bir aksolotl.

GAVIN

O da ne lan?

HADDY

Sadece şimdiye kadar yaşamış en sevimli deniz canlısı! Google'da ara. Bekliyorum.

Bekliyorum.

Gri noktalar ekranın üzerinde süzülüyor.

Biraz daha bekliyorum, sonra cevabı beliriyor.

GAVIN

Gülümsüyor... Bu gerçek mi? Bu gördüğüm en sevimli şey. Kertenkele mi? Nedir bu?

İçim sıcaklık ile doluyor ve cevap verirken gülümsüyorum.

HADDY

Bu bir pedomorfik semender.

GAVIN

Tamam, ukala, bu ne demek lan?

HADDY

Paedomorphic, gençlik özelliklerini koruduğu anlamına gelir. Temel olarak, hiç büyümeyen sevimli bir küçük semenderdir.

GAVIN

Bu kötü bir şey mi? Çok sevimli görünüyor.

HADDY

Peter Pan kertenkelesi olmaktan rahatsız olduğunu sanmıyorum.

GAVIN

Başının etrafındaki küçük şeyler büyük mü?

HADDY

Onlar solungaçlar. Asla büyümmezler.

GAVIN

Ve bunu aldın çünkü...

HADDY

Bu, bebekken en sevdiğim peluş oyuncakımdı, Mimi teyzem benim için yapmıştı ve ben onu hep sevmişimdir. Uzunlarını yenilemekte çok iyiler, ölümsüzlüğü simgeliyorlar...

GAVIN

Sonsuza kadar yaşamak istemezdim. Bir süre sonra, tamamen yalnız kalırsın. Tüm arkadaşların ölür.

HADDY

Yani vampir olmak istemiyorsun, anladım. Kaburgalarında ne yazıyor?
Kombucha mı? Fermente çayın büyük hayranı mısın?

GAVIN

Komorebi. Japonca bir kelime... tarif etmesi biraz zor.
Güneş ışınlarının ağaçların yapraklarından süzülme şekli.
Huzur, güzellik...

HADDY

Beklenmedik.

GAVIN

Annem Kenny bir dövme sanatçısı. Hayatının geri kalanını birlikte geçireceğin kişiyi bulduğunda hissettiğin şeyin bu olduğunu söyledi.

Kaşlarım çatılır ve ekranın üzerindeki kelimelere başımı eğerek bakarım, duygular göğsümü ısıtır.

HADDY

Çok romantiksin.

GAVIN

Sadece seninle, Prenses. Gitmeliyim, bizi buz pistine çağırıyorlar.

GAVIN

Takma adın ne?

Yatağımda kıvrılmış yatıyorum, Patsy kafesinde güvende ve tam uykuya dalmak üzereyken telefonumun ekranı onun sorusuyla aydınlanıyor. Dudaklarımı bükerek cevap veriyorum.

HADDY

Maverick sana bunu sormamı mı söyledi?

GAVIN

Hayır

HADDY

Takma adım Haddy.

GAVIN

Neden başka bir şey gibi hissediyorum?

HADDY

Senin takma adın var mı?

GAVIN

ATL'de oynadığımızda, taraftarlar bana Boomer demeye başladı, ama bunun nedeni Maverick'in her büyük oyunumuzda Boom diye bağırmasıydı.

HADDY

Buraya ilk geldiğinde sana Boomer diyordu. Gavin'i ne zaman aldın? Üniversitede Lane'din.

GAVIN

Karen'la olanlardan sonra, geçmişten uzaklaşmak istedim.

HADDY

Ama neden Gavin?

GAVIN

İlkokulda, Sir Gavin the Gray adlı, yuvarlak masanın kurgusal şövalyesini canlandırdığım bir tiyatro oyununda rol almıştım. İyi birine benziyordu, bu yüzden ATL'ye geldiğimde bu ismi seçtim.

HADDY

Beğendim, Sir Gavin.

GAVIN

Sıra sende... Belli ki bir şey saklıyorsun. Çıkar onu ortaya.

HADDY

Bu bir takma ad değil. Daha çok babamla ilgili bir aile içi şaka.

GAVIN

Oyalanmayı bırak, Prenses.

HADDY

Süper kaka yapan.

Gri noktalar
yüzüyor... Daha
fazla gri nokta...

Utançtan boğazım düğümleniyor. *Neden ona bunu söyledim ki?* Sanırım Maverick'ten duymuş olabilir. Mav bu hikayeyi anlatmayı *çok sever*.

GAVIN

HADDY

Dur.

Birkaç dakika daha geçer ve utançtan yanaklarım kızarır. Telefonumu kaldırmaya hazırlanırken, onun cevabı gelir.

GAVIN

Tuvaletleri falan mı kırıyorsun?

HADDY

Ben bebekken babam kusmadan bezimi değiştiremezdi ve bence babam çok dramatik bir adam olduğu için benim bebek kakalarımı abartıyorlardı.

GAVIN

Sorun değil prenses, ben de zamanında tuvalet kırmışlığım var.

HADDY

Tuvaletleri kırmıyorum! Bağırsak hareketlerim herkesinki kadar normal!

GAVIN

Başkalarının bağırsak hareketlerini kontrol etmen hakkında ne hissedeceğimi bilmiyorum. Aşırı vücut fonksiyonları nedeniyle hiç uçaktan atıldın mı?

HADDY

İyi geceler, Gavin.

GAVIN

Çocukken en sevdiğim TV programı... Ben başlayayım, Zack ve Cody'nin Süit Hayatı. Süitte yaşamak çok havalı görünüyordu.

HADDY

Hiç süitte yaşadın mı?

GAVIN

Evet, ATL'deyken kendi penthouse süitimi vardı.

HADDY

Ne hoş. Hayal ettiğin gibi miydi?

GAVIN

Neredeyse. Ama en iyi arkadaşım, iki güzel ve zeki kadın ve birkaç köpekle bir evde yaşamayı seviyorum. Vay canına, bu tam bir dizi konusu gibi.

HADDY

Bazen öyle

GAVIN

Seninki neydi?

HADDY

Hannah Montana

GAVIN

O dizi çok komikti. Dolly Parton bir keresinde o dizide oynamıştı.

HADDY

Birçok kişi onu izliyordu. Onun hem pop yıldızı hem de sıradan bir çocuk olabildiğini sevmiştim.

GAVIN

Senin gibi, hem prenses hem de bilim insanı. Güzellik yarışmalarına neden ilgi duymaya başladın? Annenin bu yarışmaları sevmediğini söylemiştin.

HADDY

Annem güzellik yarışmalarından nefret eder. Kızken zorla yarışmalara katılmak zorunda kalmış ve benim de katılmak istememe inanmadı. Sanki ona ihanet etmişim gibi.

GAVIN

Ama biri seni o yarışmalara götürdü, elbiselerini aldı, giriş ücretlerini ödedi...

HADDY

Onun yardımına ihtiyacı yok. Zaten babam var.

GAVIN

Peki neydi o zaman? Doğal güzelliğin ve gerçekten iyi bir duruşun dışında.

HADDY

Bunun için antrenman yapıyoruz. Kafada kitap tutmayı duydun mu hiç?

Bir saniye durup nefes alıyorum, bilim laboratuvarında Heddy Lamar ve Natalie Portman'ın posterlerinin asılı olduğu yere bakıyorum.

Güzellik kraliçesi ve bilim insanı olamayacağın hiçbir yerde yazmıyor.

HADDY

Büyükannem Miss Georgia World'dü. Küçükken, onun eski güzellik yarışması fotoğraflarıyla dolu bir kutu buldum ve o çok kendinden emin ve kontrollü görünüyordu. Ben de öyle olmak istedim.

GAVIN

Senden gerçekten gurur duyuyor olmalı.

HADDY

Ben doğmadan önce vefat etti. Onu hiç tanımadım, ama annem çok sevineceğini söyledi. Söyleyişinden... Anlaşamadıklarını düşündüm.

GAVIN

Üzgünüm.

HADDY

Aile meselesi. Bilirsin. Tıpkı senin ailenin senin hokey oynamana izin vermemesi gibi.

GAVIN

Sadece aşırı koruyucular, ama beni destekliyorlar. Senin bir güzellik kraliçesi olman gerçekten çok havalı. Özellikle de arkanı dönüp pedomorfik semenderleri açıklamaya başladığında. Seksi.

HADDY

Teşekkürler,
Gav

Bir an tereddüt ederek telefonumun ekranına bakıyorum. Daha önce izlediğim, takımın otellerinden stadyuma

ilgi, devasa oyuncuların tasarımcı takımları giyip, kameraya gülümserken, ara sıra göz kırparak veya işaret ederek birer birer inmesiyle arttı.

Devasa oyuncuların her biri tasarımcı takımları giymiş, kameraya gülümseyerek, ara sıra göz kırparak veya işaret ederek otobüsten inerken ilgim arttı.

Maverick gerçekten çok yakışıklıydı, ama Gavin indiğinde ağzım kurudu.

İfadesi çok odaklanmıştı. Koyu renkli kaşları buz mavisi gözlerinin üzerine inmişti ve yüzünden geriye doğru taranmış koyu renk saçları ile gri takım elbiseli bir podyum mankeni gibi görünüyordu. Gözlerimi ondan ayıramadım.

Bu anı hatırladıkça içim ısınır ve kayganlaşır, ve ona söylemeye karar veririm.

HADDY

Sizi özledim çocuklar. Ne zaman döneceksiniz?

GAVIN

Cuma. Sonra bir süreliğine geri döneceğiz. Muhtemelen tekrar gitmemizi dileyeceksin.

HADDY

Sanmıyorum.

GAVIN

Görüşürüz prenses.

GAVIN

Bir galibiyet daha! Sanırım Mav, Halloween sonrası yaşadığım kriz için beni sonunda affetti.

HADDY

Kriz mi geçirdin? Neden?

GRAY DOTS FLOAT, ve ben battaniyemin içine daha da sokuluyorum. Hava gittikçe soğuyor ve Şükran Günü hızla yaklaşıyor.

GAVIN

Kafam oyunda değildi. Geceyi birlikte geçirmiştik ve sonra sokakta seni gördüğümüzde bana bakmadın. Bunu düşünmeden edemedim... nedenini merak ediyordum.

HADDY

Üzgünüm. Sanırım biraz panikledim.

GAVIN

Özür dileme. Oldukça sarsıcı bir olaydı.

HADDY

Her şey kesinlikle sarsıcıydı.

Öncelikle bacaklarım. Bu anı, göğsümden karnıma ve içime bir sıcaklık yayıyor ve bu gece pille çalışan erkek arkadaşım, namı diğer Bob'u ziyaret etmem gerekebilir.

GAVIN

Bütün gece seni salladığımı söyleyebilir misin?

HADDY

Yoksa ben mi seni salladım 😊

GAVIN

Küstahça. Hoşuma gitti. Bence biz birbirimize çok yakışıyoruz, tıpkı birbirine uyan yapboz parçaları gibi.

HADDY

Gavin şeklinde bir boşluğum olduğunu mu ima ediyorsun?

GAVIN

Artık var, Prenses. Belki ben onu senin için doldurabilirim.

HADDY

İyi geceler, Gav.

Evet. Telefonumu şarj cihazına takarken kendimi heyecanlı ve telaşlı hissediyorum. Yatağımın yanındaki çekmeceye uzanıp, pürüzsüz mor cihazı çıkarıyorum. Gri şövalyenin penisi kadar büyük değil, ama işini görüyor.

Birkaç iyi yerleştirilmiş titreşim, sırtım kavislenir, bacaklarım titrer ve onsuz bir gece daha atlatırım.

GAVIN

Uçağa binerken, en sevdiğin yemek ne diye merak ediyorsun?

HADDY

Patates
kroketleri.

Fırının kapısını kapatıyorum, geri çekilip kollarımı kavuşturuyorum. Bu gece geri dönecekler ve midemdeki heyecanlı hissi bastıramıyorum. Boğazım düğümleniyor ve gülümsemeyi kesemiyorum.

GAVIN

Dalga
geçiyorsun...

HADDY

Tuz ve ketçaplı çıtır patates kroketleri dünyadaki en lezzetli şeydir. Tanrı'nın bize verdiği küçük lezzetli hediyeler gibidir.

GAVIN

Hayden Bradford, beni şaşırtmaktan hiç vazgeçmiyorsun.

HADDY

Bu kötü bir şey mi?

GAVIN

Bu senin en sevdiğim özelliklerinden biri, prenses.

Gavin

T Arizona'dan Kaliforniya'ya olan uçuş sonsuza kadar sürecekmış gibi geliyor. Pilot bize "Yerlerinize geçin" dediğinde, takımın kullandığı küçük charter uçağının penceresinden dışarı bakmak için öne eğiliyorum. iniş için hazırlanmamızı söylediğinde, öne eğilip küçük, kiralık uçağın penceresinden dışarı bakıyorum.

Haddy ile mesajlaşmak bizi birbirimize yaklaştırdı, ama aynı zamanda göğsümde beklenmedik bir ağrıya da neden oldu. Onu görmek için sabırsızlanıyorum. Çok uzun zaman oldu.

Havaalanına indiğimizde hava kararmıştı, ama kendi uçağımız olmasının güzel yanı, indiğimizde hemen ayrılabilmemizdi. Bagaj alım yerinde valizlerimizin gelmesini beklemek zorunda kalmadık ve Mav'ın gri Rover'ı küçük terminalin hemen dışındaki özel otoparkta duruyordu.

O elbette geride kalıp Saxon ile birkaç gün sonraki maçımız hakkında sohbet ediyor, ama ben yolcu koltuğunda telefonum elimde, ona mesaj atmalı mıyım diye düşünüyorum.

Sonunda arkadaşım arabaya biniyor, ama acele etmediğini anlayabiliyorum. Ben koltuğumdan kalkmak üzereyim

Keşke sürmeyi teklif etseydim.

"Durup bir şeyler yemek ister misin?" Mav daha yavaş sürseydi, yürüyebilirdik.

"İyiim. Geri dönelim."

"Eve bu kadar hevesli bir şekilde gitmek için ne var?" Bana, ellerimi uyluklarımın üzerine sıkıca bastırmış olarak bakıyor. "Ben yokken kızlar yemek yapmazlar. Muhtemelen ocakta pizza ve patates kroketleri ısıtacaklardır."

Tater tots'tan bahsedilince gülümsüyorum ve Haddy'yi kafasında dağınık bir topuzla barda oturmuş, tuz ve ketçapla küçük altın rengi patates nugget'larını munching yaparken hayal ediyorum.

"Şu anda tater tots yiyebilirim." Haddy'nin dudaklarının tatlı tadı ile karışık.

"Napoleon, bana biraz patates kroketlerinden ver," Mav, *Napoleon Dynamite* filmindeki zorba karakteri taklit ediyor. "Şimdi kafama takıldı!"

"Sen söyledin. Kıçını kaldırıp biraz hareketlenebilir misin? Bu arabada olmaktan bıktım."

"Hay aksi, sakın ol," diye şikayet eder, ama gaz pedalına biraz daha sert basar.

Eve vardığımızda Cadılar Bayramı süslemeleri tamamen gitmiş, şimdi verandada hindiler ve korkuluklar var.

"Şükran Günü'nün yaklaştığına inanamıyorum." Mav kapısını çarparak kapatır ve ben merdivenleri koşarak çıkmamak için elimden geleni yaparım. "Kahretsin, sezon başladığında zaman uçup gidiyor. Bir bakmışız, Noel gelmiş."

"Doğru." Kilidin şifresini girerken, onu göreceğim için nefesim kesiliyor.

Hafif bir tıslama sesi duyuldu ve kapıyı açtım. İçeri girdiğimde, alt kat boştu. Mutfakta ışık yanıyordu ama kızlar ortalıkta yoktu.

Maverick, valizini mutfağın yanındaki çamaşır odasına götürmek için yanımdan hızla geçiyor.

"Sana ne demiştim?" Geri döndüğünde blazeri çoktan gitmiş. "Pizza ve patates kroketleri."

Onu takip ederek mikrodalga fırından bir tabak aldığı küçük alana gittim. Üzerinde birkaç dilim pepperoni pizza vardı ve tezgahın üzerine bir kase patates kroket koydu.

Omuzlarım düşer ve onun beni beklemediğine inanamıyorum. Mesajlaşmamızdan sonra bile. Merdivenlere bakarak, kapısını çalmalı mıyım diye düşünüyorum.

"Ben yukarı çıkacağım." Elimde valizimle dönüp gittim.

"Hey, dur. Aç karnına yatamazsın." Mav, odadan çıkamadan beni durdurur. "Bize hamburger ve tavuk kanadı sipariş etsem nasıl olur? Bir bira aç, ben de ekspres teslimat yapabileceklerini bir sorayım."

Yukarıdaki karanlık koridora bakıyorum. Nasıl bu kadar erken yatabilir? Bu gece eve geleceğimizi biliyordu. Günlük sohbetlerimize önem vermeye başlayan tek kişi ben miyim acaba?

"Big Kahuna burger mi?" Mav telefonunda sipariş giriyor.

"Bu gerçekten var mı?" Ona kaşlarını çatarak bakıyorum, o da başını sallıyor. "Bir iç , ve bir iç , ile bir yan patates kızartması?"

Aslında, daha fazlasını istersen tater tots da var.

Ona bunu yapmamasını söylemek üzereyken, verandaya açılan arka kapı açılır ve Gigi, Spanky'nin tasmaını tutarak gülerek içeri girer. Arkasında duran biriyle konuşmaktadır, ancak bizi görünce gözleri parlar.

"Eve geldin!" diye bağırarak kuzenine sarılmak için koşar.

Haddy onun ardından içeri girip gülümsediğinde nefesim kesildi, o gün gördüğüm en güzel şey gibiydi. Hatta, o yıl gördüğüm en güzel şey gibiydi.

"İyi görünüyorsunuz Bay Knight. Şık giyinen erkekleri severim." Gigi dönüp kollarını kavuşturur ve bana başını sallar. Sonra kuzenine dirsek atar. "Takımın nerede Mav?"

"Çamaşır odası." O, oturma odasına doğru ilerlerken bana seslenir. "Seninkileri yığına at, temizlikçiler yarın"

alacaklar."

Ona cevap vermiyorum. Hala arka kapının içinde küçük köpeğini kucağında sessizce duran Haddy'ye bakıyorum. Mavi gözleri benimkilere bakıyor ve dolgun dudakları birbirine bastırıyor.

Midem sıkışır ve onu kollarıma almak isterim. Bunun yerine, valizimi yere bırakıp bir adım yaklaşıyorum. Konuşmak üzereyken Mav geri döner, yanımdan geçip kuzeninin yanına gider.

"Oturmadan önce onun nerede olduğunu bilmek istiyorum."

Küçük kahverengi köpeği onun elinden alır. "Bizi özledin mi, Peepee? Yemek on dakika içinde gelir, Gav." Köpeği, Gina ve Spanky'nin beklediği salona götürür ve Haddy'nin kolları yanlarına düşer. "Patates kroket yaptık." Haddy'nin sesi sessizdir ve

ocak yönünü işaret eder.

Uzun süre mesajlaştıktan sonra sesi çok güzel geliyor. "Evet, Mav gösterdi." Benim sesim de aynı derecede sessiz ve bir adım daha yaklaşıyorum.

"Takım elbise sana çok yakışmış."

"Çok güzelsin."

"Bununla mı?" Hafifçe gülerek başını salladı.

Siyah tayt ve beyaz, uzun kollu tişört giyiyor. Yüzü yeni yıkanmış, koyu renk saçları başının üstünde toplanmış ve dudakları parlak.

Haftalarca süren yağmurdan sonra güneş gibi parlıyor. Gülümsüyor ve tüm vücudumu sıcaklık kaplıyor.

"Seni tekrar görmek gerçekten çok güzel, Hads."

Gözleri hızla kırpışıyor ve tezgahın üzerinde duran yemek artıkları olan yere gidip kaseyi kaldırıyor. "İster misin?"

Nefes vererek, kaseyi elinden alıyorum. "Sen bahsettiğinden beri bunları düşünüyordum."

"Sen mesaj attığında tam da fırına koyuyordum."

Bana bakar ve dolgun dudakları aralanır. mutfakta baş başayız. ses Gigi ve Mav's canlı

konuşma sesleri oturma odasından yankılanıyor.

Hızla yutkunup, kaseyi tezgahın üzerine koyuyorum, gözlerim onun ağzına sabitlenmiş durumda. "Şu anda seni gerçekten öpmek istiyorum."

Gözleri kararır. Aşağıya bakar, sonra bana yaklaşır. Uzanır, ince elini blazerimin önüne koyar ve parmak uçlarına yükselir.

Taze yasemin kokusu beni sarar ve o gözlerini kapatır, sonra dudaklarını yanağıma bastırır. Aşağı inmek üzereyken onu yakalarım, yüzünü ellerimle kavrar ve öne eğilip dudaklarımı onun dudaklarına yapıştırırım.

Boğazından yumuşak bir inilti kaçır, doğrudan sikime ulaşır ve ben de ağzımı onun ağzıyla birleştiririm. Dillerimiz birbirine kayar ve sıcaklık midemi burkar. Parmakları ceketimin yakasına kıvrılır ve beni kendine çeker. *Siktir, bu çok iyi geliyor.*

Kollarımı ona dolayarak, vücudunu göğsüme daha yakın tutuyorum ve kolları boynuma dolanıyor. Dillerimizin kovalamacası, dudaklarımızın çekişi, vücudunun yumuşaklığı benimkine bastırırken, yeniden bir araya gelmenin yumuşak sesleri içinde kayboluyorum.

Birdenbire, elleri omuzlarımı kavrar ve dudaklarımız hafif bir şapırtı ile ayrılır. Kucaklamamdan çıkar, hızla tezgaha döner ve sırtı bana döner.

"Yemekler neredeyse geldi!" Mav mutfağa girer, buzdolabına gider ve bir bira çıkarır.

Hızlı nefes alıyorum, sarsılmış hissediyorum. Sanki bir kasırgaya kapılıp sonra da hiç nazikçe yere bırakılmamışım gibi.

Arkadaşım olan bitenin farkında değil. Elime bir bira tutuşturup oturma odasına doğru yöneliyor. Haddy elinde patates kroket kasesi ile tekrar bana dönüyor.

Alt dudağının altına parmağını sokup başını sallıyor. "Eminim açsındır. Mav sezon boyunca hiç yemek yemeyi bırakmaz."

Açım, ama yemek için değil.

Haddy aklımı okumuş gibi, kolumu tutup beni hafifçe çeker. "Hadi. Bütün gece burada kalamayız. Merak etmeye başlayacaklar."

Umurumda bile değildi, ama onun beni oturma odasına götürmesine izin verdim. Yemeğimiz geldiğinde, Mav her şeyi sehpayaya yaydı. Kokusu midemi guruldattı, sanırım düşündüğümünden daha açım.

Ya da Haddy'yi görmek bir açlığımı giderdi, diğerine yer açtı.

Hamburgerleri, patates kızartmalarını ve patates toplarını bitirmek uzun sürmüyor. Mav, kızlara yol boyunca kazandıklarımızı anlatıyor. Haddy ile geçirdiğim Cadılar Bayramı gecesinin ardından kafamın karışık olması sayesinde, şu anda sadece bir maç gerideyiz.

Bundan hiç pişman değilim.

Takımı ve taraftarları hayal kırıklığına uğrattığım için üzgünüm, ama lanet olsun, buna değdi.

"Yorgunum." Mav ayağa kalkar, tüm kağıtları toplar, buruşturur ve kahverengi çantaya tıktırır. "Bütün hafta maçlarımız var, ama akşam yemeği için bir şeyler hazırlayacağım."

"Senin tatlı patates sufle rüyalarımı görüyorum," diyor Gina, ayağa kalkıp onu merdivenlere kadar takip ediyor.

"Bunun için beklemen gerekecek." Mav yatak odasına doğru ilerler ve kapıyı kapatmadan önce iyi geceler diler.

Gigi merdivenlere çıkmadan önce durur. "Yukarı gelmeden önce bulaşık makinesini çalıştırmayı unutma, Hads. İyi geceler, Gav!"

Haddy başını sallar ve kuzenine el sallar. Gina'nın üst kattaki kapısının kapandığını duyana kadar ikimiz de donmuş gibi dururuz. Tek bir akıcı hareketle Haddy'nin elini tutarım. Onu mutfaktan geçerek büyük bir çamaşır makinesi ve kurutucunun bulunduğu küçük odaya götürürken o hemen arkamdadır.

Kapıyı kapattığımda o da kapıdan içeri girer, onu döndürür ve kapıya doğru iterim, ellerimle yüzünü kavrar ve dudaklarımı onun dudaklarına yapıştırırım.

"Gav," diye fısıldadı öpücükler arasında, parmaklarını blazerimin içine sokup omuzlarımdan aşağı itti. "Bunu yapmamalıyız. Çok riskli."

"Asla bilmeyecekler." Ceketimi omuzlarımdan çıkarıp yere attım, sonra ellerim yine beline gitti, gömleğinin altına girip, daha yukarı çıkarak sütyeninin kopçasını açtım.

Göğüsleri ellerime dökülür ve onları kaldırıp sıkar, başparmaklarımı sıkı meme uçları üzerinde ileri geri kaydırırım.

Ağzıma iniyor. Dillerimiz kayıyor ve elleri yanaklarımda. Onu arzuluyorum. Penisim pantolonuma baskı yapıyor, boşalmak için zorlanıyor. Fermuarımı açmak üzereyim ki o geri çekiliyor ve aşağıya bakıyor.

O pantolonumun düğmelerini açıp fermuarımı indirirken, avucunu ereksiyonumun üzerinde yukarı aşağı kaydırırken inliyorum. "Siktir, bu çok iyi geliyor."

Dudaklarını yalıyor, dizlerinin üzerine çöküyor ve sikimi sıcak ağzına alıp, yumuşak dilini sikimin uzunluğu boyunca kaydırıp, kıvrıp ucunun altında titretmeye başladığında bayılacağımı düşünüyorum.

Bir elim kapının üst kısmını tutarken, diğer elim onun yumuşak kahverengi saçlarını okşuyor. Dilini penisimin ucuna dayayıp, eliyle penisimi pompalarken onu bir buzlu şeker gibi emiyor.

Orgazm pelvisimden geçiyor ve beni bu kadar çabuk doruğa ulaştırdığı için inliyorum.

"Boğazına boşalmadan önce buraya gel." Eğilip onu dizlerinden kaldırıyorum. "Bunu nasıl bu kadar iyi yapabildiğini sormayacağım."

"Eşcinsel pornosu," diye nefes nefese, dudakları şişmiş halde cevap verdi. "En iyi teknikleri onlar kullanıyor, çünkü gerekli donanıma sahipler."

"Bilimsel zihnini seviyorum." O taytını çıkarırken ben de hızla pantolonumu indiriyorum. "O amcığı tatmama izin ver."

Onu tek bir hareketle kaldırıp çamaşır makinesinin üzerine oturtuyorum ve kollarımı bacaklarının etrafına doluyorum. Nazikçe kaldırarak

yüzümü onun tatlı merkezine gömebilmek için onu ayarlıyorum. Klitorisini dilimle okşarken o çoktan ıslanmış durumda.

"Oh, lanet olsun... Gavin," diye inliyor, parmakları saçlarımı tarıyor ve çekiyor. "Geliyorum. Geliyorum..."

Cümlesini bitiremeden, uylukları kulaklarımın yanında titremeye başlar. İnler ve ben klitorisini öperim. Sonra uyluklarının içini, karnını öperim, sonra da onun girişine hizalanmak için doğrulurum.

"Hazır mısın prenses?"

"Evet, lanet olsun," diye inleyerek boynuma uzanır.

Onun ihtiyatlı dudaklarından bu kelimeyi duyunca neredeyse boşalıyorum ve kaygan iç kısmına girmeye başladığımda kelimenin tam anlamıyla doruğa ulaşıyorum. Yavaş davranıp ona alışması için zaman tanımayı planlıyorum, ama ucum içeri girer girmez o kalçalarımı tutup beni kendine çekiyor.

"Sik beni, Gav." Bu çaresiz bir inilti ve ona ikinci kez sordurtursam yazıklar olsun bana.

Onu belinden tutarak, bir elimi alete dayadım ve sert ve hızlı bir şekilde içeri girdim. İnlemeleri yüksek sesliydi ve ben elimi uzatıp ağzını kapattım.

Ancak bu, benim seslerimi bastırmaya yetmiyor. O ateşli, ıslak ve istekli, benim inlemelerim ise boğuk ve vahşi.

"Siktir, Haddy, çok iyi hissettiriyorsun... Boşalacağım."

"Boşal," diye tısladı, öne eğildi ve kulağımı dişlerinin arasına.

O keskin küçük acı beni çılgına çeviriyor ve ben daha hızlı ittiğimde çamaşır makinesinin zeminde gıcırdandığını duyuyorum.

İki kez daha, ve ben tutunuyorum, sikim tekrar tekrar zonklarken derin bir inilti çıkarıyorum. Uzayda uçuyorum, orgazm dalgasında sürükleniyorum. Onun içleri kasılıyor ve çekiyor, ben de memnuniyetle inliyorum. Nasıl olduğunu bilmiyorum, ama bu dar odada onunla olmak, benim büyük yatağında geçirdiğimiz geceden bile daha iyi.

İkimiz de hızlı nefes alıyoruz, tekrar sakinleşirken birbirimize sarılıyoruz. Kafamı çevirip ağzını buluyorum, dudaklarını

dudaklarını dudaklarımla çekiyorum, dilimi onun diline yalıyorum. Avuç içleri saçlarımı geriye doğru düzeltiyor ve yanağımı, gözümü öpüyor.

Ben de ona eşlik ediyorum, şakağını, saç çizgisini öpüyorum, burnumu kafa derisine dayayıp şampuanının tatlı kokusunu içime çekiyorum. Onun her parçasını hafızama kazımak istiyorum. Bunu asla unutmak istemiyorum.

Nefesimizi toplayınca, aleti çıkarır. "Oh..."

Burnu kırışır ve ben hemen kirli çamaşır yığınının bir tişört alırım. Köşede küçük bir lavabo vardır ve tişörtü ıslatırım.

"Al." Onunla bacaklarını temizlerim, uyluğunu silerim ve sonra kalçasını öperim.

"Gavin." Parmakları saçlarımı okşuyor ve tekrar yanağıma öpücük kondurmak için eğiliyor.

Ona bakarken, göğsümdeki baskıyı inkar edemiyorum. Her kalp atışında nabız gibi atan güçlü duygular. O burada. Bu gerçek. Ne yapacağımı bilmiyorum.

"Yukarı çıkmalıyız." Kapıya bakar, sonra tekrar bana döner. "Ben önce çıkacağım. Sen de bir iki dakika sonra gel."

Ayağa kalkıp, saçlarını yüzünden geriye doğru çekiyorum ve onun çok güzel gözlerine derinlemesine bakıyorum. "Eve döndüğüme çok sevindim, Prenses."

Haddy

L Yatağımda yatarken, Gavin ile az önce olanları düşünürken gözlerimi kapalı tutamıyorum. İçim, onun sert girişinden dolayı sıcak ve zonkluyor ve göğüslerim onun öpücükleri ve emişlerinden dolayı karıncalanıyor.

O inanılmaz rahatlamadan sonra gevşemiş durumdayım, ama uyuyamıyorum. *Keşke...*

Gözlerim kapıya kayıyor ve koridorda gizlice yürürsem kimse Gina genellikle geç saatlere kadar uyur ve ben de alarm kurabilirim. Kapı kendi kendine açıldığında kalbim yerinden çıkacak gibi atıyor.

Büyük bir figür odama girer ve tek kelime etmeden battaniyeleri kaldırır. Sıcak vücudu yatağa benimle birlikte kayar ve büyük, güçlü elini belime koyar.

Bir nefes, sabun ve deri kokusuyla duyularımı doldurur.

"Gavin," diye fısıldıyorum, elimi uzatıp yanağını okşuyorum, yüzümden gülümsemeyi saklayamıyorum. "Aklımı okudun, ama... Gigi'nin odasına çok yakınız."

Sıcak dudakları nazikçe dudaklarıma dokunur. "Sorun değil. Sen uyu. Seni kucaklamak istiyorum."

Beni sırtım onun göğsüne gelecek şekilde çevirir ve kolunu vücuduma sıkıca sarar. Boynumda onun sıcak nefesi varken uyuyabileceğimden emin değilim, ama kısa süre sonra gözlerim ağırlaşmaya başlar.

Sonra bir baktım, pencereden içeri giren güneş ışığına gözlerimi açıyorum. Gavin gitmiş, ben de oturup etrafa bakınıyorum ve Patsy'nin kafesinden çıkmak için küçük ayaklarını yere vuruyor. Telefonumda bir mesaj var.

GAVIN

Umarım iyi uyumuşsundur. Gün doğumunda çok güzelsin.

Midem kıpır kıpır ve dudaklarım açılıyor. Bu çok hızlı mı gidiyor bilmiyorum. Öyleyse durdurabilir miyim bilmiyorum.

Bugün laboratuvarıda yapacak çok işim olduğunu, düş alman gerektiğini ve Pats'in dışarı çıkması gerektiğini biliyorum. Battaniyeleri geri atarak yataktan atlıyorum ve kafesini açıyorum.

"HEY, Süper P, artık anne babanın nerede yaşadığını hatırlamanın zamanı geldi." Babam beni kucaklıyor. "Bu akşam kuzenlerin nerede?"

"Mav'ın maçı var ve Gigi köpek gösterisinde jüri üyeliği yapıyor."

Büyük eliyle elimi tutar ve onu takip ederek çocukluğumun geçtiği eve, tepelerdeki muhteşem Frank Lloyd Wright tarzı beton malikaneye gireriz.

Onunla ve annemle burada büyümek, tüm küçük ritüellerimiz, film geceleri, oyun günleri, ailemizi ziyaret etmek için güneşe yaptığımız geziler çok hoşuma gidiyordu.

Oturma odasından geçerken, kanepede bir futbol topu görürüm — şüphesiz bir ara yastık olarak kullanılmış.

Babamın benim ve annemin dışında her zaman kollarında tuttuğu bir şey vardı: futbol topu. Emekli olduğunda, ESPN'de spor yorumcusu olarak çalışmaya başlayacağına kesin gözüyle bakılıyordu.

ESPN'de spor yorumcusu olarak çalışmaya başladı. Televizyonda çok doğal ve dışa dönük kişiliğiyle herkesin sevgisini kazanıyor.

"Haddeee!" Annem mutfaktan sesleniyor. "Buraya gel ve annene bir öpücük ver."

"Merhaba anne." Güzel annemin çıplak ayakla ocak başında durduğu yere gidiyorum. O, ünlü karides ve sebze tavaını balık sosuyla karıştırıyor.

Koyu renkli saçları at kuyruğu şeklinde toplanmış ve giydiği kırmızı, çiçek desenli sargı elbise vücudunun kıvrımlarını vurgulamış. "Ne haber? Son zamanlarda hayat kurtardın mı?"

Bu, işinde gerçekten yaptığı bir şey.

"Keşke." Buzdolabını açıp mideyi yatıştırmaya umuduyla bir kutu maden suyu alıyorum.

Annemin yaptığı karidesli ve sebzeli tavada kızartma, en sevdiğim yemeklerden biridir. Restoran kalitesindedir, ama nedense kokusu boğazımı sıkıştırıyor.

"Bu dönem oldukça sakın geçti," diye devam ediyorum. "Daniel ve ben dil becerilerimizi geliştirmek için çalışmaya başladık. Bakın, *Kazamuki wa?*"

İnce kaşları kalkar ve etkilenmiş bir ifade takınır. "Bu ne anlama geliyor?"

"Rüzgar hangi yönden esiyor?"

"Bu çok havalı, P!" Babam buzdolabından bir şişe beyaz şarap çıkarır. "Artık iki dil biliyorsun. Yakında her şeyi bileceksin."

Bu beni güldürdü. "Her şeyi değil, baba."

Babam 1,88 metre boyunda ve ben onun parlak mavi gözlerini miras aldım. Koyu saçlarım annemden geldi, mükemmel stil anlayışım ve eski filmlere olan sevgim de öyle.

"Daniel kim?" Annem kaşlarını kaldırdı, ama ben başımı sallayıp suyum yudumladım.

"Sadece araştırmamızı destekleyen Japon enstitüsünde okuyan bir öğrenci. İnan bana, aşk ilişkisi falan yok."

"Hiç kimseyle çıkmazsan Hayden Lucille, nasıl torun sahibi olacağım?"

"Bana zaman ver. Yüksek lisansımı bitirmek üzereyim, sonra doktora yapıp yapmayacağıma karar vermem gerekiyor."

Doktora yapıp yapmamaya hala karar veremedim, ama profesör olmak istiyorsam faydası olur. Ben sadece bu araştırmayı bitirmek istiyorum.

"Bebekler hayallerini gerçekleştirmeni engellemez. Seni doğurduğumda ben hiçbir şey yapmamıştım."

"Ama baban vardı."

"İlk başta yoktu." Annem kaşığı sostan kaldırır. "Bunu tat ve ne düşündüğünü söyle."

Bu jest beni sıcaklık ile dolduruyor. Ailemiz her zaman yemek ve müzik ile bir arada olmuştur... ve benim evimde filmler ile. İleri adım atarak, onun gözlerine bakıyorum ve küçük bir kızken, onun mutfakta çıplak ayakla zıplarken ve güzellik yarışmalarında yeteneği olan "Good Morning, Baltimore" şarkısını söylerken izlediğimi hatırlıyorum. Bu beni çok mutlu etmişti.

Kaşık yaklaşıyor ve ben tereddüt ediyorum. Kokusu burnuma geliyor ve yine boğazım garip bir şekilde sıkışıyor. Midem sanki bir uyarı gibi titriyor.

"Ver, ben yapayım." Kaşığı elinden alıp dikkatlice ağzıma çok az bir miktar koyuyorum.

Damak tadımla temas eder etmez midem düğümlenir ve boğazımın arkasında çok fazla tükürük birikir.

"Ne oldu?" Annemin alnı kırışır. "Tadı kötü mü?"

Kaşığı benden alır, ısırığı bitirir, tam o sırada bir gag beni öne doğru çeker.

"Oh..." Elimi ağzıma kapatıyorum.

"Hemen banyoya git! Baban da kusmaya başladı!"

"Ne oluyor?" Babam endişeli gözlerle benden ona, ondan bana bakıyor. "Haddy neden kusuyor?"

Mutfağın yanındaki tuvalete koşarak kapıyı açtım ve tam zamanında kapağı kaldırdım, ama

köpüklü suyumu tuvalet çanağına döküyorum.

"Aman Tanrım," diye inleyerek, alnıma elimi koyup sifonu çekerim.

Kollarım titriyor ve midemin rahatlaması için birkaç saniye bekliyorum. Tamamen rahatladığımı hissettiğimde, yavaşça ayağa kalkıp lavaboya dönerek ağızıma su alıyorum. Dilimdeki sosun tadını çıkarmak için elimden geleni yaparak bunu birkaç kez tekrarlıyorum.

"Bence tadı güzel..." Mutfaka döndüğümde babamın sesi sessizdir. "İyi misin tatlım?"

"Bilmiyorum." Yüzüm hem soğuk hem de sıcak hissediyor.

"Zencefilli gazoz ister misin?" Babam bir kutu getirir ve ben mutfaktaki küçük masada bir sandalye çekerim.

"Sanırım bekleyeceğim."

"Okulda bir virüs dolaşıyor mu?" Annem yanıma gelip elini alnıma koyar. "Ateşin yok."

"Dürüst olmak gerekirse, bütün gün kendimi biraz kötü hissettim. Öğle yemeğinde kafeteryadan tavuk salatalı sandviç yedim... belki bozulmuştu?"

Babam şarabı bıraktığı yere geri döner. "Mayonezli hiçbir şeyi burada dışında başka bir yerde yemem."

"Bu muhtemelen iyi bir kuraldır." Annem ocağa geri döner ve wokun altındaki ateşi kapatır. "Çorba ister misin? Tavuklu erişte çorbası?"

"Hayır, teşekkürler." Yavaşça ayağa kalkıp çantamı alıyorum. "Eve dönsem iyi olacak. Eğer gerçekten hasta isem, size bulaştırmak istemem."

"Oh, hayır!" Annem suratını asar. "Seninle yeterince vakit geçiremedik, bu akşam izlemek için *Mermaids* filmini hazırlamıştım."

"O filmi çok seviyorum!" Ben de surat asıyorum. "Bu mevsim için mükemmel bir film."

"Biliyorum." Beni sıkıca kucaklar. "Sorun yok, bebeğim. Cher, Winona ve Christina, kendini daha iyi hissettiğinde burada olacaklar

daha iyi hissettiğinde burada olacaklar."

"Newhope için planların ne? Bu dönem iki haftam kaldı, o yüzden oldukça yoğun olacağım, ama mümkünse siz kasabadan ayrılmadan önce buraya gelmeye çalışacağım."

"Bunu dert etme." Annem endişeyle gözlerime bakarak saçımı kulağımın arkasına koyar. "Haftaya yola çıkacağız, ama Noel'de sizi görmekten mutluluk duyarız."

Gigi, Mav ve ben, Mav son maçını oynadıktan sonra her zaman birlikte Newhope'a uçarız. Noel için tam üç gün izin alır ve mümkün olduğunca çok aile zamanı geçirmek için elimizden geleni yaparız.

Dudaklarımı ısırarak Gavin ve Noel'i düşünüyorum.

Bütün ay boyunca evde gizlice dolaştık. Riskli, kontrolsüz ve seksi bir durumdu. Belki de en tehlikeli olanı, benimle birlikte duşa girmesiydi.

Telefonumdaki müzik aniden yükseldi ve havalandırma fanı çalışmaya başladı. Aklım hemen *Poltergeist'e* gitti, ta ki o tamamen çıplak bir şekilde duş perdesinin içine girip, o mükemmel vücudunu sergileyene kadar.

Fiziği gerçekten mükemmel. Maverick'ten, haftanın neredeyse her gecesini yorucu oyunlar oynamanın yanı sıra ağırlık çalışıp esneme ve kardiyo yaptıklarını biliyorum. Onu öyle görmek, kasları o kadar belirgin ve penisi dik ve hazır haldeyken, anında ıslandım.

Bana tek bir emir verdi. "Ellerini duvara koy ve çılgılık atma." Sonra diz çöktü.

Muhtemelen hayatımın en ateşli deneyimiydi ve kimsenin bizi duymadığına inanamıyorum.

Son dört haftadır gizlice buluşuyorduk ve şimdi tatil zamanı geldi. Bu konuyu konuşmadık ama eminim ki Newhope'daki ailemizden kilometrelerce uzaktaki Wilmington'daki ailesini ziyaret edecektir.

Biz resmi bir ilişki içinde değiliz. Sadece eğleniyoruz, değil mi? Ne yaptığımızı kimseye söylemedik, ama her gece odama girip beni kollarına aldığında, ona biraz daha bağlanıyorum.

Erkekler bu gece maçları var, ama içeri girdiğimde Gigi'yi görüyorum. Kanepede bir kase makarna yiyor ve *Isle of Dogs* izliyor, Spanky yanındaki yerde yatıyor ve Patsy kucağında kıvrılmış durumda.

"Neden bu kadar erken eve geldin?" Kasesi kahve masasına koyup daha dik oturuyor. "Kavga etmediniz... Annen yine üniversite masraflarını ödemeyi teklif mi etti?"

Hâlâ tedirgin bir şekilde başımı sallıyorum. "Midemi bulandırdı. Kusmuştum ve eve gelip yatmamın daha iyi olacağına karar verdim."

"Oh, hayır! Sana bir şey getireyim mi? Tavuk çorbası?"

"Hayır, gerek yok." Elimi merdiven korkuluğuna koydum. "Muhtemelen garip bir şey yedim."

"Peepee benimle, onun için endişelenme." Küçük köpeği kanepeden kaldırır ve ben de yukarı çıkmadan önce onun küçük kahverengi kafasını okşamak için bir saniye dururum.

Duş aldıktan sonra yatak odamdaki masamda oturup, hala düşünürken parmaklarımı alnıma sürüyorum. Göğsüm sıkışmış ve mantıklı beynimin izlediği gergin yol hoşuma gitmiyor.

Annem, benim her zaman çok analitik olduğumu, sorunları çözdüğümü, çözümler bulduğumu söyler. Cevap bulma ihtiyacını ondan aldığımı söyler. Bilgi güçtür, ama aynı zamanda güvenlidir.

Ancak bu bilgi beni korkutuyor.

Hiç yapmadığım bir şey yaptığım pervasız Halloween buluşmamızdan sonra, doğrudan jinekoloğa gittim ve yeni bir kutu doğum kontrol bandı aldım. Onları değiştirip yeniden uygulamakta biraz dikkatsiz davranmıştım, ama o geceden sonra "mükemmel" bir kullanıcı oldum.

Yine de, boğazımdaki acı verici düğüm, her zaman öyle olmadığımı hatırlatıyor.

Telefonumdaki takvimi açıp Cadılar Bayramı'ndan bu yana geçen haftaları sayıyorum. Cuma günü beş hafta olacak ve o günden beri adet görmedim...

Yüzüm bir soğuyor bir ısınıyor ve sandalyemden kayarak yatak odamın zeminine düşüyorum. Son adet dönemim 1 Ekim'deydi. Dizlerimi bükerek, ellerimin arkasına gözlerimi bastırıyorum. *Endişelenme Haddy... Endişelenme.*

omuzlarımı düzelterip yerde sürünerek yatağıma gittim. Battaniyeleri kaldırıp altına girdim ve dizlerimi göğsüme çekip sarıldım.

Onun da yanıma geldiğini hissettiğimde karanlık basmış. Büyük eli, pijama eteğimin kenarına kayıyor, altına girip çıplak tenimi örtüyor. Çoğu gece, onun dokunuşunun verdiği rahatlamaya kendimi bırakırım. Çoğu gece, bu dokunuşlar bizi olabildiğince sessiz bir sekse götürür.

Bu gece, onun kollarında rahatlayamayacak kadar panik içindeyim. Eli çıplak karnımı okşamaktan omzumu tutmaya geçtiğinde, gerginliğimi fark ettiğini anlayabiliyorum.

"Bir sorun mu var?" Sesi sıcak ve endişeli. Battaniyeyi ağzıma çekip, hıçkırığımı yutuyorum.

Boğazımı temizleyip fısıldayarak, "Bu akşam hastalandım. Sanırım mide virüsü kaptım," diyorum.

"Kahretsin, üzüldüm." Dirsekleriyle kendini kaldırıyor ama ona bakmaya cesaret edemiyorum.

Gözlerine bakarsam, gözlerimdeki korkuyu göreceğini biliyorum ve emin olana kadar onunla bu konuyu konuşmak istemiyorum. Hala bozuk tavuk salatası olabilir.

Tanrım, lütfen bozuk tavuk salatası olsun.

"Virüsse yüzüne yaklaşmak istemiyorum." "Kahretsin." Derin bir nefes alarak sırt üstü yattı ve ben ayak parmaklarımın ucuna kadar hissediyorum. "Bu gece harika bir maç oynadık. Bir galibiyet daha..."

"Bu çok güzel." Arkama uzanıp onun kaya gibi sert ön kolunu sıktım.

Kendimi ona teslim etmekten, zihnimin korkudan felç olmuş gibi davranmaktan daha iyi bir şey olamazdı. Bu gece bu olmayacak.

Yine bana doğru dönüyor, dudaklarını omzumun arkasına bastırıyor. "Gitmemi ister misin?"

"Aslında hayır, ama gitsen daha iyi olur. Güvenli olması için."

Dudakları koluma bastırıyor ve o tereddüt ederken gözlerimi sıkıca kapatıyorum. "Tamam, ama bir şeye ihtiyacın olursa bana mesaj at. Telefonumu elimde uyuyacağım."

"Bütün gece uyuyacağım sanırım. Merak etme."

"Bu pek mümkün değil, Prenses." Sesi o kadar nazik ki, içimi acıtıyor.

Omzumun üstüne bir kez daha öpücük kondurduktan sonra sessizce dışarı çıktı ve beni bütün gece uykusuz bırakarak.

Gavin

H Addy iyi değil.

Durmaksızın çalışıyorduk ve sonunda bir mola verdik. Ama bu pek de bir mola sayılmaz, çünkü Mav hepimizi Aralık ayında Friendsgiving için hazırlıyor — Kasım ayında programımızda zaman olmadığı için bir hafta ertelendi.

O ilk günden beri, şehirde olduğumuz her gece onun yatağına giriyorum ve bu cennet gibi bir şey. Çoğu zaman sadece ona sarılıyorum, ama bazen, gümüş rengi şafakta, kendi odama dönmeden önce, onu alıyorum.

Elimde değil. Onu her zaman istiyorum.

Ancak geçen hafta kendi yatağımda yalnız uyudum ve bu çok kötüydü. Kendini iyi hissetmediğini söylüyor, ama içimde daha fazlası olduğu hissi var. Özellikle de gözlerime bakmak istemiyor gibi görünüyor ve birkaç kez baktığında da çok uzun süre bakmıyor.

Bu durum beni biraz çıldırtmaya başladı. Ona bağlanmaya başladım ve ona gerçek bir randevuya çıkmayı teklif etmek, gizlice buluşmamız hakkında ne düşündüğünü öğrenmek istedim. İlişkimizi kamuoyuna açıklamayı düşünüp düşünmediğini sormak istedim.

"Biraz daha sağa..." Gigi yerde durmuş, evin önündeki palmye ağacına dev bir hindi asmam için bana talimat veriyor.

Hepsi kağıttan yapılmış, ama neredeyse benim kadar büyük. Ben merdivendeyim ve ben ipi çekerken o ellerini sallıyor.

"İşte!" Bana iki parmağını kaldırarak onay veriyor ve ben de ipi bağlıyorum. "Şimdi bu çelengi asabiliriz, işimiz biter."

Gigi tatil dekorasyonlarına gerçekten meraklı. Cadılar Bayramı'nda her şeyi yaptığımızı sanıyordum, ama o şimdiye kadar gördüğümünden daha fazla dekorasyon yaptı. Friendsgiving dekorasyonları olduğunu bile bilmiyordum.

Ben bütün gün merdivenlere çıkıp iniyordum, Mav ise mutfakta hindi burgerleri hazırlıyordu. Ona bunun iğrenç olduğunu söyledim, ama o bana beklememi söyledi.

Son birkaç ayda onu sorgulamamayı öğrendim. Henüz kötü bir yemek yapmadı.

"Bu tarafı tut." Gigi, karşımda merdivende durmuş, akan perdenin diğer tarafını tutuyor.

"Sana minnettarım... kaltaklar?" Ona yan gözle baktım.

"Köpek yetiştiricisi iki arkadaşım geliyor. çok eğlenecekler."

"Peki ya diğerleri?"

"Bir bakalım... Arkadaşların Donovan ve Saxon var, Haddy de laboratuvar partneri Timothy'nin geleceğini söyledi. Bu erkeklerin hiçbirinin umursayacağını sanmıyorum."

"Bence komik." Omuz silkiyorum.

Hatırladığım kadarıyla Timothy biraz cadalozdur. Umursayabilir, ama bunu yüksek sesle söylemiyorum.

Gigi oldukça hırçın, ama ona asla sürük demezdim. Bunu yapan herkese muhtemelen yumruk atardım... tabii kız değilse, o zaman

kızsa, o zaman

"Sürtükler mi, Gina?" Haddy'nin sesi tüm vücudumu aydınlatıyor. "Ciddi misin?"

Merdivenlerin dibinde durmuş, tabelaya kaşlarını çatmış, çok güzel görünüyor. Koyu renkli saçları omuzlarına kadar uzanan büyük bukleler halinde şekillendirilmiş ve uyluklarına kadar uzanan büyük beden kahverengi bir kazak giyiyor. Sanki seksi vücudunu saklamaya çalışıyor gibi, ama o ipliklerin altında ne kadar seksi olduğunu biliyorum.

"Köpek severleri ağırlıyoruz, *Hayden*." Gigi merdivenden inerken burnunu kaldırıyor. "Güzellik yarışması katılımcılarının neyi komik bulacağını sana söylemiyorum."

Haddy'nin yönüne doğru bir adım atıyorum, ama kapı zili çalıyor ve beni durduruyor. O başını sallıyor, kapıyı açmaya gidiyor ve devasa takım arkadaşlarım eve girmeden önce bir gürültü kopuyor.

Donovan eğilip Haddy'ye sarılır ve ben boğazımdaki kıskançlık düğümünü yutarım. Donovan'ı kıskanmıyorum, tanırım.

O dönüp kuzenine keskin bir bakış attı. "Çocuklar geldi, Gigi."

Gigi gözlerini kısar ve eliyle onu uzaklaştırır. "Maverick'e haber veririm."

Yine o ağır merdiveni kaldırmaya çalışır ve ben onu ondan almak zorunda kalırım. "Sen burada kal. Mav'e haber vereceğim."

Elleri belinde, sırtını misafirlerimize dönmüş, yeşil gözlerini bana diyor. "Siz ikiniz işbirliği mi yapıyorsunuz?"

Serbest elimi kaldırıp başımı sallarım. "Neden bahsettiğini bilmiyorum."

Haddy ne yaparsa yapsın, dikkatini bana ve o iki ahmağa değil bana yöneltmesi şartıyla onu destekleyeceğim.

Gina kocaman gülümsedi ve erkeklere döndü. "Mutfakta bira var. Gavin'i takip edin. Size gösterecektir."

Onlar beni takip ederek çıkarlar ve kapı zili tekrar çalar. Hızlıca bakarım, Gigi'nin köpek yetiştiricisi arkadaşlarından biri olan Lisa gelmiştir. Tabelayı gösterir ve kahkahayı patlatır. Gina, Haddy'ye "Sana söylemiştim" bakışı atar, ben de sırtarak erkekleri bira içmeye götürürüm.

Bu, kostümlerin olmadığı bir başka Halloween partisi gibi. Mav, hindi burger köftelerini tabaklara koyar ve arka kapıdan çıkıp büyük yeşil yumurtasında pişirmeye gider. Ben oturma odasına geri dönerim, Haddy ile baş başa kalabilmeyi dilerim.

Ama onun yerine, kapıda Timothy'yi karşıladığını görüyorum. Timothy ona hindi kostümü giymiş tuhaf küçük canavar bebeklerinden birini veriyor.

"Ne kadar şirin, değil mi?" O da onu alır ve elinde çevirir. "Onu koyacak bir yer bulmam gerekecek."

Bir yer buldum.

"Yemek zamanı!" Mav arkamdan sesleniyor ve Haddy başını kaldırıp güzel gözleriyle benimkilere bakıyor.

Hızlıca gözlerini kırptıyor, neredeyse şaşırmış gibi görünüyor ve ben kaşlarımı çatıyorum. *Neler oluyor Hayden?* O ve Timothy masaya doğru ilerlerken bekliyorum. O, onun yanında kalıyor ama o yaklaşıncı parmağımı bileğinin arkasına koyuyorum.

Elini çevirir ve bakmadan hafifçe sıkar. Fazla bir şey değil, ama en azından olumlu bir hareket.

"Sizin bu programı nasıl sürdürebildiğinizi anlamıyorum." Timothy üçüncü kadeh kırmızı şarabını içiyor. "Kişisel hayatınız için ne zaman zaman buluyorsunuz? Yoksa böyle bir şey istemiyor musunuz?"

Bu yorumun bana mı yönelik olduğunu bilmiyorum, ama Donovan benden önce cevap verince ben de cevap vermeye hazırdım.

"Diğer zorlu işlerden çok da farklı değil. Çalışma saatleri sadece farklı." koltuğunda

elini yanındaki Gigi'nin sırtına koyar. "Doktorlar, itfaiyeciler veya askerler gibi biz de ilişkilere öncelik veriyoruz. Hepsini oldukça zorlu programlara sahip, ancak yine de kişisel hayatlarını sürdürmeyi başarıyorlar."

"Bilim adamlarını da unutma!" Mav gülerek araya girer. "Haddy bazen bizim kadar uzun saatler çalışıyor."

Kızımın şarabına dokunmadığını fark ettim. Neredeyse hiçbir şey yemedi ve bu hoşuma gitmedi. Midesinin hala bozuk olması mümkün mü? Bir hafta oldu. Gerçekten konuşmamız gerekiyor.

"Bu dönem o kadar değil," diye karşılık veriyor. "O zaman Dr. Warwick'e yardım ediyordum ve tüm o ödevleri notlandırmak zorundaydım. Çok zordu."

"Bu bana bir şeyi hatırlattı..." Timothy yine konuşmaya başladı, ama bu sefer kızın kolunu tuttu ve ben gözlerimi kısarak ona baktım. "Gelecek dönem Dr. Becker'a asistanlık yapacağım."

"Bu harika, Timothy!" Haddy kolunu onun elinden çekip omzuna hafifçe vurur. "O işte not verecek kağıt yok."

"Hayır, sadece lisansüstü okul başvurularını işliyorum." "Yeni nesli seçiyorsun."

İkisi gülüyorlar, ben de ayağa kalkıp boş tabakları topluyorum. "Sana hakkını vermeliyim Mav, kıyılmış hindi ile bunu yapabileceğini bilmiyordum."

"O hindi miydi?" Saxon'ın gözleri fal taşı gibi açılır ve Donovan masayı temizlememe yardım etmek için ayağa kalkar.

"Bugün Şükran Günü!" Mav, hindiyi soğan tozu ve rendelenmiş mantarla nasıl baharatladığını anlatır ve beklediğim gibi, Haddy de boş tabakları toplamak için ayağa kalkar.

Timothy ayağa kalkmaya çalışır, ama kadın elini onun omzuna koyar. "Hayır, hayır, sen misafirsin. Burada kal ve tatlılarını ye."

Donovan'ın yardım ettiğini söylemeye çalışır, ama o onun yerine devralacağını söyler. Takım kaptanımız kapıda belirir ve Haddy elini onun koluna koyar.

"Misafirler temizlik yapmaz. Git otur ve tatlılarını ye." O itiraz etmeye başlar, ama ben onu desteklerim, elinden bardakları alıp diğer odayı işaret ederim.

Mutfakta yalnız kalmak konusunda onunla aynı fikirde olduğum için mutluyum.

Elimizdeki tabaklar yıkanıp bulaşık makinesine konur konmaz, onu belinden tutarım. "Sonunda biraz yalnız kalabildiğimiz için minnettarım."

Elleri göğsümde ve dudakları sıkışıyor. "Konuşmamız gerek, Gav. Burada bekle."

Bu sözler hoşuma gitmiyor ama dediğini yapıyorum ve Gigi'ye köpekleri yürüyüşe çıkaracağını ve döndüğümüzde temizliği bitireceğini söylediğini dinliyorum. Gigi ve arkadaşı yardım etmeyi teklif ediyorlar, bu da Timothy'den başka bir şikayet daha alıyor. Haddy onlarla ilgileniyor ve geri döner dönmez Spanky'nin tasmaını elime tutuşturup bileğimi tutup beni kapıya doğru çeker.

"Benimle gel. Acele et."

Çenesinin altında Peepee var, ama yüzündeki ciddi ifade hiç kaybolmadı. Konuşmamız gerekiyor. Yalnız kalmak istiyor, bunun iyi mi kötü mü olduğunu anlayamıyorum.

Evden bir blok uzaktayız ve o hala sessizce minik pudeli tutuyor. Spanky'nin tasmaını tutuyorum ve o şımarık köpek, geçtiğimiz her çalıyı kokladı ve henüz durup işini görmedi.

"Ailenizin tüm ritüellerini seviyorum," diyorum, buzları kırmak umuduyla.

O da başını sallıyor. "Aile hepimiz için çok önemli. Biz öyle yetiştirildik."

"Benim için de öyle." Endişeli ifadesine bakıyorum. "Sanırım Mav ve benim bu kadar iyi arkadaş olmamızın nedeni bu."

"Doğru." Sanki bir şeyi hatırlar gibi söylüyor. "Seni çok seviyor."

"O harika bir adam." Ve bu tuhaf bir konuşma.

Spanky sonunda açık bir çim alanda durur ve işini görecekmış gibi davranmaya başlar. Haddy Peepee'yi yere indirir

ve iki köpek işlerini yaparken, kollarını kavuşturup bana bakar. Mavi gözleri o kadar yuvarlaktır ki, midem bulanır.

"Ne oluyor, Haddy?" Bir adım öne çıkıp elimi koluna koyuyorum. "Ne olursa olsun, söyle de ikimiz de rahatlayalım."

Kollarını açar, gevşetir gibi ellerini sallar. "Daha önce hiç bu kadar gergin olmamıştım."

Dudaklarım kıvrılır ve ne yapacağımı bilemem. "Sorun değil, bana her şeyi anlatabilirsin."

Dudakları aralanır ve derin bir nefes alır. "*Oh, tanrım...*" Sonra tekrar nefes alır, uzaklaşır ve geri döner, mor çiçeklerle kaplı bir çalının yanında durur.

Omuzlarını dikleştirip boğazını temizledi ve bana baktı. "Bunu söylemenin iyi bir yolu var mı bilmiyorum. Bunu öğrenmenin iyi bir yolu kesinlikle yok..."

"Tanrım, Haddy, ne oluyor?" Sesimi nazik tutmaya çalışıyorum, ama lanet olsun, beni delirtiyor.

Köpekler bize geri dönüyor, Spanky koşarak, Peepee ise küçük zıplamalarıyla. Haddy onlara aldırış etmiyor.

Safir mavisi gözleri benimkilere kilitlenir ve nefesini tutar, sonra kalbimi durdurur. "Hamileyim."

Haddy

T kelimeler ağızımdan çıkar çıkmaz, önümde beyaz bir çizgi belirir ve ben bir çığlık atarak geriye düşerim.

arkamdaki büyük Kaliforniya leylak çalılığının içine tokat attı.

Gavin ileri ileriye doğru beni benim kollarımı kollarımı ve popom yere çarpmadan beni yakaladı.

Etrafım mor çiçeklerle çevrili ve Spanky önümde durmuş, kısa kuyruğunu sallıyor. Yemin ederim gülümsüyor.

"İyi misin?" Gavin beni bir oyuncak bebek kadar hafifmişim gibi çalılıktan kaldırıyor.

"Benim hayal ettiğim gibi olmadı." Kazaklarımdan ve saçlarımdan kırık dalları çıkarıyorum.

Gavin beni belimden tutuyor, çeneme dokunarak bana bakmamı sağlıyor. "Sen... *hamile misin?*"

Güneş batıyor, ikimizi ve her şeyi etrafımızı parıldayan bir renk tonuyla sarıyor. Film yapımcıları buna "altın saat" diyorlar, ama kalbim göğsümden çıkacak gibi atıyor.

Bu an altın saat değil. Daha çok panik anı gibi.

"Virüs değildi." *Ya da bozuk tavuk salatası, şükürler olsun Tanrım.* Gözlerine kısa bir süre baktım, ama çok yoğundu.

Bilim laboratuvarının küçük, unisex tuvaletinde üç hamilelik testi yaptım ve hepsi otuz saniyeden kısa bir sürede pozitif çıktı. O zamandan beri, şok halinde dolaşıp duruyorum.

"Kahretsin." Bu kelimeyi içinden geçirir, sonra beni geçip düştüğüm çalılıklara bakar.

Boğazımı temizleyip, onun ön kollarını tutup kucaklamasından çıkıyorum ve kendimi toparlamak için elimden geleni yapıyorum. Panik yapmanın sırası değil. Mantıklı ve bilimsel davranmalıyız.

"Doğum kontrol bandı kullanıyordum, ama sanırım Cadılar Bayramı öncesinde biraz dikkatsiz davrandım. Cinsel ilişkiye girmiyordum ve bandı ne kadar süre takacağımı takip etmedim." Sinirlerimi bastırarak omuzlarımı düzelttim. "Bu benim hatam."

Boynum yanıyor ve aptal gözlerimin neden ısındığını bilmiyorum. Ağlamayacağım. Onun şokunu veya öfkesini güç ve haysiyetle kabul edeceğim...

"Olmaz!" Hızla öne adım atarak, büyük elleriyle benim kenetlenmiş ellerimi kapattı. "Bu benim de en az senin kadar hatam. Kondom kullanmadım."

"Ama sana sorun olmadığını söylemiştim."

Kaldırıma bakıyor, sonra mavi gözlerini benimkilere çeviriyor. "Ne yapmak istiyorsun?" Kaşları çatılıyor, neredeyse acı çekiyor gibi görünüyor.

Havayı yutuyorum ve göğsüm titriyor. Dudaklarımı ısırarak, yavaşça nefes alıp veriyorum. "Ben..." *Korku dolu bir nefes veriyorum.* "Onu doğurmak istiyorum. Sanırım..."

"Oh, dostum, tamam. Bu iyi." Sözleri aceleyle dökülüyor ve ben cümlemi bitiremeden beni kollarına alıyor. "Bu soruyu sormaya çok korkuyordum."

Şimdi gözlerim gerçekten yanıyor ve midem ağrıyor.

Kollarını sıkıca tutarak, bir kez daha kucaklamasından çıkıyorum. "Evet... şey..." Boğazım düğümleniyor. *Ağlama, Haddy.* "

Sanırım gelecek dönem sonuna kadar belli olmaz, umarım

. Dereceyi neredeyse bitirdim. Kimse fark etmeden mezun olabilirsem..."

"Ne demek istiyorsun?" Yine kaşlarını çatıyor. "Bunun ne önemi var?"

"Bursum." Gavin'e söylemekten sonra, bursumu kaybetmek en büyük korkum. "Hamile olup Uluslararası Prenses Kadın olamam. Öğrenirlerse unvanımdan mahrum kalırım."

"Ne demek istiyorsun, neden?"

"Bir kuralımız var, Gavin. Hamile kalamam."

"Neden kalamayasın? Sen *bir kadınsın*. Bu, unvanının bir parçası."

"*Evlenmemiş* bir kadın. Küçük kızlara, diğer güzellik yarışması katılımcılarına örnek olmamız gerekiyor. IPW'nin standartları var..."

"Sen tanıdığım herkesten daha yüksek standartlara sahipsin. Lanet bile etmiyorsun."

"Programın işleyişini değiştiremem. Tek seçeneğim, gelecek dönem bitmeden bunu fark etmemelerini ummak."

Çenesi gerilir ve koruyucu bir öfkeyle bağırır. Bu yüzden ona biraz aşık olurum. Aslında ona aşık *olabileceğimden* değil. Birbirimizi sadece birkaç aydır tanıyoruz.

"Evlenme teklif etsem bir şey değişir mi?" Kaşlarını çatı. "Evlenirsen seni kovamazlar, değil mi?"

Başımı sallayarak, bir kahkaha atıyorum. "Unvanımı korumak için evlenemeyiz. Yani, teklifin için teşekkür ederim, ama ben sadece sessiz kalıp en iyisini umacağım."

Gözleri benimkilere kilitlenir ve orada dönen tüm düşünceleri görebilirim. Tartışacak çok şeyimiz var: lojistik, bunun nasıl işleyeceği, ne kadar dahil olmak istediği.

İşim bile yokken ve üniversiteyi bitirmemişken hamile kalmanın riskli bir karar olduğunu biliyorum.

Biliyorum, çünkü beni seven zengin ebeveynlerim, bebekleri seven büyük bir ailem, güvenliğim var...

Bütün bunlara rağmen, bunu kendim yapmak istiyorum. Bağımsızlık duygum çok güçlü ve insanların bana bakmasından hiç hoşlanmam. Birine borçlu olduğumu veya yaşamak için birine bağımlı olduğumu düşünmek beni rahatsız ve huzursuz ediyor.

Aynı zamanda, bu küçük bebeği çok istiyorum. Nedenini bile bilmiyorum, ama sanki bu küçük insanın olması gerekiyormuş gibi hissediyorum.

Gavin yaklaşarak tekrar elimi tuttu. "Ya biz istediğimiz için evlenseydik?"

"Ne?" Gözlerim onun gözlerine kilitlenir.

"Deneyebiliriz. Eğer yürümezse, zarar yok, sorun yok. Senin unvanın güvende, bebek güvende..."

"Hamile olduğum için evlenemeyiz. Birbirimizi pek tanımıyoruz."

"Bu doğru değil. Senin hakkında çok şey biliyorum. İnanılmaz derecede zekisin, bebekleri kurtarmak için bu araştırmayı yapıyorsun."

"Konu tam olarak bu değil..."

"*Hannah Montana*'yı, aksolotilleri ve patates kroketlerini seviyorsun. Uykunda sevimli küçük horlama sesleri çıkarıyorsun..."

"Öyle mi?" Utançtan yanaklarım kızardı. "Sen süper bir osuruksun..."

"Bunu asla söylememelisin." Onu hemen kesiyorum.

"Haddy." Başparmağını avucumun arkasına kaydırды. "Deneyemez miyiz?"

"Hayır." Kafamı sallayarak Patsy'yi kucağıma alıp evin yönüne doğru yürüyorum. "Bu bir bilimsel deney değil. Dikkatsiz davranmıyoruz. Zaten yeterince dikkatsiz davrandık."

"Yavaş ol." Arkamda durmuş Spanky'nin tasmaını tutuyor. "Neden kızgınsın?"

"Kızgın değilim. Bu konuyu ciddiye alıyorum." "Ben de öyle."

Ön merdivenlerde duruyoruz ve ben giderek kararan karanlıkta ona dönüp bakıyorum. "Bunun ne anlama geldiğini, ne istediğimizi düşünmemiz gerekiyor. İkimizin de şu anda başı çok dolu. Sen sezonun ortasındasın. Ben mezuniyete az kaldı, tezimi savunacağım..." Yine bana uzanıyor, ama ben boş elimi kaldırıyorum. "Doktor randevularım olacak. Noel'i atlatmam lazım... Bir plan yapmalıyız."

"O doktor randevularına seninle birlikte gitmeyi planlıyorum." Yavaşça nefes alıp, başımı sallıyorum.

"Tamam. Ama kimseye söyleyemeyiz..."

Maverick değil, Gina değil. Mezun olana kadar bu çok gizli bir bilgi. Dudakları sıkılaşıyor ve yine kaşlarını çatıyor. Bu konuda kızgın olduğunu biliyorum, ama anlamıyor. Bu bursu kaybedemem. bursumu kaybedemem.

"Lütfen, Gavin." Sesim sessizdir ve bana tekrar baktığında, öfkesi yüzünden kaybolur.

Bir adım öne çıkıp beni kucakladı. "Seni incitecek hiçbir şey yapmam, Prenses. Düşüğünde seni tutarım. Değil mi?"

"Artık düşmüyorum. Şu andan itibaren." Artık çok şey söz konusu.

"Hey, Hayden." Timothy'nin verandadan gelen sesi ikimizi de irkiltir. "Düştün mü? Süveterine birkaç dal yapışmış."

"Timothy, ne zamandır orada duruyorsun?" Sesim titriyor ve parmaklarından kurumuş dalları alıyorum. "Spanky bana atladı ve ben leylak çalılığına düştüm. Önemli bir şey değil."

Laboratuvar arkadaşım başını sallıyor, gülümsemesi gergindir. Sonra eşlik eden kişiye kısa bir bakış atar. "Ben gidiyorum. Final notları gelecek hafta açıklanacak ve bir yığın ödevim var."

"Tabii ki. Geldiğin için çok teşekkürler." Elimini uzatıp tokalaşmak için uzattım, sarılma girişimini engelledim. "Birlikte daha fazla zaman geçiremediğimiz için üzgünüm."

"Evet." Sinirli olduğu belliydi. "Laboratuvarda görüşürüz."

O kaldırımdan arabaya doğru yürürken biz tereddüt ediyoruz.
O arabaya binip uzaklaşırken ben hafifçe el sallıyorum.

"Şu adam." Gavin, onun uzaklaşmasını izlerken homurdanır.

Eve girmeden önce Pat'in küçük kafasını okşuyorum. "O benim en az endişelendiğim şey."

"HO-HO-HO, MUTLU YILLAR!" Harry Connick, Jr. şarkısı, ailemin sahildeki restoranı Cooters & Shooters'da yüksek sesle çalıyor ve herkes dans edip şarkıya eşlik ediyor.

Gigi'nin babası, amcam Garrett ve onursal amcamız Craig kırmızı kadife şortlar, kırmızı kadife Noel Baba ceketleri ve şapkaları giymişler ve birkaç garsonla birlikte barda duruyorlar. Garsonlar da daracık Noel Baba kostümleri giymişler ve cazibeli Noel şarkısına eşlik ederek kalçalarını sallıyorlar.

Bu yıl Noel Arifesi Perşembe gününe denk geliyor ve herkes restoranda baharatlı yumurta likörü, habanero-zencefil sert elma şarabı, kırmızı biber serpilmiş kekler ve jalapeño biber jölesi kaplı peynir topları yiyor. Noel temalı bir Cesaret Gecesi ve şeker kamışları bile baharatlı.

Bütün ailemiz şehirde. Mav annesiyle dans ediyor ve Gigi odanın diğer tarafında, adını aldığı tatlı yaşlı kör bayan Miss Gina ile oturuyor. Miss Gina, bizim onursal büyükannemiz sayılır.

"Selam, Süper P." Kuzenim Kim yanıma gelip bana bir bardak sert elma şarabı uzattı. "Neden nükleer silahı etkisiz hale getirmeye çalışıyormuş gibi görünüyorsun?"

"Teşekkürler." Ne yapacağımı bilmeden bardağı elinden alıyorum. "Sadece kafam çok dolu."

"Ne gibi?"

Gavin Knight gibi. O, beni dışarı çıkardığından beri aklımdan çıkmıyor. o leylak çalı, tehdit etti tüm

Uluslararası Prenses Kadın programı, sonra bana evlenme teklif etti. İki kez.

Ertesi gün, çocuklar şehir dışındaki bir maça gittiler ve onlar yokken, sürekli mesaj atarak hala mide bulantım olup olmadığını, lekelenme olup olmadığını sordu... *Bunun olabileceğini nereden bilebilirdi ki?*

Ona Ocak ayında ilk ultrasonumun tarihini gönderdim ve o da bunu takvimine yazdı. Sonra şehirdeki son gecemizde, gizlice yatak odama girdi. Neredeyse bir aydır ilk kez yapıyordu ve onun yakınlığı göğsümü sızlattı. Vücudum onu arzuluyordu...

Tepkimlerin ne kadarının hamilelik hormonlarından, ne kadarının gerçek duygularımdan kaynaklandığını bilmek imkansız. Geçmişimiz değişmedi. Sadece çok karmaşık bir olayla karşı karşıya kaldık.

Bana dönük olarak yan yatarken, sanki camdan yapılmışım gibi nazıkçe yanağımdaki bir tutam saçı eliyle okşadı. "Ortalığı karıştırmaya çalışmıyorum." Mavi gözleri çok sıcak ve sevgi doluydu. "Biraz zamana ihtiyacın olduğunu biliyorum..."

Boşluğa mı ihtiyacım vardı? Nedenini hatırlamaya çalışıyordum.

Ah. Çünkü o, oda arkadaşımı bir grup kız öğrenciyle aldattığı için, en son istediğim şey, böyle bir adamla kalbimi tekrar riske atmaktı.

Ama o gerçekten öyle bir adam mı? Öyle davranmıyor.

Bu sefer kendime güvenebilir miyim?

"Annemler, hazirandan beri eve gelmediğim için şikayet ediyorlar," diye devam etti. "Aksi takdirde, Noel'i Newhope'da geçirmek için bir bahane uydururdum."

"Bu bir aile tatili." Sesim kısık çıkmıştı.

Kaşları çatıldı ve gözleri dudaklarıma kaydı. "Biliyorum. Bu yüzden düşündüm ki..."

Cümlesini bitirmedi, ama ne düşündüğünü biliyordum. *Ailesi. Şimdi beni mi kastetti?*

Sonra yanağıma öpücük kondurdu ve güvenli bir yolculuk diledi dedi ve tekrar dışarı çıktı.

"O zaman neden rafta duran en üzgün Noel cini gibi görünüyorsun?" Kim omzuma yaslandı.

"Üzgün değilim." Ama gözlerim dokunulmamış içkime takılı kalır.

Ailemizin geri kalanı dans edip kutlama yaparken, biz odanın arkasındaki bilardo masalarının yanındaki küçük barda duruyoruz. Kafamı kaldırıp baktığımda, annemle babamın Bo Diddley Christmas ritmine uyarak kalçalarını salladıklarını görüyorum.

"Mm-hm." Kim kaşlarını kaldırıyor. "Dur tahmin edeyim, bir erkek."

Kimmie Joy en büyük kuzenimizdir. Ailelerimiz tanışmadan önce, bebekken amcam Jack ile birlikte Newhope'a taşınmıştı. Bir süre sadece o, Dylan teyzem ve babası vardı. Sonra yavaş yavaş tüm aile eve dönmeye ve çocuk sahibi olmaya başladı.

İşleri için Los Angeles'ta kalan ailem hariç hepsi.

Şimdi Mav ve Gigi bizimle Los Angeles'ta yaşıyor, ama mümkün olduğunca sık sık sahildeki eski evimize geri dönüyoruz. Hepimiz birlikte büyüdük ve kimse beni onlar kadar iyi tanımıyor.

"Öyle değil! Sadece çok işim var." Ama sesim garip bir şekilde yükseliyor ve beni ele veriyor.

"Adı ne?" Kim yanımda dik durur, kollarını kavuşturur ve bu sefer beni bu durumdan kurtarmayacağını anlarım.

Kimsenin bu tarafa gelmediğinden emin olmak için etrafa bakınıyorum. "Gavin Knight."

Kehribar rengi gözleri büyüdü. "Mav'in takım arkadaşı mı? O biliyor mu?"

"Hayır." Kolunu hızlıca tutuyorum. "Kimse bilmiyor, sakın bir şey söyleme."

Kaşları kalkar. "Peki sorun ne?"

Omuz silkiyorum, önemsizmiş gibi davranıyorum. "Bütün dünya öğrenip çılgına dönmeden önce onu daha iyi tanımak istiyorum."

"Ona güvenmiyorsun. Neden?"

Lanet olası Kimmie Joy Bradford. Benden altı yaş büyük ve ondan hiçbir şeyi saklayamadım. Kimi kandırıyorum? Hiçbir şeyi saklayamadım.

Kimse. Mav ve Gina'nın Gavin ve benim hakkımda bir şey bilmemesi bir tür mucize ya da hepimizin ne kadar meşgul olduğumuzun bir kanıtı.

"Birlikte üniversiteye gittik ve o benim oda arkadaşım Karen ile çıkıyordu. Ayrıldıklarında, Karen onun kendisini aldattığını söyledi. O ise tam tersini söylüyor."

Kim burnunu kırıştırdı. "Kime inanacağını bilmiyor musun?"

Omuzlarım düşer. "Ona inanmak istiyorum... Mav onun kadın düşkünü olmadığını söylüyor."

Kim çenesini kaldırır. "Mav onun için kefil oluyorsa, o iyi biridir. Kuzenin seni asla yanlış yönlendirmez."

"Ama ya Mav onu benim kadar tanımıyorsa?" Daha önce yanılmıştım. "Güvenmek neden bu kadar zor?"

Onun dudakları bükülür, ve o koyar bir kolunu kollarını omuzlarıma. "O seksi mi?"

Başımı sallayarak, baharatlı bir şeker kamışı alıyorum. "Çok."

"Eh, bence bir şans ver. En kötü ne olabilir ki?"

Keşke bilseydi. Ona söylemek üzereydim ki, Allie teyzem bize doğru dans ederek geldi.

"İşte kızlarım!" Beni kucaklayarak sarılır.

Aslında Kim'in üvey annesi, ama biz ona asla öyle demeyiz. Kulağa çok Disney kötü karakteri gibi geliyor ve Allie teyze, annem ve diğer tüm teyzelerimizden sonra dünyadaki en iyi insan...

"Siz ikiniz dans pistine çıkın, yoksa Austin ve Edward'ı çağırıp sizi zorla çıkarırım."

"Austin burada mı?" Sesim yükseliyor ve çok heyecanlanıyorum.

Allie'nin önceki evliliğinden olan oğlunu artık nadiren görüyoruz. Futbol oynamak için Teksas'a taşındı ve tıpkı emekli olmadan önceki Jack amca gibi büyük bir yıldız oldu.

Austin, biz küçükken her zaman büyük çocuklardan biriydi, ama yine de bize karşı çok tatlıydı. Bizi arabasına alır, bizimle dalga geçerdi. Sanırım hepimiz ona bebeklik aşkı besliyorduk.

Kim'in sırtı gerginleşir ve aniden gerginleşir. "Evde halletmem gereken bir şey olduğunu hatırladım."

Allie teyze şikayetçi bir ses çıkarır, ama Kim ortadan kaybolmadan önce kolunu tutarım. Gözlerimiz karşılaşır ve bana doğru adım atar, bana sarılır ve şakacı bir şekilde kolumu çimdikler.

"Merak etme Hads. Sen tanıdığım en akıllı kızsın. Doğru kararı vereceksin." Sonra kulağıma fısıldar. "Beni haberdar et."

Austin ve Edward ön kapıdan içeri girerken, onun arka kapıdan dışarı çıkmasını izliyorum. Artık yetişkin erkekler ve her zamanki gibi yakışıklılar... Gerçi ben de yetişkin bir kadınam artık.

Büyük ailemin ortasında büyük bir sır var ve gerçeği bilen tek bir kişi var.

Gavin

"ve Lane için yepyeni bir ağız koruyucu!" Annem Elaine bu yıl Noel Baba rolünü üstleniyor ve kırmızı çuvaldan mor ve beyaz koruyucuyu çıkarır çıkarmaz, annem Kenny ona bir çorap fırlatır.

"Ona Noel hediyesi olarak ağız koruyucu almadın!"

"Ona çorap aldın!" diye tartışır Elaine. "Bunun ortasında Champions logosu var. Ne kadar eğlenceli, değil mi?"

"Anne, dişlerimi koruyacağımı söylemiştim." Onu kucaklayıp, yumruğumu sıkıp sarışın kafasının tepesine hafifçe vuruyorum.

"Patrick Lane Knight!" diye bağırır ve babam koltuğunda otururken, kucağında bir yığın hediyeyle gülümser.

Noel sabahı, Wilmington'daki babamın evinde hediyeleri açıyoruz. Üvey kardeşim Finn, kanepenin arkasına sırtını dayamış, üvey kardeşim Sabrina'nın yanında oturuyor. Sabrina ise babası Slayde'nin, annem Kenny'nin ikinci kocasının yanında oturuyor.

Ailem, tüm bu üvey akrabalarla biraz kafa karıştırıcı olabilir, özellikle de iki annem de herkesin birbirine yakın olmasını ısrarla istediği için. Şikayet etmiyorum, büyük ve karmaşık ailemi seviyorum.

"Bu hediye çok kötü, Gavin'e eski adıyla hitap etmeyi bırakmalısın," diye Sabrina içinden homurdanır.

"Sakin ol, Tiger." Slayde kızına alçak sesle azarlayarak onu hafifçe dürtür. "Bugün Noel."

Eski bir boks şampiyonu olan Slayde'in geçmişi oldukça karanlık, ama o da bizi bizim onu sevdiğimiz kadar seviyor. Ayrıca babamın özel dedektiflik şirketinde baş takipçilerinden biri olarak çalışıyor.

"Sadece, bize ona Gavin dememizi istediğini söylüyorum." Genç kız kardeşim uzun siyah saçlarını omzunun arkasına atar. "Onun isteklerine saygı duymalıyız."

"Tanrı aşkına, Bree, biz kardeşine saygı duyuyoruz." Kenny oturduğu yerden telaşla konuşuyor, Sabrina'nın annesinden çok ikiz kardeşi gibi görünüyor.

İkisi de minyon, soluk tenli, koyu kahverengi saçlı ve büyük mavi gözlü. Mavi gözler, annem Kenny'den aldığım tek şey. Onun dışında, tamamen babama benziyorum.

"Ölü isimlendirme nedir?" Elaine, çantayı tekrar karıştırırken kaşlarını çatıyor.

"Ona Gavin yerine Lane diye seslenmek," diye açıklıyor Sabrina. "Kız kardeşim, sosyal adalet savaşçısı." Öne eğilip ayaklarını çekiştiriyorum. "Bu kadar zaman geçtikten sonra hatırlamalarını beklemiyorum."

Elaine ellerini indirip bana üzgün gözlerle bakar. "Bu gerçekten duygularını incitti mi, Laney? Daha iyi olmaya çalışacağım."

"Sorun değil." Onu eliyle uzaklaştırıyorum. "Hediyelerini açmayacak mısın, baba?"

"Yerdeki gösteriyi izlemekle meşgulüm." Küçük bir kutuyu eline alır, ellerinde çevirir. "Umarım bu mücevher değildir."

"Aç şunu!" Kenny bağırır ve sanırım bu ondan gelmiştir.

Kağıdı yırtıp attıktan sonra başını salladı. Bu, bir madalyon gibi açılan ve içinde hepimizin fotoğrafının bulunduğu bir kalay rozetti.

"Bu farklı." Bize gösterebilmek için rozeti çevirir. "eBay'de buldum," diye açıklıyor.

"Bence çok şirin," diye araya girer Elaine ve rozeti incelemek için ondan alır.

Noel ağacının yanında yerde oturarak hediyelerimizi açmaya devam ediyoruz ve ailemle birlikte burada olmak çok güzel. Aklım bir anda gelecek yıla gidiyor ve küçük bir bebeğin hediyeleri aramak için tüm kağıtları yırtıp attığını hayal ediyorum. Bu düşünce dudaklarımın köşesine bir gülümseme konduruyor.

Sanırım gelecek Noel, bir bebeğin yürümeye başlaması için çok erken olabilir, sonra Haddy'nin doğum tarihini bile bilmediğimi fark ediyorum.

Midem sıkışıyor ve onun yüzünü, endişeli gözlerini, bana söylediği şeyi ve sonra çalıların içine düştüğünü hatırlıyorum.

"Neden sırtıyorsun?" Babam ayağıyla beni dörter.

Şu anda hepimiz uzanmış, birbirimizin hediyelerini inceliyor, birlikte vakit geçiriyoruz.

Ona bakıyorum, geçmişimizi ve karışık ailemizin nasıl oluştuğunu düşünüyorum. "Seninle bir şey konuşabilir miyim?"

Kaşları çatılır ve ayağını çekip ayağa kalkar. "Kahve isteyen var mı? Gav ve ben ısmarlıyoruz."

Beş kişi evet diyor.

Herkesin siparişini alıyoruz ve kapıya doğru yürürken bana hafifçe dürtüyor. "Starbucks açık mı bir bak. Doğaçlama yapmak zorunda kalabiliriz."

Açık bir kahve dükkanı bulmayı başarırız ve farklı özel ürünlerin hazırlanmasını beklerken, gerçeği söylemeye karar veririm.

Babamla her zaman konuşabilmişimdir ve o da, ben paylaşmak için izin verene kadar aramızdaki sırları saklamakta çok iyidir

Muhtemelen özel dedektif olduğu içindir.

"Aklında ne var, Gav?" Siyah kahvesinden bir yudum alır.

Ben de aynısından alıyorum, ama kremalı. "Haddy Bradford adında tanıdığım bir kız var. Aslında oda arkadaşlarımdan biri. Ondan gerçekten çok hoşlanıyorum, ama işleri biraz mahvettim."

Babam kaşlarını çattı ve kahvesinden bir yudum daha aldı. "Bunu nasıl başardın?"

"Üniversitede Karen adında bir kızla çıktığımı hatırlıyor musun?" O başını sallar. "Haddy onun oda arkadaşıydı ve o zamanlar benim hakkımda yanlış bir fikre kapılmıştı."

Beni dikkatle izliyor ve ben koltuğumda kıpırdanıyorum, sonraki kısmı söylemeye utanıyorum.

"Karen'ın beni aldattığını öğrendim ve kendimi kaybettim." Boynumun arkası ısınır ve onu ovmak için elimi uzatırım. "Bazı kız öğrenci kulübü kızlarıyla yattım, ama bu, ayrıldığımızı resmi olarak açıklamadan önceydi. Karen bunu çarpıtıp, ilişkinin bu yüzden bittiğini söyledi ve Haddy ona inandı."

Babam sandalyesine yaslanıp dudaklarını sıkıştırarak düşük bir "hmm" sesi çıkardı. "Arkadaşına sana inandığından daha çok inandı."

"Beni pek tanıımıyormuş. Çok, *çok* zeki bir kız, bu yüzden çok çalışır, bilim laboratuvarında çalışırdı." Elimdeki kağıt bardağa bakıyorum, bana işinden bahsederken ne kadar heyecanlandığını hatırlıyorum. "Hokeyle çok meşguldüm, sadece kafamı eğip işime odaklandım."

"Ve şimdi farklı bir şey mi istiyorsun?" Babam kaşlarını kaldırdı ve ben ona bakarak başımı salladım.

"Onun fikrini nasıl değiştireceğimi bilmiyorum. O kızlarla yattım, ama Karen'ı asla aldatmadım. Asla aldatmazdım."

"Aldatmayacağını biliyorum." Babam elini uzatıp omzumu sıkar, sonra başını

gölümser. "Beni ne kadar andırdığını bilsen şaşırırsın... sen farkında bile değilsin."

"Ne demek istiyorsun?"

"Ahh..." Derin bir nefes alır. "Sen doğmadan önce... anneni tanımadan önce, Stacy adında bir kıza evlenme teklif etmişim. Evlenecektik ve bir gün, ona sürpriz yapmak için erken eve geldim, çiçekler ve diğer şeyler hazırladım..."

O başını eğdi, ben de daha dik oturdum, gözlerim fal taşı gibi açıldı. "Hayır."

Dudaklarını sıkıştırıp başını sallar. "Evet. Onu başka bir adamla yakaladım."

"Hay aksi." Kafamı sallarım. "Üzgünüm."

"Sonra kendi öfkemle hareket ettim. Her şeyi farklı yapmaya kararlıydım ve sana söyleyeyim, başım büyük belaya girdi. Bu yüzden annen Elaine'i neredeyse kaybediyordum."

"Elaine'e öyle mi davranıyordun?"

"Hayır, öyle bir şey değildi." Ellerini kaldırır. "Daha çok, geçmişim başıma bela oldu ve o da benim davranışlarımdan haklı olarak rahatsız oldu. Bu yüzden beni terk etti."

"Ama..." Evi işaret ettim ve ona döndüm. "Bunu düzeltebildin. Nasıl?"

"Bir süre suçluluk duygusuyla boğuştum. Aptal olduğum için kendimi suçladım." Gözlerimin içine bakarak devam etti. "Sonra kendimi toparladım ve gidip onu buldum. Onu ne kadar sevdiğimi gösterdim. Ona gerçekte nasıl bir adam olduğumu, onu bir daha asla hayal kırıklığına uğratmayacağımı gösterdim. Neye ihtiyacı olursa olsun, ne zaman olursa olsun, onun için oradaydım."

Çenem gerilir ve ellerime bakarak söylediklerini düşünürüm. "Onun için oradaydın."

Bana hafifçe dürter. "Senin benim sahip olmadığım bir avantajın var. Aynı evde yaşıyorsunuz."

Başımı sallıyorum, ama zihnim kilometrelerce uzakta, güney Alabama'nın sahilinde.

Göğsüm ağrıyor ve ne yapmam gerektiğini biliyorum. "Annelerden benim adıma özür diler misin? Gitmem gerek."

Yanakları gülümsemeyle doluyor ve sırtıma hafifçe vuruyor.
"Tabii ki. İyi şanslar evlat. Sana inanıyorum."

Akşam yemeğinden sonra Newhope'a vardığımda, Cooters & Shooters ışıklarla dolu ve insanlarla dolup taşıyordu. Buraya daha önce hiç gelmemiştim, ama Mav burayı o kadar çok anlatmıştı ki, sanki burayı tanıyormuşum gibi hissediyordum.

Araç paylaşım şoförü bagajımı taşımama yardım etti ve ben de kapıya doğru yürürken ona ekstra bahşiş verdim. "Kapalı" tabelası asılıydı ama içeride herkes müzik dinleyip gülüyordu.

Bradford klanının tamamı burada gibi görünüyor ve gözlerim hemen ona kayıyor. Benim boyumda bir adamın yanında duruyor, adam muhtemelen babası. Saçları daha koyu olsa da babasının gözlerini almış. Adam kolunu onun sırtına dolamış, kız da başını babasının omzuna yaslamış.

Göğsüm sıkışıyor ve dudaklarım gülümsüyor. Burada çok rahat ve mutlu görünüyor. Burasının onun için güvenli bir yer, evi olduğunu anlayabiliyorum ve ben de bunun bir parçası olmak istiyorum.

Daha da fazlası. Onun güvenli limanı olmak istiyorum.

Cam kapılara doğru yürürken avuçlarım biraz terlemiş, ama kapı koluna uzanmadan önce kot pantolonumun önünden siliyorum. Kapı kilitli, ama Mav beni görüyor ve bağılıyor.

"Ne oluyor?" Kapıyı açmak için koşarak geldi, kapıyı sonuna kadar açtı ve beni kucaklayarak içeri çekti. "Kardeşim, burada ne işin var?"

Kahretsin, Haddy'yi tekrar görmek için o kadar çok düşünmüştüm ki, kapılarına gelmem için iyi bir bahane bulmayı pek düşünmemiştim.

"Bu yerden o kadar çok bahsettin ki, görmek istedim." I
give him a shove, as Gigi jogs up to where I'm

duruyorum.

"Gavin!" Kollarını boynuma doluyor ve ben de ona sarılıyorum.
"Mutlu Noeller!"

Biraz sendeliyor ve ben gülümsüyorum. "Sana da mutlu Noeller. Ben de senin içtiğinden alacağım."

"Bu zencefil baharatlı sert elma şarabı." Elini göğsüme koyup bana yaklaşıyor. "Bağımlısı oldum! Sana da bir tane alacağım."
dans uzaklaşıyor bir kanca beni bağlamak
ve beni küçük küçük bir deprem gibi, gözlerim
Haddy'nin gözleriyle buluştu. Hâlâ babasının yanında duruyordu,
ama dudaklarında bir gülümseme vardı ve bana göz kırptı. bir
birkaç birkaç birkaç yürümeye yürümek yürümek
yürümek bulduğumuz

bulduğumuz

"Gavin..." Bana sarılmak için uzanıyor ve kulağıma fısıldıyor.
"Burada ne yapıyorsun?"

"Uzak duramadım, Prenses." Ona göz kırptım ve yanakları güzel bir renge büründü. "Yoksunlukta biraz desteğe ihtiyacın olabileceğini düşündüm."

"Yoksun kalmak mı?" Kaşları yükselir ve oda arkadaşımız ortaya çıkar.

"Sen karar ver." Gigi, elime bakır bir bardak sert elma şarabı tutuşturur. "Allie teyze yaptı, çok lezzetli. Bütün vücudunu ısıtıyor."

Kupayı Haddy'ye doğru kaldırdım ve gözleri kısıldı.

"Emin misin, Hads?" Gigi kuzenine döndü.

"Hayır..." Elini karnına götürdü. "Midem hala biraz garip."

Dilini çıkarır ve ben ona anlamlı bir bakış atarım, sonra Gigi'nin verdiği içecekten bir yudum alırım. Aslında oldukça lezzetlidir ve o haklıdır, beni ayak parmaklarımın ucuna kadar ısıtır.

"Bu çocuk kim?" İri yarı bir adam yanıma gelir ve omzuma vurur.

188 cm boyumu tam olarak dikleştiriyorum, ama lanet olsun. Bu adam benden 5 cm daha uzun.

"Grizz!" Minyon bir kadın arkadan koşarak gelir ve sırtına atlar. "Oğlumun en iyi arkadaşını korkutmaya mı çalışıyorsun?"

Adam kadını bacaklarından yakalayıp bağıyor: "Çekil üstümden, Banshee!"

Koyu renkli, kıvrıkcık saçlı bir kafa omzunun üzerinden bakıyor. "Sen, oğlumun bana çok bahsettiği Gavin Knight mısın?"

Kehribar rengi gözleri parıldıyor ve ben hemen rahatlıyorum. Mav'in annesi bana Elaine'i çok hatırlatıyor. Devasa kardeşinin omzunun üzerinden elini uzatıyor.

"Evet, hanımefendi." Elini sıkmak için uzanırım. "Hepinizle tanıştığımıza çok memnun oldum. Mav bana sizlerden çok bahsetti. Onun bu kadar iyi bir aşçı olduğunu bilmiyordum, Gigi de bunun için sana teşekkür etmemiz gerektiğini söyledi."

"Bu benim küçük kızıl saçlı kızım!" Dylan, telefonunu kaydırarak bize mutlu bir şekilde el sallayan diğer oda arkadaşımıza seslenir.

"Bu benim kızım Gina." İri adam bana sert bir bakış attı. "Aklına bir şey gelmesin, hokeyci çocuk."

"Hayır, efendim." Başımı sallayarak bir adım geri çekildim ve iki elimi kaldırdım. "Gigi, Mav ve benimle güvende."

Gözümün ucuyla Haddy'nin eliyle gülüşünü hızla kapattığını görüyorum, ama ifademi sabit tutuyorum. Kızının benimle ne kadar güvende olduğunu bilmiyor.

Öte yandan, kardeşinin kızı...

"Parti bozucu olma, Grizz." Mav'in annesi başını yana eğdi, sonra kardeşinin sırtından atladı. "Siz çocuklar eğlenin. Gençlik bir kez yaşanır."

"Bu berbat bir tavsiye," diye şikayet eder Dev Grizz.

"Sen mi konuşuyorsun!" diye tartışır minyon kız kardeşi.

"Hadi." Haddy kolumu tutar ve beni yemek odasının ortasındaki sineklik kapıdan geçerek gruptan uzaklaştırır.

Çıkışımızı saklamaya bile çalışmıyor, bunu iyiye işaret olarak alıyorum ve onu takip ederek körfeze bakan bir oyun parkına çıkıyorum. Park çitle çevrili ama o beni çitin içinden geçerek suya götürüyor, orada ayakkabılarımızı çıkarıp ayaklarımızı dalgalara sokuyoruz.

"Noel günü aileni bırakıp buraya mı geldin?" Gözlerini kısarak bana bakıyor. "Onlara ne söyledin?"

Ay gökyüzünde parlak bir şekilde parlıyor, ben de ona bakıp ardından gümüş rengi dalgalara bakıyorum. Babamın onlara ne söylediğini bilmiyorum.

"Babam seninle burada olmam gerektiğini söyledi, ben de geldim."

Ayaklarını durdurur ve bana döner. "Babana bizden bahsettin mi?"

"Evet ve hayır." Başımı iki yana eğiyorum, ama onun endişelendiğini görebiliyorum. "Ona üniversiteden tanıştığımızı ve sana karşı güçlü hislerim olduğunu söyledim. O da bu durumda seninle birlikte burada olmam gerektiğini söyledi ve ben de onun haklı olduğuna karar verdim."

Çenesi düşer. "Bana karşı güçlü hislerin mi var?"

"Biliyorsun ki var. Saklamaya çalışmadım."

Yürümeye başlar. Onu takip ederim ve sessizce birkaç adım atarız, tek ses sudaki küçük dalgaların şışırtılarıdır.

"Burada olduğun için mutluyum." Sesi sessiz. "Bütün bunları çok düşündüm, nasıl olduğunu anlamaya çalıştım. Döngümün hangi aşamasında olduğuma bakılırsa, birlikte olduğumuzda hamile kalmamam gerekirdi... ancak, uygun bir erkek tarafından tahrik edilen kadınların yumurtlayacağını gösteren araştırmalar var."

Bilimsel yaklaşımı fazla abartılı. "Yani ben seni yumurtlamaya mı zorluyorum, prenses?"

Bana bakarak burnunu kırıstırıyor. "Bence bu mümkün. Öyle heyecanlanmasaydım, sağduyumu bu kadar hiçe saymazdım."

"Ben de sana oldukça azmıştım. Asla prezervatifsiz seks yapmam."

"Cadılar Bayramı'ndan beri prezervatifsiz seks yapıyoruz."

"Doğru." Ona göz kırptım. "Sen beni pervasız yapıyorsun."

O alaycı bir şekilde burnunu çeker. "Dikkatsiz olmak için benim yardımına ihtiyacın yok."

Sassy Haddy'nin geri dönüşü beni gülümsetir. O çok sevimli ve lanet olsun, buraya geldiğim için çok mutluyum. Şu anda başka hiçbir yerde olmak istemezdim.

"Ben de geldiğime memnunum. Seni daha iyi anlamama yardımcı oluyor, neden bunu yapmaktan korkmadığını."

Çenesini kaldırdı ve suya baktı. "Newhope'da hiçbir şeyden korkmak zor."

"Anlıyorum. Arkanda inanılmaz bir aile var, ama ben sana onların veremeyeceği bir şey verebilirim."

"Nedir o?" Dudaklarında sinsi bir gülümseme belirir.

Elimi uzatıp kolunu yakaladım ve onu kendime doğru çektim. Elleri göğsümdeydi ve ben eğilip onu öptüm. Dudaklarımız birbirine yapıştı ve ayrıldı, dilimi içeri sokup onun diline dolandım.

Boğazından yumuşak bir inilti çıkar ve vücudu kollarımda gevşer. Bu çok iyi hissettiriyor. Çenesini avuçlayarak başını eğiyorum, böylece onu daha derin öpebiliyorum.

Sırtı kavislenir ve yumuşak, mükemmel göğüsleri göğsüme bastırılır. İlerim, dudaklarımı yanağına, kulağına yaklaştırıyorum. "Sana bunu kesinlikle verebilirim."

"Hmm..." Bir adım geri çekilir, mavi gözleri fırtınalıdır. "*Bunu* burada yapabileceğimizden emin değilim. Yakalanmadan olmaz."

"Eminim gizlice sokabilirim."

"Bilmiyorum, oldukça büyük."

Bu beni kahkahaya boğar ve o küçük eliyle ağzımı kapatır, bana susmamı işaret eder.

"Seni duyacaklar." Kafasını sallayarak, yumuşak bir homurtu çıkarır. "Nasıl bu kadar çok sırrım oldu? Yalan söylemede hiç iyi olmadım. Mav gizlice hokey oynarken ben burada olmadığım için

Eğer biri hata yapıp Dylan teyzeye söyleseydi, o kişi ben olurum."

Büyük bir meşe ağacına yaslanıp kollarımı kavuşturarak, onun sevimli çaresizliğine gülümsedim. "Artık çok uzun süre saklanmak zorunda kalmayacaksın. Mav ve ben yarın gidiyoruz."

"O zaman yine yalnız kalacağım, söylediğim her şeye dikkat etmek zorunda kalacağım." " asla yalnız değilsin, Hads. I told you, whatever you ihtiyacın ne olursa olsun, ben hallederim."

"Programın bu haldeyken bunu nasıl söyleyebiliyorsun bilmiyorum."

"Güven bana. Arayan olursa, orada olacağım." Bir adım yaklaşıp, başparmağımla çenesini okşadım. "Bunu başarabiliriz."

Bana bakıyor ve dudaklarında hafif bir gülümseme beliriyor. "Sana inanıyorum."

"En azından çıkmaya başlasak daha kolay olabilir, yani Mav ve Gina ile."

"Bu bizi dedikodu sitelerine çıkarmaz mı?"

"Hokey oldukça kapalı bir topluluktur. Bir hafta boyunca gündemde kalabiliriz, ama sonra çabucak unutuluruz. Ben senin kuzenin kadar büyük bir yıldız değilim..."

Parmağıyla göğsümü dürterek, son kelimeyi benimle aynı anda söylüyor. "Henüz."

Midem karıncalanıyor ve ben gülerek nefes alıyorum. Kahretsin, bu kız. Uzun zamandır bu kadar gülmemiştim. Babamın dediğini yapmalıyım. Ona, düşündüğü gibi bir adam olmadığımı göstermeliyim.

Kararlıyım ve onu kazanacağım.

Haddy

F veya bizim sonbahar dönem sonuçlandırmak için, Daniel ve birlikte birlikte çalışarak, güçlü bir korelasyon bulamamış olsak da, olmayan şeylerin verilerini elde etmenin de, olan şeylerin verilerini elde etmek kadar önemli olduğunu göstermek için birlikte çalıştık.

Bilimin büyük bir kısmı, gerçekleşmeyenler, işe yaramayanlar üzerine kuruludur. Çalışmamız başarısız olmadı. Sadece istediğimiz şeyi kanıtlayamadı... *henüz*, çocuğumun babasının sözleriyle.

Bu düşünceyle göğsümde bir sıcaklık hissettim. O ve Mav gittikten sonra, Gigi ve ben yeni yılı Newhope'da geçirdik.

Çocuklar aralıksız oynuyorlardı ve biz de Cooters & Shooters'da tüm Bradford klanı ile birlikte birkaç maçı izleyebildik. Mekan da müşterilerle doluydu ve çoğu Maverick'i destekliyordu.

Dylan teyze, iki barın arkasındaki büyük ekran televizyonlardan uzak durmak için elinden geleni yaptı.

Onu birkaç kez yerinde tutup izlemesini sağladığımızda, büyük direklerden birinin yanında durdu ve kavga çıktığında veya Mav bariyere çarpıldığında arkasına saklanıp gözlerini kapattı.

"Aman Tanrım... Oh!" diye bağıyordu. "Bu futboldan daha kötü!"

Bir gece, tüm bu kargaşanın ortasında, Kim beni kenara çekip kulağıma fısıldadı. "Gavin çok yakışıklı!" Kehribar rengi gözleri heyecandan parlıyordu. "Restoranı ve Mav'ı görmeye geldiğini söyledi, ama senin için geldiği belliydi."

Dudaklarımı ısırdım ve soğukkanlı davranmaya çalıştım, ama başaramadım. İkimiz de kahkahalara boğulduk ve onun orada olması, en azından güvenli bir şekilde bilebileceği kadar bizim hakkımızda bilgi sahibi olması çok güzeldi.

Yakında herkes bebekten haberdar olacak, ama bunun gerçekleşmesine daha aylar var.

Bugün, Pasadena'daki New Beginnings Doğum Merkezi'nin bekleme odasında vakit geçiriyorum. Bir arkadaşımın veya iş arkadaşımın doktor tavsiyesi isteyemezdim, çünkü bu sorular sorulmasına neden olurdu, bu yüzden Google'a başvurdum ve saatlerce yorumları okudum. New Beginnings en iyilerinden biri olarak biliniyor ve Dr. Barry beş yıldızlı bir doktor.

Gavin'i beklerken cam kapının hemen içinde durmuş tırnaklarımı ısıırıyorum, o sırada onun yürüyüş yolunda aceleyle geldiğini görüyorum. Ceketinin kapüşonunu başına geçirmiş ve koyu renk güneş gözlüğü takmış.

O kılıkta bile, 1,88 metre boyunda, atletik yapısı, dağınık uzun saçları ve sakallı kare çenesi ile çok dikkat çekiyor. İnsanlar onu ya bir aktör ya da bir spor yıldızı sanacaklar.

Şimdi, daha kurnaz bir plan yapmadığım için kendime inanamıyorum, üstelik ünlü bir babayla büyüdüm! Gördün mü? Bir şeyleri saklamakta berbatım. Ateşle oynuyoruz.

Bekleme odasına girip, benim saklandığım Ficus ağacının arkasına doğru yürüyor.

"Check-in yaptın mı?" Sesi alçak.

"Henüz değil. Seni bekliyordum." Yine, tamamen amatörce bir hareket.

Odaya bakınıyorum. Kalabalık değil ve burada bulunan birkaç kadın ya kendi bebekleriyle meşgul ya da hamile. Neyse ki hepsi dikkatleri başka yerde, bu da bizim güvende olduğumuz anlamına geliyor.

"Burada bekle," diye fısıldıyorum ve pencereye gidip klipboardu imzalamaya başlıyorum.

Bir anket doldurmam gerekiyor ve Gav duvara dönerek kapüşonunu takılı tutuyor ve telefonuna bakıyor. Neyse ki, çok geçmeden adımı çağırıyorlar.

Hemşire çok nazik, hayati organlarımı ölçüyor ve kilomuzu alıyor. Bizi yatak, çeşitli ultrason ekipmanları ve monitörlerin bulunduğu küçük bir odaya götürüyor, sonra teknisyenin hemen geleceğini söylüyor.

O odadan çıkınca Gavin'e bakıyorum. "Neden bu kadar gerginim bilmiyorum."

Başlığından kapüşonunu çıkarır ve güneş gözlüklerini tezgahın üzerine koyar, sonra beni sıkıca kucaklar. Güçlü kaslar, sabun ve deri kokusu ve rahatlık ile çevriliyim.

"Her şey yoluna girecek. İyi uyuyorsun, kanaman yok. Bunların hepsi iyi işaretler." Ben her zaman güçlü bir insan oldum, ama o bu konuda gerçekten çok iyi. "Gebeliğin tam olarak ne zaman başladığını bilmek yardımcı olur. Onuncu haftada olmalısın, bu da bebeğin çilek büyüklüğünde olduğu anlamına gelir..."

Kollarından kurtulup, ona yukarıdan bakıyorum. "Bütün bunları nereden biliyorsun?"

Kaşlarını çattı. "Telefonumda *The Expectant Father* kitabını okuyorum. Babam, beni beklerken bu kitabı okuduğunu söyledi. *From Dude to Dad* kitabını da indirdim, ama diğerini daha çok seviyorum."

Sadece ağzım açık kalmış halde ona bakıyorum. Bir haftadır bir haftadır evdeyiz ve okulun başlaması ve hokey maçları nedeniyle

onun okuma alışkanlıklarına pek dikkat etmedim.

Aslında, onun okuma alışkanlıklarına hiç dikkat etmedim. Okuduğunu bile bilmiyordum. Şimdi, onun bebek kitapları okuduğunu düşünmek içimi eritiyor.

"Bunu yaptığını bilmiyordum." Sesim yumuşak. "Yapmıyor musun?" Dudaklarının kenarı yarı gülümsemeyle yukarı kalkıyor. "

Bütün bu konularda benden çok daha ileride olduğunu düşünmüştüm."

Dudaklarımı sıkıca kapatarak ultrason koltuğuna yavaşça tırmanıyorum. "Google dışında hiçbir şey okumadım."

"Buna inanmıyorum. Sen bir bilim insanısın. Her şeyi ayrıntılı olarak inceler. Rüzgar akımları ve viral bulaşma hakkında konuştuğunu duydum."

"Biliyorum!" Utançla başımı eğiyorum. Bacaklarım koltuğun kenarından sarkmış halde oturuyorum ve yüzümü ellerimle kapatıyorum. "Sanırım inkâr içindeydim. Dönemi bitirdim, ailemi ziyaret ettim ve bahar dönemi için laboratuvarı hazırladım... İçimdeki bu minik varlığı düşünmek dışında her şeyi yaptım."

Duvarın yanındaki sandalyelerden birini kaldırıp tam önüme koydu. Sonra uzanıp iki elimi de avuçladı.

"Belki çok teorik... ya da hala şoktansındır. Kitaplarda, bebeğinle bağ kurmanın ilk bezini değiştirdiğin zamanki kadar uzun sürebileceği yazıyor." Beni o kadar sıkı sarıyor ki, gözlerim ısınır. "Bunun için kendini suçlamaman gerektiğini söylüyorlar. Zamanı geldiğinde bunu başaracaksın."

"Gavin..." Sesim fısıltı gibi çıkıyor ve ne söyleyeceğimi bilmiyorum.

Kapı açılır ve dost canlısı bir kadın içeri girer. "Merhaba, Bradfordlar! Ben Dr. Mandy Barry. Evet, Barry Manilow'un şarkısı gibi, hatırlaması kolay."

Ela gözleri dans ediyor ve sarı saçlarında beyaz çizgiler var. Google yorumları kazanıyor!

"Aslında Bradford olan benim," Gav'a doğru başımı sallıyorum. "O bir şövalye."

"Beyaz şövalye. Bayıldım!" Gav'ın elini sıkmak için uzanır.

"Aslında gri bir gece," diye düzeltir, ama cevabından ve ses tonundan, benim kadar onu sevdiğini anlayabiliyorum.

"Tanıştığımıza memnun oldum, Dr. Manilow."

"Ha!" Dr. Barry onu işaret ediyor. "İyi espri. Umarım o gri şövalye olayı 'ahlaki açıdan gri' anlamına gelmiyordur."

Gav hemen cevap veriyor. "Hiç de değil. Daha çok Gawain ve Galahad'ın karışımı gibi."

"Galahad gelmiş geçmiş en büyük şövalyeydi. Bayıldım."

Kollarını sıvadı ve bana döndü. "Orada neler olup bittiğine bakmaya hazır mısın?"

"Evet." Bir aydır hissetmediğim kadar rahatlamış hissederek gülümserim.

Doktor, çubuğu çıkarır ve karnımın ortasına ılık jel sıkarak. Sonra yarım ay şeklindeki çubuğu düz karnıma yerleştirir ve büyük monitörde grenli, siyah beyaz bir görüntü belirir.

Ortada bir kara delik var ve bulanık, bebek gibi görünen bir figürün profili belirdiğinde nefesim kesiliyor. Etrafımızı ritmik bir şıplama sesi sarıyor ve elim Gav'ın elini sıkıca kavıyor.

"Bu, sizin bebeğiniz." Doktor, parlak beyaz görüntüyü kalemiyle daire içine alıyor. "Ve bu ses, güçlü ve sağlıklı kalp atışı."

Klavyeye dokunarak fotoğraflar çekiyor ve gözlerim doluyor.

Gavin bana yaklaşır ve yumuşak bir sesle konuşur. "İyi misin prenses?"

Gözlerimi kırpıştırarak gözyaşlarımı silerim ve onun bakışlarına karşılık veririm. "Başardım. Oradayım."

Büyük elini boynumun arkasına kaydırır, dudaklarını dudaklarıma bastırırken bizi birbirimize yaklaştırır. Kalbim genişler, sevgiyle dolar.

DR. BARRY ultrason resimlerini ve videolarını hasta portalımıza yükledi ve ben muhtemelen ekranda küçük oğlumuzu veya kızımızı izlemekle çok fazla zaman harcadım. Gavin haklıydı. On haftalık hamileyiz, bebek tamamen sağlıklı ve bir ay sonra tekrar muayeneye gitmemiz gerekiyor.

Yüksek lisans çalışmalarımın son bölümünü komiteme sunduğumda, Dr. Cross ve Dr. Becker laboratuvara geri dönerken ne kadar sağlıklı ve ıslıl ıslıl olduğumu söylediler.

Timothy oturduğu yerden somurtarak, gıdıklama videolarından birine notlar alıyordu, bu bana komik geldi.

Daniel oturum açtı ve bu dönemki iş bölümümüzü tartıştık. Dünyanın diğer ucundaki biriyle çalışmak çok fazla koordinasyon gerektirir, ama iyi yapılırsa 24 saatlik gözetimi sürdürebiliriz.

Bu dönem, hastalığı taşıyan troposferik rüzgar modellerini tam olarak belirleyeceğimiz konusunda ikimiz de hemfikiriz. Bunu gerçekleştiriyoruz. Kış aylarından ilkbahar aylarına kadar vakalarda her zaman bir artış olur ve rüzgarlı mevsim de yaklaşıyor.

Çoğu gün hava karardıktan sonra eve dönüyorum. Bu benim son dönemim ve doktora yapmaya devam etmezsem bu alana herhangi bir katkı yapabileceğim son şansım.

Zaten bu konuda kararsızdım ve şimdi anne olacağım için bunu yapma isteğim daha da azaldı. Ayrıca, bursumdan elde ettiğim gelir de olmayacak ve öğretmen asistanı, anne ve tez çalışanı olarak çalışmayı hayal edemiyorum.

Sonunda eve vardığımda ev karanlıktı. Gigi tezgahın üzerine bir not bırakmış, köpekleri gezdirdiğini ve Princess Petunia'yı kafesine koyduğunu yazmıştı. Ayrıca mikrodalgada yemek artıkları olduğunu da belirtmişti.

Yaklaşınca, safranlı pilav ve humuslu Akdeniz tavuğu içeren bir kağıt kutu buldum. Kokusu çok lezzetliydi ve midem guruldu. Yemeye başlamak üzereydim ki, ön kapıdan birinin geldiğini gösteren çarpma sesleri duydum.

Çocuklar bu akşam maçları vardı ve köşeyi dönüp Gavin'in çantasını merdivenlerin yanındaki yere bıraktığını gördüm. Başını kaldırdı ve gözlerimiz buluştuğunda dudaklarında muhteşem bir gülümseme belirdi.

"Selam, prenses." Oturma odasını geçip kollarının arasına giriyorum.

Beni bir hamlede kaldırıyor ve bacaklarım beline dolanıyor. Beni mutfağa taşıyarak tezgahın üzerine oturtuyor, eğilip boynumun yanına, çeneme öpücükler konduruyor.

"Gavin'in bıraktığı boşluğu doldurmak istiyorum, ama ölmeden önce bir şeyler yemeliyim."

Burnumdan bir kahkaha çıkar ve kalan Akdeniz yemeklerinin bulunduğu kutuyu kaldırırım. "Tavuk shawarma, safranlı pilav, beyaz peynir ve humus nasıl olur?"

O, içimi ısıtan bir şekilde inler. "Şimdi onu karnıma koymak istiyorum."

"Ben de aynen öyle düşünüyorum." Tezgahın üzerine koyduğum çatalı almak için eğildim.

O da bacağımanın yanındaki çekmecedен bir çatal alır ve hangimizin daha hızlı yiyebileceği konusunda tartışırız. Bir ara çatallarımız çarpışır ve bu beni güldürür. Artık yemekler o kadar hızlı biter ki, yeterince yiyebilmiş miyiz emin olamam.

Başımı eğip burnumu kırıştırıyorum. "Patates kroketleri?"

"Lütfen."

Omzuna hafifçe itekledim ve fırının ön ısıtma düğmesine basmak için eğildim. Pişmeleri için birkaç dakika beklememiz gerekecek, ama açlığımız biraz olsun giderilmiş oldu.

Buzdolabından bir bira alır ve elimdeki zencefilli gazozu işaret ederek başını sallar. "Sabah bulantısı mı?"

Omuz silkiyorum. "Zencefilli gazozu severim."

"Sorun değil." Gülümser. "Neredeyse ikinci  aylık döneme girdin."

"Bebek erik büyüklüğünde."

"Kitap okuyorsun." Gülümser ve göğsüm sıcaklıkla dolar.

Noel'de beni saran korkuyu hatırlamak zor. Şimdi tek düşünebildiğim, içimdeki minik erik, onun erkek mi kız mı olacağı, koyu saçlı mı mavi gözlü m olacağı, uzun mu kısa mı olacağı, atletik mi bilimsel mi olacağı...

"Oğlan mı kız mı istersin?" Gavin kurabiye tepsisini çıkarır, üzerine topları dizip fırına koyar.

Dudaklarımı ısırarak tereddüt ediyorum. Doğru cevabı biliyorum, ama ellerimi birleştirip burnumun önüne koyarak söylüyorum. "Sağlıklı bir bebek istiyorum."

"Samalamayı kes, Prenses." Dikleőtir, iki elini tezgahın iki yanına koyar ve beni oturduğum yerde hapseder.

Ellerimi omuzlarına koyup yakıőtıklı yüzüne yaklaőtırım. "Sen ne istiyorsun?"

Yanağımı, kulağımın yanındaki saçımı öper. "Senin gibi görünen bir kız çocuğu istiyorum. Ona bir ta alacağım..."

"Star Wars'ta ta yok," diye karőtılık veriyorum.

"Talar var. Sadece daha küçükler." Telefonunun ekranına dokunur ve müzik almaya baőtlar.

Her Şeyi istemekle ilgili yavaőt ve Şehvetli bir Şarkı ve o büyük elini uzatıyor. "Benimle dans et."

Dudaklarım gülümser, tezgahdan atlarım, ona doğru giderim ve baőtımı göğsüne yaslarım. Güçlü kolları beni sarar ve birine açtık olmayı anlatan sözlere eőtlik ederek sallanırız.

Baőtımın üstüne öpücük kondurur, damarlarımdan sıcaklık yayılır ve her Şey mükemmeldir.

Kalbimin etrafında kurduğum koruyucu duvarlar artık yok.
Ne istediğimi biliyorum.

Gavin

Tişte böyle olması gerekiyor. Haddy kollarımın arasına tam oturuyor ve yanağı göğsüme yaslanmış. Dudaklarım onun koyu saçlarında ve yaseminlerin tatlı kokusunu içime çekiyorum.

her şeyi istemekle ilgili şarkı sözleri etrafımızda dolaşıyor.

Hepsini istiyorum.

"Bütün bu süreçte bana çok iyi davrandın." Güzel mavi gözlerini bana doğru kırpıştırırken sesi yumuşak. "Teşekkür ederim."

Gülümserim, parmağımı çenesine doğru kaydırırım. "Rica ederim, ama benim olanı koruduğum için bana teşekkür etmene gerek yok."

Yanakları kızarır, hızla gözlerini kırpar ve başını sallar. "Geçmiş ya da üniversitede ne olup olmadığını umursamamaya karar verdim. Bize bir şans vermek istiyorum."

Uzun zamandır bunu söylemesini istediğim kadar, bunu ifade etme şekli içimi burkuyor.

Bir adım geri çekildim, yüzüm gergin. "Gerçekten mi, Prenses? Hâlâ orada mısın?"

"Ne demek istiyorsun?" Kaşları çatıldı. "Kızgın mısın? Az önce geçmişî umursamadığımı söyledim."

"Umursamalısın." Kafamı sallayıp onu bırakıyorum. "Hâlâ Karen'ın söylediklerine inanıyorsan, benimle birlikte olmak istememelisin."

"Kafam karıştı. Bunun senin istediğın şey olduğunu sanıyordum."

"Öyle." Göğsüm sıcak ve burkulmuş. "Ama aldatabileceğini düşündüğün biriyle barışmanı istemiyorum. Bana inanmanı istiyorum."

Dudaklarını birbirine bastırıyor ve küçük bir yudum aldığını görüyorum. Yanakları pembe ve başını eğiyor, bu da midemi bulandırıyor.

Sesi fısıltıdan biraz daha yüksek. "İstiyorum, ama benim için gerçekten zor. Eğer bunu görmemiş olsaydım..."

Çenem gerilir. Sözleri kalbime bıçak gibi saplanır.

"Yatmaya gidiyorum."

"Gavin, hayır." Peşimden gelmeye başlar. "Patates kroket yaptık."

Bu, sanki durumu yumuşatmaya çalışır gibi, hüzünlü bir rica, ama artık aç değilim.

"Sen yiyebilirsin."

O lanet geçmişin ağırlığı omuzlarımda, yalanlar, ihanete uğramış olmam.

Haddy'ye o adam olmadığımı göstermek için daha ne yapabilirim bilmiyorum. Bağlılığımı göstermeye çalıştım. Lanet olsun, birlikte olduğumuzdan beri başka bir kadınla yatmadım... ve resmi olarak birlikte bile değiliz.

Sanki bunun bir önemi varmış gibi. Başka biriyle birlikte olma düşüncesi beni soğutuyor. O benim damarlarımda ve onu çıkaramıyorum. Sinirliyim ve evet, çok kızgınım.

Dişlerimi fırçaladıktan sonra, onun aşağıda temizlik yaptığını duyuyorum. Spor salonunda duş aldım ve eve geldiğimde gecenin böyle biteceğini hiç düşünmemiştim.

Bunun yerine, odamda, tek başıma yatağıma giriyorum.

Babam, Elaine'in fikrini değiştirmesinin ne kadar sürdüğünü söylemedi. Yarın onu arayıp moral vermesi için konuşmalıyım, çünkü

şu anda kendimi gerçekten yenilmiş hissediyorum.

Kollarımı kavuşturmuşum ve komodinin üzerinde telefonumun titrediğini duyduğumda rahatlayamıyorum. Birkaç saniye geçiyor ve tekrar titriyor.

Telefonu açmak istemiyorum ama onun olup olmadığını merak etmenin baskısı sonunda beni yeniyor. Telefonu açıyorum ve evet.

HADDY

Özür
dilerim.

HADDY

Bana kızmanı istemiyorum.

Sırt üstü yuvarlanarak, derin bir nefes alıp, karanlıkta tavana bakıyorum. Cevap vermemeyi düşünüyorum, ama bu benim tarzım değil. Çocuğumun annesini okundu olarak bırakmayacağım, özellikle de telafi etmeye çalışırken.

GAVIN

Sana kızgın değilim, Prenses.

HADDY

Bence sen...

GAVIN

Gerçek olmadığını bilsem bile, senin taviz vermeni istemiyorum. Benimle birlikte olmaktan gurur duymanı istiyorum.

Bunu söylemiyorum ama Karen ile yollarımız kesişirse, Haddy'nin saklanması ya da beni seçerek arkadaşını ihanet etmiş gibi hissetmesini istemiyorum.

HADDY

Seninle gurur
duyuyorum.

GAVIN

Bana inanmanı istiyorum.

O cevap vermiyor, ben de bunun söylediklerimi düşündüğü anlamına geldiğine karar veriyorum. Telefonumu bir kenara koyup gözlerimi kapatıyorum ve bir şekilde uykuya dalmayı başarıyorum.

Haddy

T Bilgisayar ekranında, otuz saniyede bir kesirlerle ayarlanan bir dizi çizgi ve nokta var. Bunlar yönü gösteriyor. yönünü yönünü rüzgar akıntıların ve karşılaştırıyorum karşılaştırıyorum Japon enstitüsü tarafından bildirilen vaka sayısını fırtınaların gücü ve yönüyle karşılaştırıyorum.

Sıkıcı ve tekrarlayıcı bir iş ve istediğim sonuçları vermiyor, ama tam da ihtiyacım olan şey bu. Gerçekler. Gözlemlenebilir. Ölçülebilir.

Gavin bütün hafta boyunca mesafeli davrandı ve bunun neden beni suçlu hissettirdiğini bilmiyorum. Ona zeytin dalı uzatmaya çalışıyordum, olanları umursamadığımı söylemeye çalışıyordum. Gerçekten umursamıyorum, bu benim için oldukça büyük bir adım.

Bana ne kadar sadık ve şefkatli olabileceğini gösterdi, ister bebek için ister benim için olsun, bunun gerçek olduğunu görebiliyorum.

Onunla Karen arasında ne olduysa, bu onların meselesi. Ona karşı dürüst olmak istedim. Bunu bir hakaret olarak algılayacağını beklemiyordum.

Özür dilemeye çalıştım ama o hala kızgın.

Başımı elime yaslayıp gözlerimi sıktım. Ağlamak, olanlara verilebilecek en saçma tepki. Yine de, onun kızgın olduğunu bilmek göğsümde bir yük gibi duruyor.

O gece onun yatağını paylaşmayı dört gözle bekliyordum. Bunun yerine, yalnız uyudum ve şu anda birbirimizden uzaklaşmış durumdayız, pek konuşmuyoruz, nadiren mesajlaşıyoruz, ama teknik olarak kavga etmiyoruz.

Ona inandığımı, her şeyin bittiğini söylemeyi düşünüyorum. Ama ben çok kötü bir yalancıyım. Beni hemen anlayacaktır ve o zaman durum daha da kötüleşir.

Artık umursamadığımı yetmez mi?

Sabah, alarmım çaldığında, kalkmak bile istemiyorum. Yorganın altına daha da kıvrılmak ve Patsy'ye sarılmak istiyorum.

Telefonumun titremesi beni irkiltiyor ve onun olduğunu umarak hızla telefonu kapıyorum. O değil, ama neredeyse onun kadar iyi bir şey.

KIMMIE

Az önce annelerimizin ve babalarımızın kendi grup sohbetleri olduğunu öğrendim. Neden bizim de öyle bir grubumuz yok?

KNOX

Çünkü sen benim ablamsın ve bu tuhaf.

GINA

Bu fikri çok sevdim... Hadi yapalım! Ama bence sadece kızlar katılmalı. Knoxey haklı. Grupta erkeklerle konuşamayız.

SAGE

Sadece veterinerlerle mesajlaştım. Aksi takdirde, ihtiyacınız olursa arayın.

GINA

İlk başta askeriye kastettiğini sandım.

SAGE

Veterinerler

MAV

İnsanlarla konuşmak yerine atlarla konuşmayı tercih ediyorsan, kovboy olabilirsin.

SAGE

Atlar iyidir, insanlar delidir.

KNOX

Ben Tanrı iyidir sanıyordum.

MAV

Austin ve Edward neden burada değiller?

KIMMIE

Bu sadece kuzenlerin
katıldığı bir sohbet.

GINA

Austin da kuzen! Edward da fahri kuzen...

KIMMIE

Haddy nerede? Lütfen bana destek ol.

Gülümsayarak nefes veriyorum, Gavin'e takıntılı olmaktan
zihnimi uzaklaştırmak için tam da ihtiyacım olan şey bu.

HADDY

Austin daha çok amca gibidir... Edward da öyle, sanırım
ikinizin yaşları daha yakın olsa da.

KIMMIE

Sence kaç yaşındayım?

KNOX

Bu erkekler kızlara karşı olmalı. Mav, Sage, bu çılgın
trenden iniyoruz.

GINA

Bizim trenimiz deli değil! Bizim yavru
köpeklerimiz var.

KIMMIE

Tamam, Sage, Knox, Mav, kendi grubunuzu kurun... biz de
arkanızdan konuşuruz.

SAGE

Kızların ne diyeceklerini görmekten
çekinmiyorum.

GINA

Sen çok Zane Amca'sın

KNOX

Onların adet dönemleri hakkında konuşmaya
başlamalarını bekle.

MAV

Bu iyi. Erkekler için ayrı bir sohbet yapabiliriz.

KIMMIE

Kızlar için ayrı bir sohbet yapacağız.

GINA

Kadınlar mı?

KNOX

Telefonumda "taburcu" kelimesi görünürse, ben yokum.

KIMMIE

Ya pası boşaltırsan?

KNOX

Ben pas atarım.

HADDY

Mav bir puck'ı boşaltabilir...

MAV

Bunun nasıl olabileceğini hayal bile etmek istemiyorum.

KIMMIE

Hepiniz o diskleri oldukça sert vuruyorsunuz...
eğilmeyin.

SAGE

Buna boğa hokeyi mi diyorsunuz?

HADDY

MAV

Öyle bir şey olmaz.

SAGE

At hokeyine benzer...

GINA

Sage!!!! 🏒

KIMMIE

Zil çaldı — ders zamanı. Tüm önemli bilgilerin burada bildirilmesini bekliyorum.

KNOX

Saints takımında oynamam için yoğun bir şekilde transfer teklifleri alıyorum.

KIMMIE

Knoxey!!! Annem ağlayacak

KNOX

Hiçbir şey söyleme... Emin olana kadar onun umutlarını boşa çıkarmak istemiyorum.

KIMMIE

Gördün mü, bu tür şeyleri paylaşıyoruz. Kızlar, biz de adet dönemleri hakkında kendi sohbetlerimizi yaparız. Erkekler de görevlerini yerine getirmek için kendi sohbetlerini yapabilirler...

SAGE

KJ dedi ki: "dood"

KIMMIE

Herkes *sevgiler* ve kalplerle veda ediyor ve ben telefonumu bırakıyorum, beş dakika öncesine göre daha iyi hissediyorum.

Günün sonunda Daniel'e durumumu bildirme zamanı geldi, ama başımı kaldırdığımda Timothy'nin beni dikkatle izlediğini görüyorum.

"Her şey iyi mi, T-man?" " yapıyorum elimden elimden çalışıyorum olmak çok tarafsız ve dostça davranmaya çalışıyorum, romantizm yok.

Neredeyse alaycı bir şekilde gülümsüyor. "O hokeyciye gerçekten ilgi duyuyorsun, değil mi?"

"Sanırım birbirimizi daha iyi tanımaya başlıyoruz."

" 'deki hokey oyuncularını oyuncularını, değil mi?"

Kadın hayranlarına "*tavşanlar*" diyorlar.

Yanaklarım yanıyor, ama onun beni utandırmasına izin vermeyeceğim. "Bunun her zaman doğru olduğunu bilmiyorum."

"Sana saygılı davranacak birini hak ediyorsun, Haddy. Seni aldatmayacak birini."

Daha dik oturarak, Gavin'in Karen ile olan geçmişi hakkında söylediklerime verdiği tepkiyi düşünüyorum.

"Bence Gav sana katılırdı." Timothy'nin gözleri kısılır, ama neyse ki bilgisayarım çalar ve sanal toplantımın başladığını bildirir.

"Daniel arıyor." Bu konuşmaya devam etmek istemediğim için telefonumu ona doğru salladım.

Timothy'nin benim ne yaptığımınla hiçbir ilgisi yok. Kulaklıklarımı takıp, veri konuşmaya hazır hale geldim.

"Kuzenler grubu sohbeti fikrini GERÇEKTEN BEĞENDİM." Gina, Spanky'nin tasmaını tutuyor ve bu akşamki maçıdan önce mahallede hızlıca yürüyüş yapıyoruz. "Neden daha önce bunu düşünmedik bilmiyorum."

"Ben de. Bu, özellikle Sage ve Knox ile birbirimizden haberdar olmamıza yardımcı olacak." Patsy'yi internette gördüğüm bir köpek sırt çantasında taşıyorum. Kafasını sokabileceği küçük bir "pencere" var ve yürürken kollarımı sallayabiliyorum. "Onlar 'aynı gezegende, farklı dünyalarda' gibiler."

"Tabii ki Knox bir oyun kurucu. O Jack Amca'nın oğlu. Ama Sage'in bir kovboy olacağını kim bilebilirdi ki?"

"Zane amca atlarla çalışmayı çok seviyor."

"Ve çok komik, onu seviyorum!" Bana göz kırparak, sinsî bir gülümseme atar. "Sevgiden bahsetmişken, bu gece Gav'ın forması giyecek misin?"

Onu oynarken göreceğim düşüncesi midemi kıpır kıpır ediyor. Buz üzerinde, pistte uçarken çok seksi görünüyor. Kavga ettiğinde bile, bundan nefret ediyorum ama aynı zamanda biraz da heyecan verici.

Ayda sadece bir kez maça gidiyoruz, bu yüzden *anlaşmazlığımızdan* beri ona desteğimi gösterme fırsatım olmadı. Beni uzak tutması içimi parçalıyor. *Onu da parçalıyor mu acaba?*

"Aşk hakkında bir şey bilmiyorum, ama onun da bizim desteğimize ihtiyacı var.

O yeni gelen adam."

Ve bu, aramızdaki ilişkileri düzeltmeye yardımcı olabilir.

"Bunu bilemem. Hayranlarından, özellikle de kadın hayranlarından çok destek görüyor."

Boğazımda bir düğüm oluşuyor. "Öyle mi?"

"Yani, hayranları ona bayılıyor, ama o karşılık vermek istemiyor gibi görünüyor, bu da garip. O kadar yakışıklı ki, Mav de maçlardan sonra hep adrenalini dolu oluyor. Gav neden kimseyle çıkmıyor acaba?"

Bu konuşmanın hiçbir kısmını sevmiyorum. Beni rahatsız ediyor ve dişlerimi gıcırdatıyor.

"Merak ediyorum..." Bu, küçük bir hırıltı olarak çıkıyor.

"Oh, kes sesini Haddy!" Gigi bana o kadar beklenmedik bir şekilde bağırdı ki, Spanky sıçrayıp havladı.

Elimi göğsüme koydum. "Ne?"

"Bunun senin yüzünden olduğunu biliyorsun! Oyalanmayı bırak da itiraf et. İkinci Cadılar Bayramı'ndan beri flört ediyorsunuz. Maçlara giymen için sana formasını verdi, sonra da Newhope'a kadar uçtu, ne için? *Aile restoranımızı* görmek için mi?" Neredeyse inleyerek konuşuyordu. "Bana bir rahat ver. Neye benziyorum sence? Aptal bir sarışına mı?"

"Ben... Biz..." Konuştukça ağzım daha da açılıyor. "Teknik olarak sen kızsın."

Gina elini beline koydu. "İnkâr etmeye bile kalkışma. Aslında, birkaç hafta önce duştan gelen çarpma ve boğuk sesleri duyduğuma eminim."

Yanaklarım yanıyor, ama inkâr edemem. Duştaki sevişiyorduk. Yüksek sesle söylemediğim bir kelime, ama olanları en iyi şekilde tanımlayan kelime bu. Gav yatakta çok iyi... Çamaşır odasında... Banyoda...

Dudakları bilmiş bir sırıtışa büründü. "Arkanızı temizleyin yeter."

Spanky sonunda işini görecekt uygun bir çimlik yer bulur ve biz dururuz. Sırt çantamı çıkarır ve Patsy'yi çıkarmak için çömelirim. O, dev beyaz köpek arkadaşının peşinden küçük kahverengi bir tavşan gibi zıplar.

"Noel'den sonra size söyleyecektik, ama..." Omuzlarım, mutsuzluğumun ağırlığı altında çöküyor.

Gigi yanıma çömelir, kaşları çatılmıştır. "Ne oldu?"

"Sanırım her şeyi mahvettim."

"Bunu nasıl yapabildin? Sana söylüyorum Hads, o çocuk sana diyet yapan birinin rib eye biftek gibi bakıyor."

"Öyle değil!" Omzuna ittim ve o da küçük bir çığlık atarak poposunun üzerine düştü.

"Yiyor!" Hemen ayağa kalkar ve gülerek beni popomun üzerine itekler.

Sonra üstüme atlar ve yan tarafa yuvarlanırsınız, bu da tabii ki Spanky'nin de üzerimize atlamasına neden olur. Patsy ciyaklayarak etrafta zıplar.

"Ah! Spanky," diye inlerim, karnımı korumak için elimden geleni yaparım. "Cidden, Geeg, o kontrolden çıkmış."

"Hayır, değil!" Oturur, büyük beyaz köpeğini kucaklar, çilek sarısı saçlarına çim parçaları yapışmıştır. "O çok tatlı."

Patsy heyecanla etrafımızda zıplıyor, küçük ciyaklayan havlamalarını duyuruyor. "Bu tatlı bir şey. O bir baş belası."

Küçük köpeği kucağıma alıyorum, onu öpecekmişim gibi dudaklarımı dışarı çıkarıyorum

O da mutlu bir şekilde dudaklarımı yalıyor.

"Ve sen köpek bakmak istemiyordun." Gigi bana başını sallıyor. Sonra benim sesimi taklit ediyor, ama benim sesime hiç benzemiyor. "Oh, Gigi! Yatağıma kusacak!"

Bunu duymuyorum. "Kapı açık olduğunda o köpek her zaman yatağıma kusardı."

"Sinirsel bir sorunu vardı." Kuzenim ayağa kalkar, elimi tutar ve bana yardım eder. "Sana bunu söylemek istemem ama prensesi yakında geri vermek zorunda kalabiliriz."

"Hayır!" diye haykırıyorum ve küçük köpeği göğsüme sıkıca sarıyorum. "O burada çok mutlu."

"Biliyorum, ama *bu* kelimenin anlamı budur. Bu geçici bir durum. Peepee'nin annesi onu özlüyor."

Gav'ın bana kızgın olduğunu ve küçük arkadaşımı kaybettiğimi düşünmek kalbimi acıtıyor.

ve küçük arkadaşımı kaybetme düşüncesi kalbimi acıtıyor. En iyi arkadaşım olan kuzenlerimden büyük bir sır saklamaya çalışmanın üstüne bir de

daha fazla acıya dayanabileceğimi sanmıyorum.

"Ne zaman?" Ses tonum somurtkan.

"Emin değilim." Gigi elimi tuttu. "Ama kendini hazırlamaya başla."

El ele tutuşarak geldiğimiz yoldan yavaşça geri dönüyoruz. Patsy'yi sırt çantasına koymak yerine boynuma sarıyorum.

"Acele etsek iyi olur, yoksa ısınmayı kaçıracağız." Eve vardığımızda Gigi veranda merdivenlerini koşarak çıkıyor. "Ve Gav'ın esneme hareketlerini görmek istediğini biliyorum."

Sıcaklık acıyı bastırıyor ve ben dudagımı ısırıyorum. Onu çok görmek istiyorum.

Gavin

W Kazanmaya devam ediyoruz ve hokey kariyerimde ilk kez, kazanmasak keşke diyorum.

Bu oyunu tüm kalbimle seviyorum, ama ne kadar çok kazanırsak, sezon o kadar uzun sürüyor ve Haddy'nin bana ihtiyacı var.

Doğum tarihi Temmuz olacak, bu da mükemmel bir zaman. Şampiyonaya gidersek bile, o zamana kadar bitmiş olmalıyım, ama doğum sancıları başlarsa ya da herhangi bir sorun ya da komplikasyon olursa yolda olmak istemiyorum.

Yine de takım arkadaşlarımı yüzüstü bırakamam. Kimse Nisan ayında eve dönmek istemez. Bu yüzden pistte uçarcasına koşuyorum, elimden gelenin en iyisini yapıyorum, forvetlere baskı uyguluyorum, Mav ile birlikte bizim imza hareketlerimizi çalışıyoruz.

O bir şut daha atıyor ve ben lanetleniyorum. En iyi arkadaşım az önce hat trick yaptı.

Stadyum ayakta alkışlıyor ve ben kızların oturduğu yere bakıyorum. Birbirlerine sarılayarak zıplıyorlar, yüzlerinde kocaman gülümsemeler var.

Haddy benim formamı giyiyor ve o ve Gigi, bir şekilde bizim kutlama şarkılarımızdan biri haline gelen Drake'in "Nokia" şarkısının ritmine uyarak el sallıyorlar. Sanırım bu, şarkının "*Ice like Gretzky*" kısmından dolayı başladı.

Ona kızgın olsam da, ikisinin sevimli popolarını sallayıp kutlama için kollarını havaya kaldırdıklarını görünce gülmekten kendimi alamıyorum. Yani, ev arkadaşımız, kuzenleri ve en iyi arkadaşım büyük bir başarı elde etti. Şampiyonlar için bir zafer daha.

Haddy her gün bana kısa mesajlar gönderiyor. Çoğunlukla nasıl hissettiği, resmi olarak ikinci üç aylık döneme girdiğini ve kitapların haklı olduğunu anlatıyor. Kendini harika hissediyor, çok güzel görünüyor ve şu ana kadar hala belli olmuyor.

Maçtan sonra duşun altında dururken, sıcak su yüzümden akarken, onu düşünerek gülümsüyorum. Yalan söylemeyeceğim, karnının şişmeye başladığı ve o şişkinlikle dolaştığı günü sabırsızlıkla bekliyorum.

Babamla tekrar konuştuğumda, bana sabırlı olmamı söyledi. İlişkilerde güvenlik önemlidir. Güven, ilişkinin temelidir. Karen'ı bulup ona gerçeği itiraf ettirmem gerekiyor.

O gece mutfakta konuştuğumuzdan beri bu fikir kafamdan çıkmıyor. Üniversiteden sonra onun izini kaybettim, ama sosyal medyada onu bulmak çok da zor olmayacaktır herhalde. Ne de olsa o da Uluslararası Prenses Kadınlar'dan biriydi.

Ertesi gün Haddy'nin doktor randevusuna giderken hala bunu düşünüyorum.

Başımda kapüşonum var ve koyu renk güneş gözlüğü takıyorum. Pasadena'ya kadar kimse beni takip etmediğinden emin olsam da, şoföre bir blok ötede inmemi söylüyorum. Kızım için ekstra dikkatli davranıyorum.

Onu bekleme odasında gördüğümde, güzel mavi gözleriyle bana umutla bakıyor. Elinden geleni yapıyor ve onu kollarıma alıp öpmek istiyorum.

Dün gece maçtan sonra doğrudan yatağa gitmek çok zordu. Doğrudan ona gitmek istedim.

Yine de güçlü olmalıyım. Beni ona ihanet edebilecek biri olarak gördüğü bir ilişki istemiyorum. Bana inanmasını istiyorum.

Dr. Barry ultrasonla başlıyor ve her zamanki gibi neşeli, bebeğin şu anda avokado büyüklüğünde olduğunu söylüyor.

"Eski guacamole'nin bir parçası diyebiliriz," diye takılıyor.

"Bu korkunç!" Haddy, doktor

Doktor, aleti karnının üzerinde gezdirirken.

"Sadece buradaki iri adama baba şakaları için fikir veriyorum." Küçük doktoru çenemi kaldırarak selamlıyorum. "Teşekkürler."

"Her şey yolunda görünüyor. Geriye sadece kan tahlili kaldı." Kutudan birkaç mendil çıkarır, bir kısmını Haddy'ye verir, diğerlerini ise aleti silmek için kullanır. "Endişelenmeyin, bu standart bir prosedür ve sonuçları çok çabuk alacağım. Uzun süre meraklanmanıza gerek kalmayacak."

Ona teşekkür ettik ve Haddy ile birlikte kan alma istasyonuna yürüdük. Kadın tepsie altı cam şişe koydu ve Haddy dilini çıkardı.

"Çok kan alındı," diye mırıldanır, pek mutlu görünmüyor.

Benim koruyucu içgüdülerim devreye devreye ve ben karar koltuğa yanındaki yanına çekerek onu elini benim benimkine "Sık parmaklarımı parmaklarımı sık."

"Acıtmamalı, ama bir dakika sürecek." Koyu tenli hemşire gülümser ve Haddy'nin koluna lastik turnike bağlar. "Bu işte oldukça iyiyimdir."

"Biliyorum, hepsi rutin iş." Haddy gülümser, ama ben artık onun kendinden emin gülümsemeleriyle "cesur görünmeye çalışan" gülümsemeleri arasındaki farkı anlayabiliyorum.

Onun gergin olduğunu ve güçlü görünmek için elinden geleni yaptığını düşünmekten nefret ediyorum. Kahretsin, onun endişelenmesini hiç istemiyorum.

"Her şey yoluna girecek." Sesim sessiz. "Sen genç ve sağlıklısın. İkimiz de öyleyiz."

"Bilimsel olarak konuşursak, şans bizim lehimize."

"*Açlık Oyunları* bilimsel mi?"

"Pek sayılmaz." Birkaç kez gözlerini kırıp boğazını temizledi. "Dün geceki oyun çok eğlenceliydi. Bence gelecek sezon sen ve Mav o reklam panosunu paylaşacaksınız."

Gergin konuşuyor, ama onunla tartışmayacağım. "Sanırım haklı olabilirsin."

"Aman Tanrım," diye bağırır hemşire, şişeleri değiştirirken başını kaldırarak. "Sen Gavin Knight'sın! Hamile olduğunu bilmiyordum. Tebrikler... ikinize de!"

"Ahh..." Boğazımı temizledim, Haddy'nin yüzündeki panik ifadesini fark ettim. Solgun görünüyordu ve bunun nedeni kan kaybı değildi. "Biliyorsun, bunu gizli tutmaya çalışıyoruz. Paparazziler ve diğerleri oldukça acımasızlar."

"Anlıyorum." Başını sallayarak Haddy'nin kolundan iğneyi çıkarır ve yara bandı yapıştırır. "Ve bunun büyük bir haber olacağını tahmin ediyorum."

"Bunun sadece bizim için özel bir an olmasını istiyoruz." Haddy'nin sesi sessizdir ve genç kadına gülümser.

"Sırrın bende güvende."

Bu akşam maç için arenaya dönmem gerekiyor, bu yüzden Haddy benim tanınmamdan dolayı çıldırırken onunla kalamıyorum.

Korku içinde olduğunu biliyorum, çünkü parmaklarını bükerek dudaklarını sıkıştırma şeklini de fark ettim. Sinirli olsun ya da olmasın, onu klinikte bırakmak kendimi berbat hissettiriyor, ama birkaç saatliğine bir şey olmayacağını düşünüyorum.

Yine kazandık ve Mav, takımla birlikte dışarı çıkıp kutlama yapmam için bana baskı yapıyor.

"Dostum, bu sezon bizimle sadece iki kez dışarı çıktın." Mav havlusuyla bana vurmaya çalışıyor, ama ben onu yakalayıp elinden çekiyorum.

"Sakın yapma."

"Eve gidersen nasıl kaynaşacağız?"

Omuzlarım gergin ve bu adamın bizi hala anlamamış olmasına inanamıyorum. Aşağıya bakıyorum, Ekim ayından beri kimseyle birlikte olmadığımın bir nedenini bulmaya çalışıyorum — onun bildiği kadarıyla.

Yukarı baktığımda, gözlerinde yaramazlık var. "Bana neyi söylemiyorsun?"

Omuzlarıma tüvit blazeri geçirirken, Noel'de oda arkadaşlarımıza çıktığımızı söylemeye karar verdiğimizizi düşünüyorum. Sonra birbirimizle ters düşmüştük.

Saçlarım hala ıslak ve dışarı çıkmak için kot pantolon ve kapüşonlu sweatshirt giyinen arkadaşıma dönüp bakıyorum. "Sana bir şey söyleyeceğim ve bunu sakince karşılamamı istiyorum."

O dikleşir, iki elini dağınık saçlarına geçirir ve saçlarını yüzünden uzaklaştırır. "Ne?"

"Senin kuzeninden çok hoşlanıyorum. Üniversiteden beri tanışıyoruz ve bence o harika bir kız. Akıllı ve tabii ki çok güzel..."

Mav'in yüzü gerilir ve bana kuzenini korumak için saldıracak mı, bana vuracak mı, yoksa başka bir şey mi yapacak, anlayamam. Ama beni tamamen şaşırtır.

"Hay aksi, üzgünüm." Başını sallayarak aşağıya bakıyor.

"Bunu sana nasıl söyleyeceğimi bilmiyorum, ama o senden pek hoşlanmıyor. Kafasında yanlış bir fikir var ve ben ona senin iyi bir adam olduğunu söylemeye çalıştım, ama dinledi mi bilmiyorum."

Omuzlarım gevşer ve ben bir kahkaha atarım. "Evet, bunu konuştuk. Onun oda arkadaşı..."

"Evet, şu Karen denen kız. O gerçekten..." Kendini durdurur ve cevabını düzeltir. "Senin hakkında doğru olmadığını bildiğim bazı saçmalıklar söyledi."

Başımı sallayarak, bunu nasıl söyleyeceğimi düşündüm. "Eğer onun fikrini değiştirebilirim, Haddy ile çıkmamın bir sakıncası olur mu?"

"Tabii ki hayır!" Omzumu tutup sarsar. "Onu galaya davet et. O böyle şeylerde çok iyidir, sen de ona ne kadar harika bir adam olduğunu gösterebilirsin."

"Bu fikri sevdim." Ona sormayı daha önce düşünmemişim gibi gülümsedim.

"Şimdi neden sürekli eve gittiğini anlıyorum." Gülümser ve beni itekler. "Sen ve Haddy. Bu iyi. Mantıklı. Şimdi git buradan."

El sıkışıyoruz ve ben onun sırtına bir şaplak atıyorum. Bizi bekleyen paparazzileri görünce, bekleyen SUV'uma doğru yöneliyorum. "Git, ben onlarla ilgilenirim." Mav, büyük siyah aracın arkasına gizlenirken önüme geçiyor. büyük siyah aracın arkasına gizlice geçerken.

Pencereden dışarı baktığımda, şoförümüz bizi arka kapıdan çıkarırken onun kadın muhabirle şakalaştığını görüyorum.

Elini sallıyor ve eminim bir şaka yapıyordur. Kadın gülüyor, gözleri heyecanla parlıyor ve ben gülümseyerek başımı sallıyorum.

Arkadaşım onu sevmeyen bir kamera ile hiç karşılaşmamıştı ve amcası Garrett ile tanıştıktan sonra bunun genetik olduğunu hissettim.

Stadyumdan Los Feliz'deki küçük kulübemize giderken arabada sessizim. İtiraf etmeliyim ki, ilk evim suya düştüğünde ve Mav'in yaşadığı yeri gördüğümde, bir hata yaptığımı düşündüm. Şimdi ise bu şirin, komşuluk ilişkilerinin güçlü olduğu yeri gerçekten seviyorum.

Vardığımda ev karanlık, bu beklemediğim bir şey. Tabii, bugün Cuma, ama Gina genellikle kanepede oturup köpeklerle ilgili bir film izler. Haddy hafta içi laboratuvarında geç saatlere kadar kalır, ama Cuma günleri genellikle evde kuzeniyle vakit geçirir.

En azından eskiden öyleydi. Son zamanlarda pek konuşmuyoruz. Kahretsin, eğer dışarı çıkmışlarsa, cuma gecesi burada tek başıma otururken kendimi bir ezik gibi hissedeceğim.

Telefonum elimde, ona mesaj atmak için merdivenleri koşarak çıkarken çantamı yatak odama bırakmak için duruyorum ve merdiven sahanlığında kayarak duruyorum. Kapısının altından ışık geliyor ve içeriden sesler duyuyorum.

İleri adım atıyorum, kapıyı çalmadan önce tereddüt ediyorum ve midem düğümleniyor. Kapı tamamen kapalı değil ve onun ağladığını fark ediyorum. Hiç düşünmeden içeri giriyorum ve onu yerin ortasında otururken buluyorum.

İnce, beyaz bir tişört ve denizkızı pijama pantolonu giymiş, yatmaya hazırlanmış. Ama bacakları çapraz ve çenesi göğsüne gömülmüş. İki eli de kucağında, omuzları öne eğilmiş, her hıçkırıkta titriyor.

Kahretsin, sanki göğsüme yumruk yemiş gibi oldum.

Çantamı yere bırakıp, dizlerimin üzerine çökerek ona doğru koşuyorum ve ellerini ellerime alıyorum. "Ne oldu, Haddy? Bebek mi? Neden ağlıyorsun?"

Bütün vücudum gergin ve kendimi uçurumun kenarında hissediyorum. Gözlerini sıkıca kapatıyor ve başını sallarken büyük gözyaşları yanaklarından akıyor. "Hayır... o değil."

Önünde yerde bir kutu mendil var, birkaç tane alıp burnuna tutuyor ve yine hıçkırarak ağlıyor.

Midem burkuldu ve dikkatlice elimi çenesine koyarak bana bakmasını sağladım. "Ne oldu, söyle bana."

"Patsy." Küçük sandığın olduğu yere doğru başını sallıyor ve sandığın kaybolduğunu fark ediyorum.

Kıçımın üzerine oturarak odanın her yerine bakıyorum. Köpeğine ait tüm eşyalar gitmiş.

"Ona ne oldu?"

"Sahibi onu geri istedi. Gigi buradaydı ve onu aldı..." Bir başka küçük ağlama sesi sözlerini keser. "Yapamadım ve geri döndüğümde boş yeri gördüğümde, ben sadece... Ağlamayı durduramıyorum." Bir başka titrek nefes. "Hormonlar yüzünden olmalı, değil mi?"

Ağladıkça kaşları çatıldı ve yüzü kırıştı. Ağladığında aslında çok güzeldi, ama şu anda bunu düşünecek

düşünmeye vaktim yok.

Elimi uzatıp onu kollarımın arasına aldım. Onu kucağıma kaldırdım ve bacaklarını açarak bana döndü. Kolumu beline doladım ve onu göğsüme sıkıca sarıp sırtını okşadım.

"Hormonlar değil, bebeğim. O küçük köpeği seviyordun."

Boynuma başını yaslayarak, boğuk bir sesle konuşuyor. "O çok tatlıydı. Küçük ciyaklayan havlamalar yapardı, ben de onu çenemin altına alıp okşardım..." Yine burnunu çekiyor.

"Bana bak." Geriye yaslanıp, saçlarını yüzünden çekip, başparmaklarımla nemli yanaklarını okşuyorum. "Sana bir köpek alacağım. İstedığın türden. Bu konuyu pek konuşmadığımızı biliyorum, ama aslında oldukça fazla param var. Peepee gibi bir tane alabiliriz ya da farklı bir şey istersen, daha büyük bir köpek ya da başka bir cins. Gigi muhtemelen yarın bir tane almamıza yardım edebilir."

Kaşları yine çatıldı ve dudakları aşağı doğru çekildi. Bana bakarken çok sevimli ve acınası görünüyordu. "Gavin?"

"Evet, prenses?"

"Lütfen bana artık kızma."

Ve bununla birlikte, beni yıkıyor. Göğsüm yarılıyor ve kalbimi çalması için ona bırakıyor.

Çok geç — o çoktan çalmıştı.

Yüzünü ellerimle kavrayarak, başparmaklarımla yanaklarından gözyaşlarını silerim. "Sana söyledim, sana kızgın değilim."

"Ama kızgınsın ve sana ihtiyacım var, Gav. Seni çok özledim." Burnu kırışır ve yüzünden daha fazla sıcak gözyaşı akar. "Gavin şeklinde bir boşluk var içimde."

Biraz daha dayanmaya çalışıyorum... ama başaramıyorum. Yanaklarım gülümsemeye doluyor ve inleyerek başımı geriye atıyorum. "Beni öldüreceksin, Prenseler."

O bana yaklaşıyor ve sıcak dudakları boğazıma değiyor. "İhtiyacım olursa yanında olacağını söylemiştin, ve şimdi sana ihtiyacım var."

Kirpikleri nemli, ama artık ağlamıyor. Daha yükseğe uzanıyor, boynumu kendine doğru çekiyor. İşe yaramıyor, bu kıza kapıldım.

Ağızlarımız birbirine yapışıyor ve dudaklarımız ayrılıyor. Dillerimiz birbirine kayıyor ve o dizlerinin üzerine kalkıyor. Elleri saçlarıma uzanıyor ve öpücüklerimiz açgözlü hale geliyor.

Çok uzun zaman oldu ve onu çok istiyorum.

Kıçını kısaca sıkıştırıyorum, sonra ellerimi daha yukarıya, gömleğinin eteğine, oradan da sütyeninin kopçasına kaydırıyorum. Kopçayı açıp ellerimi kaydırarak göğüslerini kaldırıp yoğuruyorum, o da öpücüklerini alnımdan kulağıma doğru kaydırıyor.

Onun yumuşak iç çekişleri, onun için sertleşmiş ve acı çeken penisime doğrudan yansıyor.

"Prenses," diye inliyorum, yumuşak dudakları şakağım boyunca bir çizgi çiziyor.

"Beni sev, Gav."

İnleyerek, ayağa kalkabilmek için onu kucağımdan kısa bir süreliğine indiriyorum. Sonra onu Cinderella gibi kollarımın arasına alıp, koridordan geçerek yatak odama taşıyorum. Kapıyı kapatıp kilitliyorum ve onu yatağa atıyorum.

O oturur, mavi gözleri kararmış, ince tişörtünü başından çıkarır ve kopçası açılmış sütyenini yere atar. Yatağımın ortasında, omuzlarına düşen koyu renk bukleleriyle, üstsüz diz çökmüş bir tanrıça gibidir.

Mükemmel göğüsleri daha dolgun, meme uçları sert ve onları görünce ağzım sulanıyor. Vücuduna dokunmak için sabırsızlanıyorum, ama önce...

Odayı geçerek, yüzünü tutuyorum, başını eğiyorum, böylece bir haftadır yapmak istediğim gibi onu öpebiliyorum. Bileklerimi tutuyor, benim açgözlü ısırıklarım, çaresiz çekişlerim, dilimin istilas ve sahiplenmesine ayak uydurmak için elinden geleni yaparken inliyor.

Bir an durup blazerimi çıkarıp sandalyeye atıyorum. Sonra başımın arkasına uzanıp siyah tişörtümü

Çıplak göğsümü görünce dişlerini alt dudagina geçiriyor ve bu, bütün gece yaptığı en seksi şey.

İçimdeki mağara adamı canlanıyor. *Benim.*

Beni çıplak gördüğü ilk gece, bebeğimizi ona verdiğim gece kadar çekici ve ben yanına gidip dizlerimin üzerine çöküyorum. Haftalardır bunu yapmak istiyordum.

Ellerim onun belini kavrayacak kadar büyük ve karnını yüzüme doğru çekiyorum. Yıllarca spor yaparak, güzellik yarışmalarına hazırlanarak ve formda kalarak hala düz ve sıkı, ama içinde ne saklı olduğunu biliyorum.

Alnımı göğüs kafesinin üst kısmına dayayıp, küçük avokadomuzun büyüdüğü yere bakıyorum.

"Seni seviyorum," diye fısıldıyorum ve göbeğinin hemen yanına, karnını öpüyorum.

"Gavin..." Yumuşak bir fısıltı ve parmaklarını saçlarıma geçiriyor.

Başımı çevirip yanağımı onun tenine dayadım, avucumu karnına koydum ve gözlerimi kapattım, olacakları düşünerek, hiçbir şeyi kaçırmak istemiyordum.

O öne eğilip kulağımı öper, ben de doğrulurum ve onun güzel gözlerine bakarım. Kahretsin, ona henüz "seni seviyorum" diyemem, ama seviyorum. Onun güzel vücudunda büyüyen küçük bebeğimizi seviyorum, ve o benim kollarıma düştüğü andan bu ana kadar olan her şeyi, yapbozun her parçasını, duvardaki her tuğlayı, hepsi burada... Benim tüm dünyam.

Bu beni çok korkutuyor ve bu konuyu fazla düşünmek istemiyorum. Onda Gavin şeklinde bir boşluk var ve ben onu doldurmaya hazırım.

Dikleşip, onun bakışlarıyla karşılaşıyorum. Mavi gözleri çok sıcak ve yanakları kızarmış. Gülümsüyor, avucunu yanağıma koyup tekrar dudaklarımı öpüyor.

Ellerimle göğüslerini kavriyorum. Onun her şeyi hayatla dolup taşıyor ve ben eğilip

gergin meme ucunu ağızıma alıp sıkıca emdiğimde iç çekiyor. Diğerini başparmağımla okşadıktan sonra öperek ağızıma alıyorum.

"Gavin," diye fısıldıyor, dudaklarımı kaburgalarına indirip dişlerimle oradaki deriyi ısırarak iz bırakırken.

İlk seferinde yaptığım gibi, tüm vücuduna iz bırakmak istiyorum. Karnını, iç uyluklarını.

O kıvranıyor, öpücüklerimin altında inliyor. Karnını tekrar öpüyorum. Başparmaklarımla pantolonunun kenarlarını tutup, iç çamaşırını da beraberinde bacaklarından aşağı çekiyorum.

Uylukları açılır ve çıplak amını ağızımla kaplarım, dilimle klitorisini daireler çizerek onu yüksek sesle inlemeye zorlarım. Sırtını kamburlaştırır ve parmaklarını saçlarıma geçirir, ben de klitorisini dudaklarımın arasında çekip emerim. Acımasız ve hevesliyim, inlemelerine, parmaklarımdaki ve sikimdeki ıslaklığına açım.

Her nefes nefese kalışı, her yumuşak inlemesi beni daha da sertleştiriyor. Bacaklarının kıvrımını öpüyorum, uyluklarının üst kısmını ısıriyorum ve o zıplıyor ve çığlık atıyor. Bir kez daha yukarı bakıp, arzuyla parlayan gözlerine bakıyorum, dolgun dudakları gülümsemeyle açılmış.

"Benim için boşalmaya hazır mısın, Prenses?" Sesim kaba, o da dudaklarını yalayarak başını sallıyor.

Onu çığlık attıracağımı bildiğim yere dönmeden önce, hızla yukarı doğru hareket edip dudaklarını öpmek için kendimi tutamıyorum. Neredeyse hazır ve onu doldurduğumda onun nabzının atışını ve titremesini hissetmek istiyorum.

Haddy

M Sırtım yataktan kalkıyor ve yıldızlar görüyorum.

Gavin'in başı bacaklarımın arasında ve lanet olsun, siktir, bu işte çok iyi. Parmaklarım onun kıvrıcık saçlarına dolanıyor ve çekiyorum... çekiyorum... çekiyorum...

"Oh, Tanrım!" Uyluklarım titriyor ve sallanıyor, başımın üstü yanıyor.

Orgazm vücudumu sarar ve o durmaz. Dudakları klitorisimi ağzına alır ve sıcak dili üzerinde daireler çizerek sırtımı yukarı doğru kaldırır, beni öne doğru sarsar.

"Evet..." Sesim boğuk çıkıyor ve gülmekle çığlık atmak arasında bir yerdeyim.

Artık dayanamayacak kadar kıvrana kadar. Ben çok hassasım, ama o henüz bitirmemiş.

Dizlerinin üzerine kalkınca, karnım beklentiyle kıvrılıyor. Gözlerim, ellerinde uzun ve sert duran kalın penisine kayıyor. O yaklaşırken boğazımdan bir inilti kaçıyor ve bacaklarımı kaldırıp dizlerimi ona doğru çekiyorum. Bunu çok istiyorum ve o da beni bekletmiyor.

Onu amımın içinde yukarı aşağı sürükler, sonra da benim merkezimle hizalar. "Islanıyorsun. Tam da olması gerektiği gibi."

Nazik bir itmenin ardından güçlü bir hamle gelir. Boğazımdan bir inilti çıkar ve acı, dolgunluk hissi kadar erotiktir.

"Oh, lanet olsun," diye nefes nefese kalıyorum ve kalçalarımı onun boyutuna uyum sağlamak için hareket ettiriyorum. "Çok büyük."

Cadılar Bayramı partisinde onu ilk kez tamamen çıplak gördüğümde, midem düğümlendi. Penisi o kadar büyük, sert ve kalın ki, sığacak mı bilemedim ve bu biraz korkutucuydu... ama aynı zamanda heyecan vericiydi.

İşte bugün buradayız. Hamileyim ve tek istediğim onun içime girip bana yıldızları göstermesi.

"Çok iyi gidiyorsun, Prenses." Öne eğilip yanağıma öpücük konduruyor, kulağıma öpücükler yağıdırıyor ve vücudumu titretiriyor. "Rahatla ve bırak kendini."

"Evet," diye nefes nefese, kollarımı omuzlarına dolayarak, bacaklarımı beline doladım ve onu daha derine çekmek için boynunu ağzımla kapattım.

O da dönerek, sahiplenici bir şekilde dudaklarımızı birbirine yapıştırır. Beni öpüşme şeklini seviyorum, sanki ben onun nefes alması için ihtiyaç duyduğu hava gibiyim.

Gavin Knight beni hiç kimsenin sevmediği kadar seviyor. Sert, sahiplenici, ama aynı zamanda çok değerliydim gibi dikkatli. Aynı anda hem ele geçirilip hem de sevilme mümkün olduğunu hiç bilmiyordum.

Öpüşmemizi keser, daha hızlı iterek homurdanır ve her derin vuruş, kapalı gözlerimin arkasında ışıklar çakar. Ateş karnımı sarar. İçimde varlığını bilmediğim bir yer bulur ve bu elektrik gibidir. Zihnimi değiştirir. Yoğun orgazm beni sararken ilkel bir inilti çıkarırım.

Parmaklarımla sert omuzlarına tutunarak, onu kendime çekip dişlerimi tenine bastırıyorum. Yüzü benimkinin hemen üzerinde, ecstasy içinde iniliyor. Yanağında bir damla ter var, onu yalayıp dilimde tuzlu tadını çıkarıyorum.

Sabun gibi ferah ve deri gibi şehvetli kokuyor. O muhteşem. O her şey.

Yüzünü karnıma bastırıp, karnımı öpüp bebeğimize aşk sözleri fısıldaması beni tamamen eritti. Gözlerim ısındı ve onu izlerken beynimde "*seni seviyorum*" kelimeleri belirdi. Oradaydı, tam anlamıyla, ama henüz yüksek sesle söyleyemiyorum.

inliyor, daha sert itiyor. " çok iyi geliyor. Lanet olsun, çok iyisin."

Boşaldığında kasları gerildi. Kalçaları sabit kaldı ve titrek bir inilti karnından ve göğsünden yayıldı. Çok seksi. Onun nabzını hissediyorum, beni dolduruyor.

Ağzım boynunda, derisini emip çekiyorum. Bu onu inlemeye ve içimde daha derinden atmaya zorluyor. Küçük bir şaplakla ayrıldığımda, arkasında bir iz kalıyor ve memnuniyet midemi ısıtıyor. Onun öncesinde bunu hiç yapmamıştım. Şimdi iki kez yaptım.

Ona iz bıraktım. O bana ait.

Elini başımın arkasına koyup yüzümü eğerek ağzımı kendi ağzıyla kapattı. Dudaklarımız birbirini kovaladı, dillerimiz birbirine dolandı. Hâlâ içimdeydi ve ikimiz de nefes nefeseydik, birlikte doruğa ulaşıyorduk.

"Siktir, Prenses, sen uyuşturucu gibisin." Kolları sırtımı sarıyor, içimden çıkmadan beni yatağına doğru çekiyor. "Doyamıyorum."

Memnuniyetle iç çekiyorum, yanağımı göğsüne yaslıyorum. Ona tamamen katılıyorum ve büyük elleri sırtımı kaplıyor, omuzlarıma kayıyor ve beni muhteşem bir kucaklamayla sarıyor. Onun kucaklamasında neredeyse gizlenmiş, çok güvende hissediyorum.

Bir an için, sadece birlikte nefes alıyoruz, vücudumuzun her parçası eriyor, ten tenine değiyor. Hiç bu kadar sakin, bu kadar huzurlu olmamıştım.

Nefesim normale döner ve o eğilip omzumun üst kısmını öper. Çenemi kaldırıp gözlerine bakarım.

Gözlerini kırıştırır ve başparmağıyla yanağımdaki bir tutam saçı kaydırır. "Ağladığını görmek beni öldürüyor."

Sesi alçak, karnımda karıncalanma hissi yaratıyor.

"Neden ağladığımı unuttum." Benimki ise ona kıyasla yumuşak ve tiz.

Gülerek yanakları gülümser. "Peepee eve gitmek zorunda mı kaldı?"

"Oh, doğru." Burnumu kırıştırarak başımı sallarım.

"Sana başka bir köpek alırım. Sen söyle, ben hallederim."

"Bence bunun yerine bir bebek yapmalıyız."

Bir başka derin kahkaha içimi titretir ve o yavaşça gözlerini kırpar. "Sen öyle diyorsan."

Beni sırt üstü çevirip omzumun üst kısmını öptükten sonra ayağa kalkar, elini kalçama koyar ve bana kıpırdamamamı söyler. Dizlerim birbirine yaklaşır ve odanın diğer ucundaki kapıya doğru yürürken mükemmel kaslı kalçalarının hareketini görünce biraz daha eririm.

Dışarıya bakıp, etrafın güvenli olduğundan emin olduktan sonra hızla tuvalete gider. Geri döndüğünde, bizi temizlemek için kullandığı nemli bir bez tutuyor. Sonra battaniyeleri geri çeker ve biz de birbirimize dönük olarak battaniyenin altına gireriz.

Hemen konuşmadık. Sadece aşk acısı çeken yavru köpekler gibi birbirimize baktık. Elim göğsünün üstüne koydum ve o da elini uzatıp başparmağıyla kaşımın üstünü okşadı.

"Maverick'e sana çıkma teklif etmek istediğimi söyledim." "Ne dedi?"

"önerdi ben seni seni davet davet gala gala davet ediyoruz. Bu, planetariumun onarım masraflarını karşılamak için düzenleniyor."

"Kulağa eğlenceli geliyor. Uzay teması olacak mı?"

"Emin değilim, ama Prenses Leia kostümünü çok sevdiğimi biliyorsun."

Ben eğil eğildim, fısıldayarak. "Senin Han Solo kostümünü beni ovulasyona sokuyor."

"Sanırım ne giyeceğimi biliyorum." Kaşları yükseldi ve midem karıncalandı.

Ona daha da yaklaşıp, memnun bir iç çekişle dudaklarını öperim. Onun kollarında olmak, bana gülümsemesi, mavi gözlerinin sevgiyle dolması beni çok mutlu ediyor.

"Eminim hoşuna gidecek bir şey bulabilirim."

"Şu anda giydiğin şeyi beğendim." Düşük bir uğultu ve karıncalanma, iç uyluklarımdan ayak parmaklarıma kadar yayılan bir sıcaklığa dönüşüyor.

Sırtımı kavisleyerek ellerimi yanaklarına koyuyorum ve dudaklarımı dudaklarına bastırıyorum. Beni sırt üstü çeviriyor, çenemi öpüyor, boynuma doğru iniyor ve ben derin bir nefes vererek kendimi onun ellerine teslim ediyorum.

Gala gecesinin teması "GALILEO'NUN YANKILARI" ve ben, "Yeni Bir Umut" filminin sonunda Prenses Leia'nın giydiğine benzer, derin yakalı, bol beyaz bir elbise ve büyük gümüş bir kolye takıyorum. Bu, Cadılar Bayramı kostümümün daha şık bir versiyonu ve bu düşünce içimi heyecanlandırıyor. İki kez hamile kalamaman iyi bir şey.

Bu elbise pek hoşgörölü bir elbise değil ve ellerimi karnımın üzerine koyup, tam boy aynada her açıdan baktım, hamile görünmediğimden emin olmak için.

Şu anda, karnım henüz belirginleşmedi. Hiçbir giysim bana olmuyor ve belim kalınlaşmış durumda, ama bunu taytlar ve bol kazaklar giyerek saklıyorum. Tombul yanaklarımı ve büyümüş göğüslerimi saklayamıyorum, bu yüzden Gigi ve Mav'ın önünde kahvaltımı büyük bir gösterişle yiyorum.

Bebek kitapları, hamileliğin bu aşamasında kocanın dolabını yağmalamanızı öneriyor ve Gavin'in kıyafetlerini giymeyi çok isterdim, ama bu tavsiyede kastedilen koca, 1,88 metre boyunda bir hokey oyuncusu değildi sanırım.

Merdivenlerden inerken, Gigi ılık atıp Mav sırtarak başını salladıında kızarmamaya çalışıyorum.

"Küçük kızımız büyümüş," diye espri yapıyor.

şampiyonların renkleri olan açık mor gömlek ve koyu mor kravatla geleneksel siyah bir takım elbise giymiş. Çok yakışıklı görünüyor, ama gözlerim benim erkeğimi arıyor.

Gavin, mutfağa açılan kapı pervazına omzunu dayamış duruyor. Siyah pantolon ve siyah tişört giymiş, üstüne kahverengi set bomber ceket giymiş ve dudaklarında küstah bir gülümseme var.

Tam olarak Han Solo gibi değil, ama ona oldukça yakın. Koyu renkli saçları dağınık ve gözlerimiz buluştuğunda, karnımda bir bebeğin tekmelediği hissine kapılıyorum.

Kitaplarda, bebeğin ilk hareketlerini hissetme dönemine girdiğimiz yazıyor. Ona bunu söylemek istiyorum. Elini tutup karnıma bastırmak istiyorum, ama gözlerim mutluluk gözyaşlarıyla dolarken gülümsemeyle yetiniyorum.

Ağlama, hamile Haddy! İçimden kendimi azarlıyorum.

Bunu nasıl açıklayabilirim ki?

"Hepiniz çok iyi görünüyorsunuz," diyor Gigi coşkuyla. "Keşke ben de şimdi gidebilseydim."

"Dostum." Mav'in omuzları düşer ve koyu renkli kaşları birbirine yaklaşır. "Bir şey söyleseydin seni kesinlikle ayarlayabilirdim. Donovan sordu..."

"Sorun değil!" diye bağırır ve mze el sallar. "şöminenin yanında durun da aileye göndermek için fotoğraf çekeyim. Yoksa dışarıda ağaçların altında mı daha iyi olur? Ya da ışıkların altında, verandada!"

Yeşil gözleri büyür, ama Mav kararlıdır. "Araba dışarıda bekliyor, Gina. şöminenin yanında çekin yeter."

"Kendi ocukların olduğunda bu tavrını bırakman gerekecek," diye telaşlanır.

"O zaman endişelenirim, şimdi işini yap."

Fotoğraflar çekildikten sonra Gavin elimi kolunun altına alır ve bana yaklaşıır. "Çok güzelsin prenses."

"Sen de öyle, şövalyem." Parmak uçlarımda yükselip yanağına öpücük konduruyorum ve yüzündeki ifade hafifçe değişiyor.

Sanki bu sözleri bu gece ona farklı bir şekilde ulaşmış gibi. Göğsüm sıkışıyor ve yeniden bir araya geldiğimiz geceden beri defalarca düşündüğüm diğer üç kelime dudaklarıma baskı yapıyor.

Gala, Griffith Gözlemevi'nde düzenleniyor ve tüm mekan, parlak gümüş renkli süslemeler, gezegen şeklindeki masa süsleri, gümüş balonlar ve roketlerle 1960'ların uzay temalı bir etkinliği andırıyor.

Maverick'in randevusu bizi kapıda karşılıyor. Sarışın ve muhteşem kırmızı bir elbise giymiş. Gav bana onun takımı takip eden gazetecilerden biri olduğunu söylüyor, ama ciddi bir ilişki olduğunu düşünmüyor.

Onun randevusunun bu mesajı aldığından pek emin değilim, ona bakışından öyle anlaşıyor. Bazen Maverick'in kadınlar üzerinde sahip olduğu gücü anlamadığını düşünüyorum.

Kırmızı halı kaplı merdivenleri çıkarken flaşlar aralıksız patlıyor. Çocuklar durup, isimlerini haykıran tüm fotoğrafçılara başlarını sallayarak dostça gülümsüyorlar.

Bana "Prenses Leia" diye bağıyorlar ve güzellik yarışması kariyerimde bu düzeyde fotoğrafçılarla karşılaşmamış olsam da, nasıl durmam gerektiği konusunda kesinlikle eğitim aldım. Omuzlar dik, eller kalçalarda, yavaşça gülümseyin, bir yandan diğer yana dönün.

Bu etkinlikte erkekler ünlüler ve ben de onların tüm ilgiyi üzerlerine çekebilmeleri için arka planda kalmaktan mutluyum. Siyah smokin ve siyah gömlek giymiş bir adam Maverick'in elini sıkıyor, sonra Gav'ı da yanına çekip ikisinin omuzlarına kolunu atarak fotoğraf çektiriyor.

"Rüya takım," diye fotoğrafçılara bağıırır ve flaşlar çılgınca patlar.

Gav sonunda sıradan ayrılır, elimi tutar ve merdivenleri tırmanmaya başlar. "Bunu çok seveceksin."

Onu takip ederek gözlemevinin derinliklerine giriyorum, ikonik yapıyı yukarıdan ve etrafından incelerken düşmemek için koluna tutunuyorum.

"Şuna bak." Beni göğsüne çekip kollarını benim kollarıma doladı. "Tesla bobini."

Dudaklarım gülümsemeye bükülür ve başımı sallarım. "Burayı seviyorum.

En sevdiğim filmlerin hepsinde var.

"Hangileri?" Bir adım geri çekilip, elini bileğimden aşağı kaydırarak tekrar elimi tuttu.

O kadar neşeli ve mutlu ki, fildişi mermer koridorlarda yürürken sanki o filmlerden birindeymişim gibi hissediyorum.

"Bilmiyorum," omuz silkiyorum. "*Sebepsiz İsyan, LaLa Land, Terminatör...*"

"Terminator mu?" diye gülerek kaşlarını çattı.

"Geri döneceğim!" Onun göğsüne yaslanıyorum.

Aşağıda sallanan sarkaçlı saati izlemek için büyük, dairesel portala yaklaşıyoruz. Üstümüzde dört rüzgârın duvar resmi var ve neredeyse *LaLa Land*'den çalan müziği duyabiliyorum. Sanki büyülmüş bir rüya gibi.

"Mav bana annenin eski film meraklısı olduğunu söyledi?"

"Meraklısı mı?" Sesim yükselir ve gülerim. "Bu onun tutkusu."

Görüntüleme istasyonunun etrafında dolaşarak beni göğsüne yaklaştırır. "Şu anda seni öpmek istiyorum, Prenses."

"İzin veririm." Gülümserim, çenemi daha yukarı kaldırıyorum.

Sıcak dudaklarını benimkilere bastırır ve ben ona yaslanarak bir mırıldanma çıkarırım. Gala katılımcıları etrafımızı sardığı için tam anlamıyla öpüşme moduna geçmeyiz.

"Şu anda yıldızların arasına vals yapabilirmişiz gibi hissediyorum," diye ona bakarak göz kırpıyorum, çok mutluyum.

"Bu bir filmde mi?" Bana bakar, mavi gözleri duygu dolu.

Başımı sallıyorum ve yine aynı şeyi hissediyorum, ama bu sefer daha güçlü. Gözlerim büyür ve elimi onun bileğine atarım. "Benimle gel!"

Kaşları çatılır, ama ben kapı kapı dolaşırken beni takip eder ve sonunda üst katı çevreleyen balkona açılan bir kapı buluruz. Orada baş başa kalırız ve ben ona dönerek yüzümü ona çeviririm.

"Elini ver." Bileğini tutup, avucunu karnımın üzerindeki ince kumaşlı elbiseme bastırıyorum.

İkimiz de hızlı nefes alıyoruz ve bekliyoruz, sadece nefesimizin sesi alanı dolduruyor.

Gözleri benimkilerle buluştuğunda iri iri açılır. "Oluyor mu?"

Sesindeki heyecanı duyduğumda başımı sallıyorum. Elbette, zamanın geldiğini biliyor. "Evde, seni bu kıyafetle gördüğümde oldu."

"Han Solo her zaman işe yarar."

Alçak bir kahkaha atıyor ve titreşimi vücudumdaki her sinir ucunu ateşliyor. Bu, bebeğimizi de harekete geçiriyor ve karnıma doğrudan bir tekme atıyor.

"Aman Tanrım!" Ben nefesimi tutarken, o da aynı anda "Oh, lanet olsun!" diye tıslar.

Büyük eller yanaklarımı kavrar ve yüzümü kendine doğru çeker, beni öylesine sert öper ki, ağlamaya başlarım. Durduramadığım gözyaşları yanaklarıma düşer ve o alnını alnıma dayar.

"Sen çok muhteşemsin, Prenses."

Ellerim onun bileklerinde, ama o bunun farkında değil. "Hepsi senin sayende."

Gavin

“Neye bakıyorsun?” Haddy başını omzuma yaslar.

Onun alnını öpüyorum, sonra ekranı ona göstermek için çeviriyorum. New Beginnings Doğum Merkezi'nin bekleme odasında oturuyoruz ve ben telefonumda galada çekilmiş ikimizin fotoğraflarını kaydırıyorum.

Fotoğrafçılar bizim kişisel tamamızı hemen yakaladılar ve Han ve Leia olmamızdan çok keyif aldılar. Hatta girişimci bir muhabir, Haddy'nin geçen Ekim ayında hoş geldin geçit töreninde düşen kızla aynı kişi olduğunu bile fark etti. O manşetler çok eğlenceliydi.

BEYAZ ŞÖVALYE GERÇEK HAN SOLO'DUR!!!!

"O fotoğrafları çok seviyorum," diye gülümsüyor.

Güzel safir gözleri benimkilerle buluştu ve midem kasıldı. Eğilip, dudaklarına bir öpücük kondurdum.

Haddy, onun Uluslararası Prenses Kadın olduğunu anladıkları için aslında memnundu, çünkü bu çeyrekte galayı toplulukla iletişim kurmak için kullanabileceğini söyledi, ancak

bunu tamamen unutmuş olduğunu söyledi. Onu suçlamıyorum. Kafamızda çok şey var.

Son birkaç hafta evde gerçekten harikaydı. Gigi ve Mav'a açılmak üzerimizdeki baskıyı çok azalttı. Kimsenin odaya girmemesi veya köşeden çıkmaması için dikkat etmek zorunda kalmadan onu öpebilmek gerçekten çok güzel.

Yine de, saygıdan dolayı halka açık yerlerde sevgi gösterilerini en aza indirmeye çalışıyoruz ve ben sessizce kendi evimizi arıyorum. Haddy kuzenlerinden ayrılmak konusunda ne hissedecek bilmiyorum, ama bebek doğduğunda buna ihtiyacımız olacağını düşünüyorum. Yine de, mahallede bir şeyler arıyorum.

Yine onun yatağında uyumaya başladım, vücudumu onun vücuduna yaslayıp avucumu karnının üzerine koyuyorum, bebeğimizin tek bir tekmesini bile kaçırmak istemiyorum. Bu küçük varlığın şimdiden varlığını hissettirmesi gerçekten inanılmaz.

Bu bana, her iki ailemizin daha dışa dönük üyelerinden bazılarını hatırlatıyor. Bu kişilikler bu kadar erken mi başlıyor acaba?

Daha da iyisi, karnı görünmeye başladı. Sabahları tuvalete gitmek için yataktan kalkıyor ve geri geldiğinde bazen pijaması karnının üzerine çıkmış oluyor. Böyle olduğunda, her zaman oturup onu kendime çekiyorum ve küçük tatlı patatesimize günaydın öpücüğü veriyorum.

Beni daha mutlu edecek tek bir şey var. Bu konuyu çok düşündüm — her bana gülümsediğini gördüğümde, tribünde benim formamla dans edip tezahürat yaptığını gördüğümde. Telefonuma resimler kaydettim ve nasıl yapacağımı bile planladım...

"Bradford-Knight?" Tanıdık hemşire elini uzatıyor ve ikimiz de ayağa kalkıp onu takip ederek kayıt alanına doğru kapıdan geçiyoruz.

Haddy tartıldı, boyu ölçüldü, tedavi odasına gittik ve Dr. Barry her zamanki gülümseyen, şakacı tavrıyla içeri girdi.

tavriyla içeri girer.

"Nasıl gidiyor?" Haddy'ye göz kırpmıyor.

"Şu ana kadar her şey yolunda." Haddy, karnına bakarken kaşlarını kaldırır. "Sanırım bebek nihayet biraz çıkıntı yapmaya başladı."

"İlk hamileliklerde genellikle böyledir." Dr. B, Haddy'nin karnına mavi sıvıyı sıkıyor. "Gittikçe kalınlaşırsın, sonra birdenbire, pat! İşte orada." Elindeki iPad'in ekranına dokunuyor. "Ölçümlerin iyi; tüm testler negatif çıktı. Ne pişiyor görmek için hazır mısınız?"

İkimiz de aynı anda evet diyoruz ve ben öne eğilip Haddy'nin elini tutuyorum. Bugün büyük gün. Ultrasonla bebeğin cinsiyetini öğreneceğiz. İkisi de benim için fark etmez ama yine de annesi gibi küçük bir prenses olmasını umuyorum.

O koltukta uzanmış durumda ve kaslarındaki gerginliği de hissedebiliyorum. İkimiz de büyük sürprizi öğrenmek için heyecanlıyız.

"Unutmayın, bir şey görmesek bile, bu erkek olduğu anlamına gelmez. Bazen bu küçük adamlar saklanmayı severler. Yine de, 3D ultrasonla çok daha doğru sonuçlar alıyoruz."

Haddy ile birbirimize bakıyoruz ve o sessizce soruyor. "Emin değilseniz tekrar kontrol edebilir miyiz?"

"Kesinlikle!" Dr. Barry uzanıp onun ön kolunu sıkıştırır. "Küçük bir çocuk için bir sürü bebek bebek satın almanı istemeyiz." O tereddüt eder, kaşlarını kaldırır. "Gerçi bir tane olması ona zarar vermez, değil mi?"

Çenem düşer ve bir kahkaha atarım. "Haklı olabilirsiniz, Doktor."

"Küçük erkek çocukların bebeklere nasıl bakılacağını bilmeleri iyi olur bence." Haddy'nin sesi kısık. "Ama Gav çok iyi gidiyor ve senin hiç pratik yapmadığını sanmıyorum."

Bana burun kıvrır ve ben öne eğilip yanağına öpücük kondururum. "Hızlı öğrenirim."

"Peki, bakalım ne görebileceğiz," diyor doktor.

Dr. Barry'nin Haddy'nin karnında ultrason cihazını gezdirmesini izliyoruz. Bebeğin özelliklerini 3D olarak bu kadar net görebilmemiz çok etkileyici.

Doktor bacak bölgesine odaklanırken hepimizin gözleri ekrana kilitlenir. "Bu onun küçük poposu..." Ultrason probunu kullanarak nazıkçe iter. "Hadi bebeğim, bacaklarını aç."

İkimiz de hafifçe gülüyoruz, ama o anda bebek görevi anlamış gibi görünüyor. Küçük vücudu hareket ediyor ve minik bacakları açılıyor.

"Sanırım cevabımızı bulduk." Dr. Barry kaşlarını kaldırır ve bize bakar.

Haddy'ye bakıyorum ve gözleri yaşlarla dolmuş. Boynuma uzanıyor ve ben öne eğilip onu dudaklarından öpüyorum.

Hayatımda hiç bu kadar çok bir şeyi herkese anlatmak istememiştim.

MUTFAKTA MÜZİK ÇALIYOR ve Maverick akşam yemeğini hazırlarken bir country şarkısı söylüyor. Dr. Barry'yi ziyaretimizden beri telefonumda bebeğimizin ultrason görüntülerini izliyorum.

Yüzümden gülümsemeyi silemiyorum ve şimdiden yapacağımız tüm eğlenceli şeyleri planlıyorum. Acaba yüzüm parlıyor mu? Baba adayları parlar mı?

Kitaplarda sadece "sempati kilosu"ndan bahsediliyor, ama tüm bu paten kayma, ağırlık antrenmanı ve aralıksız oyunlarla bunun için ne kadar yemek yemem gerektiğini hayal bile edemiyorum.

Gigi, Spanky'yi tasmaıyla kapıdan içeri girer. Beni kanepede otururken görünce kaşlarını çatıyor. "Haddy yine geç saatlere kadar çalışıyor mu?" Spanky etrafta zıplıyor ve onu çözmek için eğilir. "Genelde maçınız olmadığında erken gelir."

"Evet." Ayağa kalkıp telefonumu sehpayaya koydum. "Daniel ve fakülte danışmanlarıyla video görüşmesi yapacağını mesaj attı. Havanın bileşimini inceliyorlar... Ya da partiküllerin yoğunluğunu falan..."

Ne dediğimi biliyormuşum gibi görünmeden önce duruyorum. Haddy bana bu gece ne yapacaklarını tam olarak anlattı, ama çok bilimsel terimler kullanıyordu.

"Mesajını okumanı sağlasam iyi olur."

Gigi bana el sallayarak ceketini askıya astı. "Zahmet etme. Az önce söylediklerinden ne yaptıklarını tahmin edebilirim."

"Tek bildiğim bebekleri kurtarmak." Kızımın harika olduğunu düşünerek gülümsüyorum. "Ama şu anda yolda. Takip uygulamamızı az önce kontrol ettim."

"Çok tatlısın!" Gigi bana sarılmak için zıplıyor. "Onun konumunu takip etmen biraz sapıkça, ama aynı zamanda çok da romantik."

"Konumunu benimle paylaştı." Telefonuma suçluluk duyarak bakıyorum. "Ben de benimkini onunla paylaştım..."

"Siz ikiniz." Gigi omzuma dokunur. "Şu anda nerede? Açlıktan ölüyorum."

Bu beni güldürdü. "Yani sen açsan, kuzenini takip etmem sorun değil mi?"

"Kesinlikle. Hatta zorunlu olduğunu bile söyleyebilirim!"

Uygulamayı açtığımda, onun araba yoluna girdiğini görüyorum.

Gina'ya söylemek üzereyim ki en iyi arkadaşım mutfak kapısında belirir ve bana öfkeyle bakar.

"Hey, Mav! Akşam yemeği ne zaman hazır olacak?" Onun ifadesini görünce ses tonum neşeli olmaktan çıkıp şaşkınlığa dönüşüyor.

Çenesi sıkı ve omuzları yukarı doğru kalkmış. Kaşları çatılmış ve öfkeli bir boğa gibi görünüyor. Neredeyse burun deliklerinden duman çıkıyor gibi.

O odanın diğer ucuna doğru bana doğru koşarken telefonumu düşürüyorum. Ayaklarımı yere sağlam basarak, o

gömleğimin önünü tutup beni duvara çarptığında, ciğerlerimden bir "oof" sesi çıkıyor.

"Ne oluyor lan?" Omuzlarından tutup onu geri itmeye çalışıyorum onu geri itmeye çalışıyorum, ama o da aynı güçle bana doğru itiyor. "Ben söylemiştim Haddy söylemiştim olduğunu iyi iyi bir Onun yumrukları sık sıkılmış, ama bana yumruk atmaya kalkışırsa engellemeye hazırım. "Maverick!" Gigi'nin ses yüksek yüksek. "Kes şunu bunu! Ne

Senin neyin var?

"Benim sorunum bu." Telefonunu kaldırıp yüzüme doğru tuttu.

Çenemi geri çekerek, elinden telefonu almak için kollarını bırakıyorum. Ekranın ortasında, büyük harflerle, kalın siyah yazı ve bir dizi ünlem işareti ile şöyle yazıyor: **ŞAMPİYONLARIN ŞÖVALYESİ BUZUN DIŞINDA DA SKOR YAPIYOR!!!!**

"Bu da ne lan?" Kaşlarımı çatarak, ne yaptığımı anlamaya çalışıyorum.

"Pasadena'daki doğum kliniğinden çıkarken çekilmiş bir fotoğrafın," diye bağırır. "Makalede, her ay oraya gidip bir kızla buluştuğun yazıyor."

"Doğum merkezi mi?" Gigi nefesini tutar ve midem bulanır.

"Bana, Cadılar Bayramı'ndan beri kuzenimle gizlice çıktığını söylüyorsun

Şimdi de bir kızı hamile bıraktığını mı öğreniyorum?" Mav boynuma dirseğini dayayarak beni tekrar duvara yapıştırır. "Kim o?"

"Tanrım, Mav," diye homurdanıyorum, onu nefes borumdan çekmeye çalışarak. "Anlamıyorsun..."

Beni sıkıca tutuyor ve gözlerimde kıvılcımlar beliriyor.

"Bradford ailesiyle uğraşarak büyük bir hata yaptın."

"Maverick!" Haddy bağırır, ses ses yankılanır salonda salonda yankılanıyordu. "Kes şunu!

Ne yapıyorsun?"

"Bu pisliği evimizden atıyorum. Sana kalbin kırılmasını, bir kızı hamile bırakmayı öğretirim..."

"O benim, Maverick!" Haddy haddy yanında yanında , Mav'in kolunu

boynumdan çekiyor.

Tanrıya şükür, çünkü bayılmak üzereydim.

"Ne?" Boğazımdaki baskı tamamen kaybolur ve ben öne eğilip boynumu tutarım.

Nefesimi toparlamak için elimden geleni yapıyorum. Spanky yanıma atlayıp yüzümü yalıyor. Sanırım tüm bunları bir oyun sanıyor.

"Hamile olan benim," diye açıklıyor Haddy.

"Ne?" Gigi'nin sesi şaşkınlık ve heyecanla yükselir ve Spanky zıplar, mutlu bir havlama çıkarır.

Haddy, büyük beden süveterini yukarı çekerek, hamilelik pantolonunun altından görünen sevimli küçük bebek karnını ortaya çıkarır. Ultrasondan bu yana bebek biraz daha büyümüş galiba. Sanırım mango aşamasındayız.

"Haddy, aman Tanrım!" Gina'nın gözleri yaşlarla doluyor ve kuzenine sarılıyor. "Neden bana söylemedin? Şu sevimli küçük göbeğe bak! Kaç aylık oldun? Cinsiyeti ne?"

"Hay aksi, kardeşim." Mav, kafası karışık ve utangaç bir ifadeyle ensesini ovuşturur. "Az önce seni öldürmeye çalıştığım için gerçekten üzgünüm. Hiç bilmiyordum."

"Önemli değil..." Sesim kısık, kaslı kolu boğazımı sıktığı için boğazım ağrıyor. "Senin yaptığını düşünseydim, ben de kendimi öldürmek isterdim."

Kafasını sallayarak yüzünü ovuşturur. "İnanmak istemedim, ama o fotoğrafları gördüm ve, şey, geçmişteki tüm o boklar vardı."

Karen'ın yalanının hala benim adımla lekelediğini bilmek içimi yakıyor, ama onun özrünü kabul ediyorum. "Haddy'yi seviyorsun. Anlıyorum."

"Ama..." Ses tonu değişiyor. "Kuzenimi hamile bıraktın. Onunla evlenmeyi düşünüyor musun?"

Gözlerim onun gözleriyle buluşur ve tereddüt ederim. Sanırım aklımdan geçenleri görür ve bir anlık bir anlayış belirir.

Sanki buz üzerindeyken, ne yapacağımızı bildiğimiz halde, Haddy gelip omzuna vuruyor gibi.

"Sen çok eski kafalısın, Maverick Murphy! Önce en iyi arkadaşını öldürmeye çalıştın, şimdi de sanki bu konuda benim söz hakkım yokmuş gibi beni evlendirmeye çalışıyorsun."

Gülümsemesini bastırıyor, ama ben başımı sallayarak konuyu kapatıyorum. Henüz zamanı değil.

Ses tonunu değiştirerek omuz silkiyor. "Sadece durumumuzu bilmek istedim."

"Bulduğumuz yer kesinlikle çok gizlidir." Mavi gözleri keskin ve sevimli parmağıyla kuzenini işaret ediyor. "Kimse bunu öğrenemez, anladın mı?"

"Hayır..." Mav ona kaşlarını çatarak bakar.

"Haddeeee..." Gigi beline sarılır, çilek rengi saçlarını kuzeninin omzuna yaslar. "Alışverişe çıkıp küçük kıyafetler almak ve her şeyi yapmak istiyorum. Bebek partisi ve cinsiyetini açıklama partisi yapmalıyız ve aileye söylemeliyiz..."

"Bunların hiçbirini yapamayız, Gigi." Haddy kuzeninin kolunu tutar ve ona döner. "IPW öğrenirse, unvanımı elimden alacaklar. Burs paramın tamamını geri ödemek zorunda kalacağım, ama ben onu okul harçlarına harcadım bile."

Onun tüm bu sözlerini duyunca içimdeki eski öfke yeniden alevlendi. "Ona bunun önemli olmadığını söyledim. Okul masraflarına yardım edebilirim..."

"Unvanını elinden almak mı?" Gigi'nin sesinde öfke var ve ben de ona tamamen katılıyorum. "Bu kesinlikle en ataerkil, ayırmacı, kadın düşmanı..."

Haddy sadece elini kaldırıp başını salladı. "Belki öyledir, ama görev sürem neredeyse bitti. Bir sonraki kızın taç giymesine sadece birkaç ay kaldı, sonra bu yükten kurtulacağım."

"Bu hoşuma gitmedi." Mav'ın sesi sessiz. "Gina ve Gav'a katılıyorum. Bu güzellik yarışması insanları kendilerini aşmalılar. Sen bir genç değilsin ki, o zaman da bir önemi olmazdı herhalde."

"Bu onların kuralları," diyor Haddy. "Onların organizasyonunu temsil edeceksem, bu kurallara uymak zorundayım."

Gigi'nin dudakları sıkılaşıyor ve acaba benimle aynı şeyi mi düşünüyor diye merak ediyorum. Haddy, tanıdığım herkes arasında en yüksek standartlara sahip kişi. Güzel ve zeki, ve onu her zaman benim organizasyonumu temsil etmesi için seçerdim.

Ayrıca özel hayatında çok yaramaz bir kız, ama şu anda bunu düşünmeye başlayamam.

"Beni korumak istediğini biliyorum." Haddy kuzenlerinin yanına gidip onları bir grup kucaklaşmasına çekiyor. "Ve onlara kendim söylemeyi düşünmediğimi sanma, ama neredeyse bitti ve bilmiyorum. O tacı kazanmak için uzun süre çok çalıştım. Belki aptalca, ama bu en büyük ödül ve ben bunu hak ettim."

Burnu kırılsır ve bunu sanki suçlu bir itirafmış gibi söylemesi, beni derinden etkiler. Çok çalışmanın ve zor bir şeyi başardığında duyulan başarı hissinin ne demek olduğunu bilirim.

"Bunu hak ettin ve elinde tutabilmelisin." Arkasına geçip onlara sarılırım, kalbinin arzuladığı her şeye sahip olmasını isterim.

"Öyle diyorsan... Sanırım anlıyorum," diye iç geçirir Gigi. "Tamam. Çok gizli."

"Seni ele vermeyeceğim, Hads." Mav telefonunu ona uzatır. "Ama bunu nasıl durduracaksın bilmiyorum. Sır ortaya çıktı ve bu dedikodu siteleri Gav'ı deli gibi takip edecek."

"Makalede ne yazıyor?" Telefonunu alır, hikayeyi kaydırır, hızlıca okurken dudaklarını düz bir çizgiye getirir. "Görünüşe göre sadece Gavin'i biliyorlar. Onun sadece cam kapıların arkasından çekilmiş fotoğrafları var."

"Hastalar için bir tür gizlilik kuralı yok mu?" Gina'nın sesi telaşlı. "HIPAA bu konuda ne diyor?"

"Haklısın," diye onaylıyorum, düşünerek. "Mav ve ben ünlü sayılırız, ama Haddy için emin değilim. Güzellik yarışması kazananları ünlü sayılır mı?"

"Bence Miss America veya Miss USA olsaydı, öyle olurdu." Bana bakar. "Ben korunmalıyım."

"Bilmiyorum," diye uyarıyor Mav. "O adamlar bu mazereti kullanarak her türlü kötü davranıştan paçayı kurtarıyorlar."

"O zaman onları zekâmızla alt etmeliyiz." Arkadaşımın omzunu tutuyorum. "Buzda olduğu gibi olacak. Onları bir tarafa bakmaya zorlayacağız ve seni diğer tarafa gönderip hızlı bir pas, şut ve gol yapacağız!"

Haddy'nin burnu kırışır, ama gülmeye başladığında göğsümdeki gerginlik azalır. Biz harika bir takımız ve bu konuda içim rahat.

Haddy

"Bak ne kadar tatlısın burada!" Gigi, odamdan aşağı indirdiği kutudan bir fotoğraf çıkarır.

Bu benim eski güzellik yarişması hatıralarımın saklandığı yer, tanıtım fotoğrafları, kurdeleler ve sertifikalar da dahil. Eski kupalarımın hepsi annemle babamın evinde.

"Bir bakayım." Gavin kuzenimden fotoğrafı alır ve ben de hangisi olduğunu görmek için eğilirim.

Bu, Uluslararası Prenses Kız yarişmasını kazandığım on iki yaşımdaki bir fotoğrafım. Bu benim ilk büyük zaferimdi ve  ocuk boyu pembe kadife bir kanepede oturuyorum. Saçlarım çok kabarık, elbisem kabarık beyaz t lden ve göğsümde pembe renkli unvanımın yazılı olduğu geniş bir kuşak var.

"Hangisi daha büyük, o gülümseme mi yoksa o ta  mı, anlayamıyorum." Taco'dan bir ısırık alıp gülerek söylüyorum.

"Bunu çok uzun zamandır yapıyorsun." Mav de omzumun üzerinden bakarken doğruluyor.

Bu akşam bize jalape o biber, avokado ve turşu soğanlı suadero tacolar yaptı. Ağzım

ve bebeğimin Mav'ın anne karnındayken yaptığı gibi baharatlı yiyeceklerden nefret etmemesine seviniyorum.

"Bence sen çok sevimlisin." Gav, midemi kıpır kıpır eden bir şekilde bana gülümsüyor.

Ne düşündüğünü biliyorum.

"O asayı çok sevmiştim." Ona, küçük parmak eklemlerim beyazlaşacak kadar sıkı tuttuğum uzun, metalik asayı göstererek söylüyorum. "Onun en havalı şey olduğunu düşünmüştüm... Bir nevi ışın kılıcı gibi."

"İşte benim inek kuzenim." Mav kafama hafifçe vurur. "O güzellik kraliçeleriyle nasıl uyum sağladığını bilmiyorum."

"Onlar kötü kızlar değildi." Her yıl büyük güzellik yarışmalarına hazırlanmak için eğitim kamplarında geçirdiğimiz haftaları düşünüyorum. "Gerçekten *Miss Congeniality* gibiydi, hani şu eski Sandra Bullock filmi var ya? Kızlar ülkenin dört bir yanından gelirdi ve biz de takılır, hislerimizi, umutlarımızı ve yaptığımız aptalca şeyleri konuşurduk. Yarışmadan çok kampa benziyordu."

"Yani o kızların hiçbiri rekabetçi değildi mi diyorsun?" Gina gözlerini kısarak bana bakıyor.

"Oh, evet, hepimiz oldukça rekabetçiydik, ama IPW programı sadece güzellikten çok yetenek ve topluluk önünde konuşma gibi şeylerle ilgiliydi. Olumlu bir atmosferi vardı."

"Bana yeteneğini hiç söylemedin." Gav parmağını boynumda gezdirerek saçımı arkama attı.

"O bir şarkıcı," diye cevaplar Mav. "Onu şarkı söylerken dinlemelisin. Oldukça etkileyici."

"Evet! Onu dinlemelisin," diyor Gigi. "Selena Gomez, 'The Heart Wants What it Wants'."

"O şarkıyı severim." Gav gülümser ve gözlerimiz kısa bir süre karşılaşır. Elektrikleniriz.

"Belki bir gün seversin." Bunu alçak sesle ve şehvetli bir şekilde söylemek istememiştim. Ama öyle çıktı.

"Vay canına!" Gigi elini yüzünün önünde sallıyor. "Burası ısınmaya mı başladı yoksa bana mı öyle geliyor?"

Gülüyorum ve ona kağıt peçete atıyorum. "Mav'ın akşam yemeğine koyduğu jalapeño biberleri yüzünden."

"Bence daha çok... biyolojik bir şey olabilir." Mav kaşlarını kaldırır ve kalçasını hafifçe sallar.

"Bu arada..." Ayağa kalkıp boş tabaklarımızı topluyorum. "Biraz uyumam lazım. Aylardır yorgunluktan bitkinim."

"Uyumaya gitsen iyi olur." Gigi, tabakları toplamasına yardım etmek için ayağa kalkar. "Duyduğuma göre, bebek doğduktan sonra bir daha asla uyuyamayacaksın."

Eve gireriz ve dördümüzün yardımıyla mutfak çabucak temizlenir. Kuzenlerim kanepede kıvrılıp film izlemeye başlarlar, ama Gavin elimi tutar ve beni merdivenlere doğru götürür.

"Yukarıda sesinizi kesin," diye bağırır Mav arkamızdan. "Sosislerin nasıl saklandığını duymak istemiyorum."

"Onları rahat bırak." Gigi ona bir yastık fırlatır. "Şimdiye kadar duymadıysan, bundan sonra da duymayacaksın."

"Hala bu konuda çok kararsızım." Mav yastığı tek eliyle yakalar. "Bunu desteklemeli miyim yoksa onun kışını tekmelemeli miyim, karar veremiyorum, ve seni ne kadar sevdiğimi biliyorsun, Gav."

"Kıç tekmeleme işini Hendrix Amca'ya bırakın." Gina bize el sallıyor. "Siz devam edin, aşk kuşları. Ardınızda temizlik yapmayı unutmayın."

Kafamı sallayarak, bana gülümseyen Gavin'e bakıyorum. Gözlerinde açlık var ve bu, göğsümün ortasından ayak parmaklarıma kadar beni aydınlatıyor.

Kuzenlerimle daha fazla vakit kaybetmeden merdivenleri koşarak çıkıp onun kollarına atlıyorum. Hepsi birden etrafımı sarıyor.

"Merdivenlerde koşarken dikkatli ol." Dudakları kulağıma değiyor ve öpücükleri kollarımı ürpertiyor. "Böyle seni yakalamak daha zor oluyor."

"Artık düşmeyeceğim demiştim." Onu küçük bir dönüşle geçiyorum, onu çekiyor

yatak odasında, bu ifadenin tamamen doğru olmayabileceğini düşünerek.

Ağzlarımız birbirine yapışık halde yatak odasının kapısını açtık. Dudaklarım kolayca açıldı ve o düşük bir inilti çıkarırken dilimi onun diline doladım. Büyük elleriyle yüzümü kavradı, çenemi kaldırdı ve beni daha derin öptü.

O kadar sahiplenici ki, beni kendine çekip kollarıyla sarıyor. Temiz sabun ve zengin deri kokusunu içime çekiyorum. O kadar sıcak ki, boynunu yalayarak terinin tadına bakmak istiyorum. Kollarında dönüp sırtımı göğsüne dayıyorum ve bileklerini tutuyorum.

Başımı omzuna yaslayıp çenemi kaldırarak çenesinin çizgisini ısııyorum. "Akşam yemeğinde bana dokunduğundan beri seni istiyorum." Nefes nefese inliyorum. "Beni arkadan al."

"Senin için her şeyi yaparım, Prenses." Dudakları benimkini kısa bir süre kapattıktan sonra boynuma doğru kaydırıldı ve vücudumda ateşli bir titreme yarattı.

Zaten ateşli ve istekliyim, öne eğilip hızlıca taytımı ayak bileklerime kadar indirip ayağımdan çıkarıyorum. Dikleşince, arkama uzanıp kot pantolonunun üzerinden sertleşmiş penisini okşamak için onun büyük elini bacaklarımın arasına koyuyorum.

"O şarkıyı söylemeni düşünüyordum." Kalın parmaklarını klitorisim üzerinde sıkı daireler çizerek gezdiriyor.

"Beni boşalt, sana şarkıyı söyleyeyim." İleri adım atarak, dört ayak üstüne yatakta tırmanıyorum ve omzumun üzerinden ona bakıyorum.

"Lanet olsun, çok güzelsin." Bir adım öne çıkıyor, kot pantolonunu açıp aşağı indirirken popomu öpüyor.

En hassas bölgelerimin üzerinde dilini gezdirirken inledim. Dili klitorisimin üzerinde kayarken vücudum sıçradı. Çok yakındım.

"Siktir beni, Gav," diye fısıldıyorum.

"Yaramaz kız," diye inleyerek, iki parmağıyla beni deniyor ve sonra tıslıyor. "Hazırsın."

Uç kısmını girişime hizalayıp tek bir güçlü itişle beni tamamen doldururken uyluklarım titriyor.

Ben İnliyorum, eğil eğil dirseklerimi dirseklerime ve alçaltarak alınımlı yatağa dayadım. "Tanrım, çok büyüksün."

"Bunu seviyorsun." İki eliyle kalçalarımı kavrar ve ritmik olarak, daha hızlı bir şekilde itmeye başlar.

"Seviyorum..." diye inledim.

"Vücudun benim için yaratılmış."

"Evet..." Parmaklarımı klitorisimin üzerinde gezdiriyorum, o benim içimdeki o noktaya dokunduğunda inliyorum. "Çok iyi geliyor..."

Onun büyük parmakları benimkileri kapattı, bana yardım etti. Çok yakındım, ona doğru ittim, sırtımı kavisleyerek kıkırmı daha yükseğe çıkardım. "Tokatla," diye fısıldadım.

O hemen kıkırmı tokatlar ve ben yüzümü yastığa çevirip çığlık atarım. Uyluklarım titremeye başlar ve amım titremeye başlar.

"Tekrar yap..." diye inleyerek, karnına karşı onun sikiinde zıplıyorum. "Daha sert.

Ağzımı öpmek için eğilir, sonra tekrar dikleşir ve daha sert bir şekilde tokatlar, sonra tekrar. Ben inleyerek ona karşı direnirim. O da yüksek bir inilti çıkarır ve içimde nabzı attığını hissederim, vücudu uyluklarımın üzerinde titriyor.

Yataktan kalkıp sırtımı göğsüne yaslayarak boynuna, ağzına uzanıyorum. Vücudumuz hala hareket ediyor. Bu inanılmaz orgazmı yaşarken, kollarında titriyorum.

"Siktir, Prenses..." diye inliyor, iki eliyle göğüslerimi kavrayıp sıkıyor, kaldırıp yoğuruyor. "Çok güzelsin."

Yine dudaklarımı dudaklarıyla kapattı ve ben titredim. Amımı avuçladı, parmaklarını klitorisimin üzerinde gezdirdi, bacaklarım titreyene kadar sertçe tokatladı, ben de inleyerek alınımlı boynuna dayadım.

"İşte benim kızım." Sesi alçak, omuzlarım boyunca öpücükler bırakıyor, göğüslerimi tutuyor. "Benim sapık kızım."

Ellerini aşağı kaydırıyor, yuvarlak karnımın üzerinden geçiyor, omzumun üstünü öperken genişçe açıyor. Ellerimi onun ellerinin üzerine koyuyorum ve bir an için samimiyet ve bağ kurarak birbirimize sarılıyoruz.

O çekilir, elini omzuma koyar ve yakınlardaki bir havluyu alıp bizi temizler. Ben beklerim, sevgiyle onu izlerim, o da bacaklarımdaki ıslaklığı nazıkçe siler, sonra beni kollarının arasına alır ve battaniyeleri kaldırır.

Birbirimize dönük olarak yatağa giriyoruz ve eski güzellik yarışması şarkımın sözlerini sessizce söylerken elimi uzatıp yanağına dokunuyorum. Artık pek uygun değiller. Birlikte olmamamız için o kadar da çok neden olduğunu düşünmüyorum, ama yine de güzel bir şarkı. Ve kalbim istediğini istiyor, Gavin Knight.

Ben şarkı söylerken, onun mavi gözleri ısınır ve parmağını çenem boyunca kaydırır. Son notayı sönükleştirerek şarkıyı bitiririm ve o derin bir nefes verir.

"Sen şarkı söylüyorsun..." Başını sallar, sırt üstü yatar ve iki elini saçlarına geçirir. "Daha iyisi olamaz diye düşünüyordum, ama sonra sen şarkı söyledin."

Dirseklerimin üzerine kalkarak, yanaklarımdan kocaman bir gülümseme yayılır. "Beğendin mi?"

Elleri aşağı iner ve yüzüme uzanır, kalkıp dudaklarımı öper. "Bayıldım."

Gözlerimiz birkaç saniye birbirine kilitlendi ve sanırım ikimiz de aynı şeyi düşünüyoruz. Sesli olarak söylemediğimiz kelimeler. *Seni seviyorum...*

Midem burkuldu ve bu büyüğü bozmak zorunda kaldım. Tekrar uzandım ve başımın arkasını omzuna dayadım. "Neden böyle hissediyorum? Neden bu kadar doğal geliyor?"

Derin bir nefes alır, parmaklarını kolum boyunca gezdirir. "Mav ve ben bu kadar çabuk yakınlaştıktan sonra bunu merak ederdim."

Bence bunun nedeni ikimizin de büyük, birbirine yakın ailelerden, küçük kasabalardan gelmemiz... Aramızda ortak bir bağ, bir kopuz var."

Sesi sessizleşir ve ben onun büyük elini elimle tutup ışığa doğru kaldırıyorum, daha önce fark ettiğim bir şeyi arar gibi. Başparmağının dibinde ince kırmızı bir çizgi vardır, elini ters çevirip soluk halkayı incelerim.

"Bu ne?" Parmak ucumla nazikçe dokunuyorum. "Annem Kenny yaptı." Elini yan çeviriyor

"Onun da küçük parmağında aynısından var."

"Bu bir dövme mi?" Kaşlarım çatılır ve dirseğimin üzerine kalkarak daha yakından bakarım.

"Bu eski bir Japon masalı..."

"Yine mi?" Gözlerimiz buluştu ve burnumu kırıştırdım.

"Annem ilk kocasını kaybettikten sonra İlk kocasını kaybettikten sonra. Bunun acısıyla barışmasına yardımcı olduğunu söyledi... ta ki beni doğurana kadar."

"Anlıyorum." Dudaklarım hüzünlü bir şekilde aşağı doğru kıvrılır. "Bu ne anlama geliyor?"

"İnsanların kaderlerinde birlikte olmaları gerektiğinde, görünmez bir kırmızı ip ile birbirlerine bağlandıkları bir efsane vardır. Bu çoğunlukla karı kocalar için geçerlidir, ama annem bunun aile için de geçerli olabileceğini söylerdi. Ne kadar uzak olursak olalım, ne kadar zaman geçerse geçsin, ne kadar çok şey değişirse değişsin, bu ip dolanabilir, ama asla kopmaz."

"Sen her zaman bağlısın." Gözlerim ısınır ve parmağımla, neredeyse cildinde solmuş gibi görünen, neredeyse görünmez gibi görünen parlak kırmızı çizgiyi izlerim, ama bir şekilde onu ortaya çıkarmayı başardık.

"Sonsuza kadar." Sesi sessiz.

Gözlerimi tekrar açıp onun güzel gözlerine bakıyorum. Bana çok derin bir duygu ile bakıyor. Elimini uzatıp avucumu yanağına koyuyorum, sonra daha yükseğe uzanıp dudaklarımı onun dudaklarına yapııştırıyorum.

LABORATUVARA DOĞRU YÜRÜRKEN, hala kırmızı ipi düşünüyorum, buradan başlayıp kampüsü geçip arenaya, oradan da şehir merkezine kadar uzanan bir iplik hayal ediyorum. Örümcek ipeği kadar ince, kıvrımlı ve gergin, ama çelik kadar güçlü olduğunu hayal ediyorum.

Göğsüm ısınır. Serin, erken bahar esintisi saçlarımı omuzlarımın arkasına iter ve ağaçların yapraklarından süzülen güneş ışığına bakarım. Yumuşak rüzgar yaprakları hışırdatır, ışığın kaldırımında, yüzümde ve ellerimde yansımaları karıştırır. *Komorebi...*

Annesinin Japon kültürüne bu kadar takıntılı olması ve benim Kawasaki Enstitüsü ile tüm bu çalışmaları yapmam çok ilginç. Bir şekilde kader gibi geliyor ve olasılıkları düşünürken, bir elim karnımda, büyük laboratuvara doğru sürükleniyorum.

Hala büyük beden kazaklar giyiyorum, ama artık bunları streç önlü hamile taytlarıyla kombinliyorum. Hala bunu oldukça iyi sakladığımı düşünüyorum.

İşime yeni başlamıştım ki, Timothy'nin tiksinti dolu bir ses çıkardığını duydum. "Görünüşe göre aşk adamı başını belaya sokmuş."

Yüzünde neredeyse alaycı bir gülümseme var ve kaşlarım çatılıyor. "Neden bahsediyorsun?"

iPad'ini salladı ve ben de tezgaha yaslanmış, ekrana bakan Timothy'nin yanına gittim.

"Bu adama güvenme demiştim. Ne diyordu? Oyuncular oynayacak mı?" Cihazı bana doğru çevirirken sesindeki alaycı tonu hoşuma gitmiyor. "Muhtemelen hokey hayranlarından biridir... *tavşanlardan*."

Boğazım yanıyor ve Mav'ın bize gösterdiği TMI haberini okuduğunu görüyorum. Beni dedikodu haberleriyle alay etmesinden hoşlanmıyorum ve Gavin'in beni aldattığını hemen varsaymasından gerçekten çok kızgınım.

"Kötü bir şey olmak zorunda değil." Sesim keskin. "Ya bir arkadaşını veya akrabasını görmeye gitmişse?"

"O adamların programına bakılırsa, bir *arkadaşı* için Pasadena'daki şüpheli bir doğum merkezine kadar gitmeye vakti yoktur. Oğlan onun."

"Bu, şüpheli bir doğum merkezi değil." Sesim savunmacı bir tona bürünüyor. "Ve belki de onun gerçekten değer verdiği biridir."

Timothy bana göz kırpmıyor ve ben yumuşak bir yutkunma yapıyorum. Boynumda soğuk bir hava hissediyorum, sanki tüm kan ayak parmaklarıma akıyormuş gibi. Sır saklayamıyorum. Berbat bir yalancıyım ve az önce ne yaptığımı fark ediyorum.

Geri almak için çok geç ve bir kelime daha söylersem, her şey bitecek.

Laboratuvar arkadaşımın gözleri kısılır ve yüzümden her şeyi okuduğunu anlarım. Elimdeki iPad'e bakarak, ifademi değiştirmeye çalışırım, tarafsız bir yüz, burada sır verilmemiş.

İşe yaramıyor.

"Senin." Timothy'nin sesi düz. "Onun bebeğini taşıyan kız sensin."

Gavin

TBurası gerçekten çok güzel bir yer. Frank Lloyd Wright tarzında inşa edilmiş devasa beton evin içinden geçiyorum.

"Ne zamandır bu evin sahibisin?"

"Haddy doğmadan hemen önce satın aldım, sanırım."

Hendrix Bradford yakışıklı bir adam ve kızımın parlak mavi gözlerini kimden aldığını anlayabiliyorum. Onu balkona kadar takip ediyorum ve şehrin manzarası kelimenin tam anlamıyla nefes kesici.

"Sanırım mı?" Kaşlarımı çatıp ona bakıyorum. "Haddy'nin annesi Raven oldukça bağımsız biridir. O Hamileliği sırasında hastalandı, bu yüzden iyileşene kadar Atlanta'daki ailesinin yanında kaldı. Ben buradaydım, bu yüzden kız kardeşim Dylan'a söyleyene kadar haberim yoktu.

"Vay canına." Kaşlarım yükseldi. "Bu büyük bir sürpriz olmuş olmalı." "Evet, ama onu görmeliydin." Gözleri uzaklara dalmış gibi, onu mutlu eden bir şeyi hatırlar gibi. "Çok tatlı bir bebektir. İlk söylediği kelime '*Dada'ydı*."

Sanki yılın sporcusu seçilmiş gibi gururla dik duruyor... Hatırladığım kadarıyla, birkaç kez seçilmişti. Şimdi NFL spor programlarında yer alıyor.

Noel'de kısa bir süre görüştüğümüzde bunu anlamamıştım. Futbolla pek ilgilenmem ve o zamanlar aklım tamamen Haddy ve sürprizimizle meşguldü.

"Çok tatlı olmalı." Haddy'nin bebekken göğsünde uyurken çekilmiş çerçeveli fotoğrafına bakıyorum ve bizim bebeğimizin de aynısını yaptığını düşünüyorum.

"Raven pek heyecanlanmamıştı." Hendrix gülerek nefes verdi. "Haddy'nin bunun ne anlama geldiğini bilmediğini söylemeye çalışıyordu, ama o biliyordu. O babasının kızıydı."

Kaşlarını kaldırıyor ve bu adamdan hoşlanıyorum. Avuç içlerim biraz terliyor, çünkü onun benden hoşlanmasını istiyorum. Söylemek üzere olduğum şeye nasıl tepki vereceğini bilmiyorum.

"O gerçekten harika biridir." Başımı sallayıp ellerimi kot pantolonumun ön tarafına siliyorum. "Üniversitede tanıştık ve ben onu her zaman çok havalı ve zeki bulmuşumdur."

Neredeyse "*ve güzel*" diyecektim, ama onun babası için benim ağızımdan çıkan bu sözlerin çok erken ve fazla ileri gitmiş olabileceğini düşündüm.

"Onun bu kadar büyüdüğüne inanmak zor. Zaman çok hızlı geçiyor." Gözlerini kısarak bana bakar ve elini omzuma koyar. "Aklında ne var, Knight? Buraya manzara için gelmediğini biliyorum ve Newhope'a sadece Cooters & Shooters'ı görmek için uçmadığını da biliyorum."

Boğazım düğümleniyor. Şimdiye kadar hiç gergin bir adam olmamıştım... Hendrix Bradford ve ben yaklaşık aynı boydayız ve ben daha genç ve daha formda olsam da, isterse beni yere sermeyeceğini söyleyemem.

Boğazımı temizleyip omuzlarımı düzeltiyorum ve söylüyorum. "Kızınıza aşığım, efendim. Sanırım o da bana aşık ve ona evlenme teklif etmek istiyorum." Konuştukça kaşları

konuştukça daha da çatıldı, ben de hemen ekledim: "Eğer sizin için de uygunsa."

Bir an sessiz kaldı, kaslı kollarını göğsünde kavuşturdu. Dönüp tekrar manzaraya baktı, ben ise tamamen açıkta hissederek olduğum yerde durdum.

Birkaç adım atarak balkonun kenarında durur, bir elini korkuluğa koyar ve bana dönerek, "Haddy bu konuda ne düşünüyör?" diye sorar.

Ellerim arkamda ve sesi yüksek olmasa da, sanki bir talim çavuşu tarafından sorguya ekiliyormuşum gibi hissediyorum. "Ona henüz sormadım."

"Haddy akıllı bir kızdır."

"Evet, efendim." Başımı sallıyorum.

"Planları var ve çok bağımsız." Mavi gözleri kısılır. "Bu konuda ne düşünüyörsün?"

"Bence bu harika." Omuzlarım düşüyor ve onun bakışlarına doğrudan karşılık veriyorum. "İtiraf ediyorum, ilk gördüğüm şey güzelliğiydi, ama sonra onu tanıdım. Bana yüksek lisans çalışmaları ve işi, başarmak istediği şeyler hakkında konuştu." Kafamı sallayarak aşağıya bakıyorum ve içimden gelenleri söylüyorum. "O gerçekten inanılmaz bir kız."

"Onu hak ettiğini düşünüyör musun?"

"Hayır, efendim." Kafamı sallayıp gülerek nefes veriyorum.

Bu, gerginliği bozmuş gibi görünüyor, çünkü gülerek beni işaret ediyor. "Doğru. Onları hak etmiyoruz. Hayatlarımızı paylaşabildiğimiz için şanslıyız, bunu unutma."

"Bunu yapabileceğimi sanmıyorum." Bebeğimizi büyütmesini görmek, bana bunu hatırlatmaya yetiyor.

"İyi birine benziyorsun Knight. Mav senden çok övgüyle bahsediyor, bu da çok önemli." O da başını sallar. "İzin vereceğim, ama onu ağlattığını duyarsam... onu incitirsen ya da kalbini kırarsan, bir 45'lik ve bir kürek var bende. Seni bulamazlar."

İkimiz de buna güldük, ama onun ciddi olduğunu biliyorum.

MAV

Kırmızı alarm. Annem bu yıl herkesin aile oyun gecesine geleceğini söyledi. Bahar tatiliyle çıkışıyor, bu yüzden o, Kimmie, Liv teyze, Jack amca ve Allie teyze bir hafta boyunca evde olmayacaklar.

West Hollywood'daki Dr. Barry'nin özel muayenehanesinden eve dönerken telefonum çaldı. Pasadena'daki kliniğinin çevresinde kamp kuran paparazzilerle ilgili durumu açıkladığımızda bizi orada görmeyi kabul etti.

Son iki randevuyu kaçırmak zorunda kalmıştım çünkü paparazzileri atlatmanın bir yolunu bulamamıştım ve artık daha fazla kaçırmak istemiyordum, özellikle de üçüncü üç aylık döneme yaklaşmışken.

Bebek artık greyfurt büyüklüğünde, durumu çok iyi ve Haddy karnı dışarı çıkmış halde evde dolaşırken çok sevimli görünüyor.

Timothy'nin hamile olduğunu öğrenmesinden de tamamen paniklemiş durumda. Ona, eğer kimseye söylerse hayatını tehdit edeceğimi söyledim, ama o sakın davranmayı tercih ediyor. Timothy'nin güzellik yarışması programıyla hiçbir bağlantısı yok ve onun bunu söylemesi için bir neden göremiyor.

Ben bir neden görüyorum. Bana her baktığında, yüzüme bir hokey diski atmak istermiş gibi bakıyor. Adam ona aşık, onu suçlamıyorum, ama çenesini kapalı tutup fikirlerini kendine saklasa iyi olur.

GIGI

Aman Tanrım!!!! Herkesi göreceğim için çok heyecanlıyım! Annem neden bana bunu söylemedi? Az önce onunla konuştum!

MAV

Annem, Raven teyzenin onay vermesini beklediklerini söyledi. Ebeveynleri onlarla kalacak, ama Kim, Knox ve Sage bizimle kalmak istiyorlar.

HADDY

Bebeğimin karnını görecekler!!!

MAV

Bu yüzden kırmızı
alarm verildi.

Haddy ve ben ayrı ayrı arabalarla, takip edilme ihtimaline karşı farklı yollardan doktor randevularımıza gidiyoruz. O benden önde, ama ben de hemen arkasına park ediyorum.

Bana dönüp telefonunu kaldırdığında mavi gözleri yuvarlaklaşıyor. "Bunu gördün mü?"

"Onlara söylemeliyiz, bebeğim." Ona sarılmak için yanına gittim. "Güzellik yarışmasının senin için ne kadar önemli olduğunu biliyorlar. Sırrını saklayacaklardır."

"Denemeye çalışacaklarını biliyorum, ama bunu bilen kişi sayısı ne kadar fazla olursa, birinin ağzından kaçırma ihtimali de o kadar artar." Verandanın merdivenlerini çıkarken ellerini ovuşturuyor. "Timothy'nin bilmesi yüzünden sürekli diken üstündeyim."

"Hey, buraya gel." Onu kollarıma alıp alnına dudaklarımı bastırıyorum. "O adam tek kelime bile ederse, kışını o kadar sert tekmelerim ki derisini tadar."

Koyu renk saçlı kız yavaşça başını sallar. "Şiddeti hoş görmediğimi biliyorsun. Tabii buz pistinde değilsen."

"Bana bak." Parmağımı çenesinin altına koydum.

Mavi gözlerini benimkilere çevirdi ve sanki onu ilk gördüğüm gün gibi hissettim. O kadar güzel ki, ne söyleyeceğimi unuttum.

Dudaklarında eğlenceli bir gülümseme belirir. "Sana bakıyorum." "Bugün ne kadar güzel olduğunu söyledim mi?"

Dudakları sıkışır ve gözleri kısılır. "İltifatlarla dikkatimi dağıtmaya mı çalışıyorsun?"

"Hayır, sadece gerçeği söylüyorum." Eğilip dudaklarına kısa bir öpücük kondurdum. "Söyleyeceğim şey, her şeyin yoluna gireceği. Kendine ve bebeğe bakmaktan başka hiçbir şey için endişelenmeni istemiyorum."

“Herkesle anlatmak istiyorum, ama hepsi çok gürültücü ve heyecanlı. Sır saklamakta benim kadar kötüler.”

"Bence dürüst olup nedenini söylersek, sana yardım etmek için ellerinden geleni yapacaklardır."

Dolgun dudakları hafifçe kıvrıldı. "Denemeyeceklerini biliyorum."

Güzel yüzünü, yanaklarına ve omuzlarına dökülen yumuşak saçlarını incelerken, babasıyla yaptığım konuşmayı düşünmeden edemiyorum. Bana, annesine verdiği yüzüğün fotoğrafını gönderdi, her ne kadar zaten evli olsalar da, ve ben de Tiffany's'te benzer bir tasarım buldum. Hatta yüzüğü ölçmek için odasından gizlice bir yüzük aldım.

Şimdi sadece bu fikre ne kadar açık olduğunu anlamaya çalışıyorum. "Mezuniyetten sonra ne yapmak istediğin konusunda daha fazla düşündün mü?"

Omuzları düşüyor, derin bir nefes alıyor ve kapıya doğru yürüyor. "Japonya'ya gidip oradaki ekibi ziyaret edip enstitüyü bizzat görmek istediğimi düşünmüştüm. Şimdi bunun mümkün olmadığını düşünüyorum."

Japonya'ya gideceği düşüncesi boğazımı düğümlüyor, ama onun için bu kadar önemli olan bir şeyden vazgeçmesi fikri de hoşuma gitmiyor.

"Her zaman Japonya'yı ziyaret etmek istemişimdir. Belki birlikte gidebiliriz."

Burnunu kırıstırır. "Neden bunu şu anda uydurduğunu hissediyorum?"

Uzun hırkasını askıya asarken bana bakıyor. Hırka çıkınca, uzun kollu siyah gömleğinin ve taytının önü, karnındaki bebek şişkinliğiyle geriliyor.

Bu, içimde tuhaf bir his uyandırıyor ve ikisini de korumak için elimi uzatmaktan kendimi alamıyorum.

"Her zaman zor olabilir, ama şimdi düşündüm de, Japonya harika bir seyahat gibi geliyor." Gözlerim onun gözleriyle buluştu. "Yardıma ihtiyacın olduğu için hayallerinden vazgeçmeni istemiyorum. Bebeğimizin annesinin tutkularının peşinden gitmesi önemli."

Yüzündeki ifade, tam olarak anlayamadığım bir şeye dönüşür, ama olumlu görünüyor. "Ama bu yoğun programınla benimle nasıl gelebilirsin ki?"

Kaşlarım çatılır ve bu yaz neler olacağını düşünürüm. "Ekimden önce ayarlayabilirsek, halledebilirim."

Haddy, sanki yeni bir şey görmüş gibi bana bakmaya devam ederken, Gigi Spanky'nin tasmaını tutarak odaya girer.

"Selam, Küçük Anne! Selam, Büyük D!" Kuzenine sarılır. "Birkaç hafta sonra bütün klan bize gelse nasıl olur sence?"

Haddy bir kez daha bana bakar ve gülümser. Hayal gücümün bir ürünü olduğunu sanmıyorum, ama daha az stresli görünüyor ve belki de küçük greyfurtumuzu öğrendiğimizden beri istediğim gibi bana biraz daha yaslanmaya meyilli.

Kuzenine döner. "Sanırım onlara hayatları üzerine yemin ettirmemiz gerekecek."

"Haddeee, Yaşasın!" Gigi parmak uçlarında zıplıyor. "Kimmie çok heyecanlanacak, Deedee teyze de, ve... oh." Yüzündeki ifade birden ciddiye dönüşüyor. "Onlar gelmeden önce annene söyleyen iyi olur, yoksa çok kızacak."

Haddy dudaklarını ısırır. "Biliyorum. Sürekli erteliyordum."

Kahretsin. Annesi söylemekten neden korktuğunu bilmiyorum, ama babasına söylemem gerek, hem de annesi fark etmeden... ve babası 45'liği ve küreği kapmadan. Sır saklamaktan bahsetmişken.

"Ben de seninle gelirim." Elimini omzuna koydum. "Çarşamba günü maçımız yok."

Yavaşça nefes aldı, bana ve Gina'ya baktı. "Görünüşe göre Çarşamba günü onlara söyleyeceğiz."

Haddy

MElim Gavin'in elinde sıkıca tutulu, tepedeki ailemin evine doğru gidiyoruz. Mav Rover'ını kullanmamıza izin verdi, çünkü

Gavin benim küçük Honda Fit'ime sığınca karikatürize görünüyor.

Annem akşam yemeğine geleceğimiz için çok heyecanlı ve Gavin'in bize katılmasını sorgulamaması ilginç geldi bana. Sanki bunu bekliyormuş gibiydi ve bunun nedeni Gavin'in Noel'de yaptığı sürpriz ziyaret mi diye merak ediyorum.

Umarım öyle gelip, kötü şöhretli Cooters & Shooters'ı görmek için geldiğini söyleyerek kimseyi kandırdığını düşünmüyordur. Aile restoranımız harikadır, ama "Noel Günü'nde ailenizi evde bırakacak" kadar harika değildir.

GIGI

Gergin olmayı bırak. Bradfordlar bebekleri sever.

"Gigi," diye mırıldanarak telefonumu kaldırıyorum. Gav'a ekranı gösterip hızlıca bir cevap yazıyorum.

HADDY

Biliyorum, ama sorumlu davranmaya çalışıyorum.

GIGI

Senin doğuşunun hikâyesini biliyorsun, değil mi? Deedee teyzenin düğününden sonra sarhoş bir şekilde otelde tanışmışlar, değil mi? Sorumsuzluk, onların ağzından çıkmaya cesaret edemeyecekleri bir kelime.

Burnumdan bir kahkaha çıkar ve hemen cevap veririm.

HADDY

Seni yedek olarak yanımda getirmeliydim.

GIGI

Yedek adama ihtiyacın yok. Her şey yolunda gidecek.

HADDY

Biliyorum. Sadece çok garip. Kendimi tekrar ergen gibi hissediyorum.

"Neden gülüyorsun?" Gavin'in sesi dikkatimi cihazdan uzaklaştırıyor.

Ona göz kırparak, tüm bu... Macera? Sürpriz? Mutlu kaza?

O, tüm bu zaman boyunca benim yanımda oldu, korktuğumda beni teselli etti, beni tehdit eden herkesi yok etmekle tehdit etti, uyurken büyük ellerini bebeğin üzerine koydu.

Bu gece bile benimle birlikte gelip yanımda durdu, beni korudu.

Tüm bunlar kalbimi ona kaptırmamı sağladı, ama hayallerimdeki seyahatten vazgeçmemem için benimle Japonya'ya gelmeyi teklif ettiğinde, *bebeğimizin annesinin tutkularının peşinden gitmesini istiyorum...* O anda her şey kesinleşmişti.

"Gigi, annemle babamın beni nasıl hamile kaldıklarını hatırlattı."

Dolgun dudakları çekici bir şekilde kıvrıldı. "Bunu hiç duymamıştım."

Bir anlığına yüzüne, sakallı kare çenesine, gamzesine, düz beyaz dişlerine, dağınık kahverengi saçlarına ve benimkine bakan seksi mavi gözlerine bakıyorum.

Daha önce hiç başıma gelmemiş bir şekilde, ne dediğimi unuttum.

Kaşları kalkar. "İyi misin?"

Kafamı sallayarak gülerek, "Düşüncelerim dağıldı" dedim.

Yüzünde anlayışlı bir ifade belirir. "Olur böyle şeyler."

Şehvetli düşüncelerimi kafamdan silip, büyüdüğüm devasa beton konağa bakıyorum. Burada pek çok mutlu anım var. Burayı seviyorum.

"Dylan teyzemin düğününden sonra bir ilişkiye başladılar," diye açıklıyorum. "Sadece tek seferlik bir şey olacaktı, ama bunun yerine beni yaptılar. Hayatımı değiştiren büyük bir sürpriz."

"Görünüşe göre ortak bir noktamız var." Yolu yürürken büyük eliyle benim elimi kapattı. "Merak etme prenses. Ben yanındayım."

"Senin yerinde olsam bu kadar emin olmazdım. Babam biraz... aşırı koruyucu olabilir."

"Bana söylemene gerek yok." Kıkırdayarak güler ve ben ne demek istediğini merak ederek kaşlarımı çatarım.

Gav'ın Noel'de babamla baş başa vakit geçirdiğini hatırlamıyorum. Sanırım Mav ona söylemiş, muhtemelen dalga geçerek, onu bu geceye hazırlamak için. Babamın en sevdiği replik, *Clueless* filminden: "45'lik bir silahım ve bir küreğim var..."

"Annem durumu yumuşatabilir." Onu sakinleştirmek için sırtına hafifçe vuruyorum. "Ona karşı hep böyle davranmıştır."

"Babanı seviyorum. Eğlenceli birine benziyor."

Başımı sallayarak ona gülümsüyorum. "İkinizin iyi anlaşacağınızı görebiliyorum. Doğru koşullar altında."

Kapıyı çalma fırsatım bile olmadan kapı açılır ve annem beni kollarına alır.

"Neden bu kadar uzun süre ziyaretler arasında beklemek zorunda olduğumuzu bilmiyorum," diye sızlanıyor, beni o kadar sıkı sarıyor ki, bebeği hissedeceğinden korkuyorum. "Aynı şehirde yaşıyoruz."

"Tıpkı babam gibi konuşuyorsun," diye gülerek, onu kendimden uzaklaştırmaya çalışıyorum. "En az ayda bir kez seninle akşam yemeği yiyorum."

ayda en az bir kez akşam yemeği yiyorum."

Büyük beden, bej renkli bir blazer, siyah tayt ve uzun kollu siyah balıkçı yaka giyiyorum. Onlara neler olduğunu söyleyene kadar bebek karnımı saklamak için elimden geleni yapıyorum.

"Ayda bir kez, her günün ardından bir ömür gibidir." O, refakatçime bakar. "Gavin Knight, seni tekrar görmek ne güzel."

"Sizi görmek ne güzel, Bayan Bradford." O, ona sarılmak için eğilir, çok kibardır.

"Hadi içeri gelin, fırında köfte ve ocakta tatlı patates sufle var." Bana göz kırpar ve ben hızla alkışlarım.

"En sevdiğim yemek!"

"Benim de." Elini koluma takar ve beni kendine doğru çeker.

Giriş holüne birkaç adım attığımızda durur, gözlerini kısarak yüzümü inceler. "Sende bir değişiklik var Hayden Lucille. Ne oldu?"

Gözleri hızla karnımı tarar ve boğazım sıkışır. Neyse ki, o anda babam gruba katılır.

"Selam, Süper P!" Ben bu takma ada homurdanırken, beni kucaklayarak sarılır. "Küçük prensesim nasıl? Gavin, seni tekrar görmek ne güzel, dostum."

"Merhaba, Bay Bradford." Gavin, babamın elini sıkarken, hiç duymadığım kadar saygılı bir ses tonuyla konuşur.

"Bana Hendrix de."

"Tamam," Gav gülüyor ve gözlerim ona kayıyor.

Bu çok dostça. Annem hala ellerini beline koymuş beni inceliyor ve sanki bir şey saklamaya çalışırken her zaman olduğu gibi ensem arkasının kaşındığını hissediyorum. "Ceketini alayım." Söyleyişinden, onun dedektiflik yaptığını ve ben bir onu yakalamak dizginleri kontrolü ele durumu

kontrolü ele geçirmek... metaforlarımı karıştırmamak için.

"Önce Gavin'e manzarayı gösterelim!" Kolunu tutup onu kendime doğru çektim.

"Balkona çıkmak mı istiyorsun?" Sesi garip bir şekilde çatlıyor ve ben şaşkınlıkla ona bakıyorum. "Orası oldukça yüksek."

Babam onun yanında, elleri cebinde duruyor ve ben neredeyse gülmekten boğuluyordum. Gavin, babamın onu balkondan atacağını mı düşünüyor?

"Köfteyi fırından çıkarmam lazım." Annem elini salladı. "Siz üçünüz manzarayı seyredin, ben mutfakta sizinle buluşurum. Kimse şarap ister mi?"

"Ben de sizinle gelirim." Annemi takip ediyorum, ama Gavin bana şaşkın şaşkın bakıyor. "Sen ve babam manzarayı izleyin, ben anneme tüm haberleri anlatırım."

"Tüm haberleri mi?" Bana kaşlarını çatarak bakar.

"Evet!" Başımı sallayıp parmaklarımı sallıyorum. "Babamla git."

"Hadi, Gav." Babam onun omzuna vurur. "Manzara bekleyebilir. Tadına bakmak için bir şişe Blanton's bekliyor."

"Peki, efendim." Gavin ona uyar, bana bakarak.

Onlar gittikten sonra annem beni kendine yaklaştırır. "Bir hokey yıldızını eve getireceğini hiç beklemiyordum."

"Ben de öyle."

"O yakışıklı." O, babamın ikisine pahalı burbon doldurduğu yerden bizi izlediğini görmek için arkasına bakıyor. "Ve ciddi."

Mutfağa giriyoruz ve bunu nasıl söyleyeceğimi düşünmeye çalışıyorum.

"O gerçekten harika. Maverick onun taşınacağını söylediğinde düşündüğüm gibi değil."

"Bu iyiye işaret." Ocağın başına gidip, güveç tenceresinin kapağını kaldırıyor. "İnsanlarla birlikte yaşamak, insanın gözünü açıyor."

Etin üzerine kalın, koyu renkli sosu kaşıkla dökerken onu izliyorum. Ailemi ve onların aşkını, annemi ve hayallerini düşünüyorum. Her zaman onun gibi olmak istemişimdir — kendinden emin, her zaman kontrolü elinde tutan, hayat kurtaran...

"Güzellik yarışması olaylarıyla seni hayal kırıklığına uğrattığımı biliyorum." "Tanrım, Haddy." Kapağı kapatıp elimi tutmak için yanıma geliyor. "Hayatının her günü seninle gurur duydum."

"Ama bunların hiçbirini sevmediğini biliyorum." Onun elindeki benim elime bakıyorum, birbirimize çok benziyoruz. "Sadece sana, ben de kendi ayaklarımın üzerinde durabileceğimi göstermek istedim. Senin yaptığın gibi."

"Babanın büyük yardımıyla kendi başıma ayakta kaldım." O, gülerek içini çekti. "Senin varlığını öğrendiğinde, bana çok yardım etti." Beni kucaklayarak başımı öptü. "Sadece senin incinmeni istemedim. O dünyayla ilgili birçok kötü anım var ve seni onlardan korumak istedim. Ama seni destekliyorum, Hayden."

Sesi alçalıyor ve ben, onun kendi annesini düşündüğünü biliyorum, çünkü annesi ona küçükken aynı desteği vermemişti. Annem için durumun çok daha kötü olduğunu duymuştum.

"Seni seviyorum anne." Ben de ona sarılırım. "Ve aramızda mesafe olmasını istemiyorum, özellikle de şimdi."

Gülümser, burnunu kırıstırır ve saçlarımı geriye doğru düzeltir. "Neden şimdi? Gavin Knight'ı bize önemli bir şey söylemesi için mi getirdin?"

"Evet..." Kalbim daha hızlı atıyor ve alt dudağımı yalıyorum.

Sahne korkusu bastırıldığında bize öğrettikleri gibi yavaşça nefes alıyorum, sonra bir adım geri çekilip paltomun düğmelerini açıyorum.

"Bir bebeğim olacak."

Gözleri büyür, dudakları aralanır. Ellerini birleştirip kaldırır, gözleri yaşlarla dolar. Nefesimi tutarım, bunların mutluluk gözyaşları mı olduğunu anlamaya çalışırken, o çığlık atarak öne atılır ve beni kucaklar.

"Haddy!" Kahkahası mutfakta yankılanıyor ve gözlerim yaşlarla doluyor. "Bebek mi? Gavin'in mi?"

"Yani, evet, bu yüzden burada."

"Evlenecek misin?"

Kaşlarım çatılır ve soruyu düşünürüm. "Başlangıçta o önerdi, ama iyi bir fikir değildi. Zamanlama yanlıştı. Birbirimizi hiç tanıımıyordum ve... onu henüz sevmiyordum."

Annemin kahverengi gözleri ısınır, ellerini yüzüme koyar ve sonra omuzlarıma doğru kaydırır. "Peki ya şimdi?"

Kelebekler göğsümde uçuşuyor ve gülümsememin yanaklarımdan yayılmasını engelleyemiyorum. "Şimdi, eğer o isteseydi... ben evet derdim."

"Hendrix, buraya gel!" diye bağılıyor annem.

Ceketimi çıkarmama yardım ediyor ve ben de gülüyorum, gözlerimden akan yaşları siliyorum.

"Sana söylemeye neden bu kadar korktuğumu bilmiyorum."

"Ben de bilmiyorum!" İki elini karnımın iki yanına koyuyor. "Bu en iyi haber!"

Arkadaşların arkamızdan odaya girdiklerini duyuyorum. Babam, sanki eski dostlarmış gibi Gav'ın omzuna vuruyor. Gavin ise, oturma odasında ayrıldığımız zamankinden çok daha az stresli görünüyor. Hatta yüzünde kendini beğenmiş bir gülümseme var.

"Hamile kalmışlar, Hen!" Annem babamın koluna uzanıp onu bize doğru çekiyor. "Ne kadar harika, değil mi?"

"Şu haline bak!" Babam kaslı kolunu bana doluyor, başımın üstüne öpücük konduruyor. "Sağlıklı ve mutlu görünüyorsun. Kızlarım için tek istediğim bu."

Göğsümden büyük bir yük kalkıyor ve ona yaslanıyorum. "Gavin bana çok yardımcı oluyor, baba. Bütün randevularıma benimle geliyor, canım istediğinde bana dondurma alıyor, sabahın ilk saatlerinde bile..."

"Garip isteklerin mi var?" Annemin yüzünde sorun çözme ifadesi belirir. "Bunun vitamin eksikliğinin belirtisi olabileceğini söylüyorlar."

"Aslında hayır. Çok baharatlı yemekler canım çekiyor, ama Mav bu konuda bizi idare ediyor." Ne kadar azgın olduğumu

ve Gav'ın bu özel ihtiyacımı da çok iyi karşıladığını söylemiyorum.

Yanaklarım kızarıyor ve ona bakıyorum. Hala yüzünde, her şeyin beklediği gibi gittiğini gösteren bir gülümseme var.

"Dylan'ın ona hamileyken nasıl olduğunu düşünürsek, bu çok komik," diye devam ediyor annem. "Hiçbir şey yiyemiyordu ve yemekleri berbat oluyordu. Damak tadı tamamen bozulmuştu."

"Duydum."

"Sabah bulantıları ne olmuştu peki?" Annem kaşlarını çatıyor ve yüzünde empati dolu bir ifade belirliyor. "Senin hamileyken sürekli çok hasta oluyordum."

"Senin evinde bir keresinde olmuştu. Bir armut yedim ve hemen geri çıktı." Gavin'e bakıyorum ve sonraki kısmı birlikte söylüyoruz. "O yüzden artık armut yok."

Gülüyoruz ve babam onun omzuna vuruyor. "Aferin oğlum."

"Doğum tarihi de sezon dışı dönemimizin başlangıcına denk geliyor," diye devam eder Gavin. "Doktoru doğum dersleri almayı önerdi, ama maçlar ve diğer işler yüzünden bu biraz zor olacak."

"Yardıma ihtiyacın olursa ben de seninle gelebilirim." Annem sırtımı nazikçe okşadı. "Ya da Gigi. Eminim o da heyecanlıdır."

Kuzenimin tamamen haklı olduğunu düşünerek başımı sallıyorum. Ailem bebeklere takıntılı.

"Gerçekten orada olmak istiyorum, böylece ne yapmam gerektiğini bilirim." Gavin'in sıcak gözleri benimkilere bakıyor ve midem kıpır kıpır oluyor... ya da belki de bebek hareket ediyor?

"Ne bekliyorsunuz?" Babamın mavi gözleri benimkileri arıyor, ama annem nazikçe onun kolunu çekiyor.

"Bilmek istemeyebilirler, Hen." Sesi sessizdir.

Gavin onu hemen yatıştırır. "Hayır, hanımefendi, biz bilmek istiyoruz. Sadece henüz kimseye söylemedik."

Annemin gözleri parlar. "Sır mı?"

"Aslında değil." Burnumu kırıstırıp Gav'a bakıyorum, o da omuz silkiyor. "Her şey çok şaşırtıcı ve hızlı gelişti,

Gigi ve Mav'a birkaç hafta önce hamile olduğumuzu söyledik."

"Anlat şunu, P," diye babam alay ediyor. "Bizi merakta bırakma!"

Elimi uzatıp Gavin'in elini tutuyorum. Göğsüm heyecanla doluyor, sanki konfeti dolu bir pastayı kesiyormuşum ya da dumanla dolu bir balonu patlatıyormuşum gibi.

Gavin gülümser ve o gamze yanağının kenarını deler. Mavi gözlerini hiç bu kadar mutlu görmemiştim... Aslında, bir kez görmüştüm, o da öğrendiğimiz gündü.

O başını sallar ve ben heyecanlı aileme dönerim, ellerimi uzatır ve nefesimi tutarak "Anne, baba, bir kızımız olacak!" diye duyururum.

Annem yine çığlık atar ve bana sarılmak için öne atılır. "Küçük kızları seviyoruz."

"Kesinlikle katılıyorum, Bayan B." Gavin beni sırtımdan tutar. "Raven, now." She grabs his omzunu tutar ve onu kendine doğru çekerek kucaklar. "Bir isim seçtin mi?"

Ona tekrar baktığımda, hala devam etmem için bana cesaret veriyor. "Henüz tam adını kararlaştırmadık, ama kesinlikle ona Bradford büyükannemizin adını verip Lucille diye adlandıracağımızdan eminiz."

"Ve sen," diye ekliyor Gavin, beni dirsekleyerek. "Lucy'nin çok sevimli bir isim olduğunu hep düşünmüşümdür."

"Lucy'yi seviyorum," diyor babam ve herkes onaylayarak ses çıkarıyor.

Bu gece gerçekten altın değerinde, Spanky'nin beni çalıların içine ittiği, çok korktuğum o gün parkta olduğu gibi değil. Şükran Günü çok uzun zaman önceymiş gibi geliyor, ama şimdi burada, sevgi ve aile çevremizdeyiz.

Neden bu kadar endişelendiğimi bile hatırlamıyorum...

ÜZÜNTÜYLE BİLDİRİRİZ Kİ, artık Uluslararası Prenses Kadınlar Örgütü'nü temsil etmeye hak kazanamadınız.

Uluslararası Prenses Kadın unvanı ikinci sıradaki adaya geçecektir...

Akşamüstü alacakaranlığında kampüsü geçerken soğuk hava yanaklarıma dokunuyor. Omuzlarımda uyuşma hissediyorum ve hırkayı vücuduma daha sıkı sarıyorum. Büyüyen karnımın üzerine elimi koyuyorum ve içimde saklı olan karnabahar büyüklüğündeki bebeği düşünüyorum.

Sadece bir hafta önce hepimizin ailemin evinde gülüp, sarılmak, bebek isimleri hakkında konuşmak ve internette küçük kıyafetler seçmekle meşgul olduğumuzu düşünmek.

"Önemli değil, Lucy," diye fısıldayarak içimdeki küçük kızı teselli ediyorum. "Sen bir taçtan çok daha önemlisin."

Bursu geri ödemek için otuz gün süreniz olacak. Otuz günden daha uzun süreye ihtiyacınız varsa...

Mektupta, parayı geri ödemede yardıma ihtiyacım olursa bir ödeme planı sunulabileceği de yazıyordu.

Taç, kuşağı ve ilgili tüm eşyaları geri verin lütfen...

Kırmızı fildişi keten kağıda basılmış siyah harfler zihnimde bir damga gibi kazınmış. Steril bilim odasında tek başıma durmuş, en çok korktuğum şeyi okuyordum.

Başımı kaldırdığımda, gökyüzü kararmaya başlamıştı. Bu yılın en yağışlı ayı olduğu için, muhtemelen bu gece yağmur yağacak. Yağmur için mükemmel bir zamanlama.

Karanlık rüzgarlar ağaçların dallarını kaldırıp eğiyor ve güneş ışığı yok. Gavin'e *komorebi'nin* zıttı olan kelimeyi sormak istiyorum. İşte bu.

Vardığımda ev sessiz ve boştur. Çocuklar maçta, Gigi ise randevuda. Spanky kafesinde, ben de onu çıkarmak için koridordan geçiyorum. Gigi onu çoktan gezdirmiştir ama yağmur başlamadan önce onu dışarı çıkarmaya karar veriyorum.

Bir yanım Patsy için üzülüyor, ama bu özlem her ortaya çıktığında, onu seven sahibini düşünmeye zorluyorum,

yavru köpeğini geri aldığı için çok mutlu. Sonra kendime yakında bir bebeğim olacağını hatırlatıyorum.

Bu biraz yardımcı oluyor.

Yatak odama dönüp, yatağımın altından eski kutuyu çıkarırım. Resimler ve kuşamlar eskisi gibi duruyorlar. Yenisini çıkarır ve yatağımın üzerine koyarım.

Derin bir nefes alıp içimi sakinleştiriyorum. Boğazım düğümleniyor ama ağlamamaya çalışıyorum. Bunun olabileceğini biliyordum. Bu seçimi ben yaptım.

Kutuyu yataktan tekrar kaldırırken, bir resim yere düşüyor. Bu, geçen yıl taç giydiğim resmi fotoğrafım. Fotoğrafta gözlerim nemli ve önceki yılın kazananı bana unvanını devrederken yüzümde kocaman bir gülümsemeyle yukarı bakıyorum.

O anın benim için ne kadar önemli olduğunu hatırlıyorum ve nefesim kesiliyor. Her şeyin bittiğini keşfetmenin şokunu hala atlatamadım.

Yıllarca çalıştığım her şey, yıllarca süren kamplar, prodüksiyonlar, kahkahalar, neşe ve kardeşlik, hepsi bir anda elimden alındı ve sanki ben hiç var olmamışım gibi başka birine verildi.

Hepsi gitti, biyolojik bir gerçeklik yüzünden. Ben bir kadını.

Erkekler, kadınları hamile bıraktıkları için unvanlarından mahrum bırakılmazlar. Övülürler, yumruklarını tokuştururlar ve büyük bir başarıya imza atmış gibi muamele görürler.

Onlar geldiler.

Gerisi bize kalmış.

Parmaklarımı alnıma sürterek, bu acı düşünceleri kafamdan atmaya çalışıyorum. Benim durumumda, olan bu değil.

Gavin çok destekleyici ve sadık davrandı. Bunu öğrendiğinde çok kızacak.

Göğsümdeki ağrı artarken, telefonum gelen bir arama ile titremeye başlar. Acıyı bastırarak telefonu kaldırırım ve ekrandaki isme neredeyse inanamıyorum.

"Karen?" Sesim titriyor.

"Haddy?" Eski oda arkadaşım nefes nefese konuşuyor, sanki hızlı yürüyor gibi. "Oh, Haddy, haberi duyar duymaz seni aramam gerekiyordu. Çok üzgünüm! Bunun senin için ne kadar önemli olduğunu biliyorum ve bunun yanlış ve cinsiyetçi olduğunu, o tacı hak ettiğini ve sırf bekar bir anne olduğun için senden almalarına izin verilmemesi gerektiğini bilmeni istiyorum."

Alnımı kırıştırıp telefona baktım. "Teknik olarak hamileyim... Nasıl bildin?"

"Herkes biliyor." Sesi alçalır. "Seni hemen aramak zorundaydım, çünkü bu utancı en iyi anlayan kişi benim. Bu çok acımasız ve..."

"Utanmıyorum. Daha çok... kızgınım?" Henüz karar veremedim.

Çok fazla şey çok hızlı oluyor ve ben hala bunların anlamını anlamaya çalışıyorum.

"Kızgın olmalısın. Duyar duymaz sana destek olacağımı söyledim. Ama sana söylemezsem ne faydası var? Bana olduğunda kimse yoktu ve bu dünyadaki en yalnız hissettiren duyguydu."

Bunu şimdi iki kez söyledi ve sanki bana bunu sormamı istiyor gibi geliyor.

"Üzgünüm, başına gelenleri bilmiyordum." Ne kazandığını hatırlamaya çalışıyorum. "Birlikte yaşamaya başlamadan önce olmalı."

"Bilmiyor muydun?" Sesi yükseldi. "Bu nasıl mümkün olabilir?"

"Eyalet çapında bir yarışma mıydı?"

"Tabii ki öyleydi, ama *Princess Woman Gazette*'de yayınlandı. Herkese bu şekilde söylemek çok acımasızca."

"Sanırım üniversite ve derslerimle çok meşguldüm."

Ayrıca, her üç ayda bir bize gönderdikleri parlak dergideki makaleleri de hiç okumadım. Sadece resimlere baktım. "Ne oldu?"

"Thad ve benim hakkımda bir şeyler öğrendiler." Sesi alçaldı. "Bunun kurallara aykırı olduğunu, aynı zamanda

kazandığının meşruiyetini de sorguladılar. İnanabiliyor musun? Sanki unvanımı hak etmemişim gibi."

"Thad kimdi? Bilmiyorum..."

"Ulusal jüri üyelerinden biri. Thaddeus Lyon-Bowes'u hatırlamıyor musun?"

Parmaklarımı alnıma sürterek, yıllar boyunca karşılaştığımız tüm jüri üyelerini hatırlamaya çalışıyorum. "Onu hatırlamam gerekirdi, ama hatırlamıyorum."

"O benim ilk ve tek aşkımdı..." Derin bir nefes aldı. "Onları yanıltmak için Lane Knight ile birlikte olduğumu söylemeye çalıştım. Hatırladın mı? Hokeyci olan adam?"

"Artık Gavin olarak biliniyor." Sesim keskin. "Bana seni aldattığını söylemiştin. Kanıtlarını da getirmiştin."

"Oh." Sesi yine alçalır. "Hepsi o güzellik yarışması dedektiflerini yanıltmak içindi. Ateşli bir hokeyci erkek arkadaşım olsaydı, Thaddeus Lyon-Bowes'tan ne isteyebilirdim ki?"

Hafif bir kahkaha atıyor, ama gerçek beni mideye yediğim bir sağlık topu gibi vuruyor.

Gavin bunu defalarca söyledi ve göğsümdeki ağrı daha da şiddetli hale gelince yatağıma yığıldım. O sadece benim ona inanmamı istiyordu.

Gözlerimi sıkıca kapatıyorum, önce hangi soruyu soracağımı bilemiyorum. "Gavin'in seni aldatmadığını *mı* söylüyorsun? Yoksa aldatmış olsa bile umursamadığını *mı* söylüyorsun?"

"Ne fark eder ki, hayatım?"

"Benim için büyük bir fark var, Karen. Tüm bu süreç boyunca senin yanında durdum. Kalbini kırdığını söylediğinde sana inandım."

"Biliyorum." Sevgi dolu bir ses tonu kullanmaya cüret ediyor. "Bu yüzden seni arıyorum, çünkü o aptal güzellik yarışmacıları bana sırt çevirdiğinde sen benim arkadaşımydın."

"Ama... bana yalan söyledin. Gav'a hiç aşık olmadın ve o da seni aldatmadı. Onu sen aldattın."

"Lane ve ben hiç ciddi bir ilişki yaşamadık." Geçmişini yeniden yazmaya çalışırken sesi öfkeleniyor. "Ben hep Thad'e aşıkım. Aynı duyguydu, sadece kişi farklıydı."

"Hiç de aynı değil! Sana Rob'dan bahsettim ve sen anlıyormuş gibi yaptın. Thad seni aldattı mı?"

"Tanrım, hayır!" Karen yine gülerek ağlar. "Biraz flört etmiş olabilirim, ama Thad beni asla aldatmazdı."

"Gavin de aldatmazdı."

"Neden bunu bu kadar kişisel algılıyorsun bilmiyorum."

"Yalanları çok kişisel alıyorum." Sesim düz. "Sen kötü bir arkadaşsın ve yargıçlarla yatmak kurallara aykırı. Ama daha kötüsü, sana inandım ve sen benim güvenimi suistimal ettin. Arkadaşlığımızı Gavin'i incitmek için kullandın ve benim acımı onu güvensizleştirmek için kullandın."

"Ne demek istediğini anlamıyorum!" O çok şaşırmış gibi davranmaya çalışıyor.

"Beni bir daha arama. Biz arkadaş değiliz ve bir daha seninle konuşmak istemiyorum."

O konuşmaya devam ediyor ama ben başka bir şey söylemeden telefonu kapatıyorum.

Başım ağrıyor. Göğsüm ağrıyor, midem ağrıyor. Sanki altımdan halı çekilmiş ve her şey havada uçuyor gibi.

İnandığım hiçbir şey doğru değil.

Hayır, bu doğru değil. Bir şey doğru. Başından beri, şamandıradan düştüğüm günden beri... kaldırıma takılıp... çalıların içine düştüğüm günden beri...

Gavin doğru ve onu bulmam lazım. Ona hemen söylemeliyim.

Gavin

İ San Jose'ye karşı zorlu bir maç olacak. Killer Whales kan
dökmeye geldi ve Mav'ın tüm oyuncularını ve benim
iyi yağlanmış sinsice saldırılarımızı Biz
başarılı

bu gece onları geçemem.

Ben sıkıştırmaya çalışırken, onların sağ kanat oyuncusu yanımdan kayarak geçiyor, puck'ı alıyor ve benim boş bıraktığım delikten gol atıyor. O kadar hızlı hareket ediyor ki, Saxon beni korumak için zaman bulamıyor.

Üçüncü periyoddayız ve skor 1-0, Whales önde. Mav bana Tic-Tac-Goal'u denemem için işaret veriyor ve ben de onların forvetinden puck'ı kapmak için kayboluyorum. Bu, bizim normal odd man rush'a eklediğimiz bir değişiklik. Ben en hızlı patenci ve agresif bir savunmacıyım.

Kanat oyuncusundan puck'ı çalmak için ileri koşuyorum, ama o iri bir adam ve benim geldiğimi biliyor. Puck'a uzanamadan, beni bariyere çarpıyor ve yön değiştiriyor.

"Siktir," diye bağıryorum ve oraya geri dönmek için elimden geleni yaparken, başka bir Whale oyuncusu, 67 numara, gelip beni tekrar bariyere çarpıyor.

Gereksiz bir vuruştı ve ben o pisliğin peşine düştüm, buz üzerinde onun yönüne doğru uçarak. O da cesaretini toplayıp dönerek sopasını bana doğru savurdu ve beni yine bariyere çarptı, ama ben onun formasını yakaladım ve kaskının yan tarafına yumruk attım.

Etrafımızda düdükler çalıyor ve Mav yanımda, 67'yi bariyere doğru itiyor. Saxon da bizimle birlikte, bağıryor ve hakemler bizi ayırmak için koşarken, tam bir kavga çıkıyor.

Mav ve 67 buzun üzerine düşüyor, ama çizgi hakemleri onların üstüne çullanıyor. Donovan beni pedlerimden tutup kavgadan uzaklaştırıyor, ama ben çok sinirliyim. Kaybettiğimiz için kızgınım ve bana vuran o adama çok kızgınım.

"Boş ver. Bitti artık." Kaptanımızın sesi kulağımda alçak sesle yankılanıyor ve ben nefesimi vermeye çalışıyorum.

Mav hala orada ve bu gece gol atamadığımız için benim kadar sinirli olduğunu biliyorum. Bunu kişisel algılıyor, bunu anlıyorum. Şu anda takımın yüzü o.

Yardımcı hakemler, kimin ceza kutusuna gideceğine karar verirken, Haddy'nin bizim yedek kulübesinin yanındaki camın hemen dışında durduğunu görüyorum.

Benim süveterimi giymiş, zıplıyor ve plastik koruyucuya eliyle vuruyor. Ağlıyor gibi görünüyor ve midem buz gibi oluyor. Donovan'ın elinden kurtulup, tam hızla onun durduğu yere doğru kayıyorum.

Ben zar zor hatırlayabiliyorum ne olduğunu olup daha ben neler biz tekrar puck'ı ele geçireceğiz. Koç benim yerime başka bir oyuncu gönderiyor ve ben bariyerin üzerinden atlayıp kaskımı çıkarıyor, eldivenlerimi ve sopamı yedek kulübesinin arkasına atıyorum. Ter içindeyim ama onun neden burada olduğunu bilmem gerekiyor. Neyin yanlış olduğunu, iyi olup olmadığını, bebeğin iyi olup olmadığını bilmeliyim. Başka hiçbir şey umurumda değil.

Tribün kapısından içeri girer girmez onu kollarıma alıyorum. "İyi misin?" Sesim çaresiz, karnına dokunuyorum, saçlarını geri çekiyorum. "Bir şey mi oldu?"

Bebek iyi olmalı, yoksa hastanede olurdu. Kafam çok karışık.

Şu anda tüm gözlerin, telefonların, kameraların, dev ekranın üzerimizde olması umurumda değil...

"Bana yalan söyledi, Gavin." Tereddüt eder, derin bir nefes alır. "Hemen buraya geldim. Az önce onunla telefonda konuştum ve bana her şeyi anlattı."

"Karen mı?" Başka kim olabilir ki? Haddy hızla başını sallar, ben de yüzünü avuçlarım ve başparmaklarımla gözyaşlarını silerim. "Sana söylemiştim prenses."

"Ama sana inanmadım." Hıçkırık sözlerini keser ve yeni gözyaşları yanaklarını kaplar. "Sana inanmalıyım."

"Sen iyi bir arkadaştın." Sesimi yükseltirim ki beni duyabilsin. "Sorun yok."

"Sorun yok değil!" Başını sallar. "Rob beni incitti ve sana güvenmeye çok korkuyordum, ama sana güvenmeliydim. Bana sorduğun gece sana güvenmeliydim... çünkü... çünkü seni seviyorum."

Bu sözler göğsüme mutluluk dolu bir yumruk gibi çarptı.

"Ne dedin?" Arena'nın gürültüsünün üstüne bağıarak soruyorum.

Onu duydum, ama emin olmak için bir kez daha duymak istiyorum — ve çünkü bu gerçekten çok iyi hissettiriyor.

O da sesini yükselterek bağılıyor. "Seni seviyorum dedim, Gavin Knight!"

Başının arkasını tutarak yüzünü kendime doğru çekip öpüyorum. Dudaklarımız ayrılıyor ve o omuzlarımla yastıklarını sıkıca tutuyor. Dillerimiz birbirine dolanıyor ama yüzümdeki gülümsemeyi saklayamıyorum.

Geriye yaslanıp ona baktığımda, sulu gözleri gülümsüyor.

Onu kucaklayıp bağıırken gülümsüyorum, "Ben de seni seviyorum,

Hayden Bradford."

Titrek bir nefes aldı. "Seni daha uzun süre sevebilirdim."

"Artık beni sonsuza kadar sevebilirsin, benim seni seveceğim gibi." "Beni sonsuza kadar sevecek misin?"

"Tabii ki, prenses. Seni çok seviyorum."

"Ben de!" diye gülüyor. "Çok seviyorum!"

Onu tekrar kendime çekip bir öpücük daha veriyorum ve o anda tüm stadyumun ayağa kalkıp bizi izleyip tezahürat ettiğini fark ediyorum. İlk başta bunun bizim için olduğunu düşünüyorum ve sanırım bir kısmı da öyle. Geri kalanlar ise Haddy'nin ünlü kuzeninin maçı berabere bitirip uzatmalara götürdüğü için çılgına dönüyorlar.

Bu maçı kazanmamız mümkün, ama benim tek umursadığım şey, kollarımda duran ve az önce beni sevdiğini söyleyen güzel kız. *Sonsuza kadar.*

"DOĞRU, gel bana, Prensес." Ellerim Haddy'nin belinde ve o benim kucağımda oturuyor.

Elleri omuzlarımda ve ben yasemin, seks ve terin baş döndürücü kokusuyla çevriliyim. Maçtan sonra duş aldım, ama sevgilimle tekrar kirlenmekten çok mutluyum.

"Çok güzel," diye fısıldıyor ve kaşlarını çatıyor.

Lanet olsun, benim sikimi sürerken çok güzel görünüyor. Seksi, dolgun göğüsleri dudaklarıma çarpıyor ve sertleşmiş meme ucunu ağzıma alıyorum, bu da onu yüksek sesle inlemeye zorluyor.

O kadar ıslak ve sıkı ki, orgazmını kovalayarak sikimin üzerinde yukarı aşağı kayıyor. Kıçını kavrayıp hareket etmesine yardım ediyorum, onun içinde olmanın ne kadar iyi hissettirdiğine odaklanmamak için elimden geleni yapıyorum.

Tam sınırdayım, beklememeye çalışırken ter yanaklarımdan süzülüyor, kalçalarım içgüdüsel olarak kalkıyor.

O benim adımın inliyor ve ben bu sese neredeyse boşalıyorum. Acı verici ve seksi, ve lanet olsun, bu kadına ne kadar deli olduğumu söylemiş miydim?

Onu her yerimde istiyorum. Onu arkadan alırken formamın içinde istiyorum, güzel vücuduna tapınmak istiyorum. Onun benim kraliçem olmasını istiyorum.

"Gavin!" Uzanıyor, ince sırtı ellerimde kavisleniyor.

Sesleri yükselir, hafifçe kesik kesik olur ve birdenbire, titreyerek öne doğru eğilir. İç organları beni çeker ve zihnim boşalır. Tutuşumu gevşetir ve orgazmın pelvisimden geçmesine izin veririm. Bu lanet olası cennet ve saf mutluluktur.

İnleyerek kollarımı ona doladım ve kalçalarımı kaldırarak onun sıkılaştıran merkezine daha derine girdim. Bu gece daha iyi olamazdı.

İnce kolları omuzlarımı sarar ve ipeksi saçları yumuşak bir perde gibi etrafımızı sarar. Nefesi normale döner ve dudaklarında memnun bir gülümseme belirir.

"Bu konuda gerçekten çok iyisin." Mavi gözleri açılır ve ben ellerimi kaldırırım.

Saçlarını yanaklarından geriye doğru düzelterip ona bakıyorum. "Gözlerinin çok güzel olduğunu sana hiç söylemiş miydim?"

Burnu kırışır ve yanakları güzel bir pembeye bürünür. "Sanmıyorum."

Daha yükseğe uzanırım ve o da eğilip dudaklarıma öpücük kondurur. "Öyleler."

"Teşekkür ederim," diye fısıldar.

"Bana inanman benim için çok önemli." Sesim ciddidir. "Daha önce bu konuda hayal kırıklığına uğramıştım, çünkü seni önemsiyorum. Ama aynı zamanda, benim bunu herkese yapabileceğimi düşünmen de canımı yakmıştı."

"Seni tanı mıyordum." Gözleri benimkilere doğru kırıştı. "Sana inanmalıydım."

"Hayır, zaman aldı." Saçlarının kenarlarını tutup, başparmaklarımı yanaklarında gezdiriyorum. "Bence biz zaten oradaydık, ama geçmişin netleşmesine sevindim. Ben senin şövalyem, Prenses. Seni seviyorum."

Gülümsedi, kucağımdan indi ve yanımdaki yatağa kıvrıldı. "Seni seviyorum, Gavin."

Bu, uzun zamandır duymak istediğim sözlerdi ve her söylediğinde, sanki göğsümde konfeti tabancası patlıyor gibi oluyor. Sadece konfeti yerine, yüzde yüz saf neşe kıvılcımları gibi. *Kahretsin.*

"Arenada kapı kolu hakkında bir şey söylemiştin?" Kaşlarım çatılır ve ona dönmek için yanıma dönerim.

Başlarımız yastıkların üzerinde ve yüzlerimiz birbirine çok yakın. Çenemi kaldırıp onu öpebilirdim, ama merak ediyorum.

"Ne demek istedin? Neden sana bana güvenmemeni sağlasın ki?"

Çenesini indirir ve gözlerini benden kaçırır. Neredeyse utanmış gibi görünür, bu hoşuma gitmez. Benim önümde asla utanmasına gerek yok. Onu seviyorum.

"Beni aldattı." O kadar sessiz söylüyor ki, neredeyse öne eğiliyorum. "Bu yüzden Karen'a inandım, çünkü incinmiş ve aşağılanmışım. Onunla bunu paylaştığımızı sanıyordum. Senin de onun gibi olduğunu sanıyordum."

Sırt üstü yuvarlanarak, parmaklarımı alnıma bastırıyorum. Bunca zaman, başkasının günahlarını telafi etmek için mücadele ediyordum. Başka biri onu incitmişti ve o bunu unutamıyordu.

"Gavin?" Bana yaklaşır, güzel gözleri hüznle doludur. "Artık senin gerçekte kim olduğunu biliyorum. Aylar önce senin onun gibi olamayacağını anlamıştım."

Omuzlarına uzanıp onu kollarıma alıyorum, küçük Lucy'yi ezmek için dikkatli davranıyorum.

"Şimdi her şey anlaşıldı." Elimi ince sırtında yukarı aşağı kaydırarak, başının üstüne öpücük konduruyorum. "Ve bilmeni isterim ki, o adamı bir daha görürsem, onu..."

O inleyerek yanımdaki yatağa düştü. "Umarım onu bir daha görmeyiz! Ve biliyorsun, ben şiddeti hoş görmem... buz pistinin dışında."

"Bence burada büyük bir ama var."

Gölerek öne doğru eğildi. "Ama buz üzerinde kavga ederken çok seksisin."

"Hoşuna gitti mi?" O hızla başını sallarken göğsümde gururla dolup taşıyor ve sonra daha yükseğe uzanarak çenemin yanına öpücük konduruyor. "Tamam bebeğim, o zaman sadece pantolonunu çıkaracağım."

Boğazından yine kahkahalar yükseldi. "Bu çok komik olur!"

"O seni utandırdı. Bence onun da utanması gerekir."

Karın ağrıtan kahkahasından sonra memnun bir iç çekişle gevşiyor. "Onu bir daha görmek istemiyorum. Güvenimi gerçekten sarsmış, sadece gitmesini ve bir daha geri gelmemesini istiyorum."

"Tamam, ama şunu bil." Çenesini kaldırıp dudaklarına tekrar öpüyorum. "Kimse çocuğumun annesiyle uğraşamaz."

Burnunu kırıştırdı ve dudaklarımı öptü. "Senin bebeğinin annesi."

"Doğru."

"Yastığı kullanarak pelvisinizi doğru doğum pozisyonuna getirin." Eğitmenin sesi sıcak ve cesaret verici, Haddy'nin sırtı göğsüme yaslanmış durumda.

New Beginnings Doğum Merkezi'nde su doğumuyla ilgili bir ders alıyoruz. Dr. Barry bize bunun eski moda ve hippie bir yöntem olduğunu söylüyor, ama aslında doğum yapmanın en rahatlatıcı yolu bu.

Doğum merkezinde yatakları ve ortasında büyük, sığ havuzları olan gerçek odalar var. Haddy doğum sancıları başladığında buraya gelip her şeyi burada yapacağız.

Burayı gezdik ve gerçekten çok güzel. Haddy, buranın bir spa gibi görüldüğünü ve çok pahalı olduğunu söyledi, ama umurumda değil. Kızlarım için her şeyi yaparım.

Merak ediyor, ama önce bununla ilgili dersler almamız gerekiyor, bu da bizi bu akşama getiriyor.

"Nefes alma tekniği ve masaj terapisi, su doğumunda rahatlık için çok önemlidir." Çikolata kahverengi yoga kıyafeti giymiş bir kadın, odanın önünde, hamile çiftlerin arasında yavaşça yürüyor. "Suya dalmak rahatlamayı sağlar, ama aynı zamanda ağırlıksızlık hissi de verir..."

Sesi çok yatıştırıcı ve ben diğer çiftlere bakıyorum. Hepsi Haddy gibi dikkatle dinliyorlar. Eminim Haddy, bu bayanın söylediği her şeye bilimsel zekasını uyguluyordur.

"Yüzdürme kuvvetinin basıncı hafifleteceği mantıklı," diye kulağıma fısıldıyor. "Ama bunun doğuma nasıl yardımcı olacağını tam olarak anlamadım."

Gördün mü? Zaten hesaplamaya başlamış. Sanki kafasının üstünde denklemler uçuyor gibi.

"Doğum yapmanın en verimsiz yolu sırt üstü yatmaktır," diye devam ediyor. "Yerçekimi bebeği doğurmaya yardımcı olmak için kullanılmalıdır. İlkel kültürlerde kadınlara çömelme tavsiye edilir, bu da tamamen mantıklıdır."

"Ne istersen, prenses. Yardım etmek için buradayım."

Eğitmeni dinlerken ince kaşları çatılmış durumda. Lucy'nin ayağını Haddy'nin karnına küçük bir torpido gibi bastırırken ellerimi onun üzerine koyarak onu bu şekilde tutmaktan keyif alıyorum.

"Acıtmıyor mu?" diye fısıldıyorum, gülmemeye çalışarak.

"Pek değil." Benim avucumu küçük noktaya sürüyorum, o da aşağıya bakıyor.

Eli benimkine katılıyor ve kızımız karnında yüzüp dururken, karnının aldığı garip şekillere hayranlıkla bakıyoruz.

"Bu gece çok hareketli." Haddy bana göz kırpmıyor ve ben başımı sallıyorum.

"Su doğum fikrini sevmiş olmalı."

"Sanırım benim bu şekilde kollarında olmayı sevdiğimi biliyor." Haddy yanağıma öpücük kondurur. "Endorfin içinde yüzüyor."

Şu anda ikisini de kollarımda tuttuğumu düşününce göğsüm kabarıyor. Tüm dünyam.

"Sen Gavin Knight'sın!" Yanımdaki bayan heyecanla biraz fazla yüksek sesle fısıldıyor. "Bak tatlım, bu Gavin Knight, hokey oyuncusu!"

Önünde sırt üstü yatan partneri bize bakar. "Aman Tanrım, sen de prenses misin?"

Haddy gözlerini kırpıştırarak onlardan uzaklaşır. "Ben sıradan bir kıyım." "Sen bundan çok daha fazlasısın." Eğilip kafasının üstüne bir öpücük kondururum.

"Ah, ne kadar tatlı." İlk kadın hayranlıkla söylüyor. "Maçta etrafınızda takımlar kavga ederken öpüştüğünüz videoyu gördüm. İşte bu iyi hokey!"

Eğitmen doğrudan önümüzden geçerken, dördümüze keskin bir bakış atarken gülmeme engel oluyorum.

"Suda yüzmek, doğum için en rahat pozisyonu bulmanıza olanak tanır..." Sesi biraz yükselir ve sanırım bu, dikkatimizi çekmek için kullandığı bir yöntemdir. "Ayrıca doğal hareketleri teşvik eder, bu da bebeğin doğum için en uygun pozisyona gelmesine yardımcı olabilir."

Haddy fısıldar. "Sanırım bu mantıklı."

Bize sert bir bakış atan bayana bakıp gülümserim.

"Bahsettiğiniz masaj terapisi hakkında merak ettim?" Soru zamanı olduğunu söylemedi, ama ne fark eder ki? Zaten dersi bozuyoruz. "Bunu öğrenebilir miyim?"

"Evet," diye gülümsemeyle karşılık verir ve başını sallar, yani belki de dersi geçemeyeceğiz. "Haftaya özel doğum masajını işleyeceğiz. Teşekkürler, Bay Knight."

Vay canına, o da beni tanıyor.

Eğilerek fısıldarım, "Çeneni kapat, Prenses."

Haddy burun kıvrır ve kadın devam eder, bize çömelme, diz çökme ve hatta doğum havuzunun kenarında kollarının üzerine başını dayama gibi hareketleri gösterir.

Haddy, eğitimci perineal travmanın azaltılması ve benim tam olarak anlamadığım farklı şeyler hakkında konuşurken ciddileşir. Görünüşe göre daha fazla ödevim var.

Bizi bırakınca, Haddy'nin elini tutup yerden kalkmasına yardım ediyorum. Lider bize geldiğimiz için teşekkür ediyor, ama Haddy göz teması kurmuyor. Sadece başını sallayıp sessizce teşekkür ediyor.

Son yarım saatte ne değiştiğini bilmiyorum, ama Mav'ın Rover'ına doğru yürürken ona baskı yapmıyorum.

"Sanırım kışımı kaldırıp Temmuz'dan önce bunlardan bir tane almam gerek." Haddy'yi yolcu koltuğuna oturtuyorum, ama o hiçbir şey söylemiyor. "Araba koltuğunu doğru şekilde taktırmamız falan gerekecek, yoksa Lucy'yi eve götürmemize izin vermezler."

"Evet."

Sürücü koltuğuna doğru yürürken, bir şeyi atladığımı hissediyorum. Bir süre sessizce yolumuza devam ediyoruz, ama doğum merkezi evden yirmi dakikalık mesafede. Hafta içi akşam saatlerinde bu mesafe daha da kısalıyor.

"İyi misin?" Elini elimle kapattım ve bana göz kırptı.

"Sanırım bu geceye kadar *doğum* sürecinin gerçek kısmını pek düşünmemiştim." Yüzünde bir tür tiksinti ifadesi var. "Bu bebeği vajinamdan çıkarmam gerekiyor."

Dürüst olmak gerekirse, ben de bu kısmı pek düşünmemiştim. Şimdiye kadar, Haddy'nin vajinasını sadece ağzımı ona koyduğumda ya da onu penisimle doldurduğumda düşünüyordum.

"Gavin'in bıraktığı boşluk biraz daha büyüyecek mi diyorsun?" Espri yapmaya çalışıyorum, ama görünüşe göre bu

yanlış bir yaklaşım.

Dudakları bükölüyor ve sanki bana kızmış gibi omzumu itiyor. "Tuvalet kağıdı rulosundan karpuz geçirmek gibi. Paramparça olacak."

Kahretsin.

"Sanırım bu şekilde düşünmemiştim." Boğazımı temizleyip, espriyi bırakıyorum. "Annenle konuşsan iyi olmaz mı? Seni o doğurdu... belki sana bazı ipuçları verebilir? En azından kendini daha iyi hissetmene yardımcı olur. O da bunu başardı."

"Tabii ki annemle konuşacağım, ama bu seni sorumluluktan kurtarmaz." Hâlâ kızgınmış gibi kollarını kavuşturdu.

"Ben... öyle düşünmüyorum." Nasıl sorumlu olduğumu tam olarak bilmiyorum, ama hamile bir kadınla tartışmamak gerektiğini biliyorum. "Asla öyle düşünmem."

Haddy doğduğunda orada olmasa da, onun babasıyla konuşacağım gibi görünüyor. Yine de, ikisini de benden çok daha uzun süredir tanıyor.

Eve vardık, ama dışarı çıkmadan önce, elini kaldırıp parmaklarının arkasını öptüm. "Bunu yapabilirsin, prenses. Sen tanıdığım en zeki, en yetenekli kişisin. Bir bebek sahibi olmanın en iyi yolunu bulabilecek biri varsa, o da sensin."

Dudaklarını sıkıştırıyor ve alnı kırışıyor. Kahretsin, bu ifadeyi tanıyorum.

"Üzgünüm, Gav." Gözlerinden yaşlar süzölür. "Sanırım birdenbire biraz panikledim."

"Hey... Bekle." Sürücü koltuğundan atlayıp yolcu kapısını açmak için koşarak gittim. Büyüyen vücudunu bana doğru çevirip onu kucakladım. "Bu çok önemli bir şey. Tabii ki panik oluyorsun. Ama ben yanımdayım. Hepimiz yanımdayız. Bu konuda yalnız değilsin."

Başı omzumda ve burnunu çekerek başını salladığını hissediyorum. "O kız bu akşam bunu söylediğinde fark ettim ki... sana hiç söylememişim."

Elimi sırtına koyup yukarı aşağı ovuşturuyorum. "Ne söyleyecektin, tatlım? Bana ne söylemen gerekiyor? Seni sevdiğimi zaten biliyorsun."

Burnunu çekerek oturur ve bileğinin arkasıyla burnunu siler. Torpido gözünü açıp Mav'ın gittiği bir fast food restoranından aldığım peçeteyi çıkarırım. En iyisi değil ama ellerinden iyidir.

"Bursumu kaybettim." Boğazım düğümlenirken yüzünü siler. "Hepsini geri aldılar. Kuşağımı, tacımı ve her şeyi kutulayıp otuz gün içinde geri göndermem gerekiyor."

"Haddy, hayır..." Midem bulanıyor. "Ne yapabilirim?"

"Hiçbir şey yapamayız, bitti. Her şey kararlaştırıldı." ve duyurdu. Karen bu yüzden beni aradı." Yine burnunu çekip yüzünü silerken, göğsümdeki acı daha da şiddetlenir. "Beni teselli etmek için yaptığını söyledi, ama bir süre sonra bunun sadece bana yükünü boşaltmak için olduğunu anladım."

"Gerçek bir narsist gibi." Düşük bir homurtu. "Haddy, çok üzgünüm."

"Önemli değil." Başını salladı ve gülümsemeye çalıştı. "Bunun olacağını biliyordum. Sosyal medyada hepimiz varız. Nasıl fark etmesinler ki?"

"Adi herifler. Sana bunu yaparak çok şey kaybediyorlar."

Bu sefer ince eliyle yanağıma dokunuyor. "Senin benimle o randevulara gitmen daha önemliydi. Lucy daha önemli."

"Ama bu senin için çok önemliydi. Senin duyguların da önemli." "Ailem kadar değil."

Bu kız. Bu "sıradan kız". Hiçbir fikri yok.

Ellerini tutarak onu Rover'dan indiriyorum. Kapıya doğru yürürken koluma yaslanıyor ve ben kapıyı açarken onun başının üstüne bir öpücük konduruyorum. Keşke söyleyecek bir şey bulabilsem. Keşke her şeyi yoluna koyup ona tacını geri verebilsem.

Eve adımızı attığımız anda, tanıdık, cırtlak havlamalar bizi karşılıyor ve biz kapıda dururken yaklaşıyor.

"Ne...?" Haddy, tarçın rengi minik bir tüy yumağı bize doğru zıplarken, her zıplamada ciyaklayarak havlayınca, yumuşak bir sesle ağlar. "Patsy?"

Haddy dizlerinin üzerine çökmüş, ben de Gigi'nin kanepeden atlayıp bize doğru koşarken, kulaklarından kulaklarına kadar gülümseyerek bakıyorum. "Eve geldi!"

Haddy'nin yanına diz çökerek, ikisi de küçük k  peği okşuyorlar ve k  pek de ikisinin yüzünü çılgınca yalıyor.

"Sahibi, Peepee'nin çok depresif olduğunu, küçük k  pek yatağından bile çıkmadığını söyledi," diye açıklıyor Gigi. "Artık dayanamayacağını ve onu geri istiyorsak, onu mutlu olduğu yere geri göndermekten memnuniyet duyacağını söyledi."

"Ah, Patsy!" Haddy ona sarılır ve küçük k  pek, yanaklarından akan gözyaşlarını yalar. "Seni çok özledim."

Mav, gözünün altında mor bir   r kle yanlarına gelir ve kollarını kavuşturur. "Ben de küçük Peepee'yi özledim."

"Dostum. G z n morarmış." Yüzünü işaret ettim. "Evet, ama maçı kaybetmedik, değil mi?" Kafamı sallayarak, buna karşı çıkamadım. "Hayır."

Görünüşe göre hepimiz olmamız gereken yerdeyiz ve bir hafta sonra tüm aile burada olacak. Ne yapacağımı biliyorum.

Haddy

“Çok tatlısın!” Kimmie kollarımı tutar, gülümseyerek karnımı inceler. “Kaç aylık hamile kalktın?” “Daha yeni başladım başladım üçüncü üçüncü Ben bak aşağıya,

Büyüyen karnımı ellerimle okşayarak. “Bir kez başladı mı, hiç durmadı.”

“Yeni sloganın hazır!” Gigi alaycı bir şekilde arkamdan bana sarılır ve çenesini omzuma dayar.

“Olabilir.” Bu bebeğin karnımda ne kadar çok hareket ettiğini düşünerek gülüyorum. “O çok meşgul bir şey.”

“Doğum için ne yapmayı planlıyorsun?” Dylan teyze barda oturmuş, çıtır çıtır çikolatalı Paskalya yumurtası yiyor. “Liv hepimize hipnozla doğum yaptırdı. Şimdi moda olan şey ne?”

“Su doğumunu araştırıyorum.”

“Aman Tanrım, bu *Girls* dizisinin bir bölümünde vardı, hatırladın mı?” Allie teyze, Gigi'nin annesinin yanında oturduğu kanepeden seslenir. “Jessa kafasını küvete soktu ve

Gaby Hoffman'ın bacaklarının arasına baktı ve sonunda onunla birlikte hastaneye koşarak gittiler, değil mi?"

Allie teyze gülmekten öne doğru eğilir ve annemin gözleri iki kat büyür. Onun çıldırmasını beklerken omuzlarım gerilir, ama Rachel teyze kurtarmaya gelir.

"Aslında bu hiç de yeni bir yöntem değil," der sakın bir şekilde. "Ve vücudunuz için çok daha kolay. Ilık su rahatlatıcıdır ve en rahat pozisyonu bulmak için hareket edebilirsiniz."

"Eğitmen de öyle söyledi." Gigi'nin boynuma doladığı koluna elimi koyuyorum. "Şu anda sadece araştırıyoruz. New Beginnings'in doğum merkezinde özel kuvvetleri olan özel odalar var. Her şey çok güzel. Çok lüks."

"Doktorun tavsiye ettiğine göre, sorun olmayacağına eminim." Annemin sesi tereddütlü ve çaba gösterdiğini anlayabiliyorum, bu da hoşuma gidiyor.

"Ne de olsa Haddy bir bilim insanı," diye ekliyor Dylan teyze. "Panik yapma Raven."

Annem savunmacı bir ifadeyle "Paniklemedim ki" diye bağırınca gülmemeye çalışıyorum.

"Bu bakışı daha önce de görmüştüm," Dylan teyze parmağını sallayarak ona sarılmak için yanına yürüdü. "Biraz paniklemiştin."

"Kimse benimle birlikte sokakta koşmayacak," diye onu sakinleştiriyorum. "Dr. Barry tüm süre boyunca orada olacak."

"Tabii ki koşmayacaklar." Gigi'nin annesi Allie Teyze'ye gözlerini kısarak bakar, bu da onu daha da sinirlendirir.

"Şovun komik bir kısmıydı," diyor savunmacı bir tavırla.

"Şey, bence su doğum çok havalı geliyor," diyor Dylan Teyze taburesinden kalkıp bana sarılmak için yanıma gelir. "Ve bir kızım daha olmasını sabırsızlıkla bekliyorum. Küçük elbiseleri ve fiyonklarıyla çok eğleneliler..."

"Elbiselerden bahsetmişken, maça hazırlanmalıyız." Gigi beni bırakır ve büyük bir çantanın bulunduğu mutfak masasına doğru koşar.

Spanky onun peşinden koşar, ama Patsy teyzelerle birlikte kanepede kıvrılmış oturmaktadır. Kuzenime formaların dağıtılmasında yardım etmek için yanına giderim.

"Mav'in numarasıyla üç tane, Gav'in numarasıyla iki tane aldık," diye açıklıyor Gigi, büyük beden mor, beyaz ve siyah formaları çıkarırken. "Bilginiz olsun, hokeyde bunlara süveter denir, ama siz onlara forma diyebilirsiniz."

Tüm amcalarımız, Sage ve Knox ile birlikte ailemin evindeler ve planımız stadyumda buluşmak. Gav ve Mav çoktan oraya gidip maça hazırlanıyorlar.

Gavin'in ailesi de şehirde. Onlara bebekten bahsetti ve çok heyecanlandılar. Hepimiz arenada buluşmayı planlıyoruz ve yarın da birlikte öğle yemeği yiyeceğiz.

Heyecanlı ve gerginim, özellikle annesi Kenny ile tanışmak ve Japonya, Budizm ve dövmeler hakkında konuşmak istiyorum.

Küçük parmağımdaki kırmızı yüzük hakkında çok düşündüm, ama henüz erken olduğunu düşünüyorum. Gavin ve ben o üç küçük kelimeyi söyledik, ama henüz evlilik veya resmi bir şey hakkında konuşmadık.

Vardığımızda, babam ve tüm amcalarım Gav ve Mav formalarıyla sıra halinde durmuş, konuşup buz pistini izliyorlar. Kollarını kavuşturmuş ya da Garrett amcamın durumunda olduğu gibi babamı başından tutmaya çalışan, etkileyici ve yakışıklı bir grup oluşturuyorlar.

Knox bizi görür görmez bize doğru yürüyerek Gina ve bana sarılır. "Şu haline bak!" Elini karnıma koyar ve okşar. "Üç dilek hakkım var mı?"

"Can sıkma Knoxey." Kim onun kafasını itti.

"Sadece şaka yapıyordum," diye gülerek kolunu boynuma doladı. "Haddy beni seviyor, değil mi Hads?"

"Ne zaman bu kadar uzadı n ?" Ben de kolumu beline dolayarak ona sarıldım.

"İnanabiliyor musun?" Allie teyze diğer kolunu tutuyor.

"Babasından daha uzun!"

"Bradford ailesinin özelliği," diye omzunun üzerinden seslenir ve tribünlerin altındaki geniş koridora doğru merdivenlerden inmeye devam eder.

"Nereye gidiyorsun?" diye sesleniyorum.

Sadece el salladı. "Önemli bir işim var. Geri döneceğim."

"Bradford ailesinin bu özelliğini neden ben almadım bilmiyorum," diye mırıldanır Dylan teyze.

Bu doğru, boyları 1,88 metre ile Gigi'nin babası, 1,93 metre boyundaki Garrett amcam arasında değişen dört amcama bakıyorum. Beni gördüklerinde, hepsi bağırarak ve el sallayarak gelip onları görmemi istiyorlar.

Burnumu kırıştırarak, küçük bir el sallama hareketiyle selam verdikten sonra, herkesin beni kucaklamak ve nasıl olduğumu, bebeği sormak istediği sıralara tırmanıyorum.

"İyi görünüyorsun," Zane amca eğilip bana sarılır. "Ne kadar kaldı? Yarı mı?"

"Üçüncü üç aylık döneme giriyorum, yani..." "Vay canına, yarıdan fazla."

Başımı sallıyorum ve Jack amca da bana sarılmak için yanıma geliyor. "Gavin iyi birine benziyor. Noel'de biraz konuştuk. Seni görmek için orada olduğu izlenimini edindim."

"Yani sizi kandıramadık mı?" Bir gözümü kısarak ona bakarım.

"Gizlice dolaşmakta ustayım," diye alay ediyor. "Tüm işaretleri bilirim."

"Atlanta'da Maverick ile oynadı," diyor Mav'in babası Logan Amca. "İyi bir çocuk."

"O bir çocuktan daha fazlası." Babam yanıma gelip beni kucakladı. "Nasılsın, Süper P? Uzun süre aynı pozisyonda durma. Sırtın ağrır."

"İyiyim." Ben de ona sarılırım. "Teşekkürler, baba."

Queen'in "We are the Champions" şarkısı çalmaya başlar ve hayranlar çılgına dönerken oyuncular buz pistine çıkarlar. Kalabalık, onların ısınmasını izlemek ve umarım bir puck yakalamak için cam duvarların etrafında sıraya girer.

Şarkı hızla "Another One Bites the Dust"a dönüşür ve Gavin'i hemen fark ederim. Arkasını dönüp geriye doğru kayarken hepimize el sallar. Neden geriye doğru kaymak bu kadar çekici geliyor bilmiyorum, ama belki de hormonlarımdandır. Yaptığı her şey bana çekici geliyor.

"Haddy, bak, bu Gavin'in babası mı?" Annem, oturduğumuz yerden birkaç sıra aşağıda duran dört kişilik bir grubu işaret ediyor. "Kendimizi tanıtmalı mıyız?"

Gözlerimiz buluşur ve ben gergin bir gülümsemeye başımı eğiyorum. "Sanırım öyle yapmalıyız!"

Elini tutarak, sıralar arasında ilerleyerek, babamın yaşlarında, açık kahverengi saçlı, tüvit spor ceket ve koyu renk kot pantolon giymiş uzun boylu bir adamın, annemin yaşlarında, uzun sarı saçlı ve Knight marka kazak giymiş bir kadının yanında durduğu yere varıyoruz.

Diğer tarafında ise uzun, düz, koyu renk saçlı, Knight kazaklı, ince ve minyon bir kadın var. O da, kısa kollu, siyah bir kazak giymiş, dövme kollarını pek gizleyemeyen kaslı bir adamla birlikte.

Gavin'in tariflerinden onları hemen tanıdım. "Affedersiniz?"

Dikkatlice elimi uzattım. "Siz Patrick Knight mısınız?"

Onun ela gözleri bir anda parladığında rahatladım. "Haddy? Hey, tanıştığımıza çok memnun oldum!"

"Evet, efendim, benim, ve bu da annem, Raven Bradford." Gergin bir şekilde annemi işaret ediyorum.

"Nasılsınız?" Annem bu sözleri söylerken, babamın yüksek sesi arkamızdan geliyor.

"Beni bu işin dışında bırakmayın!" Patrick'in elini sıkmak için uzanır. "Hendrix Bradford, Haddy'nin babası."

El sıkışırlar ve bir anda Logan amca da diğer kardeşlerle birlikte aramıza katılır. Dylan teyze de yanımıza gelir ve hepsi kendilerini tanıtır, hokey, biz, bebekler ve ne kadar süre şehirde kalacağımız hakkında konuşurlar. Birbirlerini Wilmington ve Newhope'a davet ederler.

"Çok kolay oldu!" Gigi'nin neşeli sesi yanımda. "Sanki burada değiliz bile."

"Gavin, bu yüzden Mav ile her zaman çok yakın olduklarını söyledi." Eski dostlar gibi sohbet etmelerini izleyerek gülümsüyorum. "Hepimiz büyük, sevgi dolu ailelerden geliyoruz."

Bir hava kornası çaldı ve takımların buz pistinden ayrıldığını, iki oyuncunun pistin ortasında kaldığını fark ettik.

"Karşılaşma başlıyor." Annemin koluna uzanıyorum. "Maç başlıyor!"

"Gavin'in anne babasını çok seviyorum. Çok nazikler!" Annem yanımda durmuş, gözleri aşağıdaki buz pistine dikilmiş. "Vay canına, ne kadar iyi kayıyorlar."

Ben de aynı fikirdeyim derken, bir elin sırtıma dokunduğunu hissediyorum. Dönüp baktığımda, Gavin'in annesi Kenny olduğunu görüyorum ve hemen ayağa kalkıyorum.

"Haddy?" Sesi yumuşaktı ve tıpkı oğlu gibi parlak mavi gözleri vardı. "Daha önce tanışamadık. Ben Kenny."

"Evet!" Elini tutuyorum. "Sizinle tanışmak istiyordum. Gavin bana senden çok bahsetti."

Elimde tuttuğum fildişi rengi eline bakarken, küçük parmağındaki kırmızı yüzüğü fark ettim.

"Bana senden bahsetti, ama sanırım babasına daha çok bahsetmiş." Küçük burnu kırışır ve öne doğru eğilir. "Elaine ve benim ona yerleşmesi için çok baskı yaptığımızı düşünüyor."

"Bunu bilmiyorum. O her zaman sadece iyi şeyler söylüyor."

"Onu çok seviyoruz. Umarım sen de seversin," diye gülüyor ve onu şimdiden sevmeye başlıyorum. "Nasılsın? Bebek nasıl?"

"Şimdiye kadar her şey yolunda," elini tutup karnıma koyuyorum. "Bu küçük kız çok hareketli. Tekmelerini hissedebilirsin. Gav ve ben karnımın aldığı çılgın şekillere hep gülüyoruz."

"Ben hamileyken de oldukça hareketliydi." Karnımı nazikçe okşadı. "Ona Lucy adını vereceksiniz, değil mi?"

"Eğer sorun olmazsa, ona Kendra adını vermeyi de düşünüyoruz."

"Çok hoşuma gider."

Pistteki gürültü dikkatimizi etrafta uçan ve birbirlerine puck paslayan çocuklara çekiyor. Yine Colorado Cliffs ile karşı karşıya geliyorlar ve ben kendimi hazırlıyorum, geçen seferki maçın ne kadar sert geçtiğini hatırlayarak.

Mav puck'ı aldı ve gol atmak için buz üzerinde hızla ilerliyordu ki, rakip takımın savunma oyuncularından biri ona doğru kayarak puck'ı çaldı ve ters yönde uzaklaştı.

Oyun boyunca ellerim yüzümden çok uzaklaşmıyor. Omzumda hafif bir dokunuş hissettiğimde gözlerimi kapatmaya hazırlanıyorum.

"Haddy?" Sarışın kadın yanımda duruyor ve ben hemen elini sıkmak için uzanıyorum.

"Elaine?" diye tahmin ediyorum ve o gülümsüyor, bana sarılmak için kollarını açıyor.

"Seninle tanıştığıma çok sevindim! Bu oyunları benim kadar sevdiğini görüyorum." Burnunu kırıştırıyor ve tam o anda buzun üzerine bakıyoruz ve iri bir adamın Gav'ı bariyere çarpmasını görüyoruz. "Oh! Bu kısmı hiç sevmiyorum!"

Gav hızla ileri kayar, adamın süveterinin yakasından yakalar ve karşılık olarak onu bariyere çarpar. "Bence bu biraz seksi."

Gözlerimi ona dikerim, ellerimi ağzımın üzerine koyuyorum.

"Bir şey diyemem," Kenny eğildi. "Bir boksörle evlendim."

"Bittiğinde bana haber ver!" Elaine gözlerini kapatarak bağırıyor. "Yardımcı hakemler şimdi kavgayı ayırıyor," diyorum ona. "Görünüşe göre birbirlerinin formalarını tutup konuşuyorlar."

Maç yeniden başlar. Şampiyonlar gol atar ve "Nokia" şarkısı çalarken biz de tezahürat yapar, kalabalıkla birlikte dans ederiz. Yine de zorlu bir maçıdır.

Gav ve Mav, imza hareketlerinden birini yapmak için içeri girerler, ancak Colorado'nun iri yarı kanat oyuncusu Gav'ı yine sertçe yere indirir. Hepimiz inleriz.

Elaine oturur ve yüzünü elleriyle kapar. "Neden bunu yapabileceğimi söylediğimi bilmiyorum," diye inler. "O ortaokula başladığından beri maç izleyemiyorum."

"Ama ona o şanslı dişliği sen aldın," Kenny yanına oturur ve omzunu okşar. "Onu takıyor. Bize gülümsediğinde gördüm."

Maçın geri kalanı da aynı şekilde devam ediyor. Gav bir pozisyon için içeri giriyor, ancak bir forvet onu kesip kenara itiyor ve kanat oyuncusunun topu merkeze göndermesini sağlıyor. Merkez oyuncusu da topu Akers'ın yanından geçerek golü atıyor.

Kalabalıktan inlemeler yükselir ve Mav'ın sinirlendiğini görebilirim. Kaybetmekten nefret eder, ama bu onu her zaman daha sert oynamaya itiyor.

Üçüncü periyoddayız ve skor 2-2. Bütün bu süre boyunca tırnaklarımı yiyip durdum ve burası ne kadar soğuk olsa da, balıkçı yaka kazağımın altında terliyorum.

Bebek stresimi hissediyor olmalı, çünkü sürekli yüzüyor, küçük poposunu dışarı çıkarıyor ve mesaneme zıplıyor. Maçın sonuna kadar dayanmaya çalışıyorum, Knox ve Gigi oturduğum yere geliyorlar.

"Bizimle gelmelisin." Knox bana yardım etmek için eğiliyor ama ben sadece ona kaşlarımı çatıyorum.

"Nereye gidiyoruz?" Ondan, komplo kurarcasına gülümseyen Gigi'ye bakıyorum.

"Hadi ama Hads, bu bir sürpriz." Kuzenimizin yanına yaklaşıp diğer kolumu da tuttu. "Gavin bunu bizim için yapmamızı istedi."

Gözümün ucuyla Kenny'nin ellerini hızla yüzünün önünde birleştirdiğini görüyorum. Hâlâ oturan Elaine'e bakıyorum, ama o heyecanlı ifadesini saklamaya çalışır gibi yana doğru bakıyor.

Dudaklarımı bükerek, onların bana yardım etmesine izin veriyorum. Amcalara bakıyorum, hepsi gülümsüyor ve bizi izliyorlar. Garrett amca bana başparmağını kaldırıyor ve sanki bütün aile olan bitenin farkında gibi hissediyorum.

"Oh, tanrım..." Gigi'nin elini tutup kulağına eğildim. "Gerçekten çışım var."

"Dayan," diye fısıldadı.

"Sen hiç hamile kalmamışsın belli ki."

Knox diğer tarafıma geçip, merdivenlerden inerken dirseğimi tuttu.

"Neden bana camdan yapılmışım gibi davranıyorsun?" Ona kaşlarımı çatarak bakıyorum.

NFL'ye gidecek olan kuzenim omuz silkiyor ve gözlerinden kahverengi, dağınık saçlarını çekiyor. "Gav, seni düşürmeyeceğime söz verdirdi."

Nefesim kesilir ve kalbim biraz erir. "Öyle mi dedi?"

Knox başını sallar ve ben Kim'in küçük kardeşinin koluna elimi koyarım. O, Allie teyze ve Jack amcanın karışımı gibi, onun yanında kendimi tamamen güvende hissetmemek imkansız... her ne kadar kendini beğenmiş, küçük bir flörtçü olsa da.

"Beni nereye götürüyorsunuz?" Ondan, bizi bankın önüne götüren Gigi'ye bakıyorum.

"Gav, maçın sonunda senin yanında olmanı istiyor." Elini omzuma koyar.

"Ama güvenli olmayacak kadar yakın değil." Knox bana başını salladı. "Bu benim işim."

"İyi iş çıkarıyorsun, K-man." Ona göz kırpıyorum.

O da gülerek nefes verir. "Bana böyle seslenen tek kişi sensin."

"Sen bizden istediniz, ben de söz verdim."

Cam bariyerin içinde duruyoruz ve adamımın buz üzerinde uçarcasına kaymasını izliyorum, son sayıyı yapıp beraberliği bozmak için tüm dikkatini vermiş durumda.

Cliffs büyük oyuncular ve sert oynuyorlar. Tribünlerin üst katında otururken, aksiyona bu kadar yakın olmak gerçek bir adrenalin patlaması.

Her şey tam önümüzde, ama bunun ne kadar korkunç bir şey olduğunu, başına gelene kadar fark etmiyorum.

İki kuzenimin arasında duruyorum, ellerini tutuyorum ve Gav'ın forvetin peşinden hızla kayarak kaleye doğru ilerlemesini izliyoruz.

Onlar ağın hemen önündeler, forvet sopasını sertçe savurarak şut atmaya hazırlanıyor. Gavin sopasını önüne koyarak şutu engelliyor ve neredeyse gözle görülmeyecek kadar hızlı bir şekilde siyah disk sopadan sekip havaya uçuyor ve Gav'ın yüzüne o kadar sert çarpıyor ki, o bir ağaç gibi yere düşüyor.

"HAYIR!" Neler olduğunu anlamadan önce bile, yüksek sesle bağıryorum.

"Aman Tanrım!" Dizlerim titreyince Gigi kolumu tutar.

Knox beni yakındaki bir koltuğa oturtur, ama kusacak ya da bayılacakmışım gibi hissediyorum.

Buzun üzerine kan dökülüyor ve Gavin kalkamıyor. Buzun üzerinde çökmüş durumda, antrenörler etrafına toplanmış, hayati fonksiyonlarını kontrol ediyor ve onu sedyeye yatırmaya çalışıyorlar.

Hareket etmiyor. Onun güzel yüzünü göremiyorum. Nefes alamıyorum.

Gigi ve Knox beni tutmak için ellerinden geleni yapıyorlar, ama ben ona ulaşmak için çılgına dönmüş durumdayım. Gözyaşları yanaklarımdan akıyor ve tek düşünebildiğim şey onun ayağa kalkamayabileceği. Buz üzerinde ölen oyuncular olduğunu duydum ve ona ulaşmam gerekiyor. Beni terk etmemesini söylemeliyim...

"Ne oluyor?" Patrick Knight, yedek kulübesinde bir antrenörle konuşuyor.

Knox yanımda diz çöküp beni sakinleştirmeye çalışırken, başka bir çift kol bedenimi sarıyor. Babam. Güçlü kolları beni sarıyor ve kulağıma fısıldıyor.

"Benimle gel, kızım." Derin sesi beni her zamanki gibi sakinleştirmiyor.

"O... O... O..." Cümlemi tamamlayamıyorum. Çok fazla titriyorum.

İçimde korku ve panik dolu bir topak var, ama babam beni sıkıca tutuyor. "Hadi, Haddy. Nereye gideceğimizi biliyorum."

Gavin

TNe yüzük ama. Knox, ben oyuna çıkmadan önce soyunma odasında benimle buluşuyor.

Tiffany'den aldığım açık mavi kadife kutuyu elimde tutuyorum, içinde taç şeklinde bir nişan yüzüğü var.

Haddy, benimle birlikte olmak ve küçük kızımıza sahip olmak için bir taç kaybetti. Ona yeni bir taç vermek, onu kraliçem yapmak için bu yüzüğü aldım.

"Ne yapacağını biliyor musun?" Yüzünü inceliyorum ve o tamamen ciddi bir şekilde başını sallıyor.

"Gigi'den yardım isteyeceğim." Omzuma bir şaplak atıyor. "Merak etme kardeşim. Onu hazırlayıp seni beklemesini sağlayacağız."

"Şu anda neredeler?"

"O, tüm aileyle birlikte tribünde. Mav'ın bize oturmamızı söylediği yerde."

Başımı sallayarak, onların tam olarak nerede olduklarını biliyorum ve onu tüm ailemle birlikte benim formamla hayal ediyorum. O bizi izleyip tezahürat yaptığında her zaman daha iyi oynarım. Yukarı bakıp

orada olduğunu görmek, Gigi ile el sallayıp dans ettiğini, gülümsediğini ve öpücükler gönderdiğini görmek hoşuma gidiyor.

Tamam, öpücükler yeni bir şey.

Geçen sefer büyük bir kavga ve nihai tie-break sırasında öpüşmemiz ve aşk beyanlarımızla magazin dergilerinde büyük yankı uyandırdık. Bu sefer her şeyi yapacağım, evlilik teklifini ve umarım o da evet der.

Resmi olarak ilan etmeye ne kadar yaklaştığımızı bilmek harika bir duygu. Buz pistine çıkarken, arkama dönüp onlara bakıyorum. Kalabalık bir grup ama o benim el salladığımı görüyor. Hepsi görüyor ve tezahürat başlıyor.

Tema şarkılarımız arenada yankılanıyor ve biz de üzerimize düşeni yapıyoruz, ısınıyoruz, puckları atıyoruz, hayranlara istediklerini veriyoruz.

Colorado, büyük ve güçlü bir takım. Onlarla son oynadığımız maçta zorlukla kazandık ve bizim tüm oyunlarımızı incelemiş oldukları açık. Bu sefer kolay gol atabileceğimizi sanmıyorum.

Tabii ki, daha başlangıçta, iri bir forvet tarafından duvara itildim. Bana o kadar sert vurmasına gerek yoktu ve bu beni çok sinirlendirdi. Onun peşinden gidip, formasının önünden yakaladım.

"Bunu yapmak istediğinden emin misin, ufaklık?" diye homurdandı ve bu beni daha da sinirlendirdi.

"O kadar da küçük değilim." Onu boynundan tutuyorum ve buz üzerinde kayıyoruz.

Bir hakem gelip bizi ayırıyor, ama gözüm o adamın üzerinde. O bir zorba ve kavga etmeden bir daha bana vurmasına izin vermeyeceğim. Annem Elaine burada ve kavga ettiğimizde bundan nefret ettiğini biliyorum. *Üzgünüm anne.*

Tüm maç bir mücadele. Buz üzerinde bir aşağı bir yukarı uçuyoruz, puck'ı tekrar tekrar çeviriyoruz. Hiçbir oyunumuz işe yaramıyor. Bir pinch deniyorum, ama başka bir oyuncu beni yolumdan çekiyor. Bizi sertçe vurmak için her fırsatı değerlendiriyorlar.

Beklediğim gibi, tic-tac-goal oyunumuz engelleniyor, ama yine de skoru 2-2'de tutmayı başarıyoruz. Donovan bizi neşeli ve motive tutmak için elinden geleni yapıyor, ama Mav çok sinirli.

O, yenilmezlik serisi peşinde ve Noel'den beri hiç maç kaybetmedik.

Zaman geçiyor ve Knox ile Gigi'nin Haddy'yi pistin girişine yaklaştırdığını fark ediyorum. Mideimde bir heyecan hissediyorum ve bir an için maçın gidişatına kızgın olmayı unutuyorum. Muhtemelen bu yüzden dikkatsiz davranıyorum.

Forvet, slapshot için hazır pozisyonda bekliyor, ama ben bir boşluk görüyorum ve sopamla ona uzanıyorum. Hesap hatasını düşünecek vaktim yok.

Puck çam ağacına çarpar, sonra onun vuruşunun gücüyle havaya uçar.

Son hatırladığım şey, alnımda patlayan acı ve her şeyin karardığı.

Haddy

M Babam haklı. Onu ilk olarak stadyumdaki travma merkezine götürüyorlar. Muayene edildikten sonra, sağlık görevlileri onu Cedars'a göndermeye karar veriyorlar.

Hastanenin adını söyler söylemez, tekrar düşmeye çalışıyorum. Bu sefer babam beni tutuyor.

"Bu iyi bir şey, bebeğim. Orada ona iyi bakacaklar. Panik yapma."

Deniyorum. Başımı sallıyorum ama ellerim titriyor. Hiç bu kadar kan görmemiştim ve Gavin hala bilinci yerine gelmemişti. Kafasını sardılar ama yara çoktan şişmeye başlamış ve alnında çirkin bir şişlik oluşmuştu.

Korkunç, ürkütücü bir yaraydı ve bu görüntüyü ya da bunun ne anlama gelebileceğini kafamdan atamıyorum.

Şehrin diğer ucundaki hastaneye uçuyoruz. O ambulansla bizden önce götürülmüş ve sonunda hepimiz bir araya geldiğimizde,

Onu özel odaya yerleştirirken biz de salonda beklemek zorundayız.

Annem yanımda, sırtımı ovuyor ve sonunda Gigi, Mav'ın hemen arkasında beliriyor.

"Eve gidip köpeklere bakmam gerekti." Bana koşarak sarılıyor. "Nasılsın tatlım?"

Onun sesi gözlerimi yaşartıyor. "Tek düşünebildiğim, onun iyi olması gerektiği. O çok iyi bir adam. Bebek ve benim için çok şey yaptı. Her zaman hazırlıklıydı ve sanırım farkında olmadan ona çok fazla güveniyordum." Gergin konuştuğumu biliyorum ama durduramıyorum kendimi. "Ya o olmazsa ne yapacağım..."

"Kes şunu." Mav kolunu omuzlarıma doladı, beni ve Gigi'yi kendine çekti. "O bundan kurtulacak. Gav bir hokey oyuncusu. Darbeleri nasıl karşılayacağımızı biliriz."

"Bu çok kötü bir darbeydi, Mav." Sesim kalınlaşıyor ve kendimi kaybetmemek için elimden geleni yapıyorum.

Gavin'in babası doktorlarla konuşuyor ve anneleri de yakınlarda, gözleri fal taşı gibi açılmış dinliyorlar. Kenny, doktorların söylediklerine karşı stoik ve sarsılmaz bir tavır sergiliyor, ancak Elaine'in yanaklarından gözyaşları akıyor.

Midem düğümleniyor ve onların ne söylediğini düşünmeye cesaret edemiyorum.

"Dayan, bebeğim." Babam durumu anlamış gibi görünüyor ve elimi tutmak için yanıma geliyor. "Herkes haberlere farklı tepki verir. Ne dediklerini öğrenmeye çalışayım."

"Hadi." Annem bir kolumu tutar, Gigi de diğer kolumu.

Üçümüz, duvara dizilmiş sandalyelerin olduğu yere doğru yürüyoruz. Mav, babamla birlikte Patrick'le konuşmaya gidiyor.

"Neler olduğunu bilmem gerek," diye fısıldarım. "Bunu bilmeden duramam. Çok acı veriyor."

Her nefes alışımnda tüm vücudum ağrıyor ve tek istediğim onun elini tutmak, yanına sürünerek yaklaşmak, yanağını öpmek, sıcak dudaklarını öpmek.

Birkaç dakika daha geçiyor ve babam sonunda beklediğimiz yere geri dönüyor.

"Kötü haber değil." diye başlıyor ve midem bir anda boşalıyor.

Boğazımda bir nefes takılır ve yeni gözyaşları akar. "Hey, dayan," He takes my hands. "Not bad news iyi haber anlamına gelmez. Durumu stabil, ama hala bilinçsiz, bu da biraz endişe verici. Uyanana kadar hasarın boyutunu tam olarak değerlendiremiyorlar. Önemli bir kontüzyonu var, sol ön dişi kırık ve şu anda beyin sarsıntısı tedavisi görüyor."

Beyin sarsıntısı. Bu kelime vücudumu ürpertiyor ve tüm olası yan etkiler aklımı dolduruyor. Travmatik beyin hasarı. CTE.

Bu şeyleri düşünmek istemiyorum. Bu bilgilerle kendimi eziyet etmek istemiyorum.

"Oh, Tanrım." Öne eğilip başımı ellerimin arasına alıyorum.

"Haddy?" O yumuşak sesi tanıyorum.

Başımı kaldırdığımda Kenny'nin önümde durduğunu ve elini uzattığını görüyorum. "İçeri girip onunla oturman iyi olur bence. Senin orada olduğunu hissedecektir."

"Evet! Teşekkürler." Sandalyeden kalkıp onu küçük odaya kadar takip ettim.

İçeri girdiğimizde göğsüm ağrır. Gavin her zaman hayat dolu, neşeli biridir. Şimdiye kadar fark etmemiştim, ama birlikte olduğumuzda etrafımdaki tüm alanı doldurur. Bunu istiyorum.

Oysa o, sessizce yatakta yatıyordu. Gözleri kapalıydı ve başının etrafında bir bandaj vardı.

Yanına oturup, elimi onun büyük elinin altına koyuyorum.

"Al." Kenny bana bir mendil uzattı ve ağladığımı fark ettim.

"Teşekkürler." Yanaklarımı siliyorum.

"Konuşabilmeniz için sizi onunla burada bırakacağım. Sesinizi duymak, bize geri dönmesine yardımcı olabilir diye düşünüyorum."

Gözlerim, soluk kırmızı çizginin kazınmış olduğu başparmağına kayıyor ve ipin uzadığını, dolandığını ama asla kopmadığını hayal ediyorum. Efsanenin tam sözlerini hatırlamaya çalışıyorum.

Kapı arkamda yumuşakça kapanır ve ben boğazımı temizlerim. "Hey, Gavin... Benim, Haddy." Sessizce, dikkatlice konuşurum. "Aileni seviyorum. Onlar en iyiler ve Bradford'larla çok iyi anlaşıyorlar. Hepsini bir arada görmelisin."

Yumuşak bip sesleri ve yanıp sönen monitörler tek cevabım. Göğsüm sıkışır. Odaya bakınarak, sonra ne söyleyeceğimi düşünürüm.

"Annen Kenny ile tanışmak için çok heyecanlıydım, ama fazla konuşamadık. Belki uyandığında daha fazla konuşabiliriz."

Daha fazla bip sesi. Daha fazla neşeli konular düşünmek.

Onun tepkisiz, yakışıklı yüzünü incelemek acı veriyor. Şişmiş dudaklarına, başındaki bandaja gözlerimi gezdiriyorum. Koyu renkli saçları, kare çenesindeki sakalları görünüyor. Bebek, sanki zamanını talep ediyormuş gibi tekmeliyor.

"Lucy çok hareket ediyor. Sanırım senin sesini özleyiyor." Mendili yanaklarıma dokunduruyorum. "Arenada neredeyse altıma işiyordum. Babam benimle ilgilendi ve soyunma odasında bir yer bulabildim."

Dirseklerimi yatağın kenarına dayadım, başımı ellerimin üzerine koydum.

"Muhtemelen senin gibi bir sporcu olacak diye düşünüyorum. Annem, ben anne karnında çok hareket edip etmediğimi hatırlamıyor. O süre boyunca hasta idi." Bir an durup düşünürüm. "Sen aktif bir bebek miydin, hatırlıyor musun?"

Yine, tek cevap sessizce bipleyen monitörler. "Oh, Gavin,"

I whisper, tracing my fingers along his ön kol. "Benimle konuşmanı istiyorum. Bana gülümsemeni ve bana prenses demeni istiyorum. Seni çok seviyorum. Sensiz ben sıradan bir kıyım."

Derin bir nefes alıp başımı yastığa koydum.

Hepsi doğru. Sadece kendisi olarak, kararlı ve iyi biri olarak her şeyi değiştirdi. Eğer bana geri dönmezse...

BİR GÜN DAHA GEÇTİ.

Hemşireler benim uyumam için bir karyola getiriyorlar ve Kenny koltuğa uzanıyor. Elaine gelip gidiyor ve Patrick ya koridorda ya da bizimle birlikte odada.

"Bunun ne kadar süreceğini tahmin ediyorlar?" Elaine odada volta atıyor, parmağının kenarını ısıyor. "Onun hiç bu kadar sessiz ve hareketsiz olduğunu hatırlamıyorum. Bu beni delirtiyor."

"Doktor, beyninin iyileşmesi birkaç gün sürebileceğini söyledi." Patrick ellerini Elaine'in omuzlarına koyup nazikçe ovuşturuyor. "Sabırlı olmalıyız."

Gavin babasına o kadar benziyor ki, göğsüm ağrıyor.

Elaine'e katılıyorum. Bu çok yanlış.

"Merhaba, millet." Annemin yumuşak sesi odaya doluyor. Dışında *Holbox* yazan bir çanta taşıyor ve tacoların kokusu midemi guruldattırıyor. "Hepinizin acıkmış olabileceğini düşündüm ve bebeğimi kontrol etmek istedim."

"Aman Tanrım, anne," diye inleyerek ellerimi uzatıyorum. "Açlıktan ölüyorum."

"Kokusu çok lezzetli," der Kenny, öne doğru adım atarak. "Raven, sen bir kahramansın."

Hepimiz yorgun bir kahkaha atıyoruz. Yemekler dağıtılıyor ve annem gelip sırtımı ovmaya başlıyor.

Yumuşak tacoyu açıp bir ısırık alıyorum. "Mmm... çok lezzetli. Teşekkürler."

"Herkes nasıl?" Babamın sıcak sesi odaya yayılır.

Patrick elini sıkmak için yanına gider. "Hendrix, seni görmek güzel dostum."

Gözlerim Gavin'e kayıyor ve bunu duyup duymadığını, kafasına girip girmediğini merak ediyorum.

Lütfen uyan...

"Senin için endişeleniyorum, tatlım." Annem saçımı kulağımın arkasına düzeltir. "Derse dönmen gerekmiyor mu?"

"Benim de bahar tatilim var." Tacodaki son lokmayı bitiriyorum.

Bu da aklıma geldi, tüm bu durumu çözmem gerekiyor.

Kaşlarımı çatmış olmalıyım, çünkü annem endişeli gözlerle bana bakıyor. "Ne oldu?"

"Hiçbir şey..." Bu tam bir yalan. Onlara geri ödeyecek param yok ve nereden bulacağımı da bilmiyorum.

"Gavin bize bursu anlattı." Sesi nazikti, ama koruyucu öfkesini hissedebiliyordum. "Bizi üzmemek istemedi. IPW'ye kendisi geri ödemek istedi, ben de ona nasıl yapılacağını gösterdim. Muhtemelen böylesi daha iyiydi, yoksa onlara aklımdan geçenleri söyledim."

"O yaptı..." Boğazım düğümlenirken, yeni gözyaşları yanaklarımı ıslatırken kanepeye oturuyorum. "Neden böyle bir şey yapsın ki?"

Annem yanıma oturur, saçlarımı omzumdan kaydırır. "Çünkü seni seviyor, Hayden. Her şeyi kaybetme riskiyle karşı karşıya kaldığımda baban devreye girdi. Onlar böyle yapar."

"Ama ben ondan bunu yapmasını hiç istemedim."

Babam endişeli bir ifadeyle yanıma geldi. "Ne oldu?"

"Okul ücretini bilmiyordu. Sanırım Gavin ona sürpriz yapmak için bekliyordu."

Babam diğer tarafıma oturur ve kolunu omzuma atar. "Bu senin kadar onun da sorumluluğu."

"Aslında değil." Kafamı salladım. "Bu benim diplomam. Onun bunu yapmasına izin veremem."

"Evet, izin verebilirsin." Babam dönerek bana bakmamı sağlar. "Bu, sana sevgisini gösterme şekli. O senin ailen, Hayden. Sana bakmak istiyor."

"Sorun da bu..." Sesim kırılır ve kağıt peçeteyi yüzüme bastırırım. "O her zaman bana bakar. Her şeyi halleder. Ben kendi işlerimi kendim halletmeliyim."

Babam yatağı işaret eder. "Ya şimdi senin ona bakmana ihtiyacı varsa?"

Acı boğazımı sıkıştırır ve bu olasılığı düşünemem.

"Yapacağım." Kararlı bir şekilde cevap veriyorum. "Ona her zaman bakacağım." Babamın gülümsemesi gözlerini ısıtıyor.

"Anlamıyor musun, bebeğim?"

Aile budur. Birbirinize bakarsınız."

Kucağımdaki ellerime bakarak, onun sözlerini düşünüyorum. Gavin'in üç ebeveynine bakıyorum. Hala yatakta hareketsiz duran sevgili şövalyeme bakıyorum. *Aile*.

"Bebeğe bakarak başlayabilirsin." Annem kağıtları toplar, hepsini çöpe atar ve eğilerek bana elini uzatır. "Eve gidip dinlenmen, duş alman lazım..."

Kafamı sallayarak onu kesiyorum. "Gidemezdim. Ya uyanırsa ve ben burada olmazsam? Bilemezdi... Onun yanından asla ayrılmayacağımı bilmesini istiyorum."

"Bana şans tılsımın ya da maç günü ritüelin olup olmadığını söylemedin." Parmaklarımla Gavin'in elinin arkasını okşuyorum.

Komaya girmesinin üçüncü günü ve odası çiçeklerle doluyor. Hayranları küçük hediyeler gönderiyor. Koçlar ve antrenörler onu kontrol etmeye geliyor. Her şey çok uğursuz ve korkutucu geliyor, sanki her ihtimale karşı önlem alıyorlarmış gibi.

Mav bir süre bizimle kaldı, moralimi yüksek tutmak için elinden geleni yaptı, bana hepsinin ne kadar güçlü olduğunu anlattı. Kırık ayağıyla oynadığı zamanları anlattı.

Bilimsel zihnimi kapatamıyorum. Kırık bir ayak, kafa travmasından çok farklı.

Şimdi yine ikimiz kaldık, Lucy'yi de sayarsak üçümüz. Güneş batıyor ve gözlerim ağırlaşıyor. Yine de, her an o güzel mavi gözlerini açıp bana o öldürücü gülümsemesini göstereceğini umut ediyorum...

"Muhtemelen Mav'in her maç sabahı Welch's çilekli soda içtiğini ve ardından beş tane kırmızı M&M yediğini biliyordur." Parmaklarımla onun cildini okşuyorum. "Gigi, bunun lise yıllarında ilk hat trick'ini yaptığında başladığını söyledi. Welch's çilekli sodayı ilk kez denemişti, ama aynı zamanda Kim'in çantasındaki tüm kırmızı M&M'leri de yemişti. Sanırım hangisinin şans getirdiğinden emin olamadığı için ikisini de yapıyor."

Gavin'in yakışıklı yüzünü incelerken, titrek bir nefes alıyorum. Ondan vazgeçmeyeceğim. Bizden vazgeçmeyeceğim. Bundan sonra ne olursa olsun, uzun vadede buradayım.

"Belki de senin uğurlu tılsımın bir aksolotl olabilir? Onlar gerçekten çok sevimli ve dönüşüm ve iyileşmeyle ilgili." Gözlerim çok yorgun ve başımı onun elinin yanındaki yatağa yaslıyorum. "Ya da belki *Star Wars'tan* bir şey? Hokeyden bir şey?"

Sürekli bip sesi hiç bitmiyor. Beni uykuya daldırmak için beyaz gürültüye dönüştü.

Lucy tekmeliyor ama gözlerimi bir dakika daha açık tutamıyorum.

Gavin

S Biri horluyor. Loş ıııklı bir odadayım ve başıım sıkı bir şekilde sarılmış . Yumuşak bip sesleri sesler her yerden geliyor benim etrafımda, ve ben gözlerimi sıkıca kapatıp, beynimi olanları hatırlamaya zorluyorum.

Kafama bir tokat yedim. Doğru.

O küçük siyah pisliğin kaskımın vizöründen nasıl geçmeyi başardığı beni aşıyor. Bayıldığımı hatırlamıyorum, ama odaya bakınca ne olduğunu anlıyorum. *Beyin sarsıntısı*.

Zihnim tüm semptomları hızla gözden geçirirken midem bulanıyor. Mide bulantısı hissetmiyorum. Başım ağrımıyor, ama eminim bana bolca ağrı kesici vermişlerdir.

Elimi kaldırıp yatakta daha yukarı çıkmak istediğimde, yatağımın kenarında yumuşak bir başın uzandığını fark ettim.

Gözlerim hemen ona kayıyor ve güzel Haddy'mi, gözlerinde yaşlarla bana bakarken gördüğümde hiçbir şeyin önemi kalmıyor.

"Gavin?" Sesi kırılır ve ayağa kalkar. "Beni tanıyor musun? Nerede olduğunu biliyor musun?"

"Tabii ki, Prenses." Sesim, bir avuç kum yemiş gibi kısık çıkıyor.

Hızla yatağımın başucundaki bir düğmeye basar ve pipetli plastik bir bardak alır. "Su ister misin?"

Plastik pipeti dudaklarımın arasına alıyorum, ama gözlerim onu içime çekiyor.

Yorgun düşmüş. Güzel gözlerinin altında koyu halkalar var ve ağladığını anlayabiliyorum. Hem de çok.

Bu beni çok etkiliyor ve onu kucaklayıp iyi olduğundan emin olmak istiyorum. "Ne kadar zamandır buradayım?"

O yudum su, sesimin tonunu tamamen değiştirdi.

"Dört gün." Burnunu kırıştırdı ve tekrar elimi tuttu. "Çok endişelendik."

"Hay sıçayım." Yatağa yaslanarak daha dik oturmaya çalışıyorum.

O anda acı beni sertçe vurur, kafatasımdan mızrak gibi yayılır. Konuşamıyorum, çok acıyor, ama Haddy hemen harekete geçer.

"Hemşireyi çağırayım. Çağrı düğmesine bastım ama meşgul olmalılar..." Kapı açılır açılmaz kapıya doğru yönelir. "Uyanmış!" diye bağıırır Haddy.

Odam birdenbire kargaşaya boğulur. Doktorlar etrafımı sarar, hemşireler hayati fonksiyonlarımı ölçer. Gözlerime ışık tutarlar, kalp atışlarım kontrol edilir, ama tek istediğim kafamdaki bu acıyı dindirecek bir şey.

Bana milyonlarca soru soruluyor. Bilişsel yeteneklerimi, yaralarımı, hafızamı değerlendiriyorlar. En son hatırladığım şey ne? *O şutu engellemeye çalışmak.* İlk başkan kimdi? *George Washington.*

Sonunda, bana büyük bir Tylenol verildi, bu biraz hayal kırıklığı yaratıyor, ama bu kafa yaralanmasının sezonun geri kalanı için ne anlama geleceği konusunda zaten yeterince endişeliyim, bir de buna bir uyuşturucu sorunu eklemek istemiyorum.

Bu kafa yaralanmasının sezonun geri kalanında ne anlama geleceği belli değil.

Ne kadar sürerse sürsün, ailem beni etrafımı sarıyor. İki annem de yanımda ellerimi tutuyor, ama gözlerim sürekli Haddy'ye kayıyor. Tek istediğim onu kucaklamak, onunla konuşmak, bebeğin iyi olduğundan emin olmak, onun iyi olduğundan emin olmak.

"Senden tek bir şey istedim, Lane Knight," diyor annem Elaine şakacı bir şekilde.

Mavi gözlerinde ne kadar korktuğunu görebiliyorum. Annem Kenny kadar duygularını gizleme konusunda tecrübeli değil.

"Düşerken ağızlığım çıkmış olmalı." Dilimle kırık dişimin arkasını dikkatlice dokunuyorum.

Annem Kenny hemen yanında. "Diş hekimliği alanında harika gelişmeler olduğunu duydum, Elaine."

Gülümsemeye çalışıyorum, ama Elaine dişlerimin çarpıklığını görünce başını sallıyor.

"İyi olduğuna çok sevindim." Alnıma bir öpücük kondurur. "Seni seviyorum, Laney."

Kolunu sıkıca tutuyorum. "Biliyorum anne. Ben de seni seviyorum."

MK parlak mavi gözleriyle eğlenerek bizi izliyor. Onun da rahatladığını anlayabiliyorum.

"Belki de sana ve Haddy'ye biraz yalnız kalma zamanı vermeliyiz?" Bir adım öne çıkıp yanağıma dikkatlice bir öpücük kondurur. "Sana bir şey getireyim mi?"

"Evet..." Etrafıma bakınıyorum, yarım kalan işlerimi düşünüyorum. "Telefonuma ihtiyacım var."

Dudakları çatılır. İlk isteğimin bir ekran olması hoşuna gitmez, ama her şey mahvolmadan önce ne yapmayı planladığımı bilmiyor.

"Sanırım Haddy'de," diyor sadece.

"Emin olmalıyım..." Odaya bakınıyorum, sesimi alçaltıyorum, "...bir şeyin güvenli olduğundan."

Kafasını sallar ve telefonu elime verir. "Geri döneceğim. Seni seviyorum, bebeğim."

Hepsi odadan çıkar ve ben hemen Knox'a bir mesaj gönderirim.

Haddy yanıma geri döner, mavi gözleri çok ağırdır, ama yüzünde bir gülümseme vardır.

Elimi uzatıp yanağını avucumla okşuyorum. "Ne zamandır buradasın?"

"Senin kadar." Sesi sessiz, ama kulağıma çok hoş geliyor.

"Kahretsin, yorgun düşmüş olmalısın." Keşke evde olsaydık da onu göğsüme yaslayıp, elimi Lucy'nin üzerine koyabilseydim.

O gülerek nefesini verirdi. "Sen gözlerini açana kadar gitmeyecektim."

Elimi yumuşak saçlarının üzerinde gezdirirken, onun güzel yüzüne bakmaktan kendimi alamıyorum. "Neden eve gidip dinlenmedin?"

Bir *pfit* diye nefes vererek, başımın üstündeki elime uzanıp onu aşağı çekti. "Seni bırakamazdım. Ya uyanırsan?"

Benim yanımda kaldı. Bunun bana nasıl hissettirdiğini kelimelerle ifade edemem. Beni hiç terk etmedi. Bebekle ne kadar rahatsız olsa da. Ne kadar yorgun olsa da.

"Neden böyle bir şey yaptın, Prenses?" Onun bunu söylemesini duymam gerekiyor.

Güzel mavi gözleri benimkilere bakarak kırptırdı ve ifadesi yumuşadı. "Senin için her şeyi yaparım, Gavin."

Duymam gereken tek şey buydu. Knox mesajıma cevap vermedi ve verse bile, bunun bir önemi yoktu.

"Benim için bir şey yapabilirsin." Elini elime alıyorum.

"Benim karım olmak istemediğini söylediğini biliyorum..."

Çenesini geri çekip kaşlarını çatıyor. "Öyle bir şey demedim!"

Kıkırdayarak parmaklarını öperim. "Öyle bir şey dedin."

"Sadece hamile olduğumuz için evlenemeyeceğimizi söyledim," diye tartışıyor. "O zamanlar birbirimizi tanı mıyordık bile."

"Ne düşünüyorsun?" Ona kaşlarımı kaldırarak bakıyorum. "Şimdi birbirimizi tanıyor muyuz?"

"Birbirimizi çok daha iyi tanıyoruz..." Öne eğilip ellerini nazikçe yüzüme koydu, sonra aynı naziklikle dudaklarını benim yaralı dudaklarıma bastırdı.

Daha yüksek bir yere oturarak, ellerini ellerimle kapattım, sonra durakladım, gözlerine baktım ve bu duygunun etrafımızı sarmasına izin verdim. "Güzel."

YIRMI BİR GÜN.

Doktorlar, çok uzun süre baygın kaldığım için beyin sarsıntısı geçirip geçirmediğimi kesin olarak söyleyemediler, bu yüzden takım antrenörlerimiz güvenli oynamamızı ve standart beyin sarsıntısı protokolünü uygulamamızı tavsiye ettiler, bu da yirmi bir gün boyunca yedek kulübesinde kalacağım anlamına geliyor.

Hokeyde bu, özellikle de yılın bu zamanında, çok uzun bir süre. Mav kızgın. Ben de kızgınım.

Ellerimi yemek masasına koyarak, telefonumdaki e-postayı onuncu kez okurken derin bir nefes veriyorum. Evet, iyileşmem önemli, ama şampiyonluğu kazanmak da öyle.

Yarın dışıde dışıme kaplama yaptırmak için randevum var ve kafamdaki morluk hala oldukça çirkin. Ama hastaneden çıkıp Haddy, Mav, Gigi ve köpeklerin yanına döndüğüm için çok mutluyum.

"Peki, ben çıkıyorum." Knox, Mav ve Gigi ile sohbet ettiği mutfaktan çıkıyor. "New Orleans'a dönmem gerek."

"Benim için ilgilendiğin için teşekkürler." Elimi uzatıp yumruk tokuşturuyorum.

Knox, ben hastanedeysen yüzüğü saklamış ve eve gelir gelmez bana getirmişti.

"Sorun değil, dostum." Yumruğumu tokatladıktan sonra glmsediğimde yüzümü işaret etti. "Gelecek Cadılar Bayramı'nda, *Dumb and Dumber*."

"Hayır." Sesim düz, arkamdan Haddy'nin homurtusu geliyor. duyuyorum.

"Bu çok komik olur." Peepee'yi boynunun altında tutarak oturma odasına gelir.

Vücudunu saran ve bebek karnını gösteren kısa, siyah pamuklu elbisesiyle çok sevimli.

"Kızım, şuna bak." Knox ona sarılmak için yanına gider. "Bymşsn."

Haddy onu ellerini elini yüzüne kavrar karnını. "Mon petit chou."

"Bu ne anlama geliyor?" diye sorar.

"Benim küçük lahanam." Haddy'nin burnu kırışır ve o kadar sevimli ki, tüm fkem eriyip gider.

Ona doğru yürüyerek onu kollarıma aldım. "Fransızcada 'küçük prensesim' nasıl denir?"

"Ma petite princesse."

"Vay canına, Fransızca bildiğini bile bilmiyordum." Knox gülümser. "Bu çok havalı."

"Keşke Japonca bilseydim," diye düşünür. "*Arigatou*." "O ne demek?"

"Teşekkür ederim."

"Hazır mısınız?" Mav oturma odasına girer.

Kucaklaşırlar ve havaalanına doğru yola çıkarlar. Gigi, Spanky'yi yürüyüşe çıkarmak için tasmaşını takar. Haddy hala kollarımda ve başını omzuma yaslar.

Eğilip boynunun yanına bir öpücük konduruyorum. Yüzünü çeviriyor, dudaklarımız birleşiyor ve ayrılıyor... ve hızla başını çekiyor.

"Ah." Parmaklarını dudaklarına götürürken gözleri parıldııyor. "Ne zaman dzelteceksin?"

"Yarın sabah." Ona hayal kırıklığına uğramış bir gülümseme atıyorum.

Bu onu daha çok güldürdü ve başını salladı. "Sen *Dumb and Dumber'a* benzemiyorsun."

Gözlerimi kısıyorum. "Bunu bana söyleme ihtiyacı hissetmiş olman beni endişelendiriyor." endişeliyim."

Aynaya doğru yürürken, kendime gülümserim ve lanet olsun. Gerçekten o adama benziyorum. Haddy arkamdan yaklaşır, belimi tutar ve yanağını pazıma dayar.

"Senin saçların daha güzel." Gülmemek için elinden geleni yapıyor ve hamile olmasaydı, onu omzuma atardım.

Bunun yerine, dönüp onu kollarıma çekiyorum ve kaşlarımı kaldırıyorum. "Ondan daha fazlasına sahibim."

"Evet, var." Çenesini kaldırıp çenemin yanına öpücük kondurur. "Randevundan sonra seninle sevişmek için sabırsızlanıyorum."

Peepee ayaklarımızın etrafında zıplıyor ve o geri çekilip küçük köpeği çağırıyor. "Onu dışarı çıkaracağım. Hadi yiyelim!"

Akşam yemeği bitti, film izlendi, Peepee kafesinde ve biz Haddy'nin yatağında kıvrılmaya hazırlanıyoruz. Eğitimcilerin haklı olabileceğini itiraf etmekten nefret ediyorum, ama şu anda oldukça yorgunum.

Haddy de sürekli yorgun olduğundan şikayet ediyor, yani sanırım bu işe yarıyor. O kollarımda, Lucy ellerimde ve o disk beni durduramıyor.

Şimdiden B planı üzerinde çalışıyorum.

Haddy

" Dr. Barry'nin özellikle duşta seks yapmamanızı söylediğine inanabiliyor musunuz?" Yatak odasında durmuş, kadın doğum uzmanımdan aldığım mesajı okuyorum. "Yaranız ve denge merkezim bozuk olduğu için şu anda çok tehlikeli olduğunu söyledi."

Zaman uçup gidiyor ve karnımın ne kadar büyüdüğüne inanamıyorum. Dev gibi Gavin'den bir bebek sahibi olacağımı düşünmek, kız olsa bile, oldukça korkutucu.

Liv teyze birkaç gün önce FaceTime üzerinden bana moral verici bir konuşma yaptı. Gina'nın Garrett amcanın kızı olduğunu ve onun boyunun 1,93 metre olduğunu hatırlattı. Hamileyken aynı paniği yaşadığını söyledi.

Dün, çoğu kadının doğum sırasında kaka yaptığını öğrendikten sonra annemle konuştum. Bu, benim için su doğumunu tamamen ortadan kaldırdı. Havuzumda yüzenler istemiyorum.

şimdi tüm teyzelerimin en sevdiği yöntem olan hipnozla doğuma geçtik. Bu yöntem, aslında çığlık atmak ve panik atak geçirmek istediğinizde nefes almayı ve mantra söylemeyi öğrenmekten ibaret.

Bunun işe yarayacağından emin değilim, ama şu anda bilimsel bir yaklaşım benimsemeye çalışıyorum. Kadınlar her gün çeşitli erkeklerden bebekler doğuruyor ve sadece küçük bir yüzdesi sorun yaşıyor. Nefes egzersizleri ve yoğun odaklanmanın doğum ağrısını hafifletmeye yardımcı olduğu kanıtlanmıştır.

Bunu yapabilirim.

Bunu bir Post-it notuna yazdım ve iPad kılıfımın içine yapıştırdım. *Bunu yapabilirim.*

"Kahretsin, bu benim en sevdiğim seks türü." Gav yatak odasına girer yatak odasına girer ve mükemmel bir şekilde tamir edilmiş ön dişiyle gülümser.

Onun yakışıklılığı karşısında biraz eriyorum ve bebek korkularına rağmen hiçbir şeyi değiştirmezdim.

"Hepsi senin en sevdiğin seks türleri."

"Evet, öyle." Bana öpmek için eğilir. "Yatağa uzan da o amcığı tadayım."

Vücudumu bir sıcaklık kaplar ve boğazımdan azgın bir kıkırdama çıkar. "Belki küvette seks yapabiliriz."

Yüzü buruşuyor. "İkimizin de o küvete sığacağını sanmıyorum, birlikteyken hiç sığmayız."

Ayağa kalkarak uzanarak ben kıvrılıyorum
parmaklarımı parmaklarımı büküyorum onun
kabarıkakışına. "Daha büyük bir küvete
ihtiyacımız var gibi görünüyor."

Onun ifadesi hareketsizleşir, neredeyse
sanki sanki bir bir bir şey söylemek
üzereymiş gibi, ama kendini durdurdu.

"Ne? *Jaws* referansımı anlamadın mı?"

"Sana bir şey göstermek istiyorum." Eli ön kolumdan aşağı kayarak parmaklarımızı birbirine doladı. "Peepee'yi al ve benimle gel."

Küçük köpeğimizi kucağıma alırken, o beni merdivenlerden aşağıya ve ön kapıya doğru götürdü. Ayaklarım çıplaktı, ön bahçemizden kaldırıma doğru zıplarken, iki tarafa da bakmaya tereddüt ettim, sonra caddeyi geçtim.

"Beni nereye götürüyorsun?" Gülerek nefesim hızlanıyor.

Cevap vermeden, verandanın merdivenlerini çıkıp caddenin karşısındaki eve giriyor. Her zaman hayran olduğum sevimli bir bungalov.

"Ne yapıyoruz?" Neden fısıldadığımı bilmiyorum. "Kapı neden kilitli değil?"

İçeride, yumuşak sarı çam zeminler ve beyaz lambri duvarlar bizi karşılıyor. Tavan da beyaz boyalı ve uzunluğu boyunca açıkta kalan, uyumlu çam kirişleri var.

İçeri girerken Patsy'yi yere indiriyorum ve tamamen boş olan evin her yerine bakınıyorum. Duvarlar nötr renklerle boyanmış ve evin her yerinde kemerli kapılar var. Oturma odasının bir duvarı pencerelerle kaplı ve çiçekli çalılar ve ağaçlarla dolu arka bahçeye bakıyor.

"Çok güzel," diye iç geçiriyorum, etrafta dolaşıp her şeye bakarken. "Önündeki dev akça ağaçları her zaman sevmişimdir."

"Şuna bak." Gavin beni büyük bir yatak odasından geçerek ana banyoya götürdü.

Pürüzsüz karo zeminli lüks bir süit. Bir köşede bej taştan bir duşakabin var ve karşısında özel tuvalete açılan bir kapı bulunuyor.

Gavin, buzlu vitray pencerenin altındaki büyük jakuzili bahçe küvetinin önünde beni durdurur ve kalbim heyecandan hızla çarpmaya başlar.

"O küvet hakkında ne düşünüyorsun?" diye sordu, yüzümü inceleyerek. "Yeterince büyük mü?"

"Olmalı..." Ne anlama geldiğini tam olarak bilemeden, çarpan kalbimin üzerine elimi koydum. "Burada ne yapıyoruz?"

"Burayı evimiz yapmaya ne dersin?"

Yavaşça dönüp çam zeminli ve tuğla duvarlı ana yatak odasına doğru yürüyorum. "Evimiz mi?"

"Maçta bunu yapmak istedim, ama her şey mahvoldu ."
Cebine uzanıp, yan tarafında *Tiffany* damgası olan küçük mavi bir kese çıkarır.

Oradan parlak gümüş bir yüzük çıkarır ve nefesim kesilir. Ortasında büyük, armut şeklinde bir taş ve her iki yanında iki küçük baget taş vardır. Yüzüğü parmağıma taktığında, onun bir taş şekline sahip olduğunu fark ederim. Gözlerim hemen yaşlarla dolar. Bana tacımı geri veriyor.

"Seninle tanıştığım andan itibaren, prensesim, benim için tek kadın olduğunun farkındaydım ve birlikte geçirdiğimiz her gün, bunu daha da iyi anladım. Üstelik, benim bebeğimi mi bekliyorsun? Lanet olsun, Haddy, seni karım olarak görmekten daha mutlu olabileceğim bir şey yok. Senin olmadan bir gün daha yaşamak istemiyorum. Hayatımın geri kalanını seninle geçirmek istiyorum. Benimle evlenir misin?"

Kendime nefes almamı söylemeliyim. "Gavin..." Nefes alırken dudaklarım açılıyor. "Çok güzel... Her şey çok güzel... Ben..." "Bu evet mi demek?" Gözlerini kısıyor ve ben gülerek sertçe başımı sallıyorum, gülerek yanaklarıma gözyaşları düşüyor.

"Kesinlikle evet, milyonlarca kez evet!" Bir adım öne çıkıp kollarımı boynuna doluyorum.

Sıcak dudaklar benimkileri kapattı ve Lucy bile karnıma sertçe itti, bu da çenemin gülerek düşmesine neden oldu. "Hepimiz evet diyoruz."

"Hoş geldin." Gözleri benimkilerle buluştu. "Yarın emlakçıya haber vereceğim. Sonunda depodaki eşyalarımı alabileceğim."

"Ve Gigi ve Mav'ın evinin tam karşısında!"

"Bu da anlaşılmayı daha cazip hale getirir diye düşündüm." Gülümsüyor ve ben vücudumu onun yanına sıkıca sarıyorum.

"Hiçbir şeyi daha cazip hale getirmen gerekmiyordu. Benim yatak odamda kalsak bile evet derdim."

"Hala senin yatak odan, sadece biraz daha büyük ve daha özel."

Koridordan geçiyoruz ve mükemmel bir bebek odası olabilecek bir yer görüyorum. "Bu nasıl oldu?"

"Buraya geldiğimden beri yer arıyorum. Bunu biliyorsun, ama ne zaman işler daha daha ciddi arasında aramızda ben

arama yerimi değiştirdim." Omuzlarını silkiyor. "Bu adamlar sahile taşınmak istediler. Onlar Malibu'ya gidiyorlar, biz de buraya."

Başımı sallayarak Patsy'yi kucağıma alıyorum ve ön kapıda durup sıcak, rahat ortama bir kez daha bakıyorum. "Yuva kurmaya başlamak için sabırsızlanıyorum!"

"Zamanı geldi." Elimi kaldırıp elimi öper. "İstedığın kadar dal, yaprak ve yosunla dekore et. Paranı harcayabilirsin."

Parmak uçlarımda yükselerek, onun dağınık kare çenesini öptüm. "Bana her zaman çok iyi davrandın, Gavin Knight. Seni seviyorum."

Büyük eli yüzümün yanını kavrar ve beni nazikçe öper. "Biliyorum."

Burnumu kırıştırarak, oraya bir kez daha bakıyorum. "Yuvamızda dal ya da yosun olmayacak. Çok güzel olacak."

Eve vardığımızda Gigi elinde iPad'ile bizi bekliyor. Spanky, her zamanki gibi ailenin FaceTime görüşmesinde olduğu gibi etrafında zıplıyor.

"Evet dedi mi?" Kuzenimin yeşil gözleri parlıyor ve kocaman gülümsüyor.

Hızla başımı sallıyorum ve elindeki cihazdan bir alkış sesi geliyor. Cihazı kaldırıyor ve tüm kuzenlerim, ailem, Gav'ın ailesi, herkes ekranın üzerinde bir grup görüşmesi yapıyor.

"Nasıl hayır diyebilirdim ki?" diye bağıyorum. "Bana bir ev satın aldı ve şu yüzüğe bak!"

Elimi kaldırıyorum ki ekranında görebilsin. "Taç gibi görünüyor!" diye bağıyor Elaine.

"Sana çok yakışmış!" diye ekliyor Kim.

"Seçmesine yardım ettim," diyor annem, bu beni çok mutlu ediyor.

"Bayıldım, teşekkürler anne!"

Kuşağı, tacı ve ve asayı ve gönderdiğimde
onlarıhepsini geri geri tüm

dönüş

Hala tüm eski fotoğraflarım ve genç bir kadın olarak başardığım şeyler var. İyi zamanların anılarını ve şu anda sahip olduğum şeyi, küçük ailemizi, kaybettiğim birkaç şeyi fazlasıyla telafi eden bir hazine olarak saklıyorum. Zaten artık onlara ihtiyacım yok.

"Hepinizin evi görmenizi sabırsızlıkla bekliyorum," diye devam ediyorum. "Çok güzel. Gavin kendini gerçekten aştı."

Büyük adamım arkamdan eğilip kollarıyla beni sarmalıyor ve mutlu yüzlerle dolu ekrana gülümsüyor.

Konuşmaya ve gülmeye devam ederler ve o yanağıma bir öpücük kondurur. "Bu aileye hazır mısın?"

Onun derin sesi içimi ısıtıyor ve yüzümü ona çevirip onu öpüyorum. "Aileni seviyorum. Benim ailem için hazır mısın?"

Gözlerimiz buluşur ve o başını sallar, ekler. "Şimdi yeni bir dal başlatıyoruz."

Gavin

"Tüm o ekipmanları taşımana yardım ettiğimden beri buraya gelmemiştim." Haddy'yi takip ederek kampüsü geçip fen bilimleri binasına varıyoruz.

Hala yedek kulübesinde olduğum için, onun eşyalarını toplamasına yardım etmek için bolca zamanım (ve enerjim) var ve yeni evimize taşınıyoruz.

Sömestr bitti ve dün tezini komiteye sundu. Orada oturup onun muhteşem ve zeki konuşmasını dinlemek isterdim. Bu beni her zaman gülümsetir.

Şimdi tek kalanın, onun geçip geçmediğine karar vermeleri olduğunu söyledi. Nasıl geçmez ki?

"Bazı yüksek lisans programları deney yapmayı gerektirir, sonra da sonuçları yazarsın." diye açıklıyor binaya girerken. "Benimki çoğunlukla teorik olduğu için, Daniel ve benim topladığımız veriler ve enstitünün sağladığı bilgilerle desteklediğim için, temel olarak

rüzgar akımları ile hastalığın mevsimsel salgınları arasındaki güçlü korelasyonu destekleyen argümanlar sundum."

"Bilimden bahsederken ne kadar seksi olduğunu sana söylemiş miydim?"

Yanakları pembeleşir ve başını sallar. "Sen çok delisin."

"Doğru."

"Daniel'ı özleyeceğim, iletişim kurmak için çeviri uygulamaları kullanmak zorunda kalsak bile." Yine Bilim Haddy'ye dönuştü. "Beni enstitüye tekrar davet etti, ama ne kadar hamile olduğumu görünce kibarca başını salladı ve bana iyi şanslar diledi."

"İyi birine benziyor."

Eli laboratuvarın kapısında ve iç çekiyor. "Keşke birkaç günlüğüne gidebilsek..."

Bu beni çok etkiledi ve onu kendime doğru çektim. "Gideceğiz. Lucy buraya geldiğinde, planlar yapmaya başlayacağız, ne yapmamız gerektiğini belirleyeceğiz. Dr. Barry zamanlamada bize yardımcı olabilir."

"IPW'yi geri ödediğin için sana hiç teşekkür etmedim." Çenesini eğdi ve bağımsız kızımın benim ona bakmama izin vermesinin onun için bir uyum süreci olduğunu biliyorum.

Yaralanmamdan bu yana, onu şımartmama izin verme konusunda büyük yol kat etti. Sanırım babasının da bunda payı var.

Yine de, bazen eski halini gösteriyor. "Bunu yapmak zorunda değildin."

Parmak uçlarımla çenesini tutup gözlerime bakmasını sağladım. "Bebeğimi doğurmak için bursundan vazgeçmek zorunda kaldın."

Güzel mavi gözleri parıldadı. "*Bizim* bebeğimiz."

"Doğru olan buydu, Hads. Sana yardım etme gücüm vardı ve yardım etmek istedim."

O, başparmağını dudaklarımdan aşağı kaydırmak için uzanır. "Çünkü artık bir aileyiz ve durum tersine dönseydi ben de senin için aynısını yapardım."

"Bitiriyor musun, Haddy?" Timothy'nin sesi anımızı bölüyor.

Laboratuvarın kapısını açar ve ben onun varlığından rahatsız olduğumu belli etmemek için elimden geleni yaparım. Haddy bana "uslu dur" diye hafifçe çimdik atar.

"Evet," diye cevaplar neşeyle. "Dün tezimi savundum. Şimdi son kararı bekliyorum."

"Vay canına." Timothy'nin kaşları yükselir. "Gerçekten hamileymişsin."

Bu espri için ağzına bir yumruk atmak istiyorum ama Haddy bunu sakinlikle karşılıyor.

"Tabii ki!" Elini karnına koyar ve yukarı aşağı okşar. "O çok hareketli bir küçük hanım."

"Selam Tim." Yanına yaklaşıp, büyük elimi omzuna koyuyorum. "Neyin var senin?"

"Benim *anlaşmam* mı?" Sesi o kadar küçümseyici ki, o süveteri başının üzerinden geriye doğru çekmek istiyorum. "*Araştırma alanımı mı* kastediyorsun?"

"Tabii." Daha dik durarak boy farkımızı vurguluyorum. "Öyle diyelim."

"Gıdıklama."

Oda sessizliğe büründü ve onun şaka yapıp yapmadığından emin olamadım. Dudaklarını ısırp buraya getirdiği eşyaları sıralayan Haddy'ye baktım. Beni uyarabilirdi.

"Pardon... Gıdıklama mı dedin?"

"Evet." Sesi meydan okuyan bir tondaydı.

"Alınma ama gıdıklanma konusunda ne araştırıyorsun?"

"Alınmadım, hokeyci çocuk." Bu adam. Omzuma vurma cesaretini gösteriyor ve itiraf etmeliyim ki, cesaretinden etkilendim. "Neden kendini gıdıklayamadığını hiç merak ettin mi?"

"Aslında hayır."

"Peki ya hiç gıdıklanmayan insanlar nasıl oluyor? Bazıları ise belirli yerlerine dokunulmasına bile dayanamıyor?"

Gözlerimi kısıyorum. "Bu araştırılabilecek bir şey mi?"

"Evet, araştırılabilir." Timothy birdenbire Haddy'nin rüzgâr konusunda heyecanlandığı kadar heyecanlanır. "Sonuçlar, otizm spektrum bozukluğu olan bebeklerde artan dokunsal tepkilerle doğrudan ilişkilidir. Temel olarak, otistik çocukları güldürüyoruz."

Bu beni durdurur. Kollarımı indiririm ve bu inek çocuğa yeni bir saygı duymaya başlarım.

"Vay canına, Tim, bu gerçekten inanılmaz." Kafamı sallarım. "Bebeklere de yardım ettiğini hiç söylememiştin."

"Bana hiç şans vermedin." Sanki kırılmış gibi burnunu çekiyor, sanki benim ortaya çıktığım anda her zaman ayrılan o değilmiş gibi. "Çalışmalarımızın kesişen doğası nedeniyle laboratuvarı Hayden ile paylaşmak istedim."

"Gerçekten çaprazlama mı?" *İyi deneme, Bay Tarihi Yeniden Yazma.*

Laboratuvarı paylaşmak istedi çünkü ve bunu hepimiz biliyoruz.

Omuzlarını silkiyor. "İkimiz de çocuklara yardım etmek için çalışıyoruz."

Konuşmaya katılmadan eşyalarını toplamaya devam eden Haddy'ye bakıyorum. Çok konsantre... ve muhtemelen gülmemeye çalışıyor.

"Bu çok güzel, Timothy. İyi çalışmaya devam et." "Daha önce hiç tam adımı kullanmamıştın." Birkaç kez gözlerini kırıştırır. birkaç kez gözlerini kırıştırır.

"Senin hakkında yanılmışım." Elimizi uzatıp tokalaştım. "Seni hafife aldığım için özür dilerim. Eğer bir hokey maçına gelmek istersen, Haddy'ye haber ver. Seni bedavaya maça alırsın."

"Teşekkürler..." Bunu yapıp yapmayacağını bilemiyorum, ama Haddy'nin eşyalarının bulunduğu kutuyu alıyorum.

"Çalışmalarında başarılar." Haddy öne çıkıp ona nazikçe sarılır.

Bu ziyaretinde onun yanında çok farklı davrandığını fark ettim, bunun benim için mi yoksa başka bir şey mi olduğunu bilmiyorum.

Sonra onu durdurur. "Bursunu ve tacını ellerinden almaları çok adaletsizdi..."

Bu, buzları kırmış gibi görünüyor.

Haddy öne doğru adım atar ve sol elini kaldırır. "Güzellik yarışması tacından çok daha iyi bir şeyim var."

"Oh..." Yüzüğü incelediğinde şaşırmış görünüyor. "Sanırım bu, onun hakkında yanıldığım anlamına geliyor."

"Yapabileceğimiz en önemli şeylerden biri, hatalı olduğumuzu kabul etmek. Ve özür dilemek."

Bunu kafasında düşünmeye başlar. Çenesini oynatır ve ellerini beline koyar. Sonunda bir karar vermiş gibi görünür.

"Üzgünüm, Hayden." Sonra bana bakar. "Niyetlerin konusunda yanılmışım. Umarım ikiniz de çok mutlusunuzdur."

Kapının diğer tarafına geçene kadar ikimiz de konuşmuyoruz. Kapı kapanır kapanmaz, sessizce gülerek kapıya yaslanıyoruz.

"Vay canına, Prenses, o çocuğu yerine oturtmuşsun."

Koyu renk saçlarını salladı. "Onun küçümseyici tavrından bıktım. Senden özür dilemesi gerekiyordu."

"Ben pek umursamıyordum." Koridorda yürürken kutuyu kalçama kaydırırım. "Ama böyle birinin bu kadar iyi iş çıkarabileceğini kim bilebilirdi? Beni uyarmalıydın."

"Bilmiyorum." Kapıyı benim için tutar. "Sanırım bu bir tür kefarettir."

Geriye bakıp, kendi kendime mırıldanıyorum. "Bir adamı bel çantasına bakarak yargılama."

ZAMAN GELDİ ve sonunda lanet olası yedek kulübesinden çıktım.

Kazadan sonra, geri kalmamak için mümkün olduğunca çabuk ağırlık kaldırmaya, kaymaya, koşmaya ve her zamanki antrenmanlarımı yapmaya başladım. Yine de,

Yaralandığım ve uzakta olduğum zamanlarda buz üzerindeyken bunu hissedebiliyorum. Reflekslerim biraz yavaş ve puck'ı çalmak için eskisi kadar hızlı değilim.

Bu sinir bozucu, ama Donovan moral verici sözleriyle yanımda. "Birkaç maç daha, sonra tekrar zirveye çıkacaksın."

Kaşımın üstündeki morluk, siyahımsı maviden mavimsi mora, yeşilimsi mora, sarıya dönüştü ve sonunda kayboldu. Şimdi geriye sadece bir yara izi kaldı, Haddy bunun seksi olduğunu söylüyor.

Bazen kucağıma oturup sikimi sürerken, ben onun göğüslerini emdiğimde dudaklarını izliyor ve ben de bu keskinliği seviyorum.

Mav puck'ı bana gönderir ve ben hızla oyuna geri dönerim. Keskin bir düdük sesi antrenmanımızı kesintiye uğrattınca, puck'ı Saxon'a paslarım.

"Buraya gelin ve yeni takım arkadaşınızla tanışın," diye bağırır koç derin, gür sesiyle.

Üçümüz birbirimize bakıştık ve sonra takımla tanışmak için bekleyen, açık kahverengi saçlı, uzun boylu bir adamın yanına kayarak gittik. Boyu 1,88 metre ve dostça ama temkinli bir ifadesi var.

Bu iyiye işaret. Şampiyonlar birbirine sıkı sıkıya bağlı bir takım, bu yüzden kadroda egosu yüksek birinin olması en son istediğimiz şey.

"Bu Owen Stone. Güney Carolina Stingers'dan çağrıldı.

Minör liglerin en iyi forvetlerinden biri ve hepinizin onu hızlandırmanızı bekliyorum." "Tanıştığımıza memnun oldum,

Owen," Don ilk kayarak

ve elini sıkar. "Büyük liglere hoş geldin."

Owen gülerek nefes verir ve Mav bana bakar. Eminim ikimiz de aynı şeyi düşünüyoruz. Kuzey Carolina, Güney Carolina, Alabama. Muhtemelen birçok ortak noktamız var ve bunlar sadece ülkenin bir ucundan diğer ucuna taşınmakla sınırlı değil.

"Owen?" Mav ona doğru kayarak yaklaşır. "Ben Maverick Murphy, sağ kanat oyuncusuyum. Bu da Gavin Knight, savunma oyuncusu. Nasıl gidiyor?"

Owen, Mav'in elini sıkar. "Memnun oldum. Gav ve Mav'i duymuştum... Ya da Mav ve Gav'i..."

Onun şaşkınlığını hissediyorum ve omzuna hafifçe vuruyorum. "Her ikisi de olur."

"Mav ve Gav." Mav'ın sesi düz, ben de gülmekten kendimi alamıyorum.

O tam bir tek çocuk.

"Nerede kalıyorsun?" diye sorar Mav.

Owen başını sallayarak sağa sola bakıyor. "Şimdilik caddenin aşağısındaki bir otel odasında. Durumuma uygun bir yer bulamadım."

"Ne durumdan bahsediyorsun?" Maverick'in annesiyle tanıştıktan sonra, onun meraklı zihnini nereden aldığını çok iyi anlıyorum.

İnsanlardan bilgi almakta çok dostane bir tavrı var.

"Küçük kızım memleketimde kız kardeşim Heather'ın yanında yaşıyor. İkisini de buraya taşınmanın bir yolunu arıyorum, ama burayı pek iyi tanımıyorum."

"Öyle mi?" Mav başını sallayarak bana bakıyor. "Antrenmandan sonra konuşalım. Sana bu konuda yardımcı olabilirim."

Kafamı sallayarak, gülerek nefes veriyorum. Sanki yeni bir oyuncunun takıma katılmasıyla döngü tamamlanmış gibi.

Son eşyalarımız da taşındı ve resmi olarak yeni evimize yerleştik.

Haddy bütün hafta boyunca bebek odasını dekore etti. Duvarlar sıcak bir şeftali rengine boyandı ve çam ağacından yapılmış beşik, krem ve şeftali rengi prenses ve hokey temalı motiflerle süslendi. Üzerine asılan mobil bile hokey oyuncuları ve prenseslerden oluşuyor.

"Bunu özel olarak yaptırdım," diye açıklıyor Haddy.

Yatağın ortasında Lucy'yi bekleyen, Haddy'nin teyzesi Mimi'nin el örgüsü yeşil bir aksolotl var. Haddy bana bebekken sahip olduğu Axel'in resmini gösterdi.

"Buna bayılacak." Eğilip boynunun yanına bir öpücük kondurdum.

"Kalçama dövme yaptırdığımda hamileliği hesaba katmamıştım." Burnunu kırıştırdı. "Axel şu anda çok büyük."

"Bu boyutta detayları çok iyi görebiliyorum." Yumruğu göğsüme çarpmadan önce yakaladım ve gülerek onu koridordan yatak odamıza götürdüm. "Sadece söylüyorum, annem dövme sanatçısı. İyi iş çıkarmış, tıpkı senin evi yaptığın gibi."

"İyi kurtardın."

Yatak odamız da iki dünyamızı yansıtıyor. Komodin ve başucu masalarında, birlikte geçirdiğimiz son ayların çerçeveli fotoğrafları duruyor. En sevdiğim fotoğraf, onun ilk gün yüzen platformdan düştüğü sırada onu yakaladığım fotoğraf.

Bunu, benim bir hokey oyuncusu ve beyaz şövalye olduğumu belirten bir başlığın yazılı olduğu bir paspasla birlikte büyük bir çerçeveye koydu.

"Lucy büyüdüğünde buna bayılacak," dedi Haddy gülerek, başını koluma yaslayarak.

"O bizim küçük prensesimiz olacak." Parmaklarımı Haddy'nin çenesinin altına koyuyorum. "Sen benim kraliçemsin."

Gözleri kararır ve ben eğilip dudaklarını dudaklarımla çekerim. Ağızlarımız açılır ve dilimi onun diline dolandırırım. Yumuşak bir ses çıkarır ve bu ses doğrudan penisime ulaşır.

Parmaklarımı saçlarına geçirip, başını yana eğerek onu daha derin öpüyorum. O da beni tırmalıyor, gömleğimi çekiyor ve ben de bir ara verip gömleğimi başımdan çıkarıyorum. Her zamanki gibi gözleri parlıyor ve parmağıyla göğsümdeki çizgileri takip ediyor.

"Şövalyem," diye fısıldadı ve dudaklarını tenime değdirdi.

Dilinin ucu sertleşmiş meme ucumu daireler çizerek sikime enerji gönderir ve daha aşağıya öperek dizlerinin üzerine çöker ve ellerini uyluklarımın üzerine kaydırır.

"Dizlerinin üzerine çökmemelisin," sesim kısık çıkıyor ve vücudum onun için acıyor.

"Diz çökmek istiyorum." Mavi gözlerini kırpıştırarak benim aletimi avucuna alıyor ve ucunu dolgun dudaklarına yönlendiriyor.

Nazikçe bir emiş, dilinin bir turu ve ben öne eğilip avuçlarımı yatağın kenarına dayadım.

"Siktir, Haddy, bu çok iyi geliyor." Beni sıcak ağzına daha da çekerek derin bir inilti çıkarır.

Başını sallıyor ve elini dudaklarına götürüyor. Sonra başını eğiyor, ucu hemen arkasını emiyor ve gözlerimin önünü yıldızlar kaplıyor. Bir başka derin inilti ve ağzını açıyor, dilinin ucunu benim ucumun altında ileri geri kaydırıyor.

"Tanrım, Haddy..." Yumruklarım yatağı sıkıca kavradı. "Yüzüne boşalmadan önce buraya gel."

Kaşları yükselir ve boğazından gelen bir kahkaha atar. "Bunun nesi yanlış?"

Kafamı sallayarak, onun kral yatığımıza tırmanmasına yardım ettim. "En iyi oral seks yapan sensin dediğimde, bunun seni sevdiğim için olduğunu sanmıyorum."

"Sana çalıştığımı söylemiştim."

"Tanrım, bilimsel zihnini seviyorum. Şimdi uzan ve bacaklarını aç."

Uylukları açılır ve ben yumuşak iç derisini öperek yukarı doğru ilerlerim, o yatakta kıvranıp inlerken çıplak amına yaklaşıyorum. Sonra tam merkeze ulaşmadan durur ve diğer tarafa geçerim.

"Gavin!" diye somurarak, ben de aynı şeyi tekrar yaparken beni güldürdü.

İç uyluk kısmında durup, dudaklarımın arasındaki deriyi dilimle ileri geri yalarken, o inliyor. "Beni doğuma sokarsan, Dr. Barry bunu görecektir" diye nefes nefese söylüyor.

"Eminim daha kötüsünü de görmüştür." Başımı kaldırıp iç uyluk kısmındaki öpücük izini inceliyorum, sonra hamile karnının alt kısmını öpüyorum. "Kemerini bağla, bebeğim."

Ağzımla amını kapattım, inlemeleri gittikçe yükselirken dilimi klitorisi üzerinde gezdirdim. Bir parmağımı içine soktum, sonra iki... sonra üç, klitorisini emmeye devam ettim.

"Oh, lanet olsun, Gavin!" diye bağılıyor ve sertleşmiş penisim ön sıvıyla damlıyor.

"Evet, adımı haykır..." Onun merkezini yavaşça yaladım. "İstedüğimiz kadar ses çıkarabiliriz."

Dikkatimi onun merkezine odaklayarak, o kıvrılıp inerken parmaklarımı içeri ve dışarı pompalayarak devam ediyorum. Elleri çarşafı tokatlıyor ve topukları yanımdaki yatağa gömülürken çekiyor. Bir başka yüksek inilti, bir başka alçak küfür ve iç kaslarının spazm olmaya başladığını ve kayan parmaklarımı kavradığını hissediyorum.

O boşalmadan hemen önce, ona bir öpücük verip ayağa kalkıyorum, penisimi onun girişine hizalayıp doğrudan içeri giriyorum.

İkimiz de yüksek sesle inliyoruz. Sıkı amının sikimi kavrayan hissi zihnimi büküyor. Nazik davranmak için çok geç kaldım. Sert ve hızlı bir şekilde iterek, dizimi yatağın kenarına dayıyorum.

Haddy inliyor ve bacaklarını bana doluyor, sırtını kamburlaştırıyor ve çığlık atıyor. Görüşüm daralıyor, zevk dalgaları bacaklarımdan yukarı doğru kıvrılıyor ve birleştiğimiz yerde yoğunlaşıyor. Eğilip dudaklarımı onun dudaklarına yapıştırıyorum ve dillerimiz çarpıştığında onun kırıldığını hissediyorum.

Vücudu beni kendine çeker, titrer ve ben derin bir iniltiyle kendimi bırakırım, nabız gibi atarak onu doldururum, birleşmemizin yoğun zevkinde kendimi kaybederim. Bu yerde birlikte uçmanın, ecstasy'den aşağıya doğru sarsılarak inmenin zihin değiştiren deneyimi.

Onun bedenini toplayarak, bizi yatağın ortasına doğru kaydırıyorum. Onu kollarımda döndürerek, bir dakika boyunca onu tutuyorum, omzunu öperken onu göğsüme yaslayarak, yerleştiriyorum.

ellerimi hamile karnının üzerine koyuyorum. Zaman geçtikçe tüm vücudu benim için daha da çekici hale geldi.

"Yuva çok güzel," diyorum ve yanağına öpücük konduruyorum. "Tıpkı senin gibi."

"Ben bir balina gibiyim," diye gülerek, ellerimi elleriyle kapattı ve parmaklarını benim parmaklarımın arasına geçirdi.

"Sen hayat dolusun." Kulağının üstüne öpücük konduruyorum.

"Kesinlikle doluyum." Bir kez daha burnunu çeker. "O gece tüm o Cadılar Bayramı süslerini astığında, sonunda bu noktaya geleceğimizi kim bilebilirdi?"

"Ben biliyordum." Burnumu kafasının yanına dayayıp taze yasemin kokusunu içime çekerim. "Sen benim için yaratılmışsın."

"Annen gibi konuşuyorsun Kenny." Parmağımla başparmağımdaki yüzüğü okşadı. "Ben de bunlardan bir tane istiyorum. O benim için yapar mı?"

"Onu beklememize gerek yok." İnce elini kaldırırım.

"Ama ben istiyorum. Böylece daha özel olur, aile içinde kalır."

"Ne istersen." Onu tekrar öpüyorum. "Sadece birlikte olduğumuz sürece."

"Efsane böyle."

Ama bu bir efsaneden daha fazlası. Ağaçların yapraklarından süzülen güneş ışığı gibi. Toprağın derinliklerine uzanan kökler gibi, bizi toprağa bağlayıp bir temel oluşturuyor.

Haddy benim, ben de Haddy'ninim. Bu bizim dalımız, yeni bir şeyin başlangıcı. Sonsuza dek sürececek hayatımızın başlangıcı.

EPİLOG

Haddy

GIGI

Yalnızım.

HADDY

Ben caddenin karşısında!

GIGI

Aynı şey değil.

HADDY

Neredeyse her akşam birlikte akşam yemeği yiyoruz.

GIGI

Neredeyse çok uzun bir süre. Yukarıda tek başıma çok yankı var. Gel beni gör.

HADDY

Kanepemde yatıyorum, karnımda bir kase patates kroket ve kafamda Patsy var.

GIGI

Neden kafanın üstünde???

HADDY

Kanepenin arkasında, bu yüzden kafamın üstünde.

GIGI

Yürümek sana iyi geliyor, değil mi? Annem de benim doğumumda böyle yapmıştı.

HADDY

Köpek almak için dışarı çıktın... bu her şeyi açıklıyor!!!

GIGI

HADDY

Tama
m.

Kanepeden kalkıp Patsy'yi kolumun altına alıp kasemi de yanıma alarak alacakaranlığa çıktım.

Hamileliğimin son haftalarındayım ve artık yürürken tam anlamıyla bir ördek gibi sallanıyorum. Liv teyzem gibi geç kalmış değilim, ama Lucy şimdi doğmaya karar verse de şikayet etmem.

"Çıplak ayakla ve hamile halin çok tatlı." Gigi kapıda beni karşıyor ve Patsy'yi elimden alıyor.

"Beni görmeye gelebilirdin." diye mırıldanıyorum, kanepeye uzanıp ayaklarımı sehpa koyarken bir tot daha yiyorum.

"Bilmiyorum." Gigi yanıma oturur. "Burası senin küçük aşk yuvan gibi. Gav bu akşam eve geldiğinde beni burada görmek istemez herhalde."

"Eve geldiğine sevinecektir. Somurtan Mav olacak."

Dün gece ikimiz birlikte televizyonda şampiyonluk maçını izledik ve ne yazık ki şampiyonlar kaybetti.

Maç Kanada'nın Edmonton kentinde oynandı ve hamileliğim çok ilerlemiş olduğu için uçamıyorum. Aksi takdirde, Gav ve Mav kazaklarımızla stadyuma gidip onları desteklerdik.

Gav'ın sakatlığından bu yana onu izlemek zor oldu. En son top çalmak için gittiğinde ve

sonra bir kavga çıktı ve odadan çıkmak zorunda kaldım.

Aile futbol maçlarımızı izlemeye çalışırken sütunların arkasına saklanan Dylan Teyze'ye dönüşüyorum.

En azından kaskını, eskisi gibi sadece gözlerinin etrafını kapatan bir şeritle değil, yüzünü tamamen kapatan plastik bir kaskla değiştirdi. O şut milyonda bir olasılıktı, ama artık risk almadığına seviniyorum.

"Neredeler?" Gigi, bir tot çalarken telefonumun ekranına bakmak için eğildi.

"Neredeyse eve vardık." Ona takip uygulamamı gösteriyorum ve küçük araba simgesi zıplayarak bizim sokağa yaklaşıyor.

"Ben verdim Gavin bir zor zor zor takip zor Noel

Noel'den sonra." Kolumu itiyor. "Siz ikiniz çok tatlısınız."

Evin dışından gelen sesler onların geldiğini haber veriyor, ama ben kalkamayacak kadar şişmanım. Önemli değil. Gigi kalkamadan Mav kapıdan içeri giriyor.

Beni görür görmez, omzunun üzerinden bağırır. "Haddy bizim evde!"

Sonra çantasını çamaşır odasına bırakmak için odayı geçer ve kapıyı açık bırakır. Yüzündeki ifadeden, hala kaybından dolayı mutsuz olduğunu anlayabiliyorum.

Dudaklarımı ısırarak, onu neşelendirmeye çalışmamaya karar veriyorum. Kuzenimi tanıyorum, duygularını kendi başına atlatması gerekecek.

Gavin ise beni görür görmez gülümser. "Hey, yalnız mı kaldın?"

Kanepenin arkasına doğru yürür ve eğilerek başımın üstüne bir öpücük kondurur. "Yol boyunca doğumun başlayabileceğini düşünerek oldukça endişelendim."

Elimi uzatıp yüzünü tutuyorum ve başımı geriye atarak gerçek bir öpücük veriyorum. "Lulu, babası burada olmadan doğmaya kalkışmayacağını çok iyi biliyor. Ama artık hiçbir şey kesin değil."

Gigi dizlerinin üzerine çökerek ona bakar. "Şampiyonluğu kaybettiğiniz için üzgünüm. Edmonton takımı çok güçlüydü."

"İyi oynadık." Gav omuz silkti. "Sadece bizim yılımız değildi."

"Şans tılsımın olmadığı için mi?" Onu görebilmek için yana kayıyorum.

"Bence benim uğurlu tılsım sensin."

Onu orada, takım elbisesiyle uzun boylu ve yakışıklı, o düzgün beyaz gülümsemesiyle, kare çenesindeki hafif sakallarıyla gördüğümde içim ısınır. Sadece birkaç gün sürdü, ama gittiğinde onu özledim.

"Bir insan senin uğurlu tılsımın olamaz." Mav odaya geri girer. "Bir şey ya da bir ritüel olmalı. Hads haklı. Bir tane edinmelisin."

Gavin'in mavi gözleri benimkilere kayıyor ve sadece başını sallayarak "*o sensin*" diyor. Elimle gülüşümü saklayarak öne eğiliyorum.

Tam o sırada kapı zili çalar ve Mav gözleri fal taşı gibi açılmış bir şekilde oturma odasına geri döner. "Gigi, tanışman gereken biri var."

Kuzenimin sırtı birden dikleşir. "Ne yaptın sen?"

"Yukarıda çok sessiz olduğundan şikayet ediyordun, ben de bize geçici bir oda arkadaşı buldum!"

"Maverick Murphy!" Gigi, kapıya dönük olarak kanepede diz çökmüş tartışıyor. "Bunu konuşmuştuk..."

"Geçen sefer ne kadar iyi sonuçlandığını gör," diye tartışır ve Gav'ın omzuna vurur. "Bu adamı seveceksin."

"Bir erkek mi?" Kuzenim tartışmaya başlamak üzereyken Mav kapıyı açar.

Merdivenlerde, Mav ile aynı boyda yakışıklı bir adam duruyor. Uzun kahverengi saçları var ve mavi gözlerini parlatacak kadar açık mavi bir takım elbise giyiyor. Omuzları geniş ve elleri güzel, bir elinde büyük bir çanta, diğer elinde ise bir tazı köpeğinin tasmaı var.

Hamile hormonlarının etkisiyle söylemiyorum, ama bu adam gerçekten çok seksi.

"Gigi, Haddy, Owen Stone ile tanışın." Mav ona elini uzatıyor. "Ve Ladybird."

Gözlerim Gigi'ye kayıyor ve onun yeşil gözleri fal taşı gibi açılmış. Dudakları aralanıyor ve ayaklarının üzerine oturuyor.

Onu kurtarmak için araya girmem gerektiğini düşündüm. "Merhaba Owen, tanıştığımıza çok memnun oldum." Büyük köpeğe başımı salladım. "Ladybird'ü çok sevdim. Çok güzel bir köpek."

"Tanıştığımıza memnun oldum." Oturma odasına girerken eğildi.

"Bir kan köpeği için alışılmadık bir isim. Bir hikayesi var mı?"

"Oh..." Hafif bir kahkaha atar ve her iki yanağında da gamzeler belirir.

Hala hiçbir şey söylememiş olan kuzenime bakarken gözlerim fal taşı gibi açılır.

"Shania Twain'in şarkılarına eşlik etmeyi seviyor," diye devam eder. "Aslında uluyor. Yüksek sesle, uzun uzun uluyor."

"Duymak için sabırsızlanıyorum." Gülerek, yanımdaki kanepeye elimi koyup ayağa kalkarım.

Ama bir türlü kalkamıyorum. Gavin eğilip beni itene kadar ileri geri sallanıyorum. Gigi trans halinden çıkar, önüme atlayıp ellerimi tutup çekmeye başlar.

"Takım çalışmasına dönüştün, Hads!" Mav üçümüzü izleyerek gülüyor.

"Bana seni incitmek zorunda bırakma, Maverick." Sonunda ayağa kalkabildiğimde ona ters ters bakarım.

Gigi'nin ellerimi tuttuğu yerden koşarak gelir. "Gel, seni eve götüreyim. Peepee nerede?"

"Onu ben alırım." Gigi küçük köpeği bana uzatır. "Hiçbir yere gitmiyorsun. Misafirini yerleştirmelisin."

"Gav beni eve bırakabilir. Yorgunum." Öne eğilip Gigi'yi öperim, Mav'a sarılırım, sonra Owen'a el sallarım. "Yarın görüşürüz."

"Baharatlı bir şeyler hazırlayayım. Bakalım Lucy'yi oradan çıkarabilecek miyiz."

"Belki kedileri seviyordur?" Gigi elimi tutarak bana doğru zıplıyor.

Kulağına eğildim. "Belki de kan köpeklerini seviyorsundur."

Kolumu çimdikledi ve Owen'ın ensesini ovuşturduğunu gördüm. "Küçük kızım doğduğunda, rahmetli eşim ayak masajı yaptırırken doğum sancıları başladı."

Gigi ve ben birbirimize sarılarak donup kalırız. Küçük bir kız mı? Yakışıklı bir dul mu? Birbirimize meraklı bakışlar atarız.

"Yarın bana küçük kızın hakkında her şeyi anlatmalısın." Elimini uzatıp onun elini sıkıyorum.

"İyi geceler, Owen." Gav elini omzuma koyar ve kapıya doğru yöneliriz.

Dışarı çıktığımızda, gülerek beni kendine çekiyor. "Siz ikiniz çok barizsiniz... gerçekten çok bariz."

"Eh, onun yapması gereken bir iş var." Gav'ın koluna tutunup, ona yaslanarak caddeyi geçiyoruz. "Gigi, son aşk bombacısından sonra erkeklerden vazgeçti."

"Aşk bombacısı ne demek?"

"Sana deli gibi aşık olmuş gibi davranan, seni özenle hazırlanmış randevulara götüren, sana kraliçe gibi davranan, sonra da seninle yattığın anda ortadan kaybolan erkek."

"Yani pisliğin teki demek istiyorsun."

"O..." Ona gülümseyerek işaret ettim. "İşte bu yüzden Karen'ın bana yalan söylediğini anlamalıydım. Sen gerçek bir Gavin Knight'sın."

"Seni gerçekten seviyorum,
Prenses." "Seni seviyorum."

Gavin

Sıcak su etrafımızda dönüyor ve lavanta kokusu havada yayılıyor. Haddy kollarımda, sırtı göğsüme yaslanmış, büyük, jakuzili bahçe küvetimizdeyiz.

"Bu ev için ne kadar ödediğini bilmiyorum," diye iç geçiriyor, "ama bu küvet, ne kadar ödediysen de buna değer."

Kıkırdayarak, şakağına öpücük konduruyorum. "Kraliçem için her şeyi yaparım." "Bunu başkalarının önünde söylersen, ne kadar klişe olduğunu söyleyip alay ederlerdi..." Başını yana eğip çenemi öpüyor. "Ama ben seviyorum."

"Biliyorum."

Han Solo tarzı sözlerime gülerek tepki veriyor. Uzun saçları başının üstünde toplanmış, ben de ellerimi beline koyup başparmaklarımla belinin alt kısmını okşuyorum. "Nasıl hissediyorsun?"

"Ne kadar kötü olursa olsun, onu içimden çıkarmaya hazırım."

"Çok iyi gidiyorsun, bebeğim." Onu tekrar öpüyorum ve kızımız nihayet dünyaya geldiğinde onu bekleyen doğum hediyesini düşünüyorum.

"Şampiyonluğu kaybettiğin için üzgünüm." Sesi sessiz ve başını eğip benim ifademi kontrol ediyor.

Burnunun ucunu öpüyorum. "Teşekkürler, ama sana söyleyeyim, bence o sakatlık da etkili oldu." Kafamı sallayarak ellerimi kollarında yukarı aşağı gezdiriyorum. "Sezonun sonu gelmişti, hiç bir zaman eski hızıma kavuşamadım. Bir de burada senin için endişeleniyordum, Kanada'da benimle birlikte doğum yapacağını düşünüyordum... kafam oyunda değildi."

"Adil olmak gerekirse, Kanada güzel bir yer." Dalga geçiyor ve ben düşük bir kahkaha atıyorum. "Ve o Edmonton takımı... Yani, orası Gretzky'nin şehri."

Benim idolümü biliyor... Hatta, tüm hokey oyuncularının idolünü. Oynadığım ilk beş yıl boyunca sopama bebek pudrası sürerdim.

"Bunu kuzenine söylemeyi dene."

"Mav kaybetmekten nefret eder... Oh..." Kollarımda aniden hareket etti. "Sanırım küvetten çıksam iyi olacak."

"Tamam." Eğilip, drenajı kaldırdım ve ayağa kalkmasına yardım etmek için kollarını tuttum. "Dayan... Tutuyorum."

Havluya uzanırken, elini tutuyordum ki onun nefesini kesildiğini duydum. Gözlerim onun geniş mavi gözlerine döndü ve midem düğümlendi. Çenesi düştü ve ikimiz de bacaklarının arasından fışkıran suya baktık.

"Sanırım suyum geldi!"

"Tanrıya şükür buradayım!" Rahatladığımı saklamaya bile çalışmıyorum. "Elimi tut. Hazırız."

Gece çantası yeni Rover'ımda, araba koltuğu düzgün bir şekilde takılmış, Dr. Barry'ye mesaj attım ve Pasadena'ya gitmek için 5 numaralı otoyola giriyoruz.

"Oh, lanet olsun!" Haddy yolcu koltuğunda oturmuş, nefes almaya çalışıyor. "Çok acıyor!"

Göğsüm sıkışıyor ve elini tutmak için uzanıyorum. "Mantran ne, bebeğim?"

"Hatırlamıyorum." Bana geniş gözlerle bakıyor. "Onca pratik... rahatlamaktı... oh, Gavin! Çok acıyor!"

"Sakin ol, bekle." Dashboard'umdaki ekrana dokunarak hipnozla doğum uzmanı olan Liv teyzesinin numarasını arıyorum. "Liv teyzeni arayıp sana yardımcı olmasını isteyeceğim."

Tam o anda, 134 numaralı otoyola giriyoruz ve tamamen duruyoruz. "Ne oluyor lan?"

Alnım gergin. Saat ondan sonra ve her yerde fren lambaları yanıyor. Rotayı değiştirip annesinin numarasını tuşluyorum.

"Ne oluyor?" Raven'ın sesi gergin. "Haddy iyi mi?"

"Aslında, doğum başlıyor." Ses tonum da aynı derecede gergin. "134'te ne oluyor? Doğum merkezine gitmeye çalışıyoruz."

"Nerede bu?" Parmakların tuşlara vurduğunu duyuyorum.

"Pasadena."

"Gavin! Ne oluyor? Doğum merkezin neden Pasadena'da?"

"Anne!" Haddy yolcu koltuğundan inliyor.
"Paparazzilerden saklanırken burayı buldum. Sonra Dr. Barry ile tanıştık."

"Bu gece oraya gidemezsin. Peynir taşıyan bir tır devrilmiş ve her iki şerit de kapalı."

Boğazım düğümlenir ve direksiyonu sağa kırarım, otoyoldan bir sonraki çıkışa girerken bir sürü korna sesi duyulur.

"Ne yapacağız?" Ses tonum sakın ve çıldırmamak için elimden geleni yapıyorum. "En yakın hastane neresi?"

"Gavin, hayır!" Haddy ağlayarak öne eğilir, gözleri acıdan kısılır.

"Bir bakayım..." Raven'ın sesi sakinleşir ve bu anda kızımın annesine ne kadar benzediğini fark ederim. "Evet, Glendale Memorial var!"

Hemen GPS'ime adını yazdım ve tabii ki, birkaç dakika uzaklıktayız. "Oraya gidiyoruz."

"Mümkün olduğunca çabuk oraya gelirim!"

Telefonu kapatıyoruz ve beş dakikadan az bir sürede, dairesel yola giriyorum. Acil servis görevlileri koşarak gelip buraya park edemeyeceğimi söylüyorlar, ama kapıyı açar açmaz Haddy'yi görüyorlar ve her şey değişiyor. Bir tekerlekli sandalye getiriliyor ve iki iri erkek hemşire Haddy'yi sandalyeye oturtuyor.

Kapıları kapatırken "Hemen dönerim" diye bağıriyorum.

Sonsuzluk gibi geliyor ama aslında on dakikadan az sürüyor. Koridordayım ve beni odaya götürüyorlar. Haddy'nin koridorda inlediğini duyuyorum ve kalbim daha hızlı atıyor. Mantrasını hatırlamıyor.

"Bu taraftan, Bay Knight." Hemşire elini uzatıyor, ama ben telefonumu çıkarıp Liv'in iletişim bilgilerini arıyorum.

"Alo? Gavin?"

"Liv, başka bir hastanedeyiz." Haddy'nin yüzü kızarmış bir şekilde yattığı odaya koşuyorum. "Haddy'nin sana ihtiyacı var. Mantrasını unutmuş."

"Bunu her duyduğumda bir dolar alsaydım."

Zaman kaybetmiyorum. "Haddy?" Elimi omzuna koyuyorum. "Liv teyzen burada. Seninle konuşmaya hazır."

Haddy'nin mavi gözleri benimkilerle buluştu ve bu beni derinden etkiledi. Kızımın daha önce hiç korktuğunu görmemiştim. Kendi korkumu yutarak, güven verici bir ifade takındım. "Onunla konuş, bebeğim."

Ceketimin cebine uzanıp bir çift Air Pods alıp kulaklarına takarım. Doktor bilgisayarda bilgilerini açarken, ellerini tutup gözlerine bakarım.

"Doktoru Mandy Barry mi?" Başımı salladım ve o yazmaya devam etti. "Doğum planı burada..."

Onun yanındaki taburede oturarak, ellerini tutuyorum ve ona yardımcı olmak için elimden geleni yapıyorum. Su doğum derslerine katılmışım, ama hipnozla doğum derslerini kaçırmışım. Haddy planı değiştirmişti. Suda kaka yapmakla ilgili bir şey onu çok korkutmuştu.

"Yumuşat..." Haddy'nin sesi titriyor ve odaklanmak için elinden geleni yaptığını görüyorum. "Sakinleş..." Yüzü geriliyor ve kasılmaya doğru eğiliyor. Son kelime fısıltı ile çığlık arasında bir yerde. "Rahatla..."

"Başarabilirsin prenses." Omuzlarını tutuyorum. "Ben buradayım."

"Bırak..." Titriyor ve doktor bize bakarak gülümsüyor.

"İtmeye hazırız. Hazır mısın?"

"İtme zamanı geldi..." Bu kısmı hatırlıyorum. "Birlikte mırıldanalım."

O, sulu mavi gözlerini bana çeviriyor ve göğsümde kalp kırıklığı ve hayranlık karışımı bir duygu oluşuyor. Şu anda neler yaşadığını hayal bile edemiyorum ve tek yapabileceğim şey mırıldanmak. Yine de, katıldığım doğum derslerinden hatırladığım kadarıyla, burada olmak çok önemli.

Ellerimiz birbirine kenetlenir ve gözlerimiz buluşur. Nefes alır, omuzlarını ve çenesini gevşetir. Yüzü kızarmıştır, ama başaracaktır. Omuzlarını ovuşturur, onu cesaretlendirmek için elimden geleni yaparım. Düşük bir homurtuyla inler ve başarır.

"Başı görünüyor," diyor yeni doktor gülümseyerek. "Bir kez daha ıkın. Neredeyse bitti."

Haddy'nin mavi gözleri benimkilere bakıyor ve ben dudaklarımı, benim ellerimle kavradığım ellerinin arkasına bastırıyorum. Bir başka derin inilti, bir başka düşük uğultu ve o kuvvetlice ıkınıyor.

Birdenbire, odayı en tatlı, en güçlü ağlama sesi doldurur. Yeni doktor kızımızı Haddy'nin bacaklarının arasından hızla kaldırır, göğsüne koyar ve hepimiz ağlıyoruz.

Bunca zaman, bunca hayalden sonra, o burada ve annesi kadar enerjik. Koyu renkli, mor, buruşuk ve beyaz bir sıvıyla kaplı, ama gördüğüm en güzel şey... Tabii ki Haddy'den sonra.

Sonraki birkaç saniye, bebeği tartmak, temizlemek ve battaniyeye sarmakla geçer. Hızla Haddy'ye geri verilir ve Haddy bir an durup ikimizi de inceler. Koyu renkli gözleri yuvarlak ve meraklıdır ve ben resmen aşık olmuşumdur. Hem de çok.

Haddy omzundan hastane önlüğünü indirir, bebeğimizi göğsüne çeker ve bu bir dakika sürer. Hemşire yaklaşır ve Haddy'nin meme ucunu düz bir şekilde sıkıştırır. Biraz takım çalışması gerekir, ama Lucy sonunda emmeye başlar. Bundan sonra, bir şampiyon gibi emer ve etrafını saran bu devleri gözleriyle takip eder, aşık aptallar gibi gülümser.

"O mükemmel." Sesim sessizdir ve parmağımı hafifçe siyah saçlarının üzerinde gezdiririm.

Yakınlaşıyorum ve Haddy başımın üstüne öpücük konduruyor. "Tıpkı babasına benziyor."

Daha dik oturarak Haddy'nin dudaklarına öpücük konduruyorum. "Senin koyu saçlarına." Kollarımı ona doluyorum ve bu planladığımız gibi olmasa da, daha iyisi olamazdı.

İki gün sonra, evimizdeyiz. Haddy, Lucy ile yatakta mutlu bir şekilde akşam yemeğini yiyor. Onların yanına yatağa tırmanıyorum ve Haddy'ye uzun, açık mavi Tiffany kutusu uzatıyorum.

"Bu ne?" Kaşları çatılır ve ben kızımızın başını öperim.

"Sadece senin tüm emeklerin için küçük bir hediye." "Gavin Knight, bana doğum hediyesi mi aldın?"

"Aynı zamanda 'Yüksek lisansını bitirdiğin için tebrikler' hediyesi de olabilir." Kaşlarımı kaldırıyorum ve o başını sallıyor.

Lucy işini bitirir ve ben onu annesinden alıp, üstsüz küçük vücudunu çıplak göğsüme yaslayarak yastıklara yaslanıp minik sırtını nazikçe okşarım. "Babacığınla ten tene temas zamanı."

Haddy'nin omuzları düşer ve bir saniye boyunca sadece bize bakar. "Şu anda ne kadar baş döndürücü olduğunu biliyorsun, değil mi?"

Kafamı sallayarak, kızımın kafasına öpücük konduruyorum. "Sadece bebeğimle bağ kuruyorum."

Haddy sonunda hediyesini açar ve üzerinde yüzen bir aksolotl bulunan gümüş bir zinciri çıkarırken sevimli sesler çıkarır. "Bayıldım." Bana doğru eğilir ve dudaklarıma bir öpücük kondurur.

"Seni seviyorum."

Yüzüğü parmaklarında tutup, bir yandan diğer yana çeviriyor. "Gavin Knight. Sensiz ne yapardım bilmiyorum. Beni asla düşürmeyeceğini söylemiştin, ama sen ortaya çıktığın günden beri düşüp duruyorum."

"Çalılıklarda olan o sefer hariç." Onu taklit etmekten kendimi alamıyorum. "Sen itildin."

Kaburgalarını dırter. "Spanky her zaman senin tarafındaydı."

"Bana senin çıplak vücudunu güzelce izleme fırsatı verdi."

"Şu köpek." Yanıma sokulur ve ben kolumu kaldırıp onu kucaklarım. Küçük prensesim göğsümde uyukluyor, kraliçem yanımda. Hayat bundan daha güzel olabilir mi?

"Sorun yok, aşkım. O kırmızı ip, sen bana baktığın anda boynuma dolandı."

Gerilecek, dolanacak, bükülecek ve dönecek. Zaman ve yer fark etmeksizin, asla kopmayacak.

Pinch'i okuduğunuz için teşekkür ederiz!

Buradaki ücretsiz bonus sahneyi kaçırmayın. Sırada CAGE (link) Owen ve Gina'nın bekar babası, oda arkadaşlarından sevgililere dönüşen hokey romantizmi, 15 Ocak'ta geliyor!

Gina "Gigi" Bradford, şampiyon bir köpek yetiştiricisi, kuaförü ve eğiticidir ve kesin olarak bildiği bir şey varsa, o da köpeklerin erkeklerden daha iyi olduğudur. Owen Stone, yıldız bir hokey oyuncusu, bekar bir baba, tazı sahibi ve buz üzerinde olmanın bir ilişkide olmaktan daha güvenli olduğunu öğrenmiştir. Ta ki psişik kız kardeşi, hayallerindeki kızın bir köpek tuttuğunu söyleyene ve yeni takım arkadaşı Maverick Murphy, kendi evini ararken onu, köpek kuaförü, yetiştiricisi ve gösteri hakemi kuzeni Gina ile birlikte yaşamaya davet edene kadar.

**CAGE (link) Kindle Unlimited ve Duet Audio'ya geliyor
15 Ocak'ta!**

★ Kopyasını **BURADAN ön sipariş verin VEYA**

★ **Buradan yeni çıkan kitaplar için e-posta uyarısı almaya**

★ kaydolun ve/veya TIALOUISE yazıp

855-902-6387 (Yalnızca ABD)

★ **AİLEYE YENİ Mİ KATILDINIZ?**

The Way We Touch (bağlantı), Logan ve Dylan'ın küçük kasabada geçen, kardeşin en iyi arkadaşı ve futbol romantizmiyle dolu hikayesidir. **Bradford Boys serisinin (bağlantı)** başlangıcı olan bu kitap, tuhaf karakterler, bulunan aile, komik acı biber kazaları, endişe ve ***arzuladığınız tüm*** arzu ettiğiniz tüm ***baharatlarla dolu***.

Simdi okuyun! veya kısa bir ön izleme için tıklamaya devam edin!

**Kindle Unlimited ve sesli kitap olarak mevcuttur!*

★TiaLouise.com/Books adresinde, **indirilebilir Okuma Kılavuzu** da dahil olmak üzere tüm kitaplarım hakkında bilgi edinebilirsiniz.

DOKUNUŞUMUZ

TIA LOUISE

Kardeşimin en iyi arkadaşı, Teksas kadar büyük bir egoya sahip, kendini beğenmiş bir ve egosu Teksas kadar büyük bir oyuncuydu, ama onu hayalet biberle neredeyse öldürmek istememiştim. Bunu tamamen kendisi yaptı.

Logan Murphy'nin yanında bir uyarı olmalı.

Temmuz ortasında siyah asfaltta Carolina Reaper biberi kadar acı.

Kusursuz dağınık siyah saçları ve yakıcı mavi gözleri var - ve siyah tişörtünün kaslı göğsünü nasıl gerdiğinden bahsetmeye bile gerek yok...

O benim kardeşimin en iyi arkadaşı.

Aynı zamanda lig tarihindeki ilk geniş alıcı MVP'si olmak üzere olan ***bir futbol yıldızı.***

Neyse ki ben sadece golfçülerle çıkıyorum... ya da çıkıyordum. Neyse ki sadece bir aylığına ziyarete geldi, çünkü onun bir oyuncu olmadığını gördükçe, kalbimi çalmasını engellemek

kalbimi çalmasını engellemek zorlaşıyor.

Futbolu her zaman sevmişimdir, ama sekiz yıllık profesyonel kariyerimin ardından, futbolla ilgili her şey beni soğuk bırakıyor.

En iyi arkadaşımla güneye gitmeye karar verdiğimde, en son beklediğim şey, ***onun biber seven küçük kız kardeşi*** tarafından yüzümün eritilmesi olacaktı.

Dylan Bradford'un bir çocuk olması gerekiyordu, bana sanki daha önce hiç erkek görmemiş gibi bakan

ve bana sanki daha önce hiç erkek görmemiş gibi bakan bir kız değildi.

O, kıvrımlı vücudu ve kısa şortuyla, sıcak yaz gecesinde çıplak ayakla dans eden ***bir kız***.

Ama ben sadece bir ay buradayım ve o futbolcularla çıkmıyor.

Sonra gece geç saatlerdeki sohbetler, geçmişteki acıları ve gelecekteki hayalleri paylaşmaya dönüşüyor ve utangaç bakışlar, kendinden emin öpücülere dönüşüyor.

Aramızdaki çekim inkar edilemez.

Baharatlı ve tatlı, bizi birbirimize eritiyor.

Dokunuşlarımız dostça olmaktan çıkıp ***sonsuz dek sürecektir*** gelene kadar.

(THE WAY WE TOUCH, küçük bir kasabada geçen, kardeşin en iyi arkadaşı, yakın mesafeli spor romantizmi, komik "kazalar" ve küfürbaz bir kahramanın olduğu bir hikaye. Aldatma yok. Gerilim yok. Üçüncü perdede ayrılık yok.)

Logan

"Demek başka bir erkekle yatmak istiyorsun. Dudaklarımdaki rahat gülümsemeye rağmen, çenemi sıkıp viski bardağını kaldırıyorum. "Tabii ki, ilk gideceğin yer orasıdır."

Soğukkanlı

Karşımda oturan sarışın, kilometrelerce uzunluğundaki bacaklarını çaprazlayarak, masanın altında bir zürafa gibi yana doğru uzatır.

İtiraf ediyorum, onda ilk fark ettiğim şey bacaklarıydı. Ben bacaklara önem veren biriyim.

"Her zaman bu kadar kendini beğenmiş olmak zorunda mısın?" diye devam ediyor. "Belki ara sıra ilgileniyormuş gibi davransan, repertuarımızı genişletmek zorunda kalmazdım."

"Partide sadece bir penis olmasını tercih ederim."

"O penis sen misin?" Başını yana eğiyor. "Her zaman." Her zamanki cesaretimle, hesaplı soğukkanlılığım.

Birişik kahkaha düşer onun kırmızı parlak kırmızı dudaklarından ama bu samimi değil.

Natalia van Norse, 1,80 boyunda, sıfır beden, silikon göğüslü bir süper model. Daha sonra onun aynı zamanda bir yazar ve

Midtown influencer, bu da onu bir nevi ABD influencerı yapıyor.

Bu gece, restoranın dekoruna uyum sağlamak için yıldız şeklindeki payetlerle kaplı siyah bir elbise giyiyor ve platin rengi saçları, boynundan zarif bir şekilde kıvrılarak, tepesine serpiştirilmiş minik altın yıldızlarla tamamlanıyor.

Resim gibi mükemmel görünüyor ve West 53rd Street'teki en popüler yeni restoran Galileo'nun açılışını belgelemeye hazır. Ben de bu açılışa davetliyim. Hemen hemen her açılış, hayır galası ve kırmızı halı etkinliğine davetliyim.

Daveti bir kenara atmıştım, ama o katılmamızda ısrar etti.

Menü bir şaka gibi geliyordu ve arabamız kapıya yanaşır yanaşmaz içeride beni kör eden kamera flaşları için hiç havamda değildim. Ama kabul ettim ve işte buradayız.

Garson bizi ana yemek salonunun yanındaki özel bir köşeye götürdü ve şimdi, gece mavisini kadife perdelerle diğer, daha az rağbet gören misafirlerden ayrılmış, yıldızlı bir masada oturuyoruz.

"Sen çok taşralısın Logan, yemin ederim, sekiz yıldır New York'ta yaşadığına inanmak zor."

"Yatağımı paylaşmak istememenin taşralı olarak kabul edildiğini bilmiyordum."

Neredeyse *kız arkadaşım* diyecektim, ama bu terim uzun zamandır doğru gelmiyordu.

"Peki ya benim isteklerim ne olacak?"

Bu kadını ilk gördüğüm anı düşünerek, yıldızlı bir kürdan parmaklarımın arasında yuvarlıyorum. Garrett Bradford, hücum oyuncusu ve en iyi arkadaşım, normal sezon başlamadan önceki son boş gecemizde dışarı çıkmıştık.

Ona tamamen egomdan dolayı yaklaştım. Boyu, stili ve ünüyle, onun

"Lightning" Logan Murphy'nin koluna takması gereken türde bir kadın olduğuna karar verdim.

New Jersey Pirates takımının yıldız geniş alıcı oyuncusu Logan Murphy, geçen sezon en fazla pas tamamlayan oyuncu oldu ve spor yorumcularına inanacak olursak, tarihte bir geniş alıcıya verilen ilk MVP ödülünü kazanmaya doğru ilerliyor.

İlişkimiz başından beri sallantılıydı.

O, deneme kitabının tanıtımını yapıyordu ve ben okumayı severdim. Ancak, kitabının aslında modellik endüstrisinin sadece vücuduna önem verdiğini anlatan denemelerden oluştuğunu keşfettiğimde, bu öncülü sorgulamakla hata ettim.

Model olmak ve insanların sadece görünüşüne önem verdiğinden şikayet etmek, benim futbol yıldızı olup insanların sadece atletizmime önem verdiğinden şikayet etmekle aynı şey değil mi?

Elbette, babamın El Paso'dan Jefferson City'ye kadar AM bandındaki tüm spor radyo istasyonlarının sahibi olması nedeniyle, Austin'deki Texas Üniversitesi'nden iletişim bölümünden onur derecesiyle mezun oldum, ancak maçın dördüncü çeyreğinde, on saniye kala, ikinci ve gol pozisyonundayken kimse bunların hiçbirini umursamıyor.

Ben sadece o lanet olası topu yakalayıp çizgiyi geçmesi gereken bir oyuncuyum.

Sonra çevrimiçi spor bahisleri patladı ve ben daha da insanlıktan çıkarıldım.

En son bir pislik, yorum bölümünde bana küfür edip, işimi yaptığımı, yani *kazandığımı* için 20 dolarlık bir bahsi mahvettiğim için hayatımı tehdit ettiğinde, tüm sosyal medya hesaplarımı bir yöneticiye devrettim.

Şikayet etmiyorum. Çok fazla değil. Bu hayatı biz seçtik. Neyse o.

Natalia sadece bana öfkeyle baktı, bana gelişmemiş bir mağara adamı dedi ve o zamandan beri yavaş yavaş *ayrılma* yoluna girdik.

Zaten normal sezon boyunca özel hayatım için zamanım yok.

Menüyü incelerken, burada olmaktan daha da az heyecanlanıyorum. Tang? Dondurularak kurutulmuş sığır eti *sosu*... "Tuhaf bir konsept, ama uzay yemeği mi?"

"Benim sloganım 'Bu dünya dışı bir şey' olacak." Natasha, bize tahsis edilen garsonu çağırıyor. NASA'nın bir parçasıymış gibi beyaz bir üniforma giymiş ve sanki hayatı bizim memnuniyetimize bağlıymış gibi aceleyle yanımıza geliyor. "Bir stardust martini daha alayım, çocuk menüsünü görebilir miyim?"

"Tabii ki." Garson başını sallayarak aceleyle uzaklaşır ve gözlerimiz karşılaşır.

"Daha fazla yemek yemeye söz verdiğini sanıyordum."

"Bunu yemeyeceğim." Menüyü tırnağıyla hafifçe vurur. "Umarım çocuk menüsünde peynirli makarna veya bir çeşit pizza vardır."

Ellerimi kaldırıyorum. "Akıllıca bir fikir."

Natasha aptal değil. Sadece sosyal medyada öyle davranıyor.

Adam küçük bir kartla geri döner, onu kadının önündeki kemik çini tabağa koyar ve kadın kartı kaldırır, okurken burnunu kıvrır. "Dondurularak kurutulmuş havuç, patates ve sığır eti küpleri - sadece et suyu ekleyin. Bu bir oyun mu?"

"Yeter artık." Kucağımdaki peçeteyi alıp tabağıma koyarım. "Ben gidiyorum."

"Logan! Gidemeyiz. Tüm yemeklerin fotoğraflarını çekip hesaplarıma yükleyeceğime söz verdim."

Sandalyemde tereddüt ediyorum, bütün bu gece, bütün durumumdan rahatsızım. Belki de çeyrek yaşam krizi yaşıyorum, ama kendime sürekli soruyorum, neden hala bu kadınla birlikteyim? Ne elde edeceğimi sanıyorum? Bir yeniden başlama şansı mı?

Masadan uzanıp elimi onun elinin üzerine koydum. Kaşları çatıldı ve ani şefkat gösterim karşısında şaşkın görünüyordu.

Ben şaşkın değilim. Hiçbir şey hissetmiyorum ve bu, ihtiyacım olan netlik anı.

Bir karar veriyorum. "Ne istiyorsun, Natalia?" "Anlamadım?"

Kafasını sallıyor ve ben onun önceki sorusuna geri dönüyorum.

"Yatak odamıza sokmak istediğin yeni sik hakkında bana anlat."

"Oh," Mavi gözleri parlar ve sanki bunu bir süredir planlıyormuş gibi sandalyesinde kıpırdanır. "Aristotle Drakos."

"Bekle..." Yan tarafa bakıyorum. "Bu ismi biliyorum."

"Mart ayında Brittany ile onun süper yatında tanışmıştın, hatırladın mı?"

Belki de ben taşralıyım, çünkü açıklığa kavuşturmam gerekiyor. "Brittany, en iyi arkadaşın olan mı?"

"Tabii ki! Yani, en iyi arkadaşım olsaydı." "Onun o adamla çıktığını sanıyordum."

Dudaklarından hava çıkar ve martinisinden uzun bir yudum alır. "Onların ilişkisi açık. Artık herkes öyle yapıyor, çok *moda*."

Parmağımı bardağın tabanında gezdirip Galileo'yu düşünüyorum. "Onu ara."

"Ne?"

"Onu ara. Bize katılmasını söyle."

"Tamam..." Dudaklarının kenarı gülümsemeye kıvrılır ve başparmakları telefon ekranında hızla hareket eder.

Yavaşça nefes verirken, tavanda resmedilmiş galaksilere bakıyorum. Galileo bir astronomdu. Gece gökyüzüne baktı ve evrenin bizim etrafımızda dönmediğini kanıtladı.

Biz evrenin merkezi değiliz... Bunun için onu hapse attılar.

Sürekli ortaya çıkan insanlar, sosyal statü peşinde koşanlar ve sahtekarlıkların beni ne kadar yorduğunu düşünüyorum. Sekiz yıl önce, hayalim gerçek oldu. İlk turda draft edildim.

seçti, bu da benim çok önemli biri olduğum anlamına geliyordu. Bu, babamın yanıldığı ve benim hayatımı barbarca bir sporla mahvetmediğim anlamına geliyordu.

İki hafta önce Natalia, Avrupa'da bir modellik işi için ayrıldı ve ben onun benim hayatımda olmamasını ne kadar sevdiğimi fark ettim. Bu gece ilişkimizi bitirmeye karar vermiştim ki, o üçlü seks yapmayı önerdi.

"Yolda." Telefonunu indirip, uzun bir öğleden sonra uykusundan uyanmış bir kedi gibi gerindi. "Aristotle'ı seveceksin. Seni hemen rahatlatan bir özgüvene sahip."

"Sizin bir geçmişiniz var gibi görünüyor."

Omuzları yükseldi ve gözlerimiz buluştuğunda, onunla zaten yattığını anladım. Ayrıca bir tür amfetamin kullandığını da fark ettim. Ve bunun umurumda olmadığını fark ettim.

Elini salladı. "Babanın milyarder olduğunu ve seninle tanışması *gerektiğini* söyledi. '*Gerekli*' dedi."

Kaşlarını çatılır. "Ne istiyor?"

Omuzlarını silkiyor, gülerek başını sallıyor. "Eminim bir tür ortaklık ya da iş teklifi vardır. Herkes emekli olmayı düşündüğünü biliyor ve o da medyaya daha fazla girmek istiyor."

Çenemi geri çekip yüzünü inceliyorum. Bazen onu nasıl anlamam gerektiğini bilemiyorum. "Sana babam için çalışmak istemediğimi söyledim. Ona öyle olduğuna inandırdın mı?"

"Hayır! Bilmiyorum. Seninle konuşacak."

Garsona işaret ettim ve o tekrar aceleyle yanımıza geldi. "Evet, efendim?"

"Bir misafirimiz daha gelecek. Geldiğinde bana haber verin."

"Tabii ki." Başını sallıyor. "Garsona haber veririm." "Ve hepsini benim hesabıma yaz."

Garson başını sallayıp aceleyle uzaklaşır ve Natalia öne eğilir, mükemmel şekilli burnunu kırıştırır. "Beni şaşırttın."

Ben, Logan. Biraz daha ikna edilmen gerekeceğini düşünmüştüm.

"Buraya gelmesi ne kadar sürer?"

Kadın telefonuna bakıyor. "Her an olabilir, eminim."

Tam o anda, koyu saçlı, zeytin tenli, özel dikim takım elbise giymiş tanıdık bir adam, yemek salonunda kendinden emin adımlarla bize doğru geliyor. Garson ona yolu gösteriyor ve adam yaklaşırken, gözlerinin benim randevumun üzerinde dolaşması şüphelerimi doğruluyor.

Öfke boğazımı yakıyor, ama bu kıskançlık öfkesi değil. Natalia'yı alabilir, ama biz bir çiftken onunla yatarak bana saygısızlık etti.

"Bay Lightning. Şöhretiniz sizden önce geliyor."

Ayağa kalkarak elini sıkıca tutuyorum ve gücümü hissetmesi için onu kendime doğru çekiyorum. Benden birkaç santim daha kısa ve gözleri şaşkınlıkla açılıyor.

"Sınırı aştın." Sesim alçak ve sakın. "Senin için iyi ki, ben buradaki işimi bitirdim. Onu alabilirsin, ama ben biliyorum."

İki elini kaldırarak gülerek nefes verdi. "Özür dilerim. İlişkiniz hakkında yanlış bilgi verilmiş."

"Evet, öyle." Onu sertçe geçip kapıya doğru yöneldim.

Etrafımda bir hava akımı oluşur ve Natalia yanıma koşar. "Nereye gidiyorsun?"

"Uzaklara." Sesimin alçak kalması için elimden geleni yapıyorum, duyulmamaya çalışıyorum, ama tüm oda boyunlarını uzatıp bize bakıyor. "Hayatın güzel olsun, Natalia."

"Peki ya anlaşmamız ne olacak?" Etrafta toplanan kalabalığa bakıyor.

"Hiçbir anlaşma yapmadık ve yeni sığın seni bekliyor."

Etrafımızda kameraların tıklama sesleri yankılanıyor ve ben bu spot ışığından çıkmam gerekiyor.

Sunucu benimle buluşuyor ve onu kapıya kadar takip ediyorum, bekleyen siyah Escalade'ye doğru aceleyle çıkıyorum. İçeri girer girmez telefonumu elime alıyorum ve parmaklarım ekranın üzerinde uçuyor.

LOGAN

Neredesin? Açım ve içki içmek istiyorum.

GARRETT

Lightning! Hemen Blondie's'e gel ve kanat al. Bilardo oynuyoruz.

Garrett ve ben, iki yıl önce takıma transfer olduğundan beri çok yakınız. O dev gibi bir adam, 1,93 metre boyunda ve 118 kilo ağırlığında, saf güçle dolu ve onun yanında tamamen kendim olabildiğim tek kişi.

Ailesi, Alabama'daki sahil kasabasında bir havuz barı ve restoran işletiyor. Bu küçük kasaba ve güneyli geçmişi, muhtemelen hemen kaynaşmamızın sebebidir.

Aynı zamanda takımın en iyi hücum oyuncusu. Garrett olmasaydı, MVP ödülüne bu kadar yaklaşamazdım.

LOGAN

Üniversite öğrencilerini sıkıştırmayı bırakın.

GARRETT

Kimliğimi ifşa etme, muhbir.

Bir kahkaha atarak, şöyle bitiriyorum

LOGAN

Yoldayım.

Sürücüye nereye gideceğini söylerken, bu akşamdan sonra sadece Garrett'ın beni güldürebileceğini düşünürüm.

Sadece birkaç haftalık terapi ile tüm bunların kaynağının babam Kellan Murphy, MurKo Communications'ın milyarder CEO'su olduğunu anladım.

Sporcu bir aileden gelmiyorum, ama ilk kez futbol topunu tuttuğumda, ilk kez bir takımı zafere taşıdığım da, bunun benim için doğru hayat olduğunu anladım.

Beni önemseyen, iyi olmadığımı fark eden ve beni kontrol eden bir grup arkadaş bulmuştum. Gerçek bir ailem vardı.

Annem, onu hatırlayacak yaşa gelmeden önce öldü, bu yüzden büyürken sadece ben ve Kellan vardık — ve temel ihtiyaçları karşılayan bir dizi hizmetçi, kendi başıma araba kullanacak yaşa gelene kadar beni okula götüren bir şoför.

Babamla geçirdiğim tek zaman, Houston'ın kuzeyindeki steril malikanesinde her akşam uzun, cilalı meşe masanın iki ucunda oturarak paylaştığımız resmi akşam yemekleriydi.

Kaçmak istercesine orta pişmiş bifteği tabağım da itip kakarken, o bana soracak sorular bulmaya çalışırdı.

Günün nasıl geçti? İyi.

İlginç bir şey oldu mu? Hayır.

Sessizlik.

Sonunda pes eder, viskisini alır ve giderdi, ben de masadan fırlayıp, erkeklerin her zaman futbol oynadığı parka koşardım. Kim olduğum veya ne kadar param olduğu umurlarında değildi. Önemli olan oyundu.

Ceketimi çıkarır, ortasına girer, oyunlar çağırır ve paslar atardım. Quarterback olmak istiyordum, ama Kellan işin içine girince yönümü değiştirdi.

Babamın profesyonel futbolcu olmak istediğimi ilk söylediğimde, sanki profesyonel güreşçi olmak istediğimi söylemişim gibi kaşlarını çatı.

Sonra üniversitedeyken manşetlere çıkmaya başladım ve o da hesap yapmaya başladı. Futbol kariyerimi, yayıncılık işine fayda sağlamak için kullanabileceğini fark etti — tabii en iyi olmaya devam edersem.

O zaman tavrı değişti ve baskı başladı. Neredeyse hiç topu kaırmadığım ve hızlı olduğum için geniş alıcı olmam gerektiğini söyledi. Koşabilirsem gol atardım.

Hiçbir geniş alıcı ligde MVP, yani En Değerli Oyuncu dln kazanmamıştı ve o benim ilk olabileceğimi söyledi.

Bunu onun destekleyici ve cesaret verici davranışı olarak yanlış anlamayın. O sadece, tekrar fildişi kulesine çekilmeden önce isteklerini dile getiriyordu. Ben hala genç ve naiftim, onun beni önemsediğini düşünüyordum. Haklıydı ve belki de bu, benimle ilgileneceği anlamına geliyordu.

Bu yüzden yönümü değiştirdim ve geniş alıcı oldum, ancak geniş alıcıların, oyun kurucudan sonra en çok darbe alan oyuncular olduğunu düşünmedim.

Garrett, beni sahada güvende tutmak için çok fazla darbe aldı ve ben de ciddi bir sakatlıktan kurtulup oyunun zirvesine kadar koşmayı başardım.

Siyah SUV, Upper West Side barında durdu ve ben de adama teşekkür edip arabadan indim. Aılışlar ve diğer büyük etkinlikler dışında, medya beni çoğunlukla rahat bırakıyor — tabii moda mankeni, yazar-influencer gibi ilginç biriyle ıkmıyorsam.

Bar, beyzboldan futbola kadar her televizyonda farklı bir mala doludur. Spor salonundaki arkadaşlar omuz omuza durmuş, ellerinde bira şişeleriyle yaklaşan sezonu konuşuyorlar.

Garrett, arka köşede bilardo sopasını tutarken gözden kaçması imkansız. İçeri girdiğimde beni fark ediyor ve onlara katılmam için işaret ediyor. Durup barda sek viski ve klasik Angus burger sipariş ediyorum, sonra onun masayı temizlediği yere doğru yöneliyorum.

Adamın parasını almadığını büyük bir gösteriyle gösterir, sonra sırtıma bir şaplak atar ve gürültülü mekanın ortasındaki ayakta durulan masaya benimle birlikte yürür.

"LL!" Bira şişesinin boynunu benim bardağıma çarptı. "Bir hafta daha tatil yapmış gibi görünüyorsun. Ne

oldu?"

"Natalia'dan ayrıldım." Bunu yüksek sesle söyleyince, gerçekten daha hafif hissediyorum.

"Tanrıya şükür," diye bağıyor. "Çıktığın tüm sıksa sürtükler arasında en kötüsü oydu. Sürekli lanet telefonuna bir şeyler yazıp, yaptığın her şeyi eleştiriyordu."

Kırmızı saçlı ve kıvrımlı vücutlu minyon bir garson, hamburgerimi ve patates kızartmamı getiriyor. Çok çalışıyor, odaklanmış ve güzel görünüyor... Ya da belki de sadece bana yemek getiriyor ve ben açlıktan ölüyorumdur.

"Evet, süper modellerle işim bitti."

"Yanlış anlama. O kızların bazıları çok eğlencelidir. Ama o değil." Ben hamburgerimden büyük bir ısırık alırken, o da benim patates kızartmalarımdan bir avuç dolusu alıyor. "Eğer senin bir köylü fare olduğunu bir kez daha ima ederse, yüce futbol tanrılarına yemin ederim ki... O lanet Hoboken'den geliyor!"

Ağzım doluyken gülüyorum. Garrett çok gürültücü ve ben bunu seviyorum. Natalia'nın nereli olduğunu onun nasıl bildiğini ve benim bilmediğimi bilmek bile istemiyorum.

Lezzetli et ve peynir ağzımı doldururken içimden bir inilti çıkar. "Bu gece Galileo restoranında başladık."

"Ne düşündün?"

"Şaka mı yoksa ne mi, anlayamadım. Yemeden önce her şeyin üzerine sıcak su döküp yeniden nemlendirmek gerekiyor."

Kaşları çatıldı. "Yani kendin yap gibi mi?"

Kafamı sallayarak bir ısırık daha alıyorum. "Bilmiyorum. Öğrenmek için orada kalmadım."

Beş ısırıkta hamburgerimi bitiriyorum ve o bir bira daha istiyor. "Şimdi ne yapacağız?"

İyi soru. Artık karnım doyduğu için düşünebiliyorum ve geleceğimden pek umutlu değilim.

Antrenman kampı başlamadan önce bir ayımız var ve tek istediğim şey şehirde tek başıma dolaşmak değil. Bu, babamın sürekli istediği gibi Houston'a gidip onunla çalışmak kadar çekici bir fikir değil.

"Ay'da devre mülk sahibi tanıdığın var mı?"

Garrett omzumu tuttu. "Benimle Newhope'a gel." Elim zaten havadaydı ve tartışmaya hazırdım ki o sözümü kesti. "Ailemin eski evi çok büyük ve körfezin hemen yanında. Bol bol yer var ve kafanı boşaltmak için mükemmel bir yer."

"Ailenin en son ihtiyacı olan şey, tüm alanı kaplayan ve tüm yiyecekleri yiyen başka bir futbolcu." Bizim nasıl olduğumuzu biliyorum.

"Dostum, onlar kardeşim Zane ve küçük kız kardeşim Dylan, ve o bizim evde olmamızı çok seviyor." Garsona el sallıyor ve garson yanlarına geliyor.

"Bir tur daha?" Ona göz kırpar ve eminim ki flört ediyordur.

"Sadece hesabı al, Wendy." Tabii ki kızın adını biliyor. "Logan Lightning, garson Wendy ile tanış. O bekar bir anne, hemşirelik okuluna gitmek için çalışıyor ve sana bira için daha fazla bekletmeyecek."

"Tanıştığımıza memnun oldum." Sesim daha sessiz. "Her şeyde... iyi şanslar."

Kızıl saçlarını sallıyor. "Hayat hikayemi anlatma."

"Güzel bir hikaye! Gurur duymalısın."

Garrett, kıvrıkcık kahverengi saçları ve kalın sakalı olan devasa, kendini beğenmiş, dost canlısı bir ayıdır. Tişört ve kot pantolon giyen rahat biridir ve gamzeli gülümsemesi ve neşeli mavi gözleri herkesi rahatlatır.

Buna karşılık, ben zayıf kaslı, takım elbise giyen, koyu renk saçlı ve yanaklarında hafif sakallı biriyim. Kaşlarımı çatarak dünyayı inceliyorum ve güvendiğim çok fazla insan yok. Hayat bana bir tampon oluşturmayı öğretti.

Yani, biz birbirimizin tam zıttıyız.

"İhtiyacın olanları al ve bir saat içinde benim evime gel. Saat 10'da yola çıkmak istiyorum." Bana bir bahane uydurmam için zaman tanımıyor ve ben de gerçekten istemiyorum.

Şu anda sahildeki küçük bir kasabaya kaçmak kulağa oldukça iyi geliyor.

"Babamın özel jet servisi olduğunu biliyorsun. Araba kullanmamıza gerek yok."

"Hayır, kamyonetim olmalı."

Garrett ve kamyoneti. "Şehirde kamyonet kullanan kimseyi tanımıyorum."

"Kullanmalılar. Yollardaki en kullanışlı araçtır."

"Vay, bu Low-gas Murphy değil mi?" Arkamdan gelen sinir bozucu sesle dönüp baktığımda, Challengers takımının geniş alıcı oyuncusu Ricky Berke'nin bizim durduğumuz yere doğru havalı havalı yürüdüğünü gördüm.

"Dostum, bu en aptalca smaç. Lakabına hiç yakışmıyor." Garrett dirseğine yaslanıyor ve hala Ricky'den daha uzun.

Düşmanım yılmıyor. "Bu yıl Beyaz Parti'ye katılmadığını fark ettim, Murph. Soğukkanlılığını mı kaybediyorsun, ihtiyar?"

MVP yarışında, üç yıldır bu işte olan ve tamamen kendini beğenmiş bu adamla ben kalakaldık. Tıpkı benim eskiden olduğum gibi, ama ben en azından tam bir pislik olmadığımı düşünmek istiyorum.

"Aslında, 4 Temmuz'da babamla Houston'daydım." Ve hava güneşin yüzü kadar sıcaktı ve lanet olası bir yağmur ormanı kadar nemliydi.

"Davet edilmediğini duydum." Ricky çenesini kaldırdı. "Hiç şaşırmadım. Bay Rubin partilerine sadece en iyileri davet eder. Senin gibi üzgün, eski ünlüleri değil."

"Gece uyumanı sağlayan neyse, Dick."

Kendimi savunmaya zahmet etmiyorum. Babam ve ben, liseye başlamadan önce Hamptons'daki yıllık yaz partisine davetliydik.

"Bu yıl seçilmen beni şaşırttı, *Dicky*," Garrett yanıma yaklaşarak kollarını kavuşturdu. "*Mike'in* yalakalık yapan taklitçileri daha da az sevdiğini duydum."

Ricky ve ben aynı boyda ve yapılıyız, ama onun parlak kırmızı saçları, kahverengi gözleri, ve soluk teni kaplı çilli

illerle kaplı. Ondan biraz daha hızlıyım ve gizli silahım, arkamı kollayan ve yorumcuların konuşmasını sağlayan oyunları yapmama yardım eden Garrett.

"Sanki bir şey biliyormuşsun gibi, Grizz." Garrett'ın arkasını bakıyor. "Natalia nerede?"

Bu adam her zaman benim peşimde.

"Onu Galileo'da bıraktım. Eğer ilgileniyorsan, hala orada olabilir."

"Geçen ay Akdeniz'de bir yatla Yunan bir iş adamıyla vakit geçirdiğini duydum." Ricky sırtarak konuşur. "Ve şimdi ESPN, MVP yarışında beni takip etmeni istiyor. Yaşlanmak gerçekten çok sıkıcı."

"Alternatifinden daha iyi." Omzuna bir şaplak atıyorum, daha fazla tartışmak istemiyorum.

"*Alternatif* derken *seni* kastediyor." Garrett onu işaret eder, sesinde bir kahkaha vardır ve Ricky'nin aptal olup da ikimizden birine yumruk atmasını umarak titrer.

O her zaman iyi bir bar kavgasına hazırdır, çünkü her zaman kazanır.

Elimi arkadaşımın omzuna koyuyorum. "Saat onda senin evinde buluşalım, tamam mı?" Ricky'ye dönüp başımı eğiyorum. "Natalia tamamen senin."

Çok geç olmadıysa eklemeyi düşünmüyorum, çünkü Aristoteles hazır bekliyor. Muhtemelen o iyidir. Zaten ikinci bir erkek arıyor ve bu adam tam da aradığı gibi.

Garrett bu kadar kolay vazgeçemez. Küçük garson kız yaklaşır ve o kolunu kızın sırtına dolandır.

"Wendy, seni bu adamla bırakmak zorunda kaldığımız için üzgünüm. O tam bir baş belası ve bahşışı de kötü." Ricky'nin omzunu tutar. "İçkisine tükürme isteğine direnmeye çalış."

"Hey!" Ricky'nin kahverengi gözleri dehşetle büyür, ama Wendy sadece gülerek onu uzaklaştırır.

"O tam bir pislik. Œu sırtıtışına bak." Arkadaşımı işaret eder.

Garrett, kalbi vurulmuş gibi göğsüne elini koyar, ama hepsi numara.

Wendy'nin bu gece bahşışlerinde gerçekten sıkıntı yaşarsa diye, hesabımızın altına fazladan yirmi dolar koyuyorum. Sonra onu bardan dışarı çıkarıp, her zaman övündüğü yerin yakından nasıl göründüğünü görmek için yola çıkıyoruz.

BİR SAAT SONRA, onun maksimum hızda giden, metalik gri F-150'sinin lüks deri ön koltuğunda, radyoda sessizce country müzik çalarken, Interstate 95 otoyolunda güneye doğru hızla ilerliyoruz.

Bizi bütün gün sürecek bir yolculuk bekliyor ve Kuzey Carolina'da kalacak bir oda ayırtıyorum. Şehre taşındığımdan beri ilk kez böyle bir yolculuğa çıkıyorum, belki de hayatımda ilk kez.

"Wendy'ye fazladan bahşış verdiğini gördüm." Bana bir bakış attı ve gözlerini tekrar yola çevirdi.

Sandalyemde uzanarak rahat etmeye çalışıyorum. Bir süre burada kalacağız. "Onun için endişelendim."

Bu onu güldürdü. "Sen iyi bir adamsın, LL. Seni tanıdığım gün bunu anlamıştım, her ne kadar dünyaya karşı gardını indirmeden yaklaşırsan da."

"Ben de öyle."

"Bu tam da ihtiyacın olan şey." Garrett, dikiz aynasından New York şehrinin ışıklarına bakıyor. "Newhope kafanı boşaltacak, seni başlangıç noktasına, temellere geri döndürecek."

"Ticaret odası sana maaş mı veriyor?" Sevdiğim için takılıyorum.

Garrett, memleketinin poster çocuğu. Tek konuştuğu şey bu , ama gerçek Œu , Œu anda , bu durumdan kurtulmak için

bu kötü durumdan kurtulmam için her şeyi yaparım.

Birlikte geçirdiğimiz birkaç saatte bana anlattıklarını düşünüyorum. O da benim gibi annesini küçük yaşta kaybetmiş. Dört erkek kardeşi var, hepsi futbol yıldızı, bir de küçük bir kız kardeşi. Garrett dışında sadece kardeşi Hendrix hala futbol oynuyor.

Hendrix'i iyi tanımıyorum ama tanışmışlığımız var. Los Angeles'ta bir takımda oynuyor ve biraz rock yıldızı gibi bir tight end.

İkinci en büyük kardeşi Zane, geçen yıl sahte bir gol sırasında oldukça kötü bir şekilde sakatlandıktan sonra emekli olmak zorunda kalan bir kicker'dı. Dramatik bir sakatlıktı, ayağı bacağının ucunda bir ucube gibi sallanırken o acı içinde bağırıyordu.

Her hafta sahaya çıktığınızda asla yaşanmayacağını umduğunuz türden bir sakatlıktı ve beş dakikada bir tekrar tekrar gösterildi. Lanet olsun, hatırladıkça hala tüylerim diken diken oluyor.

"Jack, biz kasabada olduğumuz sürece sonbahar kadrosunu seçeceğini söyledi." Garrett'ın büyük eli direksiyonun üstüne dayanmış, ağzının köşesinde bir kürdan var. "Ona yardım edebileceğimizi, belki de çocuklara moral konuşması yapabileceğimizi söyledim."

En büyük kardeşi, Teksaslı emekli bir yıldız futbol oyuncusu. Jack Bradford'ı sahada izlerken, bu kadar yetenekli birinin nasıl emekli olabileceğini merak ettiğimi hatırlıyorum. Ama o, kariyerinin zirvesindeyken emekli oldu. Bir efsane.

Şimdi lise futbol takımının koçluğunu yapıyor. Cuma gecesi ışıkları. "Tabii. Ne ihtiyacı varsa." bakış karanlık

pencere on dokuz yaşındaki halimin Jack Bradford ile yüz yüze tanışmak hakkında ne düşüneceğini merak ederek.

Sonra biraz daha geriye gidip, on beş yaşındaki halime bugün ne söyleyeceğimi merak ediyorum. O ne duyabilir ki? Kesinlikle, zirvedeki hayatın aşağıdan görüldüğü kadar harika olmadığı gerçeğini duyamaz. Ya da nereye gidersen git, orada olduğunu.

Belki de sadece depresyondayım. Uzun zamandır bir kadınla yatmadım ve en son yattığımda, o da sosyal medyadaki takipçileriyle daha çok ilgilenen biriydi. Nefret dolu biri değilim. Bir zamanlar benim de tek ilgilendiğim şey buydu.

"Dylan, Zane'in saklandığını ama iyileştiğini söyledi." Arkadaşımın çenesi gerilir ve başını sallar. "O kazadan beri onu ilk kez göreceğim ve o lanet olası bir kabustu."

"Anlat bana." Dudaklarım sıkışır ve midem ağrır.

Yılın yedi ayı boyunca her hafta aralıksız büyük maçlar oynamak, ülkenin dört bir yanını dolaşmak, belirli bir kesim için ünlü olmak, sonra birdenbire hiçbir şey olmamak büyük bir değişiklik.

Tamamen durmak.

Stadyumun gürültüsünden, ölüm sessizliğine. Unutulmak.

Erkeklerin emekliliğin şokundan bahsettiklerini duydum ve Yalan söylemeyeceğim, bunu pek istemiyorum. Bu yılın benim için son yıl olma ihtimalini düşünsem de. Her şey o kupaya bağlı, o kupa benim için olduğundan daha çok babam için önemli olsa da.

"Geriye sadece Dylan kalıyor, ama o da çoğu gün restoranda çalışıyor olacak." Başımı sallayarak, güney Alabama'nın sahilinde yaşayan bir çocuğu hayal ediyorum.

Zihnim, Manhattan'ın ışıklarından uzak, önümüzdeki karanlık yolda binlerce kilometre yol kat ediyor. UT'den mezun olduğumda geride bıraktığım hayatı düşünüyorum.

Telefonumu çıkarıp, rehberimi açtım ve babamın adını seçtim. Gösterge panelinin ışığında, haftalardır düşündüğüm şeyi ona mesaj attım.

Oraya geri dönmeyeceğim.

***THE WAY WE TOUCH'ı alın ve bu küçük kasaba,
kardeşin en iyi arkadaşı ve futbol romantizmine bugün
aşık olun!***

Basılı, Kindle Unlimited ve sesli kitap olarak mevcuttur.

YAZARIN NOTU

Haddy'nin yüksek lisans araştırmasına ilham veren en sevdiğim podcast'lerden biri olan "Radiolab"a teşekkürlerimi sunarım. Şubat 2025'te bir uçaktaydım ve 628. bölüm olan "Revenge of the Miasma"yı dinlerken, aerobiyołoji ve rüzgar yoluyla viral bulaşma konusundaki tartışmalarına rastladım.

Özellikle Kawasaki hastalığı üzerine yapılan yeni araştırmaları tartışıyorlardı ve bu benim için çok ilginçti. Raven'ın meteorolojiye olan tutkusu ve hayat kurtarmak için hava durumunu incelemeyi sevmesi de cabası, bu konunun kızı Haddy'yi de büyüleyeceği çok açıktı.

Bu konu hakkında daha fazla bilgi edinmek isterseniz, Carl Zimmer'in [Air-Borne](#) kitabını okuyun veya radiolab.org adresinden podcast'i dinleyin.

Okuduğunuz için teşekkürler!

TIA LOUISE'İN KİTAPLARI

KINDLE UNLIMITED'DA ROMANTİK KİTAPLAR

YENİ BRADFORD'LAR

PINCH, 16 Ekim'de çıkacak*

CAGE, 2026 Ocak'ta çıkacak*

FLOW, 2026'da çıkacak*

ZONE, 2026'da çıkacak*

CLAIM, 2026'da çıkacak*

(*Sesli kitap olarak mevcuttur.)

BRADFORD BOYS

The Way We Touch, 2024*

The Way We Play, 2024* The

Way We Score, 2025*

The Way We Collide, 2025*

The Way We Win, 2025*

(*Sesli kitap olarak mevcuttur.)

THE BE STILL SERİSİ

A Little Taste, 2023*

A Little Twist, 2023*

A Little Luck, 2023*

Biraz Yaramaz, 2024*

(*Sesli kitap olarak mevcuttur.)

HAMILTOWN HEAT SERİSİ

Korkusuz, 2022*

Filthy, 2022*

Sadece Senin Gözlerin İçin,

2022 Yasak, 2023* (*Sesli
kitap olarak mevcuttur.)

TAKING CHANCES SERİSİ

Bu Kadar Doğru*

Kaderin Bir Oyunu*

Sorun* (*Sesli kitap
olarak mevcuttur.)

AŞK İÇİN SAVAŞ SERİSİ

Beni Bekle*

Patronum*

Burada Benimle*

Pervasız Öpücük*

(*Sesli kitap olarak mevcuttur.)

AŞKA İNAN SERİSİ

Seni Benim Yap

Beni Senin Yap*

Kal*

(*Sesli kitap olarak mevcuttur.)

GÜNEYİN SICAKLIĞI SERİSİ

Dokunduğumuzda

Öpüştüğümüzde

SARILACAK KİŞİ SERİSİ

One to Hold (#1 - Derek & Melissa)*

One to Keep (#2 - Patrick & Elaine)*

Korumak İçin Bir Kişi (#3 - Derek & Melissa)*

Sevilecek Kişi (#4 - Kenny & Slayde)

Terk Edilecek Kişi (#5 - Stuart & Mariska)

Kurtarılacak Kişi (#6 - Derek & Melissa)*

Peşinden Gidilecek Kişi (#7 - Marcus &

Amy)* Alınacak Kişi (#8 - Stuart &

Mariska)

(*Sesli kitap olarak mevcuttur.)

THE DIRTY PLAYERS SERİSİ

PRENS (#1)*

OYUNCU

(#2)* SATICI

(#3)

HIRSIZ (#4)

(*Sesli kitap olarak mevcuttur.)

PARLAK IŞIKLAR SERİSİ

Işıkların Altında (#1)

Yıldızların Altında (#2)

Hit Girl (#3)

İŞBİRLİKLERİ

Son Adam*

Doğru Erkek

Karışık

Beni Kurtar

(*Sesli kitap olarak mevcuttur.)

PARANORMAL ROMANLAR

Bir Ölümsüz (vampirler)

Bir Doyumsuz (şekil değiştirenler)

YAZAR HAKKINDA

Tia Louise, *USA Today* ve Amazon'da en çok satan yazarlar listesinde 4. sırada yer alan, (*çoğunlukla*) küçük kasabalarda, tek ebeveynli ailelerde, ikinci şanslar ve askeri romantizm temalı, sahilde veya sahil yakınlarında geçen romanların yazarıdır.

Readers' Choice ödüllerinden *USA Today* "Happily Ever After" ödüllerine, En Sevilen Erotik Yazar ve "Lady Boner Award" (*lol!*) ödüllerine kadar, onu en mutlu eden şey, diğer Mermaids (*hayranları*) ile iletişim kurmak ve akıllı, cesur ve *çok seksi* aşk romanları yazmaktır.

Eski bir gazeteci ve yerinden edilmiş bir plaj serserisi olan Louise, ödüllü kocası, iki genç dahi çocuğu ve bir sakar "torun kedisi" ile birlikte Orta Batı'da yaşamaktadır. , iki genç dahi çocuğu ve bir sakar "torun kedisi" ile birlikte yaşıyor.

Buradan haber bültenine kaydolun ve yeni çıkan kitapları veya indirimleri kaçırmayın — ayrıca ücretsiz bir öykü koleksiyonu kazanın!

Tüm kitapların **imzalı kopyaları** çevrimiçi olarak şu adreste bulunabilir: <https://geni.us/SignedPBs>

Tia ile bağlantı kurun:

[Web sitesi](#)

[Instagram](#) (@AuthorTLouise)

[TikTok](#) (@TheTiaLouise)

[Pinterest](#)

[Bookbub Yazar Sayfası](#)

[Amazon Yazar Sayfası](#)

[Goodreads](#)

[Snapchat](#)

**** Facebook'ta mısınız? ****

*Denizkızı olun! "[Tia'nın Kitapları, Bebekleri ve Denizkızları](#)"nda Tia'nın **Okuyucu Grubuna** katılın*
([link](#))!

www.AuthorTiaLouise.com allnightreads@gmail.com

Çeviri Kitaplar

Kitaplara Dair Çok Şey

Bağlantılı Kanal ve Gruplarımız

- ◆ Kitapların olduğu kanalımız

<https://t.me/cevirigiller>

- ◆ Sohbet Grubu

<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

- ◆ Çeviri Yedek Grubu

https://t.me/+_goTIIRZrUEwZmRI

- ◆ Kitap Terimleri ve Kısaltmalar

<https://t.me/kitapterimleri>

- ◆ Çeviri Kitap Yorum + Öneri Grubumuz

<https://t.me/cevirigilleryorum>

- ◆ Instagram Sayfamız

<https://www.instagram.com/cevirikitaplar/>

Not:

Paylaşım yaparken bu sayfayı silmeyiniz!

CGM